

Treaty Series

***Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations***

VOLUME 2337

2005

I. Nos. 41884-41898

Recueil des Traités

***Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies***

UNITED NATIONS • NATIONS UNIES

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2005

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 2007

Copyright © United Nations 2008
All rights reserved
Manufactured in the United States of America

Copyright © Nations Unies 2008
tous droits réservés
Imprimé aux États-Unis d'Amérique

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered in October 2005
Nos. 41884 to 41898*

No. 41884. Lithuania and Ireland:

Convention between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of Ireland for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains (with protocol). Dublin, 18 November 1997	3

No. 41885. Lithuania and Belarus:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on the promotion and protection of investments (with declaration). Minsk, 5 March 1999	69

No. 41886. Lithuania and Chile:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Chile on exemption of the visa requirement for holders of diplomatic, official and service passports. Santiago, 19 May 1999	109

No. 41887. Lithuania and Czech Republic:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic for the promotion and reciprocal protection of investments. Vilnius, 27 October 1994	117

No. 41888. Lithuania and Czech Republic:

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic concerning the mutual protection of classified information. Vilnius, 19 September 2000.....	149

No. 41889. Lithuania and Czech Republic:

Air Services Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic (with annex). Prague, 16 December 1997	181

No. 41890. Lithuania and Czech Republic:

- Convention between the Republic of Lithuania and the Czech Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Vilnius, 27 October 1994..... 237

No. 41891. Lithuania and Azerbaijan:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Azerbaijan on mutual assistance in customs matters. Vilnius, 2 April 2004 315

No. 41892. Lithuania and Azerbaijan:

- Convention between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Azerbaijan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vilnius, 2 April 2004..... 349

No. 41893. Netherlands and Japan:

- Exchange of letters constituting an agreement between the Kingdom of the Netherlands and Japan regarding logistic support to the armed forces of the Netherlands. Tokyo, 11 March 2003 429

No. 41894. Netherlands and Morocco:

- Agreement between the Kingdom of the Netherlands and the Kingdom of Morocco on the transfer of sentenced persons. Rabat, 30 November 1999 . 435

No. 41895. Germany and The Former Yugoslav Republic of Macedonia:

- Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Macedonian Government concerning financial cooperation in 2001. Skopje, 8 July 2004..... 473

No. 41896. Germany and Senegal:

- Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of Senegal concerning financial cooperation in 2004. Dakar, 1 July 2005 475

No. 41897. France and Mali:

- Protocol concerning granting of French technical assistance in the Republic of Mali under article 14 of the General Agreement on technical cooperation of 2 February 1962 between the Government of the French Republic and the Government of the Republic of Mali. Bamako, 21 December 1999 477

No. 41898. France and Italy:

Agreement between the French Republic and the Italian Republic on the readmission of persons in irregular situations (with annexes and attachments). Chambéry, 3 October 1997	479

TABLE DES MATIÈRES

I

*Traités et accords internationaux
enregistrés en octobre 2005
N°s 41884 à 41898*

N° 41884. Lituanie et Irlande :

Convention entre le Gouvernement de la République de Lituanie et
Gouvernement de l'Irlande tendant à éviter la double imposition et à
prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur les gains
en capital (avec protocole). Dublin, 18 novembre 1997..... 3

N° 41885. Lituanie et Bélarus :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement
de la République du Bélarus relatif à la promotion et à la protection des
investissements (avec déclaration). Minsk, 5 mars 1999..... 69

N° 41886. Lituanie et Chili :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement
de la République du Chili relatif à l'exemption des formalités de visas pour
les détenteurs de passeports diplomatiques, officiels et de service.
Santiago, 19 mai 1999 109

N° 41887. Lituanie et République tchèque :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement
de la République tchèque relatif à la promotion et à la protection réciproque
des investissements. Vilnius, 27 octobre 1994 117

N° 41888. Lituanie et République tchèque :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement
de la République tchèque relatif à la protection réciproque des
renseignements classifiés. Vilnius, 19 septembre 2000..... 149

N° 41889. Lituanie et République tchèque :

Accord relatif aux services aériens entre le Gouvernement de la République de
Lituanie et le Gouvernement de la République tchèque (avec annexe).
Prague, 16 décembre 1997 181

N° 41890. Lituanie et République tchèque :

Convention entre la République de Lituanie et la République tchèque tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Vilnius, 27 octobre 1994	237

N° 41891. Lituanie et Azerbaïdjan :

Accord d'assistance mutuelle en matière douanière entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan. Vilnius, 2 avril 2004	315

N° 41892. Lituanie et Azerbaïdjan :

Convention entre le Gouvernement de la République de Lituanie et Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vilnius, 2 avril 2004	349

N° 41893. Pays-Bas et Japon :

Échange de lettres constituant un accord entre le Royaume des Pays-Bas et le Japon relatif au soutien logistique aux forces armées des Pays-Bas. Tokyo, 11 mars 2003.....	429

N° 41894. Pays-Bas et Maroc :

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume du Maroc sur le transfèrement des personnes condamnées. Rabat, 30 novembre 1999	435

N° 41895. Allemagne et Ex-République yougoslave de Macédoine :

Accord de coopération financière en 2001 entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement macédonien. Skopje, 8 juillet 2004	473

N° 41896. Allemagne et Sénégal :

Accord de coopération financière entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République du Sénégal 2004. Dakar, 1 juillet 2005	475

N° 41897. France et Mali :

Protocole relatif au logement de l'assistance technique française en République du Mali faisant application de l'article 14 de l'Accord général de coopération technique du 2 février 1962 entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République du Mali. Bamako, 21 décembre 1999.....	477

N° 41898. France et Italie :

Accord entre la République française et la République italienne relatif à la réadmission des personnes en situation irrégulière (avec annexes et annexes). Chambéry, 3 octobre 1997.....	479

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p., VIII).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that so far as that party is concerned the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its action does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status and does not confer on a party a status which it would not otherwise have.

*

* *

Unless otherwise indicated, the translations of the original texts of treaties, etc., published in this Series have been made by the Secretariat of the United Nations.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX).

Le terme « traité » et l'expression « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'Etat Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir que pour autant qu'il s'agit de cet Etat comme partie contractante l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un Etat Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que les actes qu'il pourrait être amené à accomplir ne confèrent pas à un instrument la qualité de « traité » ou d'« accord international » si cet instrument n'a pas déjà cette qualité, et qu'ils ne confèrent pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*

* *

Sauf indication contraire, les traductions des textes originaux des traités, etc., publiés dans ce Recueil ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies.

I

***Treaties and international agreements
registered in
October 2005
Nos. 41884 to 41898***

***Traités et accords internationaux
enregistrés en
octobre 2005
N°s 41884 à 41898***

No. 41884

**Lithuania
and
Ireland**

Convention between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of Ireland for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains (with protocol). Dublin, 18 November 1997

Entry into force: *5 June 1998 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Irlande**

Convention entre le Gouvernement de la République de Lituanie et Gouvernement de l'Irlande tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur les gains en capital (avec protocole). Dublin, 18 novembre 1997

Entrée en vigueur : *5 juin 1998 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF IRELAND FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND
CAPITAL GAINS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of Ireland, desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains, have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes covered

This Convention shall apply to taxes on income and capital gains imposed on State or of its local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and capital gains all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of or immovable property.

The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:

(a) in the case of Ireland:

(i) the income tax;

(ii) the corporation tax;

(iii) the capital gains tax;

(hereinafter referred to as Irish tax");

(b) in the case of Lithuania:

(i) the tax on profits of legal persons (juridiniu asmenu peino mokestis);

(ii) the tax on income of natural persons (fiziniu asmenu pajamu mokestis); (hereinafter referred to as "Lithuanian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) the term "Ireland" includes any area outside the territorial waters of Ireland which, in accordance with international law, has been or may hereafter be designated under the laws of Ireland concerning the Continental Shelf as an area within which the rights of Ireland with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources may be exercised;

(b) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Lithuania within which under the laws of the Republic of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea bed and its subsoil and their natural resources;

(c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Ireland or Lithuania, as the context requires; and the term "Contracting States" means Ireland and Lithuania;

(d) the term "person" includes an individual, a company, a trust and any other body of persons;

(e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

(h) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Ireland, the Revenue Commissioners or their authorised representative;

(ii) in the case of Lithuania, the Minister of Finance or his authorised representative;

(i) the term "national" means:

(i) in relation to Ireland, any citizen of Ireland and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in Ireland,

(ii) In relation to Lithuania, any individual possessing the nationality of Lithuania and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in Lithuania

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the laws of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1 For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" - means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of

a similar nature, and also includes that State and any local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him, if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests),

(b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

(c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

(d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3 Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement. In the absence of such agreement, for the purposes of the Convention, the person shall not be entitled to claim any benefits provided by this Convention.

Article 5. Permanent Establishment

1 For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on

2. The term "permanent establishment" includes especially:

(a) a place of management;

(b) a branch;

(c) an office;

(d) a factory;

(e) a workshop, and

(f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, a construction, assembly or installation project constitutes a permanent establishment only if such site or project lasts more than six months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

(e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, where the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise and where the conditions between the agent and the enterprise differ from those which would be made between independent persons, such agent shall not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph. In such case the provisions of paragraph 5 shall apply.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income From Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The provisions of this Convention relating to immovable property shall also apply to property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, any option or similar right

to acquire immovable property, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provision of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be also as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income or gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provision of this Article

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purposes of paragraph 1, profits derived from the operation of ships or aircraft in international traffic include profits derived from the rental on a bare-boat basis of ships or aircraft where such rental is incidental to the operation by the enterprise of ships or aircraft international traffic.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

(a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, then in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if

the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed

(a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the voting power of the company paying the dividends;

(b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt, participating in profits and includes any income or distribution assimilated to income from shares under the taxation laws of the Contracting State of which the company paying the dividends or income or making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such a resident is the beneficial owner of the interest, provided the payer or recipient of the interest is the Government of a Contracting State, a local authority or any agency of that Government, the Central bank or any financial institution wholly owned by that Government, or if such interest is paid on bonds guaranteed by the Government of a Contracting State.

4. The term "interest as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as all other income assimilated to income from money lent by the laws of the State in which the income arises but does not include any income which is treated as a dividend under Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 per cent of the gross amount of royalties paid for the use of industrial, commercial or scientific equipment;

(b) 10 per cent of the gross amount of royalties in all other cases.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including motion pictures or films, recordings on tape or other media used for radio or television broadcasting or other means of reproduction or transmission), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of or the

right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. For the purposes of paragraph 1, gains from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State shall include gains from the alienation of shares or other rights in a company or other legal entity, or of an interest in a partnership or under a trust, the greater part of the assets of which consist, directly or indirectly, of immovable property situated in that other Contracting State or of any other right pertaining to such immovable property.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in - the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by that enterprise, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

6. The provisions of paragraph 5 shall not affect the right of a Contracting State to L levy, according to its law, a tax on gains from the alienation of any property derived by - an individual who is a resident of the other Contracting State and was a resident of the first-mentioned State at any time during the three years immediately preceding the alienation of the property if the property was held by the individual before he became a resident of that other State.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base. For this purpose, where an individual who is a resident of a Contracting State is present in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in any fiscal year, he shall be deemed for that fiscal year to have a fixed base regularly available to him in that other State and the income that is derived from his activities referred to above that are performed in that other State shall be attributable to that deemed fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an - employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if

(a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

(b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or local authorities thereof. In such case, the income shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18. Pensions Annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity paid to such a resident shall be taxable only in that State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government Service

1. (a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

(b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who

(i) is a national of that State, or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof or an agency thereof or an entity wholly owned by such State or authority.

Article 20. Students

Payments which a student, apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State. However, such items of income, arising in the other Contracting State, may also be taxed in that other State

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Miscellaneous Rules Applicable to Certain Offshore Activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.

2. For the purposes of this Article, the term "offshore activities" means any activity carried on offshore in a Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and subsoil and their natural resources situated therein.

3. A person who is a resident of a Contracting State and carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4, be deemed to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or a fixed base situated therein.

4. The provisions of paragraph 3 shall not apply where the offshore activities are carried on through a permanent establishment for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days within any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned. For the purposes of this paragraph:

(a) where a person carrying on offshore activities in the other Contracting State is associated with another person carrying on substantially similar offshore activities there, the first-mentioned person shall be deemed to be carrying on all such activities of the last-mentioned person, except to the extent that those activities are carried on at the same time as its own activities;

(b) a person shall be regarded as associated with another person if one participates directly or indirectly in the management, control or capital of the other or if a third person or third persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of both the first mentioned person and the second-mentioned person.

5. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on for an employer who is not a resident of the other State and for a period or period not exceeding in the aggregate 30 days within any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned.

6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

(a) exploration or exploitation rights; or

(b) property situated in the other Contracting State which is used in connection with the offshore activities carried on in that other State; or

(c) shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together; may be taxed in that other State.

In this paragraph the term "exploration or exploitation rights" means rights to assets to be produced by offshore activities carried on in the other Contracting State, or to interests in or to the benefit of such assets.

Article 23. Elimination Of Double Taxation

1. Subject to the provisions of the laws of Ireland regarding the allowance as a credit against Irish tax of tax payable in a territory outside Ireland (which shall not affect the general principle hereof).

(a) Lithuanian tax payable under the laws of Lithuania and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or gains from sources within Lithuania (excluding in the case of a dividend tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any Irish tax computed by reference to the same profits, income or gains by reference to which Lithuanian tax is computed.

(b) In the case of a dividend paid by a company which is a resident of Lithuania to a company which is a resident of Ireland and which controls directly or indirectly 10 per cent or more of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Lithuanian tax creditable under the provisions of sub paragraph (a) of this paragraph) Lithuanian tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid

2. (a) Where a resident of Lithuania derives income or capital gains which, in accordance with this Convention, may be taxed in Ireland, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the Irish income tax or capital gains tax paid thereon in Ireland. Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax in Lithuania, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital gains which may be taxed in Ireland.

(b) For the purposes of sub-paragraph (a) of this paragraph, where a company that is a resident of Lithuania receives a dividend from a company that is a resident of Ireland in which it owns at least 10 per cent of its shares having full voting rights, the tax paid in Ireland shall include not only the tax paid on the dividend, but also the tax paid on the underlying profits of the company out of which the dividend was paid.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2 profits, income and capital gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to be derived from sources in that other Contracting State.

4. Where in accordance with any provisions of this Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

5. Where, under any provision of this Convention, income or gains is or are wholly or partly relieved from tax in a Contracting State and, under the laws in force in the other Contracting State, an individual, in respect of the said income or gains, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State, and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in the first-mentioned State shall apply only to so much of the income or gains as is remitted to or received in that other State.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall apply to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case carries under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange Of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

Article 27. Members Of Diplomatic Missions And Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

1. Each of the Contracting States shall notify the other of the completion of the procedure required by its law for the bringing into force of this Convention.

2. This Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

(j) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after the sixth day of April in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following

the year in which the Convention enters into force;

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28. Entry Into Force

(a) in Ireland:

(b) in Lithuania:

(i) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(ii) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, this Convention shall cease to have effect:

(a) in Ireland:

(j) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after the sixth day of April in the calendar year next following the year in which the notice has been given;

(ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given;

(b) in Lithuania:

(j) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given;

(ii) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any fiscal year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice has been given.

In witness whereof, the undersigned duly authorized thereto, have signed this Convention

Done in duplicate at Dublin this 18 day of November 1997, in the Lithuanian and English languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of Ireland:

PROTOCOL

At the signing today of the Convention between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of Ireland for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital gains, the undersigned have agreed the following provisions, which shall form an integral part of the Convention:

1. With reference to paragraph 1 of Article 4

It is understood that a person which is incorporated or otherwise constituted under the laws of a Contracting State shall not be considered a resident of that State for the purposes of this Convention unless such person is liable to tax in that State on its worldwide income, wherever arising, as a resident of that State.

2. With reference to paragraph 3 of Article 4

Where a person other than an individual is a resident of both Contracting States and the competent authorities of the Contracting States endeavour to determine its status by mutual agreement, they shall have regard to such factors as the place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors.

3. With reference to paragraph 3 of Article 6

The Contracting States understand that ail income and gains arising from the alienation of immovable property situated in a Contracting State may be t in that Contracting State in accordance with Article 13 of this Convention.

4. With reference to paragraph 1 of Article 7

It is understood that profits of an enterprise of a Contracting State derived from the sale of goods or merchandise in the other Contracting State of the s or similar kind as those sold, or from other business activities carried on in the other Contracting State of the same or similar kind as those effected, through a permanent establishment situated in that other State may be con attributable to that permanent establishment if it is established that such sales or activities were not carried out for valid business reasons or were primarily for the purposes of avoiding tax in that other State.

5. With reference to paragraph 3 of Article 7

In determining the profits of a permanent establishment, it is understood that expenses to be allowed as deductions by a Contracting State include only expenses that are deductible under the domestic laws of that State.

6. With reference to Article 12

If in any Convention for the avoidance of double taxation signed after the date of signature of this Convention by Lithuania and a third State which is a member of the Organisation for Economic Co-operation and Development at the date of signature of this Convention, Lithuania agrees to a definition of royalties which excludes any rights or other property referred to in paragraph 3 or to exempt royalties arising in Lithuania from Lithuanian tax on royalties or to lower rates of tax than those provided for in paragraph 2, such definition, exemption, or lower rates shall automatically apply under this Convention as there were specified respectively in paragraph 3 or paragraph 2 with effect from the date on

with the provisions of that Convention, or of this Convention, whichever is the later, become effective,

7. With reference to Article 16

The Contracting States understand that the Article only applies to the organ which is concerned with the central management and control of the company.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at this day of 18 November 1977, in the Lithuanian and English languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of Ireland:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR AIRIJOS VYRIAUSYBĖS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMŲ
DVIGUBO APMOKESTINIMO IR
FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Airijos Vyriausybė, siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo prieaugio pajamų dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, susitarė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo prieaugio pajamų mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo prieaugio pajamų mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų arba nuo pajamų dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma ši Sutartis, yra būtent šie:

a) Airijos atveju:

- (i) pajamų mokestis,
- (ii) korporacijų mokestis,
- (iii) kapitalo prieaugio pajamų mokestis

(toliau vadinami "Airijos mokesčiu");

b) Lietuvos atveju:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu").

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašioms mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su dabar esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:
 - a) sąvoka "Airija" apima bet koki už Airijos teritorinių vandenų esantį plotą, kuris pagal tarptautinę teisę yra paskirtas arba pagal Airijos įstatymus apie kontinentinį šelfą gali būti ateityje paskirtas plotu, kuriame Airija gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir nuogulas bei jų gamtinius išteklius;
 - b) sąvoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet koki kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną ir jos nuogulas bei jų gamtinius išteklius;
 - c) sąvokos "Susitariančioji Valstybė" ir "kita Susitariančioji Valstybė" reiškia Airiją arba Lietuvą, kaip to reikalauja kontekstas, o sąvoka "Susitariančiosios Valstybės" reiškia Airiją ir Lietuvą;
 - d) sąvoka "asmuo" apima fizinį asmenį, kompaniją, trustą ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;
 - e) sąvoka "kompanija" reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet koki vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;
 - f) sąvokos "Susitariančiosios Valstybės įmonė" ir "kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui;
 - g) sąvoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tikrai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;
 - h) sąvoka "kompetentingas asmuo" reiškia:
 - (i) Airijos atveju - Pajamų komisarus (Revenue Commissioners) arba jų įgaliotą atstovą,
 - (ii) Lietuvos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą;
 - i) sąvoka "nacionalas" reiškia:
 - (i) Airijoje - bet koki Airijos pilietį ir bet koki juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ar kitą vienetą, tokį savo statusą įgijusius pagal Airijoje galiojančius įstatymus,

- (ii) Lietuvoje - bet kokį fizinį asmenį, turintį Lietuvos pilietybę, ir bet kokį juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ar kitą vieneta, tokį savo statusą įgijusius pagal Lietuvoje galiojančius įstatymus.

2. Susitariančiąjai Valstybei bet kuriuo metu taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią reikšmę, kokia ji tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, tikslams.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka "Susitariančiosios Valstybės rezidentas" reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu, o taip pat apima tą Valstybę ir bet kokią jos vietos valdžią. Tačiau ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);
- b) jeigu negalima nustatyti Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;
- c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nei vienoje jų, tai laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalas jis yra;
- d) jeigu jis yra nacionalas abiejų Valstybių arba nėra nei vienos jų, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu. Jeigu tokio susitarimo nėra, tai Sutarties tikslams šis asmuo neturi teisės pretenduoti į bet kokias šioje Sutartyje numatytas lengvatas.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.
2. Sąvoka "nuolatinė buveinė" pirmiausia apima:
 - a) vadovybės buvimo vietą,
 - b) filialą,
 - c) įstaigą,
 - d) gamyklą,
 - e) dirbtuvę ir
 - f) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.
3. Statybos teritorija, statybos, surinkimo ar įrangos objektas tik tada yra nuolatinė buveinė, jeigu tokia aikštelė ar objektas egzistuoja ilgiau negu šešis mėnesius.
4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka "nuolatinė buveinė" neapima:
 - a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,
 - b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,
 - c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,
 - d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,
 - e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo,

- f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikrai a) - e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią apsprendžia toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas, - dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą įmonės vardu sudaryti sutartis Susitariančiojoje Valstybėje ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatinė buveinė.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisierių arba bet kokią kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau kai visa ar beveik visa tokio agento veikla atliekama tos įmonės vardu ir kai tarp agento ir įmonės nusistovėjusios sąlygos skiriasi nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų asmenų, toks agentas šiame paragrafe nėra laikomas nepriklausomo agento statusą turinčiu asmeniu. Tokiu atveju taikomos 5 paragrafo nuostatos.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar kokių kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka "nekilnojamasis turtas" turi tokią prasmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamoju turtu, taip pat taikomos turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir įrengimams, naudojamiems žemės ir miškų ūkyje, teisėms, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, bet kokiam opcionui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktui bei teisėms į kintamas ar pastovias išmokas, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą ar teisę jais naudotis. Jūrų ir upių laivai bei orlaiviai nekilnojamoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.
4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.
5. 1, 3 ir 4 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercinė-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.
2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercinė-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinę buveinę ji yra.
3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kur yra nuolatinė buveinė, arba kitur.
4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nuolatinei buveinei priskiriamą komercinės-ūkinės veiklos pelną nustatyti proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.
5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.
6. Ankstesnių paragrafų tikslams pelnas, priskiriamas nuolatinei buveinei, kiekvienais metais nustatomas tokiu pačiu būdu, jeigu neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų ar prieaugio pajamų rūšis, kurios aptariamoms atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Valstybėje.
2. 1 paragrafo tikslams pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apima pelną, gaunamą be įgulos nuomojant jūrų laivus ar orlaivius, kai tokia nuoma yra atsitiktinė tos įmonės vykdomam jūros laivų ar orlaivių naudojimui tarptautiniuose pervežimuose.
3. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju,
 - a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba
 - b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos, negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jeigu nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną - ir atitinkamai apmokestina - pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma minėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys reikalui esant šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos balsų,
- b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, ir apima bet kokias pajamas ar pelno paskirstymą, prilyginamus pajamoms iš akcijų pagal mokesčių įstatymus tos Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentė yra dividendus ar pajamas mokanti arba pelną skirstanti kompanija.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5 Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidaranti Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas, palūkanos, susidaranti Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, apmokestinamos tik toje kitoje Valstybėje, jeigu toks rezidentas yra faktiškasis palūkanų savininkas, ir su sąlyga, kad palūkanų mokėtojas ar gavėjas yra Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, vietos valdžia ar bet kokia tos Vyriausybės agentūra, centrinis bankas ar bet kokia finansinė institucija, nuosavybės teise pilnai priklausanti tai Vyriausybei, arba kad tokios palūkanos mokamos už Susitariančiosios Valstybės Vyriausybės garantuotą paskolą.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanos" reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus, taip pat visas kitas pajamas, prilyginamas pajamoms iš pinigų skolinimo pagal įstatymus Valstybės, kurioje tos pajamos susidaro, bet neapima jokių pajamų, kurios pagal 10 straipsnį laikomos dividendais. Baudos už pavėluotus mokėjimus šio straipsnio tikslui palūkanomis nelaikomos.

5. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susijęs su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarantėmis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos, mokamos už gamybinių, prekybinių ar mokslinių įrengimų naudojimą,
- b) 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos visais kitais atvejais.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies išmokas, gaunamas kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje (įskaitant kino filmus arba filmus, įrašus juostose ar kitose radijuje ar televizijoje naudojamos priemonės arba kitose atgaminimo ar perdavimo priemonės), bet kokį patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrengimais, arba už informaciją apie gamybą, prekybą ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercinė-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidaranciais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidaranciais toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei naudotis ar informacijai, už kuriuos ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju išmokų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje apibrėžto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. 1 paragrafo tikslams prieaugio pajamos, gaunamos iš 6 straipsnyje apibrėžto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, apima prieaugio pajamas, gaunamas perleidžiant akcijas ar kitas teises kompanijoje ar kitame juridiniame asmenyje, arba dalį bendrijoje ar traste, kai jų aktyvų didžiąją dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis nekilnojamas turtas arba kita su tokiu nekilnojamoju turtu susijusi teisė.

3. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinei veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
4. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tos įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.
5. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto - bet ne to, kuris minimas ankstesniuose šio straipsnio paragrafuose, - perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.
6. 5 paragrafo nuostatos neličia Susitariančiosios Valstybės teisės pagal savo įstatymą apmokestinti prieaugio pajamas, kurias iš bet kokio turto perleidimo gauna fizinis asmuo, kuris yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris kuriuo nors metu trejų metų laikotarpiu, pasibaigiančiu turto perleidimo dieną, buvo pirma minėtos Valstybės rezidentas, jeigu šį turtą fizinis asmuo turėjo prieš tapdamas tos kitos Valstybės rezidentu.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi jo veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiam tikslui, kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu bet kuriais finansiniais metais, ištaisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas tais finansiniais metais reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai vadinamajai nuolatinei veiklavietei.
2. Sąvoka "profesinės paslaugos" pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba dėstyimo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas tokiu būdu, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištaisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
- c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos ar bet kokio kito panašaus organo narys, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitą į tą Valstybę pilnai arba didžiąją jo dalį finansuoja vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių ar jų vietos valdžios visuomeniniai fondai. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS IR RENTOS

1. Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą, ir tokiam rezidentui mokama bet kokia renta apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Sąvoka "renta" reiškia periodiškai nustatytu metu visą gyvenimą arba apibrėžtą ar nustatytą laiką tarpą mokamą nustatyto dydžio sumą, kurią buvo įsipareigota mokėti mainais kaip adekvačią ir pilną kompensaciją pinigine ar kita tokios vertės forma.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1.
 - a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, bet ne pensija, kuriuos Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei ar valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.
 - b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

- (i) yra tos Valstybės nacionalas arba
 - (ii) netapo tos Valstybės rezidentu tikrai dėl atliekamos tarnybos.
- 2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniui asmeniui moka Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei ar valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.
- b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.
- 3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašioms atlyginimams bei pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkiine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė ar jos vietos valdžia, ar jos agentūra, ar vienetas, nuosavybės teise pilnai priklausantis tokiai Valstybei ar valdžiai.

20 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma minėtoje Valstybėje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinamos toje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje. Tačiau tokios pajamų rūšys, kurios susidaro kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms - bet ne toms pajamoms, kurios gaunamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, - jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkiine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis

ĮVAIRIOS TAISYKLĖS, TAIKOMOS TAM TIKRAI VEIKLAI KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į bet kokią kitą šios Sutarties nuostatą.
2. Šio straipsnio tikslams sąvoka “veikla kontinentiniame šelfe” reiškia bet kokią veiklą Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, kuri susijusi su ten esančių jūros dugno ir nuogulų bei jų gamtinių išteklių tyrimu ir eksploatavimu.
3. Asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris užsiima veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 paragrafą, laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.
4. 3 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu veikla kontinentiniame šelfe užsiimama per nuolatinę buveinę bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis ilgiau negu 30 dienų. Šio paragrafo tikslams:
 - a) jei asmuo, užsiimantis veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, yra asocijuotas su kitu asmeniu, užsiimančiu iš esmės panašia veikla tame pačiame kontinentiniame šelfe, pirma minėtas asmuo laikomas užsiimančiu visa tokia vėliau minėto asmens veikla, išskyrus atvejus, kai tokia veikla užsiimama tuo pačiu metu kaip ir savo paties veikla,
 - b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vienas jų tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kito valdyme, kontroleje ar kapitale arba jeigu trečiasis asmuo ar tretieji asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja abiejų - pirma minėto asmens ir vėliau minėto asmens - valdyme, kontroleje ar kapitale.
5. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma minėtoje Valstybėje, jeigu samdomas darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, ir jo trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.
6. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:
 - a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba

- b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio turto, naudojamo veiklai tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe, arba
- c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas, arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus,

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šiame paragrafe sąvoka "tyrimo ar eksploatavimo teisės" reiškia teises į aktyvus, gaunamus užsiimant veikla kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokių aktyvų dalį, arba į naudą iš jų.

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Remiantis Airijos įstatymo apie už Airijos teritorijos ribų sumokėto mokesčio įskaitymą į Airijos mokesčių (kuris nekeičia bendrojo principo), nuostatomis -

- a) Lietuvos mokesčiai, sumokėtas pagal Lietuvos įstatymus ir remiantis šia Sutartimi, tiesiogiai ar išskaičiuojant, nuo pelno, pajamų ar prieaugio pajamų, susidariusių iš Lietuvoje esančių šaltinių (išskyrus dividendų atveju - pelno, iš kurio išmokami dividendai, mokesčių), įskaitomas į bet kokį Airijos mokesčių apskaičiuotą tam pačiam pelnui, pajamoms ar prieaugio pajamoms, kuriems buvo apskaičiuotas Lietuvos mokesčiai.
- b) Tuo atveju, kai dividendus moka kompanija, Lietuvos rezidentė, kompanijai, kuri yra Airijos rezidentė ir kuri tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja ne mažiau kaip 10 procentų dividendus mokančios kompanijos balsų, įskaitant mokesčių atsižvelgiama (šalia bet kokio Lietuvos mokesčio, kuris įskaitomas remiantis šio paragrafo a) punkto nuostatomis) į kompanijos pelno, iš kurio išmokami tokie dividendai, mokesčių Lietuvoje.

2. a) Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba kapitalo prieaugio pajamas, kurios, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinamos Airijoje, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Airijoje sumokėtam Airijos pajamų ar kapitalo prieaugio pajamų mokesčiui. Tačiau tokia atimama suma bet kuriuo atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų mokesčio dalies, priskiriamos pajamoms arba kapitalo prieaugio pajamoms, kurios gali būti apmokestinamos Airijoje.

- b) Šio paragrafo a) punkto tikslui, kai kompanija, Lietuvos rezidentė, gauna dividendus iš kompanijos, Airijos rezidentės, kurioje jai priklauso ne mažiau kaip 10 procentų pilną balsavimo teisę turinčių akcijų, į Airijoje mokamą mokesť įskaitomas ne tik dividendų mokesťis, bet taip pat ir kompanijos nepaskirstyto pelno, iš kurio išmokėti dividendai, mokesčio dalis.

3. 1 ir 2 paragrafų tikslams Susitariančiosios Valstybės rezidento pelnas, pajamos ir kapitalo prieaugio pajamos, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, laikomi susidarančiais iš šaltinių, esančių toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Kai remiantis kuria nors šios Sutarties nuostata, Susitariančiosios Valstybės rezidento gaunamos pajamos yra atleistos nuo mokesčio toje Valstybėje, tokia Valstybė, skaičiuodama mokesčio sumą nuo likusių tokio rezidento pajamų, gali atsižvelgti į atleisť nuo mokesčio pajamų sumą.

5. Kai pagal kokią nors šios Sutarties nuostatą pajamos ar prieaugio pajamos yra visiškai ar iš dalies atleidžiamos nuo mokesčio Susitariančiojoje Valstybėje ir kai pagal kitoje Susitariančiojoje Valstybėje galiojančius įstatymus fizinis asmuo už minėtas pajamas ar prieaugio pajamas apmokestinamas nuo sumos, kuri atleidžiama nuo mokesčio ar gaunama toje kitoje Valstybėje, o ne nuo visos sumos, tada toks atleidimas, kuris numatytas pagal šią Sutartį pirma minėtoje Valstybėje, taikomas pajamoms ar prieaugio pajamoms tik tiek, kiek jos būtų atleidžiamos ar gaunamos toje kitoje Valstybėje.

24 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų civilinės padėties ar šeimyninių išpareigojimų, kokius ji teikia savo rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma minėtos Valstybės rezidentui.
4. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.
5. Šio straipsnio nuostatos taikomos mokesčiams, kuriems taikoma ši Sutartis.

25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas 24 straipsnio 1 paragrafe, - į kompetentingą asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.
2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus laiko limitus.
3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį.
4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį, įskaitant bendrą komisiją, sudarytą iš jų pačių ar jų įgaliotų atstovų.

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik asmenims ar institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), dalyvaujantiems apskaičiuojant ar renkant, priverstinai išieškant ar teismo keliu persekiojant arba nagrinėjant apeliacijas dėl mokesčių, kuriems taikoma Sutartis. Tokie asmenys ar institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešų teismo procesų metu arba teisminiuose sprendimuose.

2. 1 paragrafo nuostatos jokių atveju negali būti aiškinamos kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ir administravimo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors verslo, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (ordre public).

27 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši Sutartis neličia jokių diplomatinėse atstovybėse ir konsulinėse įstaigose darbuotojų mokesčių privilegijų, nustratų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

28 straipsnis

ISIGALIOJIMAS

1. Kiekviena iš Susitariančiųjų Valstybių praneša kitai, kad procedūra, pagal jos statymą būtina šios Sutarties įsigaliojimui, yra įvykdyta.

2. Ši Sutartis įsigalioja vėlesnio iš šių pranešimų gavimo dieną ir taikoma:

a) Airijoje:

- (i) pajamų mokesčiui ir kapitalo prieaugio pajamų mokesčiui - bet kuriems apmokestinimo metams, prasidedantiems kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, balandžio šeštą dieną arba po jos,
- (ii) korporacijų mokesčiui - bet kuriems finansiniams metams, prasidedantiems kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;

b) Lietuvoje:

- (i) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, - pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos,
- (ii) kitiems pajamų mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

29 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol Susitariančioji Valstybė ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju ši Sutartis nebetaikoma:

a) Airijoje:

- (i) pajamų mokesčiui ir kapitalo prieaugio pajamų mokesčiui - bet kuriems apmokestinimo metams, prasidedantiems kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, balandžio šeštą dieną arba po jos,
- (ii) korporacijų mokesčiui - bet kuriems finansiniams metams, prasidedantiems kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos;

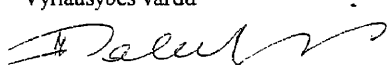
b) Lietuvoje:

- (i) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, - pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,
- (ii) kitiems pajamų mokesčiams - mokesčiams, imamiems už bet kuriuos finansinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais *Dubline* 1997. m. *lapkričio* mėn. *18*... d. lietuvių ir anglų kalbomis, abiem tekstams esant vienodos galios.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Airijos Vyriausybės vardu

PROTOKOLAS

Šiandien, pasirašydami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Airijos Vyriausybės Sutartį dėl pajamų ir kapitalo prieaugio pajamų dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo, žemiau pasirašę asmenys susitarė dėl tokių nuostatų, kurios yra neatskiriama Sutarties dalis:

1. Dėl 4 straipsnio 1 paragrafo

Susitarta, kad asmuo, kuris yra inkorporuotas ar koku kitu būdu įsteigtas pagal Susitariančiosios Valstybės įstatymus, nėra laikomas tos Valstybės rezidentu šios Sutarties tikslams, jeigu toks asmuo nėra apmokestinamas toje Valstybėje už jo pasaulines pajamas, nesvarbu kur susidarancias, kaip yra apmokestinamas tos Valstybės rezidentas.

2. Dėl 4 straipsnio 3 paragrafo

Kai asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas ir Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi jo statusą nustatyti abipusiu susitarimu, tai jie atsižvelgia į tokius faktorius kaip faktiško vadovavimo vieta, vieta, kur jis inkorporuotas ar koku kitu būdu įsteigtas ir į bet kokius kitus tinkamus faktorius.

3. Dėl 6 straipsnio 3 paragrafo

Susitariančiosios Valstybės supranta, kad visos pajamos ir prieaugio pajamos, gaunamos iš Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje remiantis šios Sutarties 13 straipsniu.

4. Dėl 7 straipsnio 1 paragrafo

Susitarta, kad Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje parduodant tapačius ar panašius gaminius ar prekes, kaip tie, kurie parduodami per toje kitoje Valstybėje esančią nuolatinę buveinę, arba toje kitoje Valstybėje užsiimant kita komercine-ūkine veikla, tokia, kuri vykdoma per tą nuolatinę buveinę, gali būti priskiriamas tai nuolatinei buveinei, jeigu nustatoma, kad toks pardavimas vyko ar veikla buvo užsiimama ne dėl pagrįstų verslo priežasčių arba kad pirmiausia buvo siekiama išvengti mokesčio toje kitoje Valstybėje.

5. Dėl 7 straipsnio 3 paragrafo

Susitarta, kad išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti nustatant nuolatinės buveinės pelną, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus.

6. Dėl 12 straipsnio

Jeigu bet kioje sutartyje dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, pasirašytoje po šios Sutarties pasirašymo dienos tarp Lietuvos ir trečiosios valstybės, kuri yra Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (OECD) narė šios Sutarties pasirašymo metu, Lietuva sutinka su atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą apibrėžimu, kuris neapima kokių nors teisių ar kito turto, apibrėžto 3 paragrafe, arba sutinka atleisti Lietuvoje susidarancius atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą nuo Lietuvos mokesčio už nuosavybės teisių perleidimą, arba sutinka dėl mažesnių mokesčio tarifų negu tie, kurie nustatyti 2 paragrafe, toks apibrėžimas, atleidimas ar sumažintas tarifas automatiškai taikomi ir šioje Sutartyje, lyg jie būtų apibrėžti atitinkamai 3 paragrafe ar 2 paragrafe, ir taikomi nuo tos sutarties arba nuo šios Sutarties, priklausomai nuo to, kuri vėlesnė, taikymo datos.

7. Dėl 16 straipsnio

Susitariančiosios Valstybės supranta, kad straipsnis taikomas tik tokiam organui, kuris susijęs su kompanijos centriniu vadovavimu ir kontrole.

Visa tai liudydami šį Protokolą žemiau pasirašo atitinkamai tam įgalioti asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais *Dubline* 1997 m. *lapkričio*
men. *18* d. lietuvių ir anglų kalbomis, abiem tekstams esant vienodos galios.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Airijos Vyriausybės vardu

The block contains two handwritten signatures. The signature on the left is for the Lithuanian government, and the signature on the right is for the Irish government. Both are written in dark ink.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE L'IRLANDE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LES GAINS EN CAPITAL

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de l'Irlande, désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur les gains en capital, sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur les gains en capital perçus pour le compte d'un État contractant ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur les gains en capital tous les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En Irlande :

i) L'impôt sur le revenu;

ii) L'impôt sur les sociétés;

iii) L'impôt sur les gains en capital;

(ci-après dénommés "l'impôt irlandais");

b) En Lituanie :

i) L'impôt sur les bénéfices des personnes morales (juridiniu asmenu pelno mokestis);

ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques (fiziniu asmenu pajamu mokestis); (ci-après dénommés "l'impôt lituanien").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Le terme "Irlande" comprend toute zone située hors des eaux territoriales de l'Irlande qui, conformément au droit international, a été désignée ou peut dorénavant être désignée aux termes de la législation irlandaise relative au plateau continental, comme une zone dans laquelle l'Irlande exerce ses droits souverains sur le fond des mers, son sous-sol et leurs ressources naturelles;

b) Le terme "Lituanie" s'entend de la République de Lituanie et, lorsqu'il est employé au sens géographique, du territoire de la République de Lituanie et de toute autre zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie où, en application de la législation lituanienne et conformément au droit international, la Lituanie peut exercer ses droits sur le fond des mers, son sous-sol et leurs ressources naturelles;

c) Les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" s'entendent, selon le contexte, de l'Irlande ou de la Lituanie; et l'expression " États contractants" s'entend de l'Irlande et de la Lituanie;

d) Le terme "personne" s'entend d'une personne physique, d'une société, d'une fiducie et toute autre association de personnes;

e) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité considérée comme une personne morale aux fins de la fiscalité;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent, respectivement, d'une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

h) L'expression "autorité compétente" désigne :

i) En Irlande, les Commissionnaires au revenu ou leurs représentants autorisés;

ii) En Lituanie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé. Aux fins de l'application de la présente Convention en tout temps par l'un des États contractants, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment-là, la législation dudit État régissant les impôts auxquels s'applique la Convention;

j) Le terme "ressortissant" désigne :

i) En ce qui concerne l'Irlande, tout citoyen irlandais et toute personne morale, société de personnes, association ou tout autre sujet de droit, dont le statut est régi par la législation en vigueur en Irlande;

ii) En ce qui concerne la Lituanie, toute personne physique possédant la nationalité de la Lituanie et toute personne morale, société de personnes, association ou toute autre entité dont le statut est régi par la législation en vigueur en Lituanie.

2. Aux fins de l'application de la présente Convention en tout temps par l'un des États contractants, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment-là, la législation dudit État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, du lieu de sa constitution en société ou de tout autre critère similaire. Cette expression s'applique également à cet État lui-même et à l'une quelconque de ses collectivités locales. Cette expression ne s'entend pas toutefois des personnes qui ne sont imposables dans cet État qu'au titre des revenus de sources situées dans ledit État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne n'est considérée comme un résident que de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où elle a le centre de ses intérêts vitaux ne peut être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si elle séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si elle possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Si, du fait des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de régler la question d'un commun accord. En l'absence d'un tel accord, aux fins de la Convention, la personne n'est en droit à aucun bénéfice prévu au titre de la présente Convention.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction, un projet de construction, de montage ou d'installation ne constituent un établissement stable que si leur durée dépasse six mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" :

a) S'il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Si des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise;

d) Si l'installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Une installation fixe d'affaires ne sert qu'à une combinaison d'activités visées aux alinéas a) à e), à condition que l'ensemble des activités de l'installation fixe d'affaires revête un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et dispose, dans un État contractant, de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que ces activités ne soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'intermédiaire d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont exercées exclusivement ou presque exclusivement pour le compte de cette entreprise, et lorsque les transactions entre l'agent et l'entreprise diffèrent de celles qui auraient été réalisées entre des personnes indépendantes, ledit agent n'est pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe. Dans ce cas, les dispositions du paragraphe 5 s'appliquent.

7. Le fait qu'une société résidente d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société résidente de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermé-

diaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Les dispositions de la présente Convention relatives aux biens immobiliers s'appliquent aussi aux accessoires des biens immobiliers, au cheptel mort ou vif et au matériel utilisé pour des exploitations agricoles ou forestières, aux droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, toute option ou tout droit semblable à l'acquisition des biens immobiliers, à l'usufruit des biens immobiliers et aux droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, de sources et d'autres ressources naturelles. Les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent au revenu provenant de l'exploitation directe, de la location ou de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou autre parts sociales dans une société ouvre droit, pour le propriétaire, à la jouissance des biens immobiliers de la société, les revenus provenant de l'usage direct, de la location ou de toute autre forme d'utilisation dudit droit de jouissance sont imposables dans l'État contractant où sont situés lesdits biens immobiliers.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 3 et 4 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise et aux revenus provenant des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses engagées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi engagées, soit dans l'État contractant où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable selon une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche ledit État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la méthode en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu qui font séparément l'objet d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par celles du présent article.

Article 8. Transports maritime et aérien

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

2. Aux fins du paragraphe 1, les bénéfices tirés de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent les bénéfices tirés de la location coque nue de navires ou d'aéronefs lorsque cette location est accessoire à l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Si un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et si les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui

auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède alors à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y frappe lesdits bénéficiaires. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société résidente d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société distributrice est un résident, et selon la législation de cet État; mais, si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 p. 100 du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas. Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société à raison des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article s'entend des revenus d'actions et autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus ou distribution de parts assimilées aux revenus soumis au régime fiscal de l'État contractant dont la société versant les dividendes ou payant le revenu ou procédant à la distribution est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Si une société résidente d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ils sont payés à un résident de cet autre État, ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie des bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdits intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État; mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un État contractant et versés à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État si ledit résident en est le bénéficiaire effectif, sous réserve que le débiteur ou le bénéficiaire des intérêts soit le gouvernement d'un État contractant, une de ses collectivités locales ou l'un quelconque de ses organismes, la Banque centrale ou une institution financière appartenant entièrement audit gouvernement, ou si lesdits intérêts sont payés au titre d'un prêt garanti par le gouvernement d'un État contractant.

4. Le terme "intérêts" employé dans le présent article s'entend des revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires et, notamment, des revenus provenant de titres publics et d'obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres, ainsi que de tous autres revenus assimilés à des intérêts par la législation de l'État d'où proviennent les revenus, mais ne comprend pas les revenus considérés comme des dividendes au titre de l'article 10. Les pénalités appliquées pour retard de paiement ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre État à partir d'une base fixe qui y est située, et si la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur en est un résident. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit résident ou non d'un État contractant, a dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont alors considérés comme provenant de l'État où est situé l'établissement stable ou la base fixe en question.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la part excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdites redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

b) 5 p. 100 du montant brut des redevances versées pour l'usage d'un matériel industriel, commercial ou scientifique;

b) 10 p. 100 du montant brut des redevances dans tous les autres cas.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne des rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques ou les films ou bandes utilisés pour des émissions radiophoniques ou télévisées ou autres moyens de reproduction ou de transmission, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un matériel industriel, commercial ou scientifique, ou encore pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industrielle, commerciale ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre État à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, résident ou non d'un État contractant, a, dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu au paiement des redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où est situé l'établissement stable ou la base fixe.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou des informations pour lesquels elles sont payées, excède le montant dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation des biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Aux fins du paragraphe 1, les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant comprennent les gains provenant de l'aliénation d'actions ou d'autres droits dans une société ou autre entité légale, ou d'intérêts dans une société de personnes ou au titre d'une fiducie, dont l'actif se compose essentiellement, directement ou indirectement, de biens immobiliers situés dans cet autre État contractant ou de tout autre droit afférent auxdits biens immobiliers.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont dispose un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation d'un tel établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet État contractant.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens, autres que ceux visés aux paragraphes précédents du présent article, ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

6. Les dispositions du paragraphe 5 n'affectent pas le droit d'un État contractant de percevoir, conformément à sa législation, un impôt sur les gains provenant de l'aliénation d'un bien d'une personne physique qui est résidente de l'autre État contractant et qui était résidente du premier État à un moment quelconque au cours des trois années précédant immédiatement l'aliénation du bien, si la personne détenait le bien avant qu'elle ne devienne un résident de cet autre État.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'une personne physique, résidente d'un État contractant, tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, sauf si cette personne dispose de façon habituelle, dans l'autre État, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Si tel est le cas, les revenus sont imposables dans cet autre État, mais uniquement sur la fraction imputable à ladite base fixe. À cet effet, si une personne physique résidente d'un État contractant séjourne dans l'autre État contractant pendant une période ou des périodes excédant au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant au cours de tout exercice, elle est réputée disposer, pour l'exercice considéré, de façon habituelle d'une base fixe dans cet autre État, et les revenus tirés de ses activités susmentionnées exercées dans ce dernier État sont imposables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" s'entend notamment des activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que des activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des États contractants reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. En pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant pendant l'exercice considéré;

b) Les rémunérations sont versées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État;

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant sont imposables dans cet État. Article 16. Tantièmes d'administrateurs

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de tout autre organe similaire d'une société résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1.1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, par exemple artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués, non pas à l'artiste du spectacle ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas au revenus tirés d'activités exercées dans un État contractant par un artiste du spectacle ou un sportif si le séjour dans cet État est rémunéré entièrement ou en partie au moyen de fonds publics provenant

de l'un ou des deux États contractants ou de leurs collectivités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'artiste du spectacle ou le sportif est un résident.

Article 18. Pensions et rentes

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur et les rentes payées à ce résident ne sont imposables que dans cet État.

2. Le terme "rente" désigne une somme déterminée, payable périodiquement à échéances fixes, la vie durant ou pendant une durée déterminée ou à déterminer, en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeur appréciable en espèces.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues, autres que les pensions, payés par un État contractant ou une de ses collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou cette collectivité ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations analogues ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique qui en est résidente :

i) Possède la nationalité de cet État; ou

ii) N'y a pas établi sa résidence à seule fin de rendre les services considérés;

2. a) Toute pension payée par un État contractant ou par une de ses collectivités locales, par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette collectivité, n'est imposable que dans cet État;

b) Toutefois, ladite pension n'est imposable que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet autre État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux salaires, traitements et autres rémunérations analogues, ainsi qu'aux pensions, versés au titre de services rendus dans le cadre d'activités industrielles ou commerciales exercées par un État contractant ou par une de ses collectivités locales.

Article 20. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin de poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposable dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées hors de cet État.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne font pas l'objet des articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet État. Toutefois, lesdits éléments de revenu provenant de l'autre État contractant sont également imposables dans cet autre État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si leur bénéficiaire, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur de revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

Article 22. Règles diverses applicables à certaines activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant toute autre disposition de la présente Convention.

2. Aux fins du présent article, l'expression "activités en mer" s'entend de toute activité exercée en mer dans un État contractant dans le cadre de la prospection ou de l'exploitation du fond des mers, de son sous-sol et de leurs ressources naturelles situés dans cet État.

3. Une personne résidente d'un État contractant qui exerce des activités en mer dans l'autre État contractant est, sous réserve du paragraphe 4, réputée exercer des activités commerciales ou industrielles dans cet autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe qui y est situé.

4. Les dispositions du paragraphe 3 ne s'appliquent pas lorsque les activités sont exercées par l'intermédiaire d'un établissement stable pendant une période ou des périodes ne dépassant pas une durée totale de 30 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant au cours de l'exercice concerné. Aux fins du présent paragraphe :

a) Les activités en mer exercées, dans l'autre État contractant, par une personne qui est associée à une autre personne qui y exerce des activités semblables, la première personne est considérée exercer les mêmes activités que celles de la dernière personne, sauf si ces activités sont exercées en même temps que ses propres activités.

b) Une personne est considérée comme étant associée à une autre personne si l'une d'elles participe directement ou indirectement à la gestion, au contrôle ou au capital de l'autre ou si une tierce ou des tierces personnes participent directement ou indirectement à la gestion, au contrôle ou au capital des deux premières personnes.

5. Les salaires, traitements et autres rémunérations analogues qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié se rapportant à des activités en mer dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État dans la mesure où l'emploi en mer y est exercé. Toutefois, lesdites rémunérations ne sont imposables que dans le premier État si l'emploi est exercé pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État et pour une période ou des périodes ne dépassant pas 30 jours au total au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant pendant l'exercice concerné.

6. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation :

- a) De droits liés à la prospection ou à l'exploitation;
- b) De biens situés dans l'autre État contractant et utilisés dans le cadre de ces activités de prospection et d'exploration en mer dans cet autre État; ou
- c) D'actions qui tirent, directement ou indirectement, la majeure partie de leur valeur de droits ou de biens ou de ces droits et biens pris ensemble;

Sont imposables dans cet autre État.

Dans ce paragraphe, l'expression "droits de prospection ou d'exploitation" désigne les droits afférents à des biens susceptibles d'être produits par des activités en mer dans l'autre État contractant, ou des droits à des participations ou à des bénéfices provenant de ces biens.

Article 23. Élimination de la double imposition

1. Sous réserve des dispositions de la législation irlandaise concernant l'imputation sur l'impôt irlandais de l'impôt exigible dans tout le territoire situé hors de l'Irlande (sans toutefois porter atteinte au principe général énoncé dans la présente Convention) :

a) L'impôt lituanien dû conformément à la législation de la Lituanie et aux dispositions de la présente Convention, directement ou par voie de retenue à la source, sur les bénéfices, les revenus ou les gains provenant de sources situées en Lituanie (à l'exclusion, dans le cas d'un dividende, de l'impôt dû au titre des bénéfices sur lesquels les dividendes versés sont prélevés) est admis en déduction de tout impôt irlandais calculé sur la base des mêmes bénéfices, revenus ou gains imposables sur lesquels l'impôt lituanien est calculé;

b) Dans le cas d'un dividende versé par une société résidente de la Lituanie à une société résidente de l'Irlande qui contrôle directement ou indirectement 10 p. 100 ou plus des droits de vote de la société versant le dividende, la déduction tient compte (outre la déduction de tout impôt lituanien aux termes des dispositions de l'alinéa a) du présent paragraphe) de l'impôt lituanien dû par la société pour ce qui est des bénéfices sur lesquels ledit dividende est payé.

2. a) Lorsqu'un résident de la Lituanie reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Irlande, la Lituanie admet, sans préjudice d'une mesure plus favorable prévue par son droit interne, en déduction de l'impôt sur le revenu de ce résident un montant égal à l'impôt irlandais sur le revenu ou sur les gains en capital acquitté à ce titre en Irlande. Toutefois, dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut dépasser la fraction de l'impôt sur le revenu en Lituanie, calculé avant déduction, imputable au revenu ou aux gains en capital imposables en Irlande; b) Aux fins de l'alinéa a) du présent paragraphe, lorsqu'une société résidente de la Lituanie reçoit un dividende d'une société résidente de l'Irlande dont elle possède 10 p. 100 au moins des parts assorties d'un plein droit de vote, l'impôt payé en Irlande comprend non seulement l'impôt payé sur ce dividende mais aussi l'impôt payé sur les bénéfices sous-jacents de la société qui sont à l'origine de ce dividende.

3. Aux fins des paragraphes 1 et 2, les bénéfices, les revenus et les gains en capital que possède un résident d'un État contractant et qui sont imposables dans l'autre État contractant

conformément à la présente Convention sont réputés être tirés de sources situées dans cet autre État contractant.

4. Lorsque, conformément à l'une quelconque des dispositions de la présente Convention, les revenus que reçoit un résident d'un État contractant sont exonérés d'impôts dans cet État, celui-ci peut néanmoins, lors du calcul du montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exonérés.

5. Lorsque, au titre d'une disposition de la présente Convention, les revenus ou les gains sont en totalité ou en partie exonérés d'impôts dans un État contractant et que, aux termes de la législation en vigueur dans l'autre État contractant, une personne physique, pour ce qui est des revenus ou des gains en question, est assujettie à l'impôt sur la base du montant qui est versé ou reçu dans cet autre État, et non sur la base du montant total desdits revenus ou gains, dans ce cas, la déduction admissible aux termes de la présente Convention dans le premier État ne s'applique qu'à la partie des revenus ou des gains versés ou reçus dans cet autre État.

Article 24. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont assujettis dans l'autre État contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas résidentes d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que celle des entreprises de cet autre État qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôts qu'il accorde à ses propres résidents en fonction de leur état civil ou de leurs charges de famille.

3. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres montants versés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont admis en déduction, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est, en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont assujetties dans le premier État à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou peuvent être assujetties d'autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent aux impôts faisant l'objet de la présente Convention.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle pourra, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'État contractant dont elle est ressortissante. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant afin d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre à l'amiable les difficultés ou de dissiper de même les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, notamment par l'intermédiaire d'une commission mixte composée d'elles-mêmes ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent entre elles les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles du droit interne des États contractants relatives aux impôts visés par la Convention, dans la mesure où l'imposition qu'il prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets au même titre que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Lesdites personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives qui dérogeraient à sa législation ou à sa pratique administrative ou encore à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale, ou encore de celles de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou bien des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Membres des missions diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Chacun des États contractants notifie à l'autre l'accomplissement des formalités requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la dernière de ces notifications et prendra effet :

a) En Irlande :

i) En ce qui concerne l'impôt sur le revenu et l'impôt sur les gains en capital, pour toute année d'imposition commençant à partir du 6 avril de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

ii) En ce qui concerne l'impôt sur les sociétés, pour tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

b) En Lituanie :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, pour les impôts exigibles pour tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par un État contractant. Chaque État contractant pourra dénoncer la Convention, par la voie diplomatique, moyennant notification écrite donnée six mois au moins avant la fin de l'année civile. Dans ce cas, la Convention cessera d'avoir effet :

a) En Irlande :

i) En ce qui concerne l'impôt sur le revenu et l'impôt sur les gains en capital, pour toute année d'imposition commençant à partir du 6 avril de l'année civile suivant celle de la notification;

ii) En ce qui concerne l'impôt sur les sociétés, pour tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification;

b) En Lituanie :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification;

ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, pour les impôts exigibles pour tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Dublin le 18 novembre 1997, en double exemplaire, en langues lituanienne et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de l'Irlande :

PROTOCOLE

Au moment de signer la présente Convention entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de l'Irlande tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur les gains en capital, les sous-signés ont accepté les dispositions suivantes, qui feront partie intégrante de la présente Convention :

1. En ce qui concerne le paragraphe 1 de l'article 4

Il est entendu qu'une personne constituée en société ou autrement constituée en vertu de la législation d'un État contractant ne sera pas considérée comme un résident de cet État aux fins de la présente Convention, à moins que ladite personne ne soit assujettie à l'impôt dans cet État sur ses revenus globaux, d'où qu'ils proviennent, en qualité de résident de cet État.

2. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 4

Lorsqu'une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de déterminer son statut d'un commun accord en tenant compte d'éléments tels que le siège de la direction effective, le lieu où elle est immatriculée ou autrement constituée et tous autres éléments pertinents.

3. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 6

Les États contractants comprennent bien que tous les revenus et tous les gains provenant de l'aliénation de biens immobiliers situés dans un État contractant sont imposables dans cet État, conformément à l'article 13 de la présente Convention.

4. En ce qui concerne le paragraphe 1 de l'article 7

Il est entendu que les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant provenant de la vente de biens ou de marchandises dans l'autre État contractant de nature identique ou analogue à ceux vendus, ou provenant d'autres activités commerciales ou industrielles exercées dans l'autre État contractant qui sont de nature identique ou analogue à celles exercées par l'intermédiaire d'un établissement stable situé dans cet autre État, pourront être considérés comme étant imputables à cet établissement stable s'il est établi que lesdites ventes ou activités ne sont pas effectuées pour des raisons d'affaires valables ou le sont avant tout aux fins d'éviter l'impôt dans cet autre État.

5. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'article 7

Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, il est entendu que les dépenses admises en déduction par un État contractant ne comprennent que les dépenses donnant droit à déduction en application du droit interne de cet État.

6. En ce qui concerne l'article 12

Si, dans une quelconque Convention tendant à éviter la double imposition signée après la date de signature de la présente Convention par la Lituanie et un État tiers qui est membre de l'Organisation de la coopération et du développement économiques à la date de la signature de la présente Convention, la Lituanie convient d'une définition des redevances

excluant tout droit ou autre bien visé au paragraphe 3 ou d'une exonération des redevances reçues en Lituanie de l'impôt lituanien sur les redevances ou de taux d'imposition inférieurs à ceux visés au paragraphe 2, dans ce cas, cette définition, cette exonération ou ces taux inférieurs seront automatiquement appliqués en vertu de la présente Convention tel qu'il est précisé respectivement au paragraphe 3 ou au paragraphe 2 avec effet à compter de la date à laquelle les dispositions de cette Convention, ou de la présente Convention, la date la plus tardive étant retenue, auront pris effet.

7. En ce qui concerne l'article 16

Les États contractants comprennent bien que l'article ne s'applique qu'à l'organe concerné par l'administration centrale et le contrôle de la société.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Dublin le 18 novembre 1977, en double exemplaire, en langues lituanienne et anglaise, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de l' Irlande :

No. 41885

**Lithuania
and
Belarus**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus on the promotion and protection of investments (with declaration). Minsk, 5 March 1999

Entry into force: *16 May 2002 by notification, in accordance with article 15*

Authentic texts: *English, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Bélarus**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Bélarus relatif à la promotion et à la protection des investissements (avec déclaration). Minsk, 5 mars 1999

Entrée en vigueur : *16 mai 2002 par notification, conformément à l'article 15*

Textes authentiques : *anglais, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON THE PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Belarus, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Desiring to create favourable conditions for greater investments by investors of one State in the territory of the other State;

Recognizing that the encouragement and reciprocal protection of such investments under international agreement will be conducive to the stimulation of individual business initiative and will increase prosperity in both States;

Have agreed as follows:

Article 1. Definitions

For the purposes of this Agreement the following terms shall mean:

1. "Investor" shall mean:

a) in respect of the Republic of Lithuania:

natural persons who are nationals of the Republic of Lithuania according to the laws and regulations of the Republic of Lithuania,

any entity constituted under the laws of the Republic of Lithuania and registered in the territory of the Republic of Lithuania in conformity with its laws and regulations.

b) in respect of the Republic of Belarus:

natural persons who are nationals of the Republic of Belarus according to the laws and regulations of the Republic of Belarus;

any entity constituted under the laws of the Republic of Belarus and registered in the territory of the Republic of Belarus in conformity with its laws and regulations.

2. "Investments" shall mean every kind of asset, invested by an investor of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, provided that the investment has been made in accordance with the laws and regulations of the other Contracting Party, and shall include in particular, though not exclusively:

movable and immovable property and any other property rights such as mortgages, liens or pledges;

shares in and stock and debentures of an enterprise and any other forms of interest in an enterprise;

claims to money which has been used to create an economic value or claims to any performance under contract having an economic value;

intellectual and industrial property rights (such as patents, trade marks, industrial designs and models, trade names), know-how and goodwill;

concessions conferred by law or under contract, including concessions to search for, cultivate, extract or exploit natural resources.

Any alteration of the form in which assets are invested shall not affect their character as investment, provided such an alteration is made in accordance with the host country's laws and regulations.

3. "Returns" shall mean the amounts yielded by an investment and in particular, though not

exclusively, includes profits, interest, dividends, royalties and fees. Returns from investment and re-investment shall enjoy the same protection as investment;

4. "Territory" shall mean:

b) in respect of the Republic of Lithuania:

the territory of the Republic of Lithuania, including the territorial sea and any maritime or submarine area within which the Republic of Lithuania may exercise, in accordance with international law, sovereign rights or its jurisdiction for the purpose of exploration, exploitation and preservation of the sea-bed, sub-soil and natural resources.

a) in respect of the Republic of Belarus:

the territory over which the Republic of Belarus may exercise sovereign rights or jurisdiction in accordance with international law.

5. "Laws and regulations of the Contracting Party" shall mean laws and regulations of the Republic of Lithuania and the Republic of Belarus respectively.

Article 2. Promotion and Protection of Investments

1. Each Contracting Party shall encourage and create favourable conditions for investors of the other Contracting Party to make investments in its territory, and, subject to its right to exercise powers conferred by its laws, shall admit such investments.

2. Investments made by investors of each Contracting Party shall at all times be accorded fair and equitable treatment and shall enjoy full legal protection and security in the territory of the other Contracting Party. Neither Contracting Party shall in any way impair by unreasonable or discriminatory measures the management, maintenance, use, enjoyment or disposal of investments in its territory of investors of the other Contracting Party. Each Contracting Party shall observe any obligation it may have entered into with regard to investments of investors of the other Contracting Party.

Article 3. National Treatment and Most-favoured-nation Treatment

1. Neither Contracting Party shall in its territory subject investments of investors of the other Contracting Party to treatment less favourable than that which it accords to investments of its own investors or to investments of investors of any third State.

2. Neither Contracting Party shall in its territory subject investors of the other Contracting Party, as regards their management, maintenance, use, enjoyment or disposal of their investments, to treatment less favourable than that which it accords to its own investors or to investors of any third State.

3. Each Contracting Party has a right within its laws and regulations to make or maintain exceptions on a non-discriminatory basis for the investors of the other Contracting Party as well as for the investors of any third State within sectors or matters, in which the activity of foreign investors is excepted or limited. Such exceptions shall be listed in the Annexes to this Agreement which are an integral part of this Agreement. Each Contracting Party agrees to notify the other of any future exceptions with respect to the sectors or matters listed in the Annexes. Such exceptions shall not apply to investments effected in these sectors or matters before the time the exceptions become effective.

4. For the avoidance of doubt it is confirmed that the treatment provided for in paragraphs 1-3 of this Article shall apply to the provisions of Articles 1-13 of this Agreement.

Article 4. Compensation for Losses

1. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other Armed conflict, revolution, a state of national emergency, revolt, insurrection or riot in the territory of the other Contracting Party shall be accorded by the latter Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, no less favourable than that which it accords to its own investors or to investors of any third State.

2. Without prejudice to paragraph 1 of this Article, investors of one Contracting Party who in any of the situations referred to in that paragraph suffer losses in the territory of the other Contracting Party resulting from requisitioning or destruction of their property by the competent authorities of the latter Contracting Party, which was not caused in combat action or was not required by the necessity of the situation, shall be accorded prompt, adequate and effective compensation for the losses sustained during the period of the requisitioning or as a result of the destruction of the property.

3. Resulting compensation, referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be paid without undue delay in the currency in which the initial investments were made, or in any other currency, as agreed by the respective investor and the Contracting Party, in which territory the investments were made.

Article 5. Expropriation

1. Investments of investors of either Contracting Party shall not be nationalized, expropriated or subjected to measures having effect equivalent to nationalization or expropriation (hereinafter referred to as "expropriation") in the territory of the other Contracting Party except for a public purpose, in accordance with due process of law, on a non-discriminatory basis and against prompt, adequate and effective compensation. Such compensation shall amount to the actual market value of the investment expropriated immediately before the expropriation or before the impending expropriation became public knowledge, whichever is the earlier, shall include interest calculated on the LIBOR basis from the date of expropriation until the date of payment, shall be made without undue delay, be effectively realizable and freely transferable.

2. Investors, whose assets are being expropriated, have a right to prompt review by the appropriate judicial or administrative authorities of the expropriating Contracting Party to determine whether such expropriation, and any compensation thereof conforms to the principles of this Article and the laws and regulations of the expropriating Contracting Party.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply where a Contracting Party expropriates the assets of a company which is incorporated or constituted under its laws and regulations, and in which investors of the other Contracting Party own shares.

Article 6. Transfers

1. Each Contracting Party shall guarantee to investors of the other Contracting Party, after they have fulfilled all their financial obligations, free transfer, without undue delay, in a freely convertible currency, of payments in connection with an investment, in particular but not exclusively:

a) the investment in monetary amounts or additional amounts for the maintenance or extension of the existing investment;

b) gains, profits, interest, dividends and other current income;

c) the proceeds from total or partial liquidation or sale of the investment;

d) funds in repayment of loans regularly contracted and documented and directly related to the investment;

e) compensation provided for in accordance with Articles 4 and 5;

f) the earnings of nationals of one Contracting Party who are allowed to work in connection with an investment made by the investor of this Contracting Party in the territory of the other Contracting Party.

2. Transfers referred to in paragraph 1 of this Article shall be effected in accordance with the laws and regulations of the Contracting Party in which territory the investment was made.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, either Contracting Party may protect the rights of creditors regarding the transfers, specified in paragraph 1 of this Article, or ensure the satisfaction of judgement in adjudicatory proceedings, through the equitable, nondiscriminatory and good faith application of its laws and regulations.

4. The Contracting Parties undertake to accord to the transfers referred to in paragraph 1 of this Article, treatment not less favourable as that accorded to transfers in connection with investment made by investors of any third State.

Article 7. Exceptions

The provisions of this Agreement relative to the grant of treatment not less favourable than that accorded to the investors of either Contracting Party or to the investors of any third State shall not be construed so as to oblige one Contracting Party to extend to the investors of the other Contracting Party the benefit of any treatment, preference or privilege resulting from:

(a) any existing or future customs union, common market, free trade area, economic Union, or other forms of regional economic co-operation, or any agreement to lead in future to such a regional arrangement, or

(b) any international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation or any domestic legislation relating wholly or mainly to taxation.

*Article 8. Disputes between one Contracting Party and an Investor
of the other Contracting Party*

1. The parties to the dispute shall endeavor to settle their differences regarding investments by means of a friendly agreement.

2. If a dispute regarding investments between one Contracting Party and an investor of the other Contracting Party can not be settled by means of a friendly agreement, the investor of one Contracting Party shall give a written notification regarding the settlement of this dispute to the other Contracting Party, in whose territory his investments were made.

If such dispute cannot be settled amicably within six months from the date of this written notification, the dispute, at the request of either party and at the choice of investor, shall be submitted to:

- an ad hoc court of arbitration for arbitration in accordance with the Arbitration Rules of the United Nation Commission on International Trade Law (UNCITRAL); or to

- the International Center for the Settlement of Investment Disputes (ICSID) established under the Convention on the Settlement of Investment Disputes Between States and Nationals of other States, done on March 18, 1965, for arbitration under ICSID Rules of Procedures for Arbitration Proceedings.

3. The arbitral decisions shall be final and binding on both parties to the dispute. Each Contracting Party shall execute them in accordance with its laws and in accordance with the 1958 United Nations Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards (New York Convention). The arbitration shall take place in a State that is a party to the New York Convention.

Article 9. Disputes between the Contracting Parties

1. Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement should, if possible, be settled through the diplomatic channels.

2. If a dispute cannot be settled through the diplomatic channels within six months, it shall, upon the request of either Contracting Party, be submitted to an arbitral tribunal.

3. Such an arbitral tribunal shall be constituted for each individual case in the following way. Within two months of the receipt of the request for arbitration, each Contracting Party shall appoint one member of the tribunal. Those two members shall then select a national of a third State who on approval by the two Contracting Parties shall be appointed Chairman of the tribunal. The Chairman shall be appointed within two months from the date of appointment of the other two members.

4. If within the periods specified in paragraph 3 of this Article the necessary appointments have not been made, either Contracting Party may, in the absence of any other agreement, invite the President of the International Court of Justice to make any necessary appointments. If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or if he is otherwise prevented from discharging the said function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be invited to make the necessary appointments. If the Vice-President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or if he too is prevented from discharging the said function, the Member of the International Court of Justice next in seniority who is not a national of either Contracting Party shall be invited to make the necessary appointments.

5. The arbitral tribunal, constituted pursuant this Article, shall reach its decisions by a majority of votes. Such decisions shall be binding on both Contracting Parties. Each Contracting Party shall bear the cost of its own member of the tribunal and of its representation in the arbitral proceedings; the cost of the Chairman and the remaining costs shall be borne in equal parts by the Contracting Parties. The tribunal may, however, in its decision direct that a higher proportion of costs shall be borne by one of the two Contracting Parties, and this award shall be binding on both Contracting Parties. The tribunal shall determine its own procedure subject to the provision of this Agreement and international law.

Article 10. Subrogation

1. If one Contracting Party or its designated Agency makes a payment under an indemnity given in respect of an investment in the territory of the other Contracting Party, the second Contracting Party shall recognize:

(a) the assignment to the first Contracting Party by law or by legal transaction of all the rights and claims of the party indemnified, and

(b) that the first Contracting Party is entitled to exercise such rights and enforce such claims by virtue of subrogation, to the same extent as the party indemnified.

2. The first Contracting Party shall be entitled in all circumstances to the same treatment in respect of the rights and claims acquired by it by virtue of the above-mentioned assignment, and any payments received in pursuance of those rights and claims, as the party indemnified was entitled to receive by virtue of this Agreement in respect of the investment concerned and its related returns.

3. Any payments received in non-convertible currency by the first Contracting Party in pursuance of the rights and claims acquired shall be freely available to the first Contracting Party exclusively for the purpose of meeting any expenditure incurred in the territory of the second Contracting Party.

Article 11. Application of other Rules

If the provisions of laws and regulations of either Contracting Party or obligations under international law existing at present or established hereafter between the Contracting Parties contain rules, whether general or specific, entitling investments by the investors of the other Contracting Party to a treatment more favourable than is provided for by this

Agreement, such rules shall prevail over this Agreement to the extent that they are more favourable.

Article 12. Consultation and Exchange of Information

Upon request by either Contracting Party, the other Contracting Party shall agree promptly to hold consultations on the interpretation or application of this Agreement. Upon request by either Contracting Party, the information shall be exchanged on the impact that the laws, regulations, decisions, administrative practices or procedures of other Contracting Party may have on investments directly covered by this Agreement.

Article 13. Application of this Agreement

The provisions of this Agreement shall apply to investments made by investors of either Contracting Party whether they were made before or after entry into force of this Agreement, provided that investment were made in accordance with the laws and regulations of the Contracting Parties. However, this Agreement shall not apply to any claims or disputes which have arisen before its entry into force.

Article 14. Amendments

The provisions of this Agreement may be amended in such a manner as may be agreed between the Contracting Parties. Such amendments shall enter into force in accordance with Article 15 of this Agreement.

Article 15. Entry into Force

This Agreement shall enter into force thirty days after the date when the Contracting Parties have notified each other that all necessary internal procedures for its entry into force have been completed.

Article 16. Duration and Termination

This Agreement shall remain in force for a period of ten years. Thereafter it shall continue to be in force until the expiration of twelve months from the date on which either Contracting Party shall have given written notice of termination of this Agreement to the other.

With respect to investments made prior to the effective date of termination of this Agreement, the provisions of Articles I - 13 shall remain in force for a further period of ten (10) years from the date of termination of this Agreement.

In witness whereof the undersigned, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in duplicate at Minsk on this 5th day of March, 1999, in the Lithuanian, Russian and English languages, each text being equally authentic. In case of divergences in interpretation of this Agreement the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Belarus:

DECLARATION RELATING THE APPLICATION OF THE ARTICLE 3 OF THE
AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF BELARUS ON
THE PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

At the signing of the Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of belarus on the promotion and protection of investments (hereinafter referred to as "the Agreement"), the Government of the Republic of Lithuania hereby declares, that with reference to the provisions of the paragraph 3 of the Article 3 of the Agreement, in respect of the Republic of lithuania:

a) the provisions of the Agreement shall not apply to the matters relating to acquisition, possession, use, disposal and other rights to land plots;

b) the matters referred to in subparagraph a) of this Declaration shall be regulated by the laws and regulations of the Republic of lithuania.

Done in duplicate at Minsk this 5th day of March, 1999, in the Lithuanian, Russian and English languages, each text being equally authentic. In case of divergences in interpretation of this Declaration the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of lithuania

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ
IR
BALTARUSIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUTARTIS
DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR APSAUGOS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

Siekdamos sukurti palankias sąlygas vienos valstybės investuotojų didesnėms investicijoms kitos valstybės teritorijoje,

Pripažindamos, kad tokių investicijų skatinimas ir abipusė apsauga, numatyta tarptautiniame susitarime, padės skatinti privataus verslo iniciatyvą ir kelti abiejų valstybių gerovę,

susitarė:

**1 straipsnis
Sąvokos**

Šioje Sutartyje žemiau nurodytos sąvokos reiškia:

1. "Investuotojas" reiškia:

a) Lietuvos Respublikos atžvilgiu:
fizinis asmenis, kurie yra Lietuvos Respublikos piliečiai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus;

bet kokį ūkio subjektą, įsteigtą pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir įregistruotą Lietuvos Respublikos teritorijoje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus.

b) Baltarusijos Respublikos atžvilgiu:
fizinis asmenis, kurie yra Baltarusijos Respublikos piliečiai pagal Baltarusijos Respublikos įstatymus;

bet kokį ūkio subjektą, įsteigtą pagal Baltarusijos Respublikos įstatymus ir įregistruotą Baltarusijos Respublikos teritorijoje pagal Baltarusijos Respublikos įstatymus.

2. "Investicijos" reiškia bet kurios rūšies turtą, investuotą vienos Susitariančiosios Šalies investuotojo kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, su sąlyga, kad investuota pagal Susitariančiosios Šalies, kurioje investuojama, įstatymus, ir, skyrium imant, nors ne išimtinai, apima:

kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei kitas turtines teises, tokias kaip hipotekos reikalavimas, bei teises į įkeistą turtą;

pajų, akcijas, obligacijas ir kitas dalyvavimo įmonėje formas;

pretenzijas į pinigines lėšas, panaudotas sukurti ekonominę vertę arba bet koki reikalavimą atlikti sutartinę prievolę, turinčią ekonominę vertę;

intelektinės ir pramoninės nuosavybės teises (tokias kaip patentai, prekių ženklai, pramoniniai pavyzdžiai ir modeliai, firmų vardai), "know-how" ir reputaciją;

teisės aktu ar sutartimi suteiktą teisę atlikti ekonominę veiklą, įskaitant leidimus gamtinių išteklių žvalgybai, gavybai ar jų panaudojimui.

Bet koks investuoto turto formos pakeitimas neturi įtakos investicijos, kaip tokios, traktavimui su sąlyga, kad tas pakeitimas yra padarytas pagal investiciją priimančiosios valstybės teisę.

3. "Pajamos" reiškia iš bet kokių investicijų gautas sumas, ir skyrium imant, nors ne išimtinai, apima pelną, palūkanas, dividendus, autorinius atlyginimus ir honorarus. Pajamoms iš investicijų bei reinvesticijų suteikiama tokia pati apsauga kaip ir pačioms investicijoms.

4. "Teritorija" reiškia:

a) Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

Lietuvos Respublikos teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą ir bet kuriuos jūros ir povandeninius plotus, kurių atžvilgiu pagal tarptautinę teisę Lietuvos Respublika turi suverenias teises ar kurie yra jos jurisdikcijoje jūros dugno, gelmių ir gamtinių resursų tyrimo, eksploatavimo ir apsaugos tikslais.

b) Baltarusijos Respublikos atžvilgiu:

teritoriją, kurios atžvilgiu Baltarusijos Respublika turi suverenias teises ir kuri priklauso jos jurisdikcijai pagal tarptautinę teisę.

5. "Susitariančiosios Šalies įstatymai" reiškia atitinkamai Lietuvos Respublikos įstatymus ir Baltarusijos Respublikos įstatymus.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir apsauga

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis skatina ir sukuria palankias sąlygas kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams vykdyti investicijas savo teritorijoje ir, įstatymu numatytoje ribose, priima jas.

2. Kiekvienos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms visada suteikiamas teisingas ir lygiavertis režimas, o taip pat užtikrinama jų visiška teisinė apsauga ir saugumas kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje. Kiekviena Susitariančioji Šalis nepagrįstomis ar diskriminacinėmis priemonėmis netrukdo kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams valdyti, išlaikyti, naudoti investicijas, naudotis ar disponuoti jomis. Kiekviena Susitariančioji Šalis laikysis bet kurio įsipareigojimo, priimto kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijų atžvilgiu.

3 straipsnis

Nacionalinis režimas ir didžiausio palankumo režimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis taiko kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms ne mažiau palankų režimą, nei režimą, kurį ji taiko savo ar bet kurios trečiosios valstybės investuotojų investicijoms.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams, kas liečia investicijų valdymą, išlaikymą, naudojimą, naudojimąsi ar disponavimą jomis, ne mažiau palankų režimą, nei režimą, kurį ji taiko savo ar bet kurios trečiosios valstybės investuotojų investicijoms.

3. Kiekviena Susitariančioji Šalis turi teisę savo įstatymų numatytose ribose nediskriminaciniu pagrindu numatyti arba išlaikyti išimtis kitos Susitariančiosios Šalies ir bet kurios trečiosios valstybės investuotojų atžvilgiu apibrėžtose ūkio ir veiklos srityse, kuriose draudžiama ar apribojama užsienio investuotojų veikla. Tokios išimties formuluojamos šios Sutarties Prieduose, kurie yra neatskiriama jos dalis. Kiekviena Susitariančioji Šalis sutinka informuoti kitą apie išimtis, numatomas taikyti Prieduose numatytose srityse. Tokios išimties nebus taikomos investicijų, įvykdytų šiose srityse iki šių išimčių įsigaliojimo, atžvilgiu.

4. Siekiant išvengti abejonių, patvirtinama, kad režimas, numatytas šio straipsnio 1 - 3 punktuose, taikomas šios Sutarties 1 - 13 straipsnių atžvilgiu.

4 straipsnis

Nuostolių kompensavimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų, kurių investicijos patiria nuostolius kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo ar kito ginkluoto konflikto, revoliucijos, ypatingos padėties įvedimo, sukilimo, maišto ar riausių pastarosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, atžvilgiu, kiek tai liečia jų restituciją, nuostolių atlyginimą, kompensaciją ar kitą atlyginimą, bus taikomas režimas, ne mažiau palankus už taikomą savo investuotojų ar bet kurios trečiosios valstybės investuotojų atžvilgiu.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 dalies, vienos Susitariančiosios Šalies investuotojų nuostoliai, patirti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje bet kuriuo iš šioje dalyje minimų atvejų, karinėms pajėgoms arba valdžios atstovams rekvizavus ar sunaikinus jų turtą, jei tai

nebuvo įvykdyta kariniais veiksmais ar kai tai nebuvo būtina tomis aplinkybėmis, bus atlyginami suteikiant savalaikę, adekvačią ir veiksmingą kompensaciją.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 punktuose numatytais atvejais kompensacija išmokama be nepagrįsto delsimo valiuta, kuria buvo atlikta pradinė investicija arba bet kuria kita valiuta, dėl kurios susitarė atitinkamas investuotojas ir Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija.

5 straipsnis Ekspropriacija

1. Bet kurios Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijos negali būti nacionalizuojamos, eksproprijuojamos ar joms taikomos priemonės, lygiavertės nacionalizacijai ar ekspropriacijai (toliau vadinama "ekspropriacija"), kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, išskyrus tuos atvejus, kai tai daroma visuomenės poreikiams, įgyvendinama įstatymų nustatyta tvarka, nediskriminaciniu pagrindu ir yra nedelsiant suteikiama savalaikė, adekvati ir veiksminga kompensacija. Tokia kompensacija atitinka eksproprijuotų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba prieš tai, kai numatoma ekspropriacija tapo viešai žinoma, atsižvelgiant į tai, kas įvyko anksčiau, ir apima palūkanas nuo nusavinimo datos iki jos išmokėjimo, apskaičiuotas pagal LIBOR kursą. Kompensacija išmokama be nepagrįsto delsimo, yra veiksmingai realizuojama ir be apribojimų pervedama į užsienį.

2. Investuotojai, kurių turtas eksproprijuojamas, turi teisę į neatidėliotiną atitinkamų eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies teisminių ar administracinių organų atliekamą bylos peržiūrą, siekiant nustatyti, ar tokia ekspropriacija ir jos pasekoje išmokėta kompensacija atitinka šio straipsnio principus ir eksproprijuojančios Susitariančiosios Šalies įstatymus.

3. Šio straipsnio 1 punkto nuostatos taikomos ir tuo atveju, kai viena Susitariančioji Šalis eksproprijuoja turtą įmonės, įsteigtos pagal jos įstatymus, kurioje dalyvauja kitos Susitariančiosios Šalies investuotojas.

6 straipsnis Pervedimai

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina kitos Susitariančiosios Šalies investuotojams, įvykdžius visus finansinius įsipareigojimus, netrukdomą, be nepagrįsto delsimo, su jų investicijomis susijusių sumų pervedimą iš ir į užsienį konvertuojamąja valiuta ir, skyrium imant, bet ne išimtinai, apima:

a) investuojamą kapitalą piniginių lėšomis bei papildomas sumas investicijoms palaikyti ar plėtoti;

b) pelną, pajamas, palūkanas, dividendus ir kitas einamąsias įplaukas;

- c) įplaukas, gautas visiškai arba iš dalies likvidavus ar pardavus investicijas;
- d) lėšas, skirtas su investicijomis tiesiogiai susijusioms paskoloms, patvirtintoms sutartimi, apmokėti;
- e) kompensacijas pagal šios Sutarties 4 ir 5 straipsnių nuostatas;
- f) vienos Susitariančiosios Šalies piliečių, kuriems yra leista dirbti kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje ryšium su investicijomis joje, uždarbius.

2. Pervedimai, minimi šio straipsnio 1 dalyje bus vykdomi Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atlikta investicija, įstatymų nustatyta tvarka.

3. Nepažeisdama šio straipsnio 1 ir 2 punktų nuostatų, kiekviena Susitariančioji Šalis gali užtikrinti kreditorių teisių, šio straipsnio 1 punkte nurodytų pervedimų atžvilgiu, apsaugą, ar teisminių ir administracinių procesų metu priimtų sprendimų vykdymą teisingai, lygiateisiškai ir geranoriškai taikydama savo teisės aktus.

4. Susitariančiosios Šalys įsipareigoja suteikti šio straipsnio 1 punkte nurodytų sumų pervedimams ne mažiau palankų režimą, nei suteikiamą su bet kurios trečiosios valstybės investuotojų investicijomis susijusių sumų pervedimams.

7 straipsnis

Išimty

Šios Sutarties nuostatos, susijusios su suteikimu režimo, ne mažiau palankaus negu suteikiamo savo investuotojams ar bet kurios trečiosios valstybės investuotojams, neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios vieną Susitariančiąją Šalį taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų atžvilgiu palankesnę režimą, lengvatas ar privilegijas, kurias ji teikia dėl:

a) esamo ar būsimo dalyvavimo muitų sąjungoje, bendroje rinkoje, laisvos prekybos zonoje, ekonominėje sąjungoje ar kitoje regioninio ekonominio bendradarbiavimo formoje, ar dėl bet kurio susitarimo, kurio siekiama tokios struktūros sukūrimo; arba

b) bet kurių tarptautinių sutarčių ar įsipareigojimų, visiškai ar iš dalies susijusių su apmokestinimu, ar dėl vidaus teisės aktų, visiškai ar iš dalies susijusių su apmokestinimu.

8 straipsnis

Ginčai tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investuotojo

1. Ginčo šalys, kiek įmanoma, stengsis taikiai išspręsti tarp jų kilusius nesutarimus dėl investicijų.

2. Jei ginčo dėl investicijų tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investuotojo nepavyko taikiai išspręsti, tai vienos Susitariančiosios Šalies investuotojas raštu praneša apie kilusį ginčą kitai Susitariančiai Šaliai, kurios teritorijoje buvo investuota.

Jei po tokio raštiško pranešimo gavimo ginčo nepavyko išspręsti per šešis mėnesius, bet kuriai šaliai paprašius ir pagal investuotojo pasirinkimą ginčas perduodamas spręsti:

- *ad hoc* arbitražo teismui, sudaromam pagal Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisykles; arba

- tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ICSID), veikiančiam pagal Konvencijos dėl investicinių ginčų tarp valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo, sudarytos 1965 m. kovo 18 d., sprendimui pagal ICSID arbitražo teismo taisykles.

3. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abejoms ginčo šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis vykdo šiuos sprendimus vidaus teisės aktais bei Jungtinių Tautų Konvencija dėl užsienio arbitražo sprendimų pripažinimo ir vykdymo (1958 m. Niujorko konvencija) nustatyta tvarka. Arbitražo teismas vyks valstybėje Niujorko konvencijos dalyvėje.

9 straipsnis

Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių

1. Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios sutarties aiškinimo ar taikymo turi būti, kiek įmanoma, sprendžiami diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu Susitariančiosioms Šalims nepavyksta susitarti per šešis mėnesius, tai jis, bet kuriai Susitariančiai Šaliai paprašius, gali būti perduotas arbitražo teismui.

3. Toks arbitražo teismas turi būti sudaromas kiekvienam konkrečiam atvejui tokiu būdu. Per du mėnesius nuo pareiškimo dėl arbitražo pateikimo dienos kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių turi paskirti po vieną teismo narį. Šie du nariai išrenka trečiosios šalies pilietį, kuris, abiem Susitariančiosioms Šalims sutinkant, bus paskirtas teismo pirmininku. Pirmininkas turi būti paskirtas per du mėnesius nuo kitų dviejų narių paskyrimo dienos.

4. Jeigu per laikotarpį, nurodytą šio straipsnio 3 dalyje, būtini asmenys nebus paskirti, tai bet kuri Susitariančioji Šalis, nesant kito susitarimo, gali prašyti Tarptautinio Teisingumo Teismo Prezidentą, kad jis paskirtų reikalingus asmenis. Jeigu Tarptautinio Teisingumo Teismo Prezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba dėl kitų priežasčių negali atlikti minėtos funkcijos, paskirti reikalingus asmenis prašomas Tarptautinio Teisingumo Teismo Viceprezidentas. Jeigu Tarptautinio Teisingumo Teismo Viceprezidentas taip pat yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba dėl kitų priežasčių negali atlikti minėtos funkcijos, tai paskirti reikalingus asmenis prašomas kitas pagal vyresnybę Tarptautinio Teisingumo Teismo narys, kuris nėra nė vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis.

5. Arbitražo teismas, sukurtas pagal šio straipsnio nuostatas, priima sprendimą vadovaudamasis balsų dauguma. Toks sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims. Kiekviena iš Susitariančiųjų Šalių apmoka savo teismo nario išlaidas ir jos atstovavimo arbitražo procese išlaidas. Pirmininko ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys apmoka lygiomis dalimis. Tačiau, Teismas gali priimti sprendimą, kad didesnę išlaidų dalį turi apmokėti viena iš Susitariančiųjų Šalių, ir toks sprendimas yra privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims. Teismas pats nustato savo darbo tvarką vadovaudamasis šios Sutarties nuostatomis ir tarptautine teise.

10 straipsnis

Subrogacija

1. Jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių ar jos paskirta agentūra apmoka pagal garantiją, kurią buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje atliktai investicijai, antroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

(a) kompensacija gavusios šalies visų teisių ir pretenzijų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai pagal įstatymą ar teisėtą sandorį, ir

(b) kad subrogacijos būdu gautomis teisėmis ir pretenzijomis pirmoji Susitariančioji Šalis naudojasi tokiu pat lygiu, kaip ir kompensaciją gavusi šalis.

2. Pirmoji Susitariančioji Šalis bet kuriuo atveju turi teisę naudotis režimu, lygiaverčiu tam, kuris buvo suteiktas kompensaciją pagal šią Sutartį gavusios šalies atliktų investicijų ir su jomis susijusių pajamų atžvilgiu, kiek tai liečia perimtas teises ir pretenzijas, bei bet kokias susijusias sumas.

3. Pirmoji Susitariančioji Šalis, įgyvendindama įgytas teises ir pareigas, laisvai disponuos sumomis, gautomis nekonvertuojamąja valiuta išimtinai siekdama padengti bet kurias kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje patirtas išlaidas.

11 straipsnis

Kitų taisyklių taikymas

Jeigu bet kurios iš Susitariančiųjų Šalių vidaus teisės aktai ar įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, galiojantys dabar arba priimti vėliau tarp Susitariančiųjų Šalių, nustato bendro pobūdžio ar specialias taisykles, kurios suteikia kitos Susitariančiosios Šalies investuotojų investicijoms palankesnę režimą, negu režimas, nustatytas šioje Sutartyje, tuomet toms taisyklėms, o ne šios Sutarties sąlygoms, bus teikiama pirmenybė tiek, kiek jos yra palankesnės.

12 straipsnis
Konsultacijos ir pasikeitimas informacija

Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu kita Susitariančioji Šalis sutinka nedelsdama surengti konsultacijas dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo. Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu pateikiama informacija, susijusi su įstatymais, norminiais aktais, sprendimais, administracine praktika ar procedūromis, kurią kita Susitariančioji Šalis gali taikyti šioje Sutartyje aptartoms investicijoms.

13 straipsnis
Sutarties taikymas

Ši Sutartis taikoma toms investicijoms, kurias vienos Susitariančiosios Šalies investuotojai atliko kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal pastarosios įstatymus ir kitus teisės aktus tiek iki, tiek po šios Sutarties įsigaliojimo, tačiau ji nėra taikoma su investicijomis susijusiems ginčams ir reikalavimams, kurie iškilo prieš jai įsigaliojant.

14 straipsnis
Pataisos ir papildymai

Ši Sutartis gali būti pakeista ir papildyta Susitariančiųjų Šalių tarpusavio sutarimu. Tokios pataisos ir papildymai įsigalioja šios Sutarties 15 straipsnyje numatyta tvarka.

15 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši Sutartis įsigalioja, praėjus 30 dienų nuo tada, kai Susitariančiosios Šalys raštu praneša viena kitai, kad įvykdytos visos jų vidaus procedūros, būtinos šios Sutarties įsigaliojimui.

16 straipsnis
Trukmė ir nutraukimas

Ši Sutartis galios dešimt metų. Pasibaigus šiam dešimties metų laikotarpiui ji galios tol, kol praeis dvylika mėnesių nuo tos dienos, kai viena iš Susitariančiųjų Šalių praneš raštu kitai apie Sutarties nutraukimą.

Investicijų, atliktų iki šios Sutarties nutraukimo, atžvilgiu, dar dešimt (10) metų galioja šios Sutarties 1-13 straipsnių nuostatos.

Paliudydami tai, žemiau pasirašę savo Vyriausybių įgalioti asmenys, pasirašė šią Sutartį.

Sutartis sudaryta Minske 1999 m. kovo mėn. 5 d. dviem egzemplioriais lietuvių, rusų ir anglų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Kilus nesutarimams dėl šios Sutarties aiškinimo, remtis tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Baltarusijos Respublikos
Vyriausybės vardu

DEKLARACIJA

dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybės Sutarties dėl investicijų skatinimo ir apsaugos 3 straipsnio taikymo

Pasirašant Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Baltarusijos Respublikos Vyriausybės investicijų skatinimo ir apsaugos sutartį (toliau vadinamą "Sutartis"), Lietuvos Respublika pareiškia, kad, atsižvelgiant į Sutarties 3 straipsnio 3 punkto nuostatas, Lietuvos Respublikos atžvilgiu:

a) Sutarties nuostatos netaikomos santykiams, susijusiems su žemės įgijimu, valdymu, naudojimu, disponavimu ir kitomis teisėmis;

b) šios Deklaracijos a) punkte nurodytus klausimus reguliuoja Lietuvos Respublikos įstatymai.

Sudaryta Minske 1999 m. kovo 5 d. dviem egzemplioriais lietuvių, rusų ir anglų kalbomis, visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Kilus nesutarimams dėl šios Deklaracijos aiškinimo, remtis tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ
МЕЖДУ
ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ
И
ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
О СОДЕЙСТВИИ ОСУЩЕСТВЛЕНИЮ И ЗАЩИТЕ ИНВЕСТИЦИЙ

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Беларусь, именуемые в дальнейшем «Договаривающиеся Стороны»,
желая создать благоприятные условия для увеличения инвестиций инвесторов одного государства на территории другого государства,
сознавая, что поощрение и взаимная защита этих инвестиций в соответствии с международным договором будет способствовать развитию личной деловой инициативы и процветанию в обоих государствах,
договорились о нижеследующем:

Статья 1
Определения

Для целей настоящего Соглашения нижеприведенные термины будут иметь следующее значение:

1. «Инвестор» означает:

а) в отношении Литовской Республики:

физические лица, которые являются гражданами Литовской Республики в соответствии с законодательством Литовской Республики;

любой субъект хозяйствования, учрежденный в соответствии с законодательством Литовской Республики и зарегистрированный на территории Литовской Республики в соответствии с законодательством Литовской Республики;

б) в отношении Республики Беларусь:

физические лица, которые являются гражданами Республики Беларусь в соответствии с законодательством Республики Беларусь;

любой субъект хозяйствования, учрежденный в соответствии с законодательством Республики Беларусь и зарегистрированный на территории Республики Беларусь в соответствии с законодательством Республики Беларусь.

2. «Инвестиции» означают все виды имущества, инвестированного инвестором одной Договаривающейся Стороны на территории другой Договаривающейся Стороны, при условии, что такие инвестиции были осуществлены в соответствии с законодательством последней Договаривающейся Стороны, и включают, в частности, но не исключительно:

движимое и недвижимое имущество и любые другие имущественные права, такие как ипотеки, права залога, а также залоги;

доли, акции, облигации и любые иные формы участия в предприятиях;
права требования в отношении денежных средств, которые были использованы с целью создания какой-нибудь экономической ценности или права требования в отношении любого исполнения обязательств по договору, которые имеют какую-нибудь экономическую ценность;

права на интеллектуальную и промышленную собственность (такие как патенты, торговые знаки, промышленные образцы и модели, торговые наименования), ноу-хау и гудвилл;

концессии, предоставляемые в соответствии с законодательством, либо по договору, включая концессии на разведку, развитие, добычу или эксплуатацию природных ресурсов.

Любое изменение формы, в которой имущество инвестируется, не будет затрагивать его характера как инвестиций, при условии, что такое изменение осуществлено в соответствии с законодательством принимающего инвестиции государства.

3. «Доходы» означают суммы, полученные посредством каких-либо инвестиций и, в частности, но не исключительно, включают прибыль, проценты, дивиденды, платежи в счет роялти и вознаграждения. Доходам от инвестирования и повторного инвестирования будет предоставляться такая же защита, как и инвестициям.

4. «Территория» означает:

а) в отношении Литовской Республики:

территорию Литовской Республики, включая территориальное море и любое морское или подводное пространство над которыми Литовская Республика может осуществлять в соответствии с международным правом суверенные права, а также которые находятся под ее юрисдикцией с целью исследования, эксплуатации и сохранения морского дна, недр и природных ресурсов;

б) в отношении Республики Беларусь:

территорию, над которой Республика Беларусь может осуществлять суверенные права, и которая находится под ее юрисдикцией в соответствии с международным правом.

5. «Законодательство Договаривающейся Стороны» означает законодательство Литовской Республики и Республики Беларусь соответственно.

Статья 2

Содействие осуществлению и защита инвестиций

1. Каждая Договаривающаяся Сторона будет поощрять и создавать благоприятные условия для инвесторов другой Договаривающейся Стороны в целях осуществления инвестиций на ее территории и в соответствии с предоставленным ей законодательством правом будет допускать такие инвестиции.

2. Инвестициям, осуществленным инвесторами каждой из Договаривающихся Сторон, будет неизменно предоставляться справедливый и равноправный режим, а также полная правовая защита и безопасность на территории другой Договаривающейся Стороны. Каждая из Договаривающихся Сторон обязуется не препятствовать путем принятия необоснованных или дискриминационных мер управлению, поддержанию, использованию или распоряжению инвестициями на своей территории инвесторами другой Договаривающейся Стороны. Каждая из Договаривающихся Сторон обязуется соблюдать любое обязательство, взятое по отношению к инвестициям инвесторов другой Договаривающейся Стороны.

Статья 3

Национальный режим и режим наибольшего благоприятствования

1. Каждая из Договаривающихся Сторон предоставит на своей территории в отношении инвестиций инвесторов другой Договаривающейся Стороны режим, не менее благоприятный, чем тот, который она предоставляет в отношении инвестиций своих собственных инвесторов или инвестиций инвесторов любого третьего государства.

2. Каждая из Договаривающихся Сторон обязуется предоставить на своей территории инвесторам другой Договаривающейся Стороны в том, что касается управления, поддержания, использования или распоряжения их инвестициями, режим, не менее благоприятный, чем тот, который она предоставляет своим собственным инвесторам или инвесторам любого третьего государства.

3. Каждая Договаривающаяся Сторона имеет право в рамках своего законодательства вводить либо сохранять исключения на недискриминационной основе для инвесторов другой Договаривающейся Стороны, равно, как и для инвесторов любого третьего государства в определенных отраслях и сферах деятельности, в которых исключается или ограничивается деятельность иностранных инвесторов. Такие исключения оформляются в виде Приложений к настоящему Соглашению, которые являются его неотъемлемой частью. Каждая Договаривающаяся Сторона соглашается уведомлять другую Договаривающуюся Сторону об исключениях, предполагаемых для введения в будущем в отношении каких-либо секторов и сфер, перечисленных в Приложениях. Такие исключения не будут применяться в отношении инвестиций, осуществленных в данном секторе или сфере до вступления таких исключений в силу.

4. Во избежание сомнений настоящим подтверждается, что режим, предусмотренный вышеизложенными пунктами 1-3 настоящей статьи, будет применяться к положениям статей 1-13 настоящего Соглашения.

Статья 4 Возмещение убытков

1. Инвесторам одной Договаривающейся Стороны, чьи инвестиции понесли убытки вследствие войны или другого вооруженного конфликта, революции, состояния государственного чрезвычайного положения, восстания, мятежа или беспорядков, имевших место на территории другой Договаривающейся Стороны, последней Договаривающейся Стороной предоставляется режим, не менее благоприятный, чем тот, который последняя Договаривающаяся Сторона предоставляет своим собственным инвесторам или инвесторам любого третьего государства в том, что касается восстановления, возмещения, компенсации или иного урегулирования.

2. Без ущерба для пункта 1 настоящей статьи, инвесторам одной из Договаривающихся Сторон, которые в любой из ситуаций, упомянутых в этом пункте, несут на территории другой Договаривающейся Стороны убытки вследствие реквизиции или уничтожения их собственности компетентными органами последней, при том, что это не было вызвано боевыми действиями или не требовалось необходимостью положения, предоставляется своевременная, адекватная и эффективная компенсация за убытки, понесенные во время реквизиции или в результате разрушения собственности.

3. Причитающаяся в случаях, указанных в пунктах 1 и 2 настоящей статьи, компенсация будет выплачиваться без необоснованной задержки, в валюте, в которой первоначально инвестиции были осуществлены, или в любой другой валюте по договоренности между соответствующим инвестором и Договаривающейся Стороной, на территории которой были осуществлены инвестиции.

Статья 5 Экспроприация

1. Инвестиции инвесторов любой из Договаривающихся Сторон на территории другой Договаривающейся Стороны не подлежат национализации, экспроприации или другим мерам, действие которых эквивалентно национализации или экспроприации (именуемым в дальнейшем «экспроприация»), иначе как в интересах государства, в соответствии с законодательством, на недискриминационной основе и при обеспечении своевременной, адекватной и эффективной компенсации. Такая компенсация составляет фактическую рыночную стоимость экспроприированных инвестиций на момент, непосредственно предшествовавший осуществлению экспроприации либо ее обнародованию в зависимости от того, что имело место раньше, включает процент рассчитанный на LIBOR основе с даты экспроприации и до даты ее выплаты, будет эффективно осуществимой и переводиться без ограничений.

2. Инвесторы, имущество которых было экспроприировано, имеют право на оперативное рассмотрение своего дела судебными или административными органами экспроприирующей Договаривающейся Стороны для определения того, соответствует ли такая экспроприация или связанная с ней компенсация принципам, изложенным в настоящей статье и законодательству экспроприирующей Договаривающейся Стороны.

3. Положения пункта 1 настоящей статьи будут также применяться в том случае, если Договаривающаяся Сторона экспроприирует имущество предприятия созданного или учрежденного в соответствии с ее законодательством и в котором имеются доли инвестора другой Договаривающейся Стороны.

Статья 6 Переводы

1. Каждая Договаривающаяся Сторона будет гарантировать инвесторам другой Договаривающейся Стороны после выполнения ими всех финансовых обязательств свободный перевод, без необоснованной задержки, в свободно конвертируемой валюте платежей, связанных с какими-либо инвестициями, в частности, но не исключительно:

- а) инвестиции в денежном исчислении или дополнительные средства для поддержания или развития существующих инвестиций;
- б) выручку, прибыль, проценты, дивиденды и другой текущий доход;
- в) выручку от полной или частичной ликвидации или продажи инвестиций;
- г) средства, направленные на выплату займов согласно контракту и должным образом оформленные и прямо относящиеся к инвестициям;
- д) компенсацию, предоставляемую согласно положениям статей 4 и 5;
- е) заработки граждан одной Договаривающейся Стороны, которым разрешено работать в связи с инвестициями, осуществленными инвестором этой Договаривающейся Стороны на территории другой Договаривающейся Стороны.

2. Переводы, упомянутые в пункте 1 настоящей статьи, будут осуществляться в соответствии с законодательством Договаривающейся Стороны, на территории которой инвестиции были осуществлены.

3. Независимо от положений пунктов 1 и 2 настоящей статьи, каждая из Договаривающихся Сторон может защищать права кредиторов в отношении переводов, указанных в пункте 1 настоящей статьи, или обеспечивать выполнение решений, принятых в ходе судебных или административных разбирательств путем равноправного, недискриминационного и добросовестного применения своего законодательства.

4. Договаривающиеся Стороны гарантируют предоставить переводам, указанным в пункте 1 настоящей статьи, режим не менее благоприятный, чем тот, который они предоставляют в отношении переводов, связанных с

инвестициями, осуществленными инвесторами любого третьего государства.

Статья 7 Исключения

Положения настоящего Соглашения относительно предоставления режима, не менее благоприятного, чем того, который предоставляется инвесторам самих Договаривающихся Сторон или инвесторам любого третьего государства, не должны истолковываться как обязывающие одну из Договаривающихся Сторон распространять на инвесторов другой Договаривающейся Стороны преимущества любого режима, преференций или привилегий, вытекающих из:

а) любого существующего или возможного в будущем таможенного союза, общего рынка, зоны свободной торговли, экономического союза либо иных форм регионального экономического сотрудничества, или любого соглашения, целью которого является создание в будущем такой региональной структуры, или

б) любого международного договора или договоренности, относящегося полностью или главным образом к налогообложению или любых внутренних законодательных актов, относящихся полностью или главным образом к налогообложению.

Статья 8 Споры между одной Договаривающейся Стороной и инвестором другой Договаривающейся Стороны

1. Стороны по спору будут стараться урегулировать возникшие между ними противоречия относительно инвестиций дружеским путем.

2. Если спор относительно инвестиций между одной Договаривающейся Стороной и инвестором другой Договаривающейся Стороны не может быть урегулирован дружеским путем, то инвестор одной Договаривающейся Стороны будет подавать письменное заявление об урегулировании этого спора другой Договаривающейся Стороне, на чьей территории были осуществлены его инвестиции.

В случае не урегулирования указанного спора в течении шести месяцев с даты подачи этого заявления, спор по просьбе любой из сторон и по выбору инвестора будет направлен:

в суд *ad hoc* для арбитражного разбирательства в соответствии с Арбитражным Регламентом Комиссии Организации Объединенных Наций по праву международной торговли (UNCITRAL); или

в международный Центр по урегулированию инвестиционных споров (ICSID), созданный в соответствии с Конвенцией об урегулировании инвестиционных споров между государствами и гражданами других государств от 18 марта 1965 г., для арбитражного разбирательства в

соответствии с правилами судопроизводства ICSID.

3. Арбитражные решения будут окончательными и обязательными для обеих сторон по спору. Каждая Договаривающаяся Сторона будет исполнять их в соответствии со своим законодательством и Конвенцией Организации Объединенных Наций о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений (Нью-Йоркская Конвенция 1958 года). Арбитраж будет проходить в государстве, которое является стороной Нью-Йоркской Конвенции.

Статья 9

Споры между Договаривающимися Сторонами

1. Споры между Договаривающимися Сторонами по поводу толкования или применения настоящего Соглашения должны по возможности разрешаться по дипломатическим каналам.

2. Если разрешение какого-либо спора по дипломатическим каналам невозможно в течение шести месяцев, этот спор по ходатайству любой из Договаривающихся Сторон может быть передан в арбитражный суд.

3. Такой арбитражный суд будет учреждаться для каждого конкретного случая следующим образом. В течение двух месяцев со дня получения арбитражного ходатайства каждая из Договаривающихся Сторон назначит одного члена суда. Эти два члена определяют затем гражданина третьего государства, который с обоюдного согласия Договаривающихся Сторон будет назначен Председателем суда. Назначение Председателя должно произойти не позднее, чем через два месяца со дня назначения остальных двух членов.

4. Если необходимые назначения не были произведены в сроки, указанные в пункте 3 настоящей статьи, и если Договаривающиеся Стороны не договорились об ином, любая из Договаривающихся Сторон может обратиться с просьбой о производстве любых необходимых назначений к Председателю Международного Суда. Если Председатель Международного Суда является гражданином одной из Договаривающихся Сторон или же он не в состоянии осуществить вышеупомянутые действия в силу иных причин, право производства необходимых назначений будет предоставлено Вице-Председателю Международного Суда. Если Вице-Председатель Международного Суда, в свою очередь, является гражданином одной из Договаривающихся Сторон или же и он не в состоянии осуществить вышеупомянутые действия, просьба о производстве необходимых назначений будет адресована следующему по старшинству члену Международного Суда, не являющемуся гражданином ни одной из Договаривающихся Сторон.

5. Арбитражный суд, учреждаемый согласно настоящей статье, принимает решения большинством голосов. Эти решения обязательны для обеих Договаривающихся Сторон. Каждая из Договаривающихся Сторон

несет расходы назначенного ею члена суда и расходы, связанные с его участием в арбитражном судопроизводстве; расходы Председателя и неучтенные расходы будут поделены поровну между Договаривающимися Сторонами. Суд, однако, вправе своим решением установить для одной из Договаривающихся Сторон большую долю расходов, и это решение будет обязательным для обеих Договаривающихся Сторон. Суд сам определяет регламент своей работы согласно положениям настоящего Соглашения и международного права.

Статья 10 Суброгация

1. Если одна из Договаривающихся Сторон или ее уполномоченная организация производит платеж по гарантии в отношении каких-либо инвестиций на территории другой Договаривающейся Стороны, вторая Договаривающаяся Сторона будет признавать:

а) передачу первой Договаривающейся Стороне по законодательству или согласно законной сделке всех прав и прав требований гарантированной стороны;

б) тот факт, что, в силу принципа суброгации, первая Договаривающаяся Сторона вправе осуществлять эти права и права требования в той же мере, что и гарантированная сторона.

2. Первая Договаривающаяся Сторона будет при любых обстоятельствах вправе пользоваться в отношении прав и прав требования, приобретенных ею в силу вышеупомянутой передачи, а также любых платежей, полученных в результате осуществления этих прав, режимом, аналогичным режиму, которым гарантированная сторона была вправе согласно настоящему Соглашению пользоваться в отношении тех инвестиций и относящихся к ним доходов.

3. Первая Договаривающаяся Сторона будет свободно распоряжаться любыми платежами, полученными в неконвертируемой валюте, во исполнение приобретенных прав и обязанностей исключительно с целью покрытия любых расходов, понесенных на территории другой Договаривающейся Стороны.

Статья 11 Применение других правил

Если внутреннее законодательство одной из Договаривающихся Сторон или существующие, либо согласованные впоследствии между Договаривающимися Сторонами обязательства в соответствии с международным правом содержат общие или специальные правила, согласно которым инвестиции инвестора другой Договаривающейся Стороны пользуются режимом более благоприятным, нежели тот, который

устанавливается настоящим Соглашением, эти правила имеют преимущественную силу по отношению к настоящему Соглашению в той части и постольку, в какой и поскольку они более благоприятны.

Статья 12

Консультации и обмен информацией

По просьбе любой Договаривающейся Стороны другая Договаривающаяся Сторона соглашается на оперативное проведение консультаций по вопросам толкования или применения настоящего Соглашения. По просьбе любой Договаривающейся Стороны будет предоставляться информация касательно законов, правил, решений, административной практики или процедур другой Договаривающейся Стороны, которые могут иметь прямое отношение к инвестициям в смысле настоящего Соглашения.

Статья 13

Применение настоящего Соглашения

Положения настоящего Соглашения будут применяться к инвестициям, осуществленным инвесторами каждой Договаривающейся Стороны независимо, были ли они осуществлены до или после вступления в силу настоящего Соглашения, при условии, что инвестиции были осуществлены в соответствии с законодательством Договаривающихся Сторон. Однако, настоящее Соглашение не будет применяться к претензиям или спорам, которые возникли до вступления его в силу.

Статья 14

Изменения и дополнения

В настоящее Соглашение по обоюдному согласию Договаривающихся Сторон могут вноситься дополнения и изменения. Такие дополнения и изменения вступят в силу в том же порядке, как это предусмотрено в статье 15 настоящего Соглашения.

Статья 15

Вступление в силу

Настоящее Соглашение вступит в силу по истечении тридцати дней с даты уведомления Договаривающимися Сторонами друг друга о выполнении всех внутригосударственных процедур, необходимых для его вступления в силу.

Статья 16

Срок действия и прекращение действия

Настоящее Соглашение будет оставаться в силе в течение десяти лет. Оно будет по окончании этого десятилетнего периода продолжать оставаться в силе до истечения двенадцати месяцев с даты, когда одна из Договаривающихся Сторон в письменной форме уведомит другую о прекращении действия этого Соглашения.

В отношении инвестиций, осуществленных до даты прекращения действия настоящего Соглашения, положения его статей 1 - 13 будут оставаться в силе в течение дальнейшего десятилетнего периода с даты прекращения действия настоящего Соглашения.

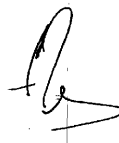
В удостоверение чего нижеподписавшиеся представители, должным образом на то уполномоченные своими Правительствами, подписали настоящее Соглашение.

Совершено в двух экземплярах в г. Минске «__» марта 1999 года на литовском, русском, и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае расхождений в толковании положений настоящего Соглашения, предпочтение будет отдаваться тексту на английском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Беларусь

ДЕКЛАРАЦИЯ

**о применении статьи 3 Соглашения между Правительством
Литовской Республики и Правительством Республики Беларусь о
содействии осуществлению и защите инвестиций**

Во время подписания Соглашения между Правительством Литовской Республики и Правительством Республики Беларусь о содействии осуществлению и защите инвестиций (далее именуемого "Соглашение") Правительство Литовской Республики заявляет, что, ссылаясь на положения пункта 3 статьи 3 Соглашения, в отношении Литовской Республики:

а) положения Соглашения не применяются к вопросам, касающимся приобретения, владения, использования, распоряжения и других прав по отношению к участкам земли;

б) вопросы, указанные в пункте а) настоящей Декларации регулируются законодательством Литовской Республики.

Свершено в двух экземплярах в г. Минске 5 марта 1999 года на литовском, русском и английском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае расхождений в толковании положений настоящего Соглашения, предпочтение будет отдаваться тексту на английском языке.

За Правительство
Литовской Республики

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE BELARUS RELATIF À LA PROMOTION ET À LA PROTECTION DES INVESTISSEMENTS

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Belarus (dénommés ci-après les "Parties contractantes") ;

Désireux de créer les conditions favorables à des investissements plus importants des investisseurs de l'une des Parties sur le territoire de l'autre Partie ;

Conscients de ce que l'encouragement et la protection réciproques de tels investissements auront pour effet de stimuler les initiatives commerciales et d'accroître la prospérité des deux Parties Contractantes;

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1. Définitions

Pour l'application du présent Accord :

1. Le terme "investisseur" désigne :

a) En ce qui concerne la Lituanie :

toute personne qui est un ressortissant de la République de Lituanie conformément aux lois et aux règlements de la République de Lituanie,

toute entité constituée selon les lois de la République de Lituanie et immatriculée sur le territoire de la République de Lituanie conformément à ses lois et à ses règlements.

b) En ce qui concerne la République de Belarus ;

toute personne qui est un ressortissant de la République de Belarus conformément aux lois et aux règlements de la République de Belarus ;

toute entité constituée selon les lois de la République de Belarus et immatriculée sur le territoire de la République de Belarus conformément à ses lois et à ses règlements.

2. Le terme "investissements" désigne tout élément d'actif investi par un investisseur d'une partie contractante sur le territoire de l'autre partie contractante à condition que l'investissement a été effectué conformément aux lois et aux règlements de l'autre partie contractante et comprend notamment mais on exclusivement : des biens meubles et immeubles ainsi que tous droits réels connexes tels que baux, hypothèques, privilèges et gages; des actions, parts et autres formes de participation au capital d'une société; des créances pécuniaires et sur tout actif et droits à toutes prestations contractuelles ayant une valeur économique; des droits de propriété intellectuelle, y compris les marques de commerce, les brevets, les dessins et modèles industriels, le savoir-faire, les noms déposés et le fonds de commerce; tous droits conférés en vertu de la loi ou d'un contrat notamment ceux qui sont relatifs à la prospection, à l'exploration, à l'extraction ou à l'utilisation de ressources naturelles.

Aucune modification de la forme dans laquelle les avoirs ou les droits ont été investis n'affectera leur qualité d'investissements à condition que cette modification soit effectuée conformément aux lois et aux règlements du pays hôte.

3. Le terme "revenus" désigne toute somme produite par un investissement et notamment, mais non exclusivement, les bénéfices, intérêts, dividendes, redevances et honoraires. Les revenus provenant d'investissements ou de réinvestissements doivent bénéficier de la même protection que les investissements.

4. Le terme "territoire" désigne

a) En ce qui concerne la République de Lituanie :

le territoire de la République de Lituanie, y compris la mer territoriale et toute zone maritime ou sous-marine, sur laquelle la République de Lituanie exerce conformément au droit international ses droits souverains ou sa juridiction en vue de l'exploration, de l'exploitation et de la conservation des fonds marins, de leurs sous-sols et de leurs ressources naturelles.

b) En ce qui concerne la République de Belarus :

le territoire sur lequel la République de Belarus exerce ses droits souverains et sa juridiction conformément au droit international.

5. " Les lois et les règlements de la partie contractante " s'entend respectivement des lois et des règlements de la République de Lituanie et la République de Belarus.

Article 2. Encouragement et protection des investissements

1. Chacune des Parties contractantes encouragera et créera les conditions favorables nécessaires pour inciter les investisseurs de l'autre partie contractante à investir sur son territoire et sous réserve de son droit d'exercer les pouvoirs que lui confère sa législation, permettra l'entrée desdits investissements.

2. Les investissements des investisseurs de chaque Partie contractante bénéficieront en tout temps d'un traitement juste et équitable et jouiront, sur le territoire de l'autre Partie contractante, d'une entière protection et sécurité, dans le respect des principes reconnus du droit international et des dispositions du présent Accord. Aucune Partie contractante n'entravera, en aucune manière, par des mesures arbitraires ou discriminatoires, l'utilisation, l'administration, la gestion, l'exploitation, l'expansion, la vente ou toute autre forme d'aliénation des investissements.

Chacune des parties contractantes respectera toutes les obligations qu'elle a acceptées en ce qui concerne les investissements effectués par les investisseurs de l'autre partie contractante.

Article 3. Traitement national et clause de la nation la plus favorisée

1. Aucune des parties contractantes ne soumettra sur son territoire les investissements des investisseurs de l'autre partie contractante à un traitement moins favorable que celui qu'il accorde aux investissements de ses propres investisseurs ou des investisseurs de tout Etat tiers.

2. Aucune des parties contractantes ne soumettra sur son territoire les investissements des investisseurs de l'autre Partie contractante, pour ce qui concerne l'utilisation, l'administration, la gestion, l'exploitation ou toute autre forme d'aliénation de leurs investissements, un traitement qui serait moins favorable que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs ou aux investisseurs de tout Etat tiers.

3. Chacune des parties contractantes a le droit dans le cadre de ses lois et de ses règlements d'établir des exceptions sur une base non discriminatoire à l'encontre d'investisseurs de l'autre partie contractante ou d'un Etat tiers dans certains secteurs ou domaines dans lesquels les investissements étrangers sont interdits ou limités. Ces exceptions figurent dans les annexes au présent accord qui en constituent une partie intégrante. Chacune des parties contractantes accepte de notifier à l'autre partie toute nouvelle exception concernant les secteurs et domaines figurant aux annexes. Ces exceptions ne s'appliquent pas aux investissements effectués dans ces secteurs ou dans ces domaines avant que ces exceptions deviennent effectives.

4. Pour éviter tout malentendu, il est précisé que le traitement prévu aux paragraphes 1 à 3 du présent article n'applique aux dispositions des articles 1 à 13 du présent accord.

Article 4. Indemnisation pour pertes

1. Les investissements d'une Partie contractante ont subi des pertes du fait d'une guerre ou à tout autre conflit armé, état d'urgence national, révolution, troubles, insurrection, émeute ou à d'autres événements similaires survenus sur le territoire de l'autre Partie contractante bénéficieront, de la part de cette dernière, d'un traitement, en ce qui concerne les restitutions, indemnisations, compensations ou autres dédommagements, qui ne sera pas moins favorable que celui accordé par cette dernière Partie contractante à ses propres investisseurs ou aux investisseurs de tout Etat tiers, suivant le traitement le plus favorable.

2. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 1, les investisseurs de l'une des Parties contractantes qui, dans l'une des situations visées dans ce paragraphe, auraient subi, sur le territoire de l'autre Partie contractante, des dommages ou des pertes dus à la réquisition de leurs biens ou d'une partie de ceux-ci par les forces ou autorités de cette dernière Partie ou de la destruction de leurs biens sans que celle-ci soit la conséquence d'une action de combat ou commandée par la nécessité de la situation recevront sans délai une compensation adéquate et effective pour les dommages ou les pertes subies pendant la période de réquisition ou en raison de la destruction de leurs biens.

3. L'indemnisation mentionnée aux paragraphes 1 et 2 du présent article doit être versée immédiatement dans la monnaie dans laquelle l'investissement initial a été effectué ou dans toute autre monnaie tel que convenu par l'investisseur et la partie contractante concernés.

Article 5. Expropriation

1. Les investissements effectués par des investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante ne seront ni nationalisés, ni expropriés, ne feront pas l'objet d'une dépossession ni ne seront soumis à des mesures directes ou indirectes

ayant un effet équivalent à une nationalisation, à une expropriation ou à une dépossession (désignées ci-après sous le terme général d'"expropriation") par l'autre Partie contractante, si ce n'est dans le cadre de mesures prises dans l'intérêt public pour les besoins internes de ladite Partie contractante, moyennant le paiement sans délai d'une indemnité effective et adéquate et à condition que ces mesures soient prises sur une base non discriminatoire et selon une procédure légale d'application générale. Le montant de cette indemnité correspondra à la valeur réelle de l'investissement exproprié et sera déterminé et calculé conformément aux principes d'évaluation reconnus au niveau international, sur la base de la juste valeur marchande de l'investissement exproprié immédiatement avant que l'expropriation n'ait lieu ou que l'intention d'exproprier ne soit rendue publique si celle-ci précède celle là. Les indemnités seront calculées en monnaie librement convertible et transférable et comprendront des intérêts calculés sur la base du LIBOR de la date de l'expropriation jusqu'à la date de leur paiement.

2. Les investisseurs dont les avoirs sont expropriés ont droit à un prompt examen de la part des autorités judiciaires et administratives de la partie contractante ayant procédé à l'expropriation, afin de déterminer si l'indemnisation respecte les principes énoncés au présent article ainsi que les lois et les règlements de ladite partie contractante.

3. Les dispositions du paragraphe du présent article s'appliquent également lorsqu'une partie contractante exproprie les avoirs d'une société qui est constituée ou organisée selon ses lois et ses règlements et dans laquelle les investisseurs de l'autre partie contractante ont des parts.

Article 6. Transferts

1. Chaque Partie contractante garantira aux investisseurs de l'autre Partie contractante après avoir rempli toutes leurs obligations financières, le libre transfert sans délai injustifié et dans une monnaie librement convertible, des paiements relatifs aux dits investissements notamment pas exclusivement :

(a) des investissements en termes monétaires et des montants supplémentaires destinés à maintenir ou à développer l'investissement ;

(b) des bénéfices, profits, intérêts, dividendes et autres revenus courants ;

(c) du produit de la vente ou de la liquidation totale ou partielle de l'investissement;

(d) des fonds pour le remboursement d'emprunts régulièrement contractés, dûment documentés et directement liés aux investissements ;

(e) des indemnités versées au titre des Articles 4 et 5;

(f) des revenus des ressortissants de l'une des parties contractantes qui sont autorisées à travailler dans le cadre d'un investissement sur le territoire de l'autre partie contractante.

2. Les transferts mentionnés au paragraphe 1 du présent article devront être effectués conformément aux lois et aux règlements de la partie contractante sur le territoire de laquelle les investissements ont été faits.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, chacune des parties contractantes peut protéger les droits des créanciers concernant les transferts tels que spécifiés au paragraphe 1 du présent article ou garantir le respect des jugements dans

les procédures d'adjudication par l'application équitable, non discriminatoire et de bonne foi de ses lois et de ses règlements.

4. Les parties contractantes s'engagent à accorder aux transferts visés au paragraphe 1 du présent article un traitement aussi favorable que celui accordé au transfert relatif aux investissements d'investissements de tout Etat tiers.

Article 7. Exceptions

Les dispositions du présent accord relatives au traitement non moins favorable que celui qui est accordé aux investisseurs de l'une ou l'autre partie contractante ou de tout Etat tiers ne peuvent être interprétées comme des dispositions qui obligent une des parties contractantes à consentir aux investisseurs de l'autre partie contractante le bénéfice d'un traitement, d'une préférence ou d'un privilège résultant :

(a) d'une union douanière existante ou à venir, d'un accord sur une zone de libre-échange ou d'un accord international similaire auquel l'une ou l'autre des parties contractantes pourrait en devenir partie.

(b) d'un accord international ou d'un arrangement qui serait lié totalement ou principalement à la fiscalité ou à toute législation nationale relative principalement ou totalement à la fiscalité.

Article 8. Règlement des différends entre l'une des Parties contractantes et un investisseur de l'autre partie contractante

1. Les parties à un différend concernant un investissement doivent s'efforcer de le régler au moyen d'un accord à l'amiable.

2. Si un différend concernant des investissements entre une Partie contractante et un investisseur de l'autre partie contractante ne peut être réglé à l'amiable l'investisseur de l'une des parties contractantes doit donner une notification écrite concernant le règlement du différend à l'autre partie contractante sur le territoire de laquelle les investissements ont été effectués.

Si un tel différend ne peut pas être réglé dans une période de six mois à partir de la date où la notification écrite a été donnée, à la demande de l'une ou l'autre des parties et au choix de l'investisseur, il peut être soumis :

- à un tribunal ad hoc arbitral établi selon les règles d'arbitrage de la Commission des Nations Unies pour le Droit Commercial International (C.N.U.D.C.I.), ou

- au Centre international pour le règlement des différends relatifs aux investissements (CIRDI) établi par "la Convention sur le Règlement des différends relatifs aux investissements entre Etats et ressortissants d'autres Etats" ouverte à la signature à Washington le 18 mars 1965 , pour être arbitre conformément au Règlement d'arbitrage du CIRDI.

3. La sentence arbitrale sera sans appel, aura force exécutoire pour les parties au différend. Chacune des parties contractantes les exécute conformément à sa législation et aux dispositions de la Convention des Nations Unies pour la reconnaissance et l'exécution des

sentences arbitrales étrangères, faite à New York le 10 juin 1958 (la "Convention de New York"). L'arbitrage devra avoir lieu dans un Etat partie à la Convention de New York

Article 9. Différends entre les Parties contractantes

1. Les différends entre les Parties contractantes concernant l'application ou l'interprétation du présent Accord sont, dans la mesure du possible, réglés par voie diplomatique.

2. Si un tel différend ne peut pas être réglé par voie diplomatique dans un délai de six mois, l'une ou l'autre des Parties contractantes peut porter la question devant un tribunal arbitral.

3. Le tribunal arbitral sera constitué pour chaque cas de la manière suivante: Dans les deux mois suivant la réception de la demande d'arbitrage, chaque partie contractante nommera un membre du tribunal. Les deux membres choisiront ensuite un ressortissant d'un Etat tiers qui, avec l'agrément des deux parties contractantes, présidera le tribunal. Ce président devra être nommé dans les deux mois suivant la date de nomination des deux autres membres.

4. Si les nominations spécifiées n'ont pas été faites dans les délais prévus au paragraphe 3 du présent article, l'un ou l'autre Etat peut, en l'absence de tout autre arrangement, inviter le Président de la Cour internationale de justice à procéder à ces nominations. Si le Président de la Cour internationale de justice est ressortissant de l'un ou l'autre Etat contractant, ou s'il est empêché pour toute autre raison de remplir cette fonction, le Vice Président de la Cour qui ne devra pas être un ressortissant de l'une ou de l'autre partie sera invité à effectuer les nominations nécessaires. Si le Vice Président est ressortissant de l'une des parties contractantes ou s'il est lui aussi empêché de s'acquitter de cette fonction, il appartiendra au membre le plus ancien de la Cour internationale de justice qui n'est ressortissant d'aucune des parties contractantes de procéder aux nominations nécessaires.

5. Le tribunal prend ses décisions à la majorité des voix. Les décisions sont sans appel et ont force exécutoire pour les Parties contractantes. Chaque Etat contractant assume les dépenses de son représentant aux procédures arbitrales. Les dépenses afférentes aux activités du président ainsi qu'aux autres frais sont partagées à parts égales. Toutefois, le tribunal arbitral pourra dans sa sentence ordonner qu'une proportion plus importante des frais soit prise en charge par l'une des parties contractantes et une telle décision aura force obligatoire pour les parties. Le tribunal établit lui-même ses règles de procédure conformément aux dispositions du présent accord et du droit international.

Article 10. Subrogation

1. Si l'une des Parties contractantes ou l'organisme désigné par celle-ci procède à un paiement au titre d'une indemnité accordée en raison d'un investissement sur le territoire de l'autre Partie contractante la seconde partie contractante reconnaîtra:

(a) le transfert à la première partie contractante par voie législative ou par un acte juridique, de tous droits et prétentions de la partie indemnisée ; et

(b) le droit de la pour la première partie contractante de faire valoir par subrogation, dans la même mesure que la partie indemnisée, lesdits droits et prétentions, à exercer lesdits

droits, à faire valoir lesdites revendications et à assumer toutes obligations en rapport avec l'investissement par voie de subrogation.

2. La première partie contractante bénéficiera en toutes circonstances du même traitement, pour ce qui concerne les droits et les revendications acquis ainsi que les obligations assumées en vertu du transfert visé au paragraphe 1 ci-dessus et de tous les paiements au titre desdits droits et revendications, auxquels l'investisseur avait droit à l'origine en vertu du présent Accord pour ce qui concerne l'investissement considéré et les revenus y relatifs.

3. Tout paiement reçu en monnaie non convertible pour la première partie contractante au titre des droits et prétentions acquis sera à sa libre disposition pour la couverture de toute dépense encourue sur le territoire de la deuxième partie contractante.

Article 11. Application d'autres règles

Si la législation de l'une ou l'autre Partie contractante ou les obligations découlant du droit international en vigueur actuellement ou contractées dans l'avenir par les Parties contractantes, en plus du présent Accord, contiennent des règles de caractère général ou particulier, par l'effet desquelles les investissements des investisseurs de l'autre Partie contractante bénéficient d'un traitement plus favorable que celui accordé par le présent Accord, ces règles, pour autant qu'elles soient plus favorables à l'investisseur, prévaudront sur le présent Accord.

Article 12. Consultation et échange d'informations

A la demande d'une partie contractante, l'autre partie contractante convient sans tarder de procéder à des consultations relatives à l'interprétation ou l'application du présent accord. A la demande de l'une des parties contractantes il est procédé à des échanges d'informations portant sur la législation, la réglementation, les décisions, les pratiques ou procédures ou politiques administratives de l'autre partie contractante susceptibles d'avoir des incidences sur les investissements qui font l'objet du présent accord.

Article 13. Champ d'application de l'Accord

Les dispositions du présent Accord s'appliqueront à tout investissement effectué par des investisseurs de l'une ou l'autre des Parties contractantes avant ou après l'entrée en vigueur du présent accord à condition que l'investissement soit effectué conformément aux lois et aux règlements des parties contractantes. Toutefois, il ne s'applique pas à des réclamations ou à des différends qui ont surgi avant son entrée en vigueur.

Article 14. Amendements

Les dispositions du présent accord peuvent être amendées conformément à la décision des parties contractantes. Ces amendements entreront en vigueur conformément à l'article 15 du présent accord.

Article 15. Entrée en vigueur

Le présent accord entrera en vigueur trente jours après la date à laquelle les parties contractantes se seront notifiées que les procédures internes nécessaires à cet effet ont été accomplies.

Article 16. Durée et dénonciation

Le présent Accord restera en vigueur pour une période de dix ans. Il restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'un délai de douze mois à compter de la date à laquelle l'une ou l'autre des parties contractantes aura notifié par écrit à l'autre Partie contractante son intention d'y mettre fin.

En ce qui concerne les investissements effectués avant la date effective de cessation du présent accord, les dispositions des articles 1 à 13 resteront applicables pour une période de dix (10) ans à compter de la date d'expiration du présent Accord.

En foi de quoi, les soussignés à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs ont signé le présent Accord.

Fait à Minsk, le 5 mars 1999, en langues lituanienne, russe et anglaise, tous les textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République de Belarus :

DÉCLARATION RELATIVE À L'APPLICATION DE L'ARTICLE 3 DE L'ACCORD
ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE
GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE BELARUS CONCERNANT L'EN-
COURAGEMENT ET LA PROTECTION RÉCIPROQUES DES INVESTISSE-
MENTS

Lors de la signature de Relative à l'application de l'article 3 de l'Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République de Belarus concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements (désigné ci-après par "l'Accord") le Gouvernement de la République de Lituanie déclare par la présente qu'en ce qui concerne les dispositions du paragraphe 3 de l'article 3 de l'accord :

a) les dispositions de l'accord ne s'appliqueront pas aux questions relatives à l'acquisition, la possession, l'utilisation l'aliénation et autres droits concernant des terrains.

b) les questions mentionnées à l'alinéa a de la présente Déclaration seront réglées par les lois et le règlements de la République de Lituanie.

Fait à Minsk, le 5 mars 1999, en langues lituanienne, russe et anglaise, tous les textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie:

No. 41886

**Lithuania
and
Chile**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Chile on exemption of the visa requirement for holders of diplomatic, official and service passports. Santiago, 19 May 1999

Entry into force: *9 December 2000 by notification, in accordance with paragraph 7*

Authentic texts: *English, Lithuanian and Spanish*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Chili**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Chili relatif à l'exemption des formalités de visas pour les détenteurs de passeports diplomatiques, officiels et de service. Santiago, 19 mai 1999

Entrée en vigueur : *9 décembre 2000 par notification, conformément au paragraphe 7*

Textes authentiques : *anglais, lituanien et espagnol*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF CHILE
ON EXEMPTION OF THE VISA REQUIREMENT FOR HOLDERS OF
DIPLOMATIC, OFFICIAL AND SERVICE PASSPORTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Chile, desirous of strengthening the amity links between the two States, are willing to conclude an Agreement on Exemption of the Visa Requirement for holders of diplomatic, official and service passports, on the following terms:

1. The holders of valid Diplomatic, Official and Service Passports issued by the Republic of Chile and the Republic of Lithuania shall be exempt from the visa requirement for entering the Republic of Lithuania and the Republic of Chile, respectively.

2. The holders of the Passports mentioned above may stay for up to three months in the Chilean or Lithuanian territory, as the case may be, with multiple re-entries. This period may be extended by the relevant authorities of each country for equal periods.

3. The holders of diplomatic, official and service passports, who are members of diplomatic and consular missions, and have been accredited as members of their staff, may freely enter, stay in and leave the receiving country during the term of their appointment. Similar rules shall apply to the family members of such officers, provided that they are holders of valid diplomatic, official and service passports.

4. The exemption from the visa requirement hereunder does not release the holders of said passports from the observance of the laws and regulations in force regarding the entry, stay and departure from the respective countries.

5. Both Governments reserve the right to deny entry into their respective territories, on a discretionary basis, the entry of a particular individual into the country is considered undesirable.

6. This Agreement shall be effective for an indefinite term. It may be denounced by either Party, by giving three month's prior notice through diplomatic channels.

7. This Agreement shall enter into force sixty days after the date of the latter Note from one Party communicating to the Other, through diplomatic channels, that the corresponding internal formalities for approval have been complied with.

In Witness Whereof, the undersigned, duly authorized by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done in the City of Santiago on this 19th day of May, one thousand nine hundred and ninety nine, in duplicate, in the Spanish, Lithuanian and English languages, all texts being equally authentic.

For the Government of the Republic of Lithuania :

For the Government of the Republic of Chile:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
ČILĖS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUTARTIS
DĖL VIZŲ REŽIMO PANAIKINIMO
DIPLOMATINIŲ IR TARNYBINIŲ PASŲ SAVININKAMS**

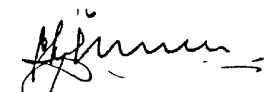
Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Čilės Respublikos Vyriausybė, siekdamos stiprinti draugiškus ryšius tarp dviejų Valstybių, yra pasiruošusios sudaryti Sutartį dėl vizų režimo panaikinimo diplomatinį ir tarnybinių pasų savininkams šiomis sąlygomis:

1. Galiojančių diplomatinį ir tarnybinių pasų, išduotų Lietuvos Respublikos ir Čilės Respublikos, savininkai gali atvykti be vizų atitinkamai į Čilės Respubliką ir Lietuvos Respubliką.
2. Aukščiau minėtų pasų savininkai Lietuvos ar Čilės teritorijoje gali būti iki trijų mėnesių, esant reikalui gali atvykti daug kartų. Šis laikotarpis gali būti pratęstas kiekvienos šalies atitinkamų institucijų lygiams laikotarpiams.
3. Diplomatinį ir tarnybinių pasų savininkai, kurie yra Diplomatinį ir Konsulinių misijų nariai, ir buvo akredituoti kaip jų personalo nariai, gali laisvai atvykti, būti ir išvykti iš priimančios šalies jų paskyrimo laikotarpį. Tokios pat taisyklės taikomos tokių pareigūnų šeimos nariams, su sąlyga, jei jie yra galiojančių diplomatinį ir tarnybinių pasų savininkai.
4. Bevizis režimas pagal šią sutartį neatleidžia minėtų pasų savininkų nuo pareigos laikytis galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų dėl atvykimo, buvimo ir išvykimo iš atitinkamos šalies.
5. Abi Vyriausybės pasilieka teisę savo nuožiūra neleisti atvykti į savo teritoriją, kai atskiro asmens įvažiavimas į šalį yra laikomas nepageidaujamu.
6. Ši Sutartis sudaryta neapibrėžtam terminui. Ji gali būti nutraukta kiekvienos Šalies, pranešant apie tai diplomatinio keliu prieš tris mėnesius.

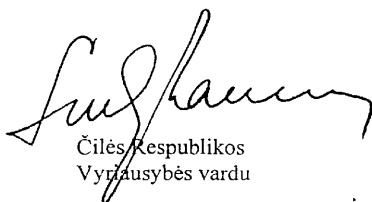
7. Ši sutartis įsigalioja praėjus šešiasdešimčiai dienų po Šalių pasikeitimo notomis diplomatinio keliu, pranešančiomis apie atliktą sutarties patvirtinimą pagal atitinkamas vidaus procedūras.

TAI PATVIRTINDAMI, žemiau pasirašiusieji, tinkamai įgalioti savo Vyriausybių, pasirašė šią Sutartį.

SUDARYTA Santjago mieste tūkstantis devyni šimtai devyniasdešimt devintųjų metų gegužės 18 dieną dviem egzemplioriais lietuvių, ispanų ir anglų kalbomis visiems tekstams turint vienodą galią.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Čilės Respublikos
Vyriausybės vardu

[SPANISH TEXT — TEXTE ESPAGNOL]

ACUERDO ENTRE EL GOBIERNO DE LA REPUBLICA LITUANIA Y EL
GOBIERNO DE LA REPUBLICA DE CHILE
REFERENTE A LA EXENCION DEL REQUISITO DE VISA PARA
TITULARES DE PASAPORTES DIPLOMATICOS, OFICIALES Y
ESPECIALES

El Gobierno de la República de Lituania y el Gobierno de la República de Chile, deseosos de estrechar los lazos de amistad entre los dos Estados, están dispuestos a celebrar un Acuerdo sobre la Exención de Visa para los titulares de Pasaportes Diplomáticos, Oficiales y Especiales, en los términos siguientes:

1.- Los titulares de Pasaportes Diplomáticos, Oficiales y Especiales válidos, otorgados por la República de Lituania y la República de Chile, estarán exentos del requisito de obtener visa para ingresar a la República de Lituania y a la República de Chile, respectivamente.

2.- Los titulares de los Pasaportes antes mencionados podrán permanecer hasta tres meses en el territorio de la República de Lituania o de la República de Chile según corresponda, con reingresos múltiples. Este plazo podrá ser prorrogado por las autoridades competentes en cada país, por igual periodo.

3.- Los titulares de Pasaportes Diplomáticos, Oficiales y Especiales, que presten servicios en las correspondientes Misiones Diplomáticas y Representaciones Consulares y que hayan sido acreditados como miembros de su personal, podrán ingresar, permanecer y salir sin visa del país receptor, durante el periodo que dure su misión. Similares normas se aplicarán a los familiares de dichas personas, siempre que sean titulares de Pasaportes Diplomáticos, Oficiales o Especiales vigentes.

4.- La exención del requisito de visa establecida por el presente Acuerdo no exime a los titulares de dichos Pasaportes de la observancia de las leyes y reglamentos en vigor relativos a la entrada, permanencia y salida de los respectivos países.

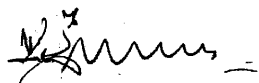
5.- Ambos Gobiernos se reservan el derecho de impedir el ingreso, en forma discrecional, cuando consideren inconveniente la entrada al país de una persona determinada.

6.- El presente Acuerdo tendrá duración indefinida. Podrá ser suspendido temporalmente por cualquiera de las Partes, mediante notificación a la otra Parte, por escrito, a través de la vía diplomática. Asimismo, podrá ser denunciado, por cualquiera de las Partes, mediante aviso previo de tres meses, remitido por la vía diplomática.

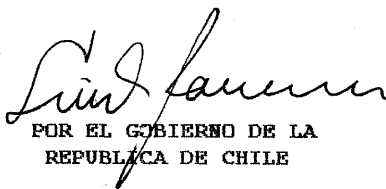
7.- Este Acuerdo entrará en vigor sesenta días después de la fecha de la última Nota, mediante la cual una de las Partes comunique a la Otra, a través de la vía diplomática, el término de los trámites de aprobación interna correspondientes.

EN FE DE LO CUAL, los infrascritos, siendo plenamente autorizados por sus correspondientes Gobiernos, suscriben este Acuerdo.

HECHO en la ciudad de Santiago, Chile, a los diecinueve días del mes de mayo de mil novecientos noventa y nueve, en duplicado, en los idiomas lituano, español e inglés, siendo todos los textos igualmente auténticos.

POR EL GOBIERNO DE LA
REPUBLICA DE LITUANIA

POR EL GOBIERNO DE LA
REPUBLICA DE CHILE

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU CHILI
RELATIF À L'EXEMPTION DES FORMALITÉS DE VISAS POUR LES
DÉTENTEURS DE PASSEPORTS DIPLOMATIQUES, OFFICIELS ET DE
SERVICES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Chili, désireux renforcer les liens d'amitié entre les deux Etats souhaitent conclure un accord relatif à l'exemption des formalités de visas pour les détenteurs de passeports diplomatiques, officiels et de services dans les termes suivants :

1. Les détenteurs de passeports diplomatiques, officiels et de services délivrés par la République de Chili et la République de Lituanie seront exonérés des formalités de visas pour l'entrée sur les territoires de la République du Chili et de la République de Lituanie.

2. Les détenteurs des passeports mentionnés plus haut peuvent séjourner pendant trois mois sur les territoires chilien et lituanien selon le cas, avec des entrées multiples. Cette période peut être prorogée par les autorités pertinentes de chaque pays pour des périodes identiques.

3. Les détenteurs de passeports diplomatiques, officiels et de services accrédités en tant que membres de mission consulaires et diplomatiques peuvent librement entrer, séjourner et quitter le pays d'accueil au terme de leur mission. Des règles analogues sont applicables aux membres de leur famille à condition qu'ils détiennent des passeports diplomatiques, officiels et de service valables.

4. L'exemption des formalités de visas ne libère pas les détenteurs desdits passeports de l'obligation d'observer les lois et les règlements en vigueur concernant l'entrée, le séjour et le départ des pays respectifs.

5. Les deux Gouvernements se réservent le droit de refuser l'entrée d'une personne sur leur territoire respectif sur des bases discrétionnaires s'ils estiment que cette entrée est indésirable.

6. Le présent accord est conclu pour une durée indéfinie. Il peut être dénoncé par l'une ou l'autre des parties avec un préavis de trois mois par voie diplomatique.

7. Le présent accord entre en vigueur soixante jours après la date de la dernière notification d'une partie à l'autre partie par voie diplomatique indiquant que les formalités internes à cet effet ont été accomplies.

En foi de quoi les soussignés à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs ont signé le présent accord.

Fait à Santiago le 19 mai 1999 en deux copies originales en espagnol, lituanien et anglais; les trois textes faisant foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Chili :

No. 41887

**Lithuania
and
Czech Republic**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic for the promotion and reciprocal protection of investments. Vilnius, 27 October 1994

Entry into force: *12 July 1995 by notification, in accordance with article 13*

Authentic texts: *Czech, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
République tchèque**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République tchèque relatif à la promotion et à la protection réciproque des investissements. Vilnius, 27 octobre 1994

Entrée en vigueur : *12 juillet 1995 par notification, conformément à l'article 13*

Textes authentiques : *tchèque, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

D o h o d a

mezi

vládou Litevské republiky a vládou České republiky

o podpoře a vzájemné ochraně investic

Vláda Litevské republiky a vláda České republiky (dále jen "smluvní strany"),

vedeny přáním zintenzívnit hospodářskou spolupráci k vzájemnému prospěchu obou států,

hodlajíce vytvořit a udržovat příznivé podmínky pro investice investorů jednoho státu na území druhého státu a

vědomy si, že podpora a vzájemná ochrana investic v souladu s touto Dohodou podněcuje podnikatelskou iniciativu v této oblasti,

se dohodly na následujícím:

Článek I

Definice

Pro účely této Dohody:

1. Pojem "investice" označuje každou majetkovou hodnotu investovanou v souvislosti s hospodářskými aktivitami investorem jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany v souladu s právním řádem druhé smluvní strany a zahrnuje zejména, nikoli však výlučně:

a) movitý a nemovitý majetek, jakož i jakákoli jiná majetková práva, jako jsou hypotéky, zástavy, záruky a podobná práva;

b) akcie, obligace a nezajištěné závazky společností nebo jakékoli jiné formy účasti na společnostech;

c) peněžní pohledávky nebo nároky na jakoukoli činnost mající hospodářskou hodnotu související s investicí;

d) práva z oblasti duševního vlastnictví, včetně autorských práv, ochranných známek a známek služeb, patentů, průmyslových vzorů, technických postupů, know-how, obchodních tajemství, obchodních jmen a goodwill, spojených s investicí;

e) práva vyplývající ze zákona nebo ze smluvního ujednání, licence nebo povolení vydané podle zákona, včetně koncesí k průzkumu, těžbě, kultivaci nebo využití přírodních zdrojů.

Jakákoliv změna formy, ve které jsou hodnoty investovány, nemá vliv na jejich postavení jako investice za předpokladu, že taková změna je provedena v souladu s právním řádem té smluvní strany, na jejímž území je investice uskutečněna.

2. Pojem "investor" znamená s ohledem na každou smluvní stranu:

a) fyzickou osobu mající občanství této smluvní strany v souladu s jejím právním řádem;

b) každou společnost, firmu, podnik a sdružení zapsané nebo zřízené podle platného právního řádu na území této smluvní strany, se sídlem na jejím území.

3. Pojem "výnosy" znamená částky plynoucí z investice a zahrnuje zejména, ne však výlučně, zisky, úroky, přírůstky kapitálu, podíly, dividendy, licenční nebo jiné poplatky.

4. Pojem "území" znamená území Litevské republiky, včetně teritoriálních vod a jakékoli přímořské nebo podmořské oblasti, nad nimiž může Litevská republika uplatňovat, v souladu s mezinárodním právem, svrchovaná práva za účelem průzkumu, využívání a ochrany mořského dna, podloží a přírodních zdrojů, a území České republiky.

Článek 2

Podpora a ochrana investic

1. Každá smluvní strana bude podporovat a vytvářet příznivé podmínky pro investory z druhé smluvní strany, aby investovali na jejím území, a bude takové investice připouštět v souladu se svým právním řádem.

2. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany budou mít vždy zajištěno řádné a spravedlivé zacházení a budou požívat plné ochrany a bezpečnosti na území druhé smluvní strany.

Článek 3

Národní zacházení a doložka nejvyšších výhod

1. Každá smluvní strana poskytne na svém území investicím a výnosům investorů druhé smluvní strany zacházení, které je řádné a spravedlivé a není méně příznivé než jaké poskytuje investicím nebo výnosům svých vlastních investorů nebo investicím nebo výnosům investorů jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

2. Každá smluvní strana poskytne na svém území investorům druhé smluvní strany, pokud jde o řízení, udržování, užívání, využití nebo dispozici s jejich investicí, zacházení, které je řádné a spravedlivé a ne méně příznivé, než jaké poskytuje svým vlastním investorům nebo investorům jakéhokoli třetího státu, je-li výhodnější.

3. Ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku nelze vykládat tak, že zavazují jednu smluvní stranu poskytnout investorům druhé smluvní strany takové zacházení, výhody nebo výsady, které může jedna smluvní strana poskytovat podle:

- a) celní unie nebo zóny volného obchodu nebo měnové unie nebo podobné mezinárodní dohody, vedoucí k takovým uniím nebo institucím, nebo jiných forem regionální spolupráce, jejichž členem smluvní strana je nebo se může stát; nebo
- b) mezinárodní dohody nebo ujednání týkajících se zcela nebo převážně zdanění.

Článek 4

Náhrada za škodu

1. Jestliže investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany utrpí škody následkem války, ozbrojeného konfliktu, výjimečného stavu, nepokojů, povstání, vzpoury nebo jiných podobných událostí na území druhé smluvní strany, poskytne jim tato smluvní strana zacházení, pokud jde o restituci, náhradu škody, vyrovnání nebo jiné vypořádání, ne méně příznivé, než jaké poskytne tato smluvní strana svým vlastním investorům nebo investorům třetího státu.

2. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku, investorům jedné smluvní strany, kteří při událostech uvedených v předcházejícím odstavci utrpěli škody na území druhé smluvní strany spočívající v :

- a) zabavení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany,
- b) zničení jejich majetku ozbrojenými silami nebo úředními orgány druhé smluvní strany, které nebylo způsobeno bojovými akcemi nebo nebylo vyvoláno nezbytností situace,

bude poskytnuta spravedlivá a přiměřená náhrada za škody utrpěné během zabírání nebo v důsledku zničení majetku. Výsledné platby budou bez prodlení volně převoditelné ve volně směnitelné měně.

Článek 5 Vyvlastnění

1. Investice investorů jedné nebo druhé smluvní strany nebudou znárodněny, vyvlastněny nebo podrobeny opatřením majícím podobný účinek jako znárodnění nebo vyvlastnění (dále jen "vyvlastnění") na území druhé smluvní strany s výjimkou veřejného zájmu. Vyvlastnění bude provedeno podle zákona na nediskriminačním základě a bude doprovázeno opatřeními k zaplacení okamžité, přiměřené a účinné náhrady. Taková náhrada se bude rovnat tržní hodnotě vyvlastněné investice bezprostředně před vyvlastněním nebo než se zamýšlené vyvlastnění stalo veřejně známým, bude zahrnovat úroky od data vyvlastnění, vypočítané na základě odpovídající obchodní úrokové sazby, bude uskutečněna bez prodlení, bude okamžitě realizovatelná a volně převoditelná ve volně směnitelné měně.

2. Dotčený investor má právo požádat o neodkladné přezkoumání svého případu a o ohodnocení své investice soudním nebo jiným nezávislým orgánem smluvní strany v souladu s principy obsaženými v tomto článku.

3. Ustanovení odstavce 1 tohoto článku se vztahuje i na případy, kdy smluvní strana vyvlastní aktiva společnosti, která byla zaregistrována nebo zřízena v souladu s platným právním řádem v jakékoli části jejího vlastního území a v níž investoři druhé smluvní strany vlastní podíly.

Článek 6 Převody

1. Smluvní strany zajistí převod plateb spojených s investicemi nebo výnosy. Převody ve volně směnitelné měně budou uskutečněny bez omezení a zbytečných prodlení poté, co všechny daňové povinnosti byly splněny. Takové převody zahrnují zejména, nikoliv však výlučně:

- a) kapitál a dodatečné částky k udržení nebo zvětšení investice;
- b) zisky, úroky, dividendy a jiné běžné příjmy;
- c) částky na splacení půjček;
- d) licenční nebo jiné poplatky;
- e) výnosy z prodeje nebo likvidace investice;
- f) příjmy fyzických osob;
- g) náhrady upravené v člancích 4 a 5 této Dohody.

2. Jakýkoli převod zmíněný v této Dohodě bude uskutečněn v kurzu platném v den, kdy je převod uskutečněn.

Článek 7 Postoupení práv

1. Jestliže jedna smluvní strana nebo jí zmocněná agentura provede platbu svému vlastnímu investorovi z důvodu záruky, kterou poskytla ve vztahu k investici na území druhé smluvní strany, uzná druhá smluvní strana:

- a) postoupení každého práva nebo nároku investora na smluvní stranu nebo jí zmocněnou agenturu, ať k postoupení došlo podle zákona nebo na základě právního ujednání v této zemi, jakož i,
- b) že smluvní strana nebo jí zmocněná agentura je z titulu postoupení práv oprávněna uplatňovat práva a vznášet nároky tohoto investora a převzít závazky vztahující se k investici.

2. Postoupená práva nebo nároky nepřekročí míru původních práv nebo nároků investora.

Článek 8 Řešení sporů z investic mezi smluvní stranou a investorem druhé smluvní strany

1. Jakýkoli spor, který může vzniknout mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou v souvislosti s investicí na území této druhé smluvní strany, bude předmětem jednání mezi stranami ve sporu.

2. Jestliže spor mezi investorem jedné smluvní strany a druhou smluvní stranou nebude takto urovnán v době šesti měsíců, bude tento spor na základě dohody obou stran předložen buď:

- a) Mezinárodnímu středisku pro řešení sporů z investic (ICSID) s přihlédnutím k použitelným ustanovením Úmluvy o řešení sporů z investic mezi státy a občany jiných států, otevřené k podpisu ve Washingtonu D.C. 18.března 1965 v případě, že obě smluvní strany jsou stranami této Úmluvy; nebo

o) rozhodci nebo mezinárodnímu rozhodčímu soudu zřízenému ad hoc, ustanovenému podle rozhodčích pravidel Komise Organizace spojených národů pro mezinárodní právo obchodní (UNCITRAL). Strany ve sporu se mohou písemně dohodnout na změnách těchto pravidel. Rozhodčí nález bude konečný a závazný pro obě strany ve sporu.

Článek 9

Řešení sporů mezi smluvními stranami

1. Spory mezi smluvními stranami týkající se výkladu nebo použití této Dohody budou, pokud to bude možné, vyřešeny konzultacemi nebo jednáními.

2. Pokud spor nemůže být takto vyřešen ve lhůtě šesti měsíců, bude na žádost jedné ze smluvních stran předložen rozhodčímu soudu v souladu s ustanoveními tohoto článku.

3. Rozhodčí soud bude ustanoven pro každý jednotlivý případ následujícím způsobem. Každá smluvní strana určí jednoho rozhodce ve lhůtě dvou měsíců od obdržení žádosti o rozhodčí řízení. Tito dva rozhodci pak vyberou občana třetího státu, který bude se souhlasem obou smluvních stran jmenován předsedou soudu (dále jen "předseda"). Předseda bude jmenován do tří měsíců ode dne jmenování obou rozhodců.

4. Pokud v některé ze lhůt uvedených v odstavci 3 tohoto článku nebylo provedeno nezbytné jmenování, může být požádán předseda Mezinárodního soudního dvora, aby jmenování provedl. Je-li předseda občanem některé smluvní strany nebo z jiného důvodu nemůže vykonat tento úkon, bude o jmenování požádán místo-předseda. Je-li také místopředseda občanem některé smluvní strany nebo nemůže vykonat tento úkon, bude o provedení nezbytného jmenování požádán nejstarší člen Mezinárodního soudního dvora, který není občanem žádné smluvní strany.

5. Rozhodčí soud přijímá svá rozhodnutí většinou hlasů. Takové rozhodnutí je závazné. Každá smluvní strana uhradí pouze náklady svého rozhodce a své účasti v rozhodčím řízení; náklady předsedy a ostatní náklady budou hrazeny smluvními stranami rovným dílem. Rozhodčí soud určí vlastní jednací pravidla.

Článek 10

Použití jiných předpisů a zvláštní závazky

1. V případě, že je některá otázka řešena současně touto Dohodou a jinou mezinárodní dohodou, jejíž jsou obě smluvní strany stranami, nic v této Dohodě nebrání, aby jakákoli smluvní strana nebo jakýkoli její investor, který vlastní investice na území druhé smluvní strany, využil jakýchkoli předpisů, které jsou pro něho příznivější.

2. Jestliže zacházení poskytnuté jednou smluvní stranou investorům druhé smluvní strany v souladu s jejím právním řádem nebo jinými zvláštními smluvními ustanoveními je příznivější, než které je poskytováno touto Dohodou, bude využito toto příznivější zacházení.

Článek 11 Konzultace a výměna informací

Na žádost kterékoliv smluvní strany bude druhá smluvní strana neprodleně souhlasit s uskutečněním konzultací o výkladu a používání této Dohody. Na žádost kterékoliv smluvní strany budou vyměňovány informace o dopadu, který mohou mít zákony, nařízení, rozhodnutí, administrativní praxe nebo postupy nebo politické zásady druhé smluvní strany na investice upravené touto Dohodou.

Článek 12 Použitelnost této Dohody

Ustanovení této Dohody se použijí na budoucí investice uskutečněné investory jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a také na investice existující v souladu s právním řádem smluvních stran v den, kdy tato Dohoda vstoupí v platnost.

Článek 13 Vstup v platnost, trvání a ukončení

1. Každá smluvní strana oznámí druhé smluvní straně splnění ústavních požadavků pro vstup této Dohody v platnost. Tato Dohoda vstoupí v platnost dnem druhé notifikace.

2. Tato Dohoda zůstane v platnosti po dobu 10 let a její platnost bude pokračovat, pokud jeden rok před uplynutím počátečního nebo jakéhokoli následujícího období jedna smluvní strana písemně neoznámí druhé smluvní straně svůj úmysl ukončit platnost Dohody.

3. Tato Dohoda může být kdykoliv doplněna, jak může být dohodnuto písemným oznámením mezi smluvními stranami. Takové doplňky vstoupí v platnost, když si smluvní strany navzájem oznámily, že všechny nezbytné právní formality pro vstup v platnost byly dokončeny.

4. Pro investice uskutečněné před ukončením platnosti této Dohody zůstanou ustanovení této Dohody účinná po dobu 10 let od data ukončení platnosti.

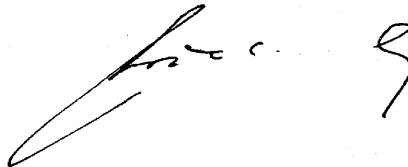
Na důkaz toho níže podepsaní, řádně zmocnění, podepsali tuto Dohodu.

Dáno ve *Vilnius* *27*... října 1994 ve dvojím vyhotovení
v jazyce litevském, českém a anglickém, přičemž všechna znění
jsou stejně autentická. V případě rozporů při výkladu bude
rozhodující text anglický.

Za vládu
Litevské republiky

Za vládu
České republiky

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC
FOR THE PROMOTION AND RECIPROCAL PROTECTION OF
INVESTMENTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic (hereinafter referred to as the Contracting Parties),

Desiring to intensify economic cooperation to the mutual benefit of both States,

Intending to create and maintain favourable conditions for investments of investors of one State in the territory of the other State and Conscious that the promotion and reciprocal protection of investments according to the present Agreement stimulate the business initiatives in this field,

Have agreed as follows:

Article 1. Definitions

For the purposes of this Agreement:

1. The term investment shall comprise every kind of asset invested in connection with economic activities by an investor of one Contracting Party in the territory of the other contracting Party in accordance with the laws and regulations of the latter and shall include in particular though not exclusively:

a) movable and immovable property as well as any other property rights in rem such as mortgages, liens, pledges, and similar rights;

b) shares, stocks and debentures of companies or any other form of participation in a company;

c) claims to money or to any performance having an economic value associated with an investment;

d) intellectual property rights, including copyrights, trade and service, marks patents industrial designs technical processes, know-how, trade secrets, trade names and good will associated with an investment;

e) any right conferred by laws or under contract and any licenses and permits pursuant to law, including the concessions to search for, extract, cultivate or exploit natural resources.

Any alteration of the form in which assets are invested shall not affect their character as investment, provided such an alteration is made in accordance with the laws and regulations of the Contracting Party in whose territory the investment is made.

2. The term of investor shall mean with regard to each Contracting Party:

a) a natural person having the citizenship of that Contracting Party in accordance with its laws;

b) any corporation, company, firm, enterprise and association incorporated or constituted under the law in force in the territory of that Contracting Party with a seat in its territory.

3. The term "returns" shall mean amounts yielded by an investment and in particular, though not exclusively, includes profits, interest, capital gains, shares, dividends, royalties or fees.

4. The term territory shall mean the territory of the Republic of Lithuania, including the territorial sea and any maritime or submarine area within which the Republic of Lithuania may exercise, in accordance with international sovereign rights for the purpose of exploration, exploitation and preservation of the sea-bed, sub-soil and natural resources, and the territory of the Czech Republic.

Article 2. Promotion and Protection of Investments

1. Each Contracting Party shall encourage and create favourable conditions for investors of the other Contracting Party to make investments in its territory and shall admit such investments in accordance with its laws and regulations.

2. Investments of investors of either Contracting Party shall at all times be accorded fair and equitable treatment and shall enjoy full protection and security in the territory of the other Contracting Party.

Article 3. National and Most-Favoured-Nation Treatment

1. Each Contracting Party shall in its territory accord investments and returns of investors of the other Contracting Party treatment which is fair and equitable and not less favourable than that which it accords to investments and returns of its own investors or to investments and returns of investors of any third State whichever is more favourable.

2. Each Contracting Party shall in its territory accord to investors of the other Contracting Party, as regards management, maintenance, use, enjoyment or disposal of their investment, treatment which is fair and equitable and not less favourable than that which it accords to its own investors or of any third State, whichever is more favourable.

3. The provisions of paragraph 1 and 2 of this Article shall not be construed as to oblige one Contracting Party to extend to the investors of the other the benefit of any treatment, preference or privilege which may be extended by the former Contracting Party by virtue of a) any customs union or free trade area or a monetary union or similar international agreements leading to such unions or institutions or other forms of regional cooperation to which either of the Contracting Party is or may become a Party.

b) any international agreement or arrangement relating wholly or mainly to taxation.

Article 4. Compensation for Losses

1. When investments by investors of either Contracting Party suffer losses owing to war armed conflict, a state of national emergency, revolt, insurrection, riot or other similar events in the territory of the other Contracting Party, they shall be accorded by the latter

Contracting Party treatment, as regards restitution, indemnification compensation or other settlement. not less favourable than that which the latter Contracting Party accords to its own investors or to investors of any third State.

2. Without prejudice to paragraph 1 of this Article, investors of one Contracting Party who in any of the events referred to in that paragraph suffer losses in the territory of the other Contracting Party resulting from:

- a) requisitioning of their property by its forces or authorities,
- b) destruction of their property by its forces or authorities which was not caused in combat action or was not required by the necessity of the situation shall be accorded just and adequate compensation for the losses sustained during the period of the requisitioning or as a result of the destruction of the property. Resulting payments shall be freely transferable in freely convertible currency without delay.

Article 5. Expropriation

1. Investments of investors of either Contracting Party shall not be nationalized expropriated or subject to measures having effect equivalent to nationalization or expropriation (herein-after referred to as "expropriation") in the territory of the other Contracting Party except for a public purpose. The expropriation shall be carried out under due process of law, on a non-discriminatory basis and shall be accompanied by provisions for the payment of prompt, adequate and effective compensation. Such compensation shall amount to the market value of the investment expropriated immediately before expropriation or impending expropriation became public knowledge, shall include interest from the date of expropriation, calculated on the basis of reasonable commercial rate, shall be made without delay, be effectively realizable and be freely transferable in freely convertible currency.

2. The investor affected shall have a right, to prompt review by a judicial or other independent authority of that Contracting Party, of his or its case and of the valuation of his or its investment in accordance with the principles set out in this Article.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall also apply where a Contracting Party expropriates the assets of a company which is incorporated or constituted under the law in force in any part of its own territory, and which investors of the other Contracting Party own shares.

Article 6. Transfers

1. The Contracting Parties shall guarantee the transfer of payments related to investments and returns. The transfers in a freely convertible currency shall be effected without any restriction and undue delay after all the tax duties have been fulfilled. Such transfers shall include in particular., though not exclusively:

- a) capital and additional amounts to maintain or increase the investment;
- b) profits, interest, dividends and other current income;
- c) funds in repayment of loans;
- d) royalties or fees;

- e) proceeds of sale or liquidation of the investments;
- f) the earnings of natural persons;
- g) compensation provided for in Articles 4 and 5 of this Agreement .

2. Any transfer referred to in this Agreement shall be effected at the exchange rate prevailing on the day the transfer is made.

Article 7. Subrogation

1. If a Contracting Party or its designated agency makes payment to its own investors under a guarantee it has accorded in respect of an investment in the territory of the other Contracting Party, the latter Contracting Party shall recognize:

a) the assignment, whether under the law or pursuant to a legal transaction in that country, of any right or claim by the investor to the former Contracting Party or its designated agency, as well as.

b) that the former Contracting Party or its designated agency is entitled by virtue of subrogation to exercise the rights and enforce the claims of that investor and shall assume the obligations related to the investment.

2. The subrogated rights or claims shall not exceed the original rights or claims of the investor

Article 8. Settlement of investment Disputes between a Contracting Party and an Investor of the other Contracting Party

1. Any dispute which may arise between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party in connection with an investment on the territory of that other Contracting Party shall be subject to negotiations between the parties in dispute.

2. If any dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party can not be thus settled within a period of six months the investor shall be entitled to submit the case either to:

a) the International Centre for Settlement of Investment Disputes (ICSID) having regard to the applicable provisions of the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States opened for signature at Washington D.C. on 18 March 1965 in the event both Contracting Parties shall have become a party to this Convention; or

b) an arbitrator or international ad hoc arbitral tribunal established under the Arbitration Rules of the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL). The parties to the dispute may agree in writing to modify these Rules. The arbitral awards shall be final and binding on both Parties to the dispute.

Article 9. Settlement of Disputes between the Contracting Parties

1. Disputes between the Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Agreement shall if possible be settled through consultation or negotiation.

2. If the dispute cannot be thus settled within six months. It shall upon the request of either Contracting Party, be submitted to an Arbitral Tribunal in accordance with the provisions of this Article.

3. The Arbitral Tribunal shall be constituted for each individual case in the following way.

Within two months of the receipt of the request for arbitration, each Contracting Party shall appoint one member of the Tribunal. These two members shall then select a national of a third State who on approval of the two Contracting Parties shall be appointed Chairman of the Tribunal (hereinafter referred to as the "Chairman"). The Chairman shall be appointed within three months from the date of appointment of the other two members.

4. If within the periods specified in paragraph 3 of this Article the necessary appointments have not been made, a request may be made to the President of the International Court of Justice to make the appointments. If he happens to be a national of either Contracting Party, or if he is otherwise prevented from discharging the said function, the Vice President shall be invited to make the appointments. If the Vice President also happens to be a national of either Contracting Party or is prevented from discharging the said function, the member of the International Court of Justice next in seniority who is not a national of either Contracting Party shall be invited to make the appointments.

5. The Arbitral Tribunal shall reach its decision by a majority of votes. Such decision shall be binding. Each Contracting Party shall bear the cost of its own arbitrator and its representation in the arbitral proceedings; the cost of the Chairman and the remaining costs shall be borne in equal parts by both Contracting Parties. The Arbitral Tribunal shall determine its own procedure.

Article 10. Application of other Rules and Special Commitments

1. Where a matter is governed simultaneously both by this Agreement and by another international agreement to which both Contracting Parties are parties, nothing in this Agreement shall prevent either Contracting Party or any of its investors who own investments in the territory of the other Contracting Party from taking advantage of whichever rules are more favourable to his case.

2. If the treatment to be accorded by one Contracting Party to investors of the other Contracting Party in accordance with its laws and regulations or other specific provisions of contracts is more favourable than that accorded by the Agreement, the more favourable shall be accorded.

Article 11. Consultations and exchange of Information

Upon request by either Contracting Party, the other Contracting Party shall agree promptly to hold consultations on the interpretation or application of this Agreement. Upon request by either Contracting Party, information shall be exchanged on the impact that the laws, regulations, decisions, administrative practices or procedures or policies of other Contracting party may have on investments covered by this Agreement.

Article 12. Applicability of this Agreement

The provisions of this Agreement shall apply to future investments made by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party, and also to the existing investments according to the laws of the Contracting Parties on the date of this Agreement coming into force.

Article 13. Entry into Force, Duration and Termination

1. Each of the Contracting Parties shall notify the other of the completion of the procedures required by its law for bringing this Agreement into force. This Agreement shall enter into force on the date of the second notification.

2. This Agreement shall remain in force for a period of ten years and shall continue in force thereafter unless, one year before the expiry of the initial or any subsequent periods, either Contracting party notifies the other in writing of its intention to terminate the Agreement.

3. This Agreement can be amended at any time as may be agreed by written notice between two Contracting Parties. Such amendments shall enter into force when the Contracting Parties have notified each other that all necessary juridical formalities for entry into force have been completed.

4. In respect of investments made prior to the termination of this Agreement, the provisions of this Agreement shall continue to be effective for a period of then years from the date of termination.

In Witness Whereof, the undersigned duly authorized have signed this Agreement.

Done in duplicate at Vilnius this 27 day of October 1994, in the Lithuanian, Czech and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Czech Republic:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
ČEKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U T A R T I S

DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Čekijos Respublikos Vyriausybė (toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis"),

norėdamos plėtoti ekonominį bendradarbiavimą abiemis Valstybėms naudingomis sąlygomis,

ketindamos sukurti ir palaikyti palankias sąlygas vienos Valstybės investitorių investicijoms kitos Valstybės teritorijoje, ir

žinodamos, kad investicijų skatinimas ir abipusė apsauga pagal šią Sutartį stimuliuoja verslo iniciatyvą šioje srityje,

susitarė:

1 straipsnis

Sąvokos

Šios Sutarties tikslams:

1. Sąvoka "investicija" apima bet kurios rūšies su ekonomine veikla susijusį turtą, investuotą vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal Susitariančiosios Šalies, kurioje atliekama investicija, įstatymus ir tvarką ir ypač, nors ir ne išimtinai, apima:

(a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą bei kitas turtines teises in rem, tokias kaip hipoteka, užstatas, turto sulaikymas ir kitas analogiškas teises;

(b) akcijas, obligacijas, kitus vertybinius popierius bei kitas dalyvavimo įmonėje formas;

(c) pretenzijas į pinigus arba į bet kurią ekonominę vertę turinčią veiklą, susijusią su investicija;

(d) intelektualinės nuosavybės teises, įskaitant autorines teises, prekių ir paslaugų ženklus, patentus, pramoninius pavyzdžius, technologijas, know-how, prekybines paslaptis, prekybinius pavadinimus ir su investicija susijusį goodwill;

(e) įstatymais ar kontraktais suteiktą bet kokią teisę ar bet kokias licencijas ar leidimus pagal įstatymą, įskaitant koncesijas dėl gamtinių išteklių žvalgybos, gavybos, apdirbimo ar panaudojimo.

Bet koks investicijos formos pakeitimas neturi įtakos investicijos traktavimui su sąlyga, kad toks pakeitimas padarytas pagal tos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atlikta investicija, įstatymus ir tvarką.

2. Sąvoka "investitorius" kiekvienos Susitariančiosios Šalies atžvilgiu reiškia:

(a) fizinį asmenį, kuris turi tos Susitariančiosios Šalies pilietybę pagal jos įstatymus;

(b) bet kurią korporaciją, bendrovę, firmą, įmonę ar asociaciją, įsteigtą ar įregistruotą pagal tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje galiojančius įstatymus ir turinčią savo buveinę jos teritorijoje.

3. Sąvoka "pajamos" reiškia iš investicijų gautas sumas, ypač, nors ir ne išimtinai, pelną, palūkanas, pajamas iš kapitalo, akcijas, dividendus, autorinius honorarus ar atlyginimus.

4. Sąvoka "teritorija" reiškia Lietuvos Respublikos teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą ir bet kuriuos jūros ar povandeninius plotus, kuriuose Lietuvos Respublika pagal tarptautinę teisę gali naudotis suverenėmis teisėmis jūros dugno, žemės gelmių ir gamtinių išteklių tyrinėjimo ir eksploatavimo tikslais ir Čekijos Respublikos teritoriją.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir apsauga

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis skatina ir sudaro palankias sąlygas kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams investuoti pirmosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir priima tokias investicijas pagal savo įstatymus ir tvarką.

2. Bet kurios Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje yra visada traktuojamos teisingai bei bešališkai ir naudojasi pilna apsauga ir saugumu.

3 straipsnis

Nacionalinis ir didžiausio palankumo statusas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas ir jų pajamas teisingai ir bešališkai ir ne mažiau palankiai, negu ji traktuoja savų investitorių investicijas ir jų pajamas ar bet kurios trečiosios valstybės investitorių investicijas ir jų pajamas, jei jos traktuojamos palankiau.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis savo teritorijoje traktuoja kitos Susitariančiosios Šalies investitorius, kas susiję su jų investicijų valdymu, išlaikymu, naudojimu, panaudojimu ar disponavimu, teisingai ir bešališkai ir ne mažiau palankiai, negu ji traktuoja savus investitorius ar bet kurios trečiosios valstybės investitorius, jei jie traktuojami palankiau.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalies nuostatos neįpareigoja vieną Susitariančiąją Šalį taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams režimo, lengvatų ar privilegijų palankumą, kurį pirmoji Susitariančioji Šalis gali taikyti dėl:

(a) muitų sąjungos ar laisvos prekybos zonos ar valiutinės sąjungos bei panašių tarptautinių susitarimų, duodančių pagrindą

tokioms sąjungoms ar institucijoms, bei kitų regioninio bendradarbiavimo formų, kurių dalyve yra ar gali tapti bet kuri Susitariančioji Šalis;

(b) bet kurio tarptautinio susitarimo ar sutarties, visiškai ar didžiąja dalimi susijusios su apmokestinimu.

4 straipsnis

Nuostolių kompensacija

1. Kai bet kurios Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje patiria nuostolių dėl karo, ginkluoto konflikto, ypatingos padėties įvedimo, riausių, sukilimo, maišto ar kitų panašių įvykių, tai pastaroji Susitariančioji Šalis dėl restitucijos, atlyginimo, kompensacijos ar kito atsiskaitymo, traktuoja juos ne mažiau palankiai, negu savus investitorius arba trečiosios Valstybės investitorius.

2. Nepažeidžiant šio straipsnio 1 dalies, vienos iš Susitariančiųjų Šalių investitoriai, kurie kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl šioje dalyje nurodytų priežasčių patiria nuostolius:

(a) šalies karinėms pajėgoms ar valdžios atstovams rekvizavus jų turtą;

(b) šalies karinėms pajėgoms ar valdžios atstovams sunaikinus jų turtą ne mūšio veiksmų atveju arba nesusidarius būtinumo situacijai;

gauna teisingą ir adekvačią kompensaciją už nuostolius, patirtus dėl rekvizicijos ar turto sunaikinimo. Iš to išplaukiantys mokėjimai turi būti nedelsiant ir laisvai pervedami laisvai konvertuojama valiuta.

5 straipsnis

Ekspropriacija

1. Susitariančiosios Šalies investitorių investicijos kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje negali būti nacionalizuotos, eksproprijautos ir joms negalima taikyti nacionalizavimui ar ekspropriacijai analogiškų priemonių (toliau vadinamų "ekspropriacija") kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, išskyrus atvejus, kai tai atliekama visuomenės interesais. Ekspropriacija turi būti vykdoma tinkamai

kompensuojant. Tokios kompensacijos dydis turi atitikti ekspropriuotų investicijų rinkos verte, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba prieš viešai paskelbiant apie ją; į ją įskaitomos palūkanos nuo pirmos dienos po ekspropriacijos datos, apskaičiuotos komerciškai pagrįsto kurso pagrindu, ji yra išmokama nedelsiant, veiksmingai realizuojama ir netrukdomai pervedama laisvai konvertuojama valiuta.

2. Investitorius, kurio turtas ekspropriuojamas, turi teisę į neatidėliotiną ekspropriuojančiosios Susitariančiosios Šalies juridinių ar kitų nepriklausomų administracinių institucijų atliekamą peržiūrą, kad nustatytų, ar toks jo investicijų įvertinimas yra atliktas pagal šio straipsnio sąlygas.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos ir tada, kai Susitariančioji Šalis ekspropriuoja turtą bendrovės, kuri yra įkurta ar įregistruota pagal galiojančius įstatymus bet kurioje jos teritorijos dalyje, ir kurioje kitos Susitariančiosios Šalies investitoriai turi akcijų.

6 straipsnis

Pervedimai

1. Susitariančiosios Šalys užtikrina mokėjimų, susijusių su investicijomis ir pajamomis, pervedimą. Pervedimai, įvykdžius visus mokestinius reikalavimus, atliekami laisvai konvertuojama valiuta, be jokių apribojimų ir nepagrįstai neatidėliojant. Tokie pervedimai ypač, nors ir ne išimtinai, apima:

(a) kapitalą ir papildomas sumas investicijai remti ar papildyti;

(b) pelną, palūkanas, dividendus ir kitas einamąsias pajamas;

(c) lėšas paskoloms apmokėti;

(d) autorinius honorarus ir mokėjimus;

(e) iplaukas, gautas pardavus ar likvidavus investiciją;

(f) fizinių asmenų atlyginimus;

(g) kompensaciją, numatytą šios Sutarties 4 ir 5 straipsniuose.

2. Bet kuris pervedimas pagal šią Sutartį yra atliekamas pagal pervedimo dieną vyraujančią valiutos keitimo kursą.

7 straipsnis

Subrogacija

1. Jei Susitariančioji Šalis ar jos paskirta agentūra apmoka savo investitoriams pagal garantiją, kurią buvo suteikusi kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje esančiai investicijai, tai antroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

(a) kompensacijas gavusios šalies visų teisių ir pretenzijų perdavimą pagal įstatymą ar teisinį sandorį pirmajai Susitariančiajai Šaliai ar jos paskirtai agentūrai; ir

(b) kad pirmoji Susitariančioji Šalis ar jos paskirta agentūra subrogacijos būdu perima to investitoriaus teises ir pretenzijas ir prisiima su investicijomis susijusius išsipareigojimus.

2. Subroguotos teisės ir pretenzijos neviršija pradinių investitoriaus teisių ir pretenzijų.

8 straipsnis

Ginčai tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus

1. Bet kuris ginčas, kuris gali iškilti tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies dėl investicijų tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, sprendžiamas ginčo šalių derybomis.

2. Jei ginčas tarp vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus ir kitos Susitariančiosios Šalies tokiu būdu neišsprendžiamas per šešis mėnesius, investitorius turi teisę perduoti ginčą spręsti:

(a) Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ICSID), taikant tinkamas Konvencijos dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo atviros pasirašymui 1965 m. kovo 18 d. Vašingtone nuostatas, jei abi Susitariančiosios Šalys yra šios Konvencijos šalimis; arba

(b) arbitrai ar tarptautiniam ad hoc arbitražo teismui, sudaromam pagal Jungtinių Tautų Tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisyklės. Ginčo šalys gali raštu susitarti padaryti pakeitimus taisyklėse. Arbitražo sprendimai galutiniai ir privalomi abiemis ginčo šalims.

9 straipsnis

Ginčų sprendimas tarp Susitariančiųjų Šalių

1. Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, jei įmanoma, sprendžiami konsultacijų ar derybų keliu.

2. Jeigu ginčas tokiu būdu neišsprendžiamas per šešis mėnesius, tai bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, jis gali būti perduotas arbitražo teismui pagal šio straipsnio nuostatas.

3. Arbitražo teismas sudaromas kiekvienu atskiru atveju tokiu būdu. Kiekviena Susitariančioji Šalis per 2 mėnesius nuo kreipimosi dėl arbitražo gavimo dienos paskiria po vieną arbitražo teismo narį. Šie du nariai išrenka trečiosios valstybės pilietį, kuris, pritarus abiem Susitariančiosioms Šalims, paskiriamas arbitražo teismo pirmininku (toliau vadinamas "Pirmininku"). Pirmininkas paskiriamas per 3 mėnesius nuo kitų dviejų narių paskyrimo dienos.

4. Jeigu per laikotarpius, nurodytus šio straipsnio 3 dalyje, reikiami paskyrimai nebuvo padaryti, bet kuri Susitariančioji Šalis gali prašyti Tarptautinio Teismo Prezidentą atlikti šiuos paskyrimus. Jeigu Prezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba negali atlikti minėtos funkcijos dėl kitų priežasčių, tai Viceprezidentas yra kviečiamas atlikti šiuos paskyrimus. Jei Viceprezidentas taip pat yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba dėl kitų priežasčių negali atlikti nurodytųjų funkcijų, tai paskirti reikiamus asmenis prašomas tolesnis pagal vyresniškumą Tarptautinio Teismo narys, kuris nėra kurios nors iš Susitariančiųjų Šalių pilietis.

5. Arbitražas priima sprendimus balsų dauguma. Sprendimai yra privalomi. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo teismo nario ir jos atstovavimo arbitražo procese išlaidas; arbitražo Pirmininko ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys apmoka po lygiai. Arbitražas pats nustato savo darbo tvarką.

10 straipsnis

Kitų taisyklių ir įsipareigojimų taikymas

1. Jeigu klausimai tuo pačiu metu yra reguliuojami tiek šios Sutarties, tiek kito tarptautinio susitarimo, kuriame

dalyvauja abi Susitariančiosios Šalys, si Sutartis neužkerta kelio bet kuriai Susitariančiajai Šaliai ar bet kuriam jos investitoriui, turinčiam investicijų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, pasinaudoti palankesnėmis jam nuostatomis.

2. Jei viena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams pagal vidaus įstatymus ir tvarką ar kitas ypatingas kontraktų nuostatas teikia palankesnę traktavimą negu ši Sutartis, tai taikomas tas palankesnis traktavimas.

11 straipsnis

Konsultacijos ir pasikeitimas informacija

Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu kita Susitariančioji Šalis nedelsdama turi sutikti surengti konsultacijas dėl šios Sutarties aiškinimo ir taikymo. Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu turi būti keičiamasi informacija, susijusia su įstatymais, taisyklėmis, sprendimais, administracine praktika ar procedūromis ar politika, kurią kita Susitariančioji Šalis gali taikyti šioje Sutartyje aptartoms investicijoms.

12 straipsnis

Sutarties taikymas

Šios Sutarties nuostatos taikomos investicijoms, kurios bus atliktos vienos Susitariančiosios Šalies investitorių kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje po šios Sutarties įsigaliojimo, taip pat investicijoms, atliktoms iki šios Sutarties įsigaliojimo dienos pagal Susitariančiųjų Šalių įstatymus.

13 straipsnis

Įsigaliojimas, trukmė ir nutraukimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis praneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie procedūrų, reikalingų pagal jos įstatymus šiai Sutarčiai įsigalioti, įvykdymą. Ši Sutartis įsigalios nuo antro pranešimo dienos.

2. Sutartis galios dešimt metų ir liks galioti toliau, jeigu kuri nors iš Susitariančiųjų Šalių ne vėliau kaip prieš vienerius metus iki pirminio ar kiekvieno vėlesnio termino pabaigos raštiškai nepraneša kitai Susitariančiajai Šaliai apie ketinimą nutraukti Sutartį.

3. Ši Sutartis bet kuriuo metu gali būti keičiama, Susitariančiosioms Šalims raštu susitarus. Tokie pakeitimai įsigalioja tada, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie visų jų įsigaliojimui reikalingų teisinių reikalavimų įvykdymą.

4. Nutraukus šią Sutartį, investicijoms, atliktoms iki šios Sutarties nutraukimo, Sutarties nuostatos tebegalioja dar dešimt metų nuo nutraukimo dienos.

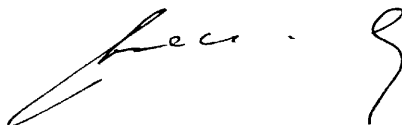
Paliudydami tai, įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta *Vilnyje* 1994 m. *gruodžio* mėn. *27* d., | dviem
egzemplioriais lietuvių, čekų ir anglų kalbomis, visi tekstai
vienodos teisinės galios. Kilus nesutarimams dėl teksto
interpretavimo, remtis tekstu anglų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Čekijos Respublikos
Vyriausybės vardu

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE
RELATIF À LA PROMOTION ET À LA PROTECTION RÉCIPROQUE
DES INVESTISSEMENTS

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République tchèque (dénommés ci-après les "Parties contractantes") ;

Désireux d'intensifier la coopération économique dans l'intérêt mutuel des deux pays,

Entendant créer des conditions propices à l'accroissement des investissements des investisseurs de l'une des parties contractantes sur le territoire de l'autre partie contractante,

Reconnaissant que l'encouragement et la protection réciproques des investissements auront pour effet de stimuler les initiatives économiques et commerciales dans ce domaine,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1. Définitions

Pour l'application du présent Accord :

1. Le terme "investissements" désigne tout élément d'actif investi par un investisseur d'une partie contractante sur le territoire de l'autre partie contractante à condition que l'investissement a été effectué conformément aux lois et aux règlements de l'autre partie contractante et comprend notamment mais on exclusivement :

a) des biens meubles et immeubles ainsi que tous droits réels connexes tels que baux, hypothèques, privilèges et gages et droits similaires ;

b) des actions, parts et autres formes de participation au capital d'une société ;

c) des créances pécuniaires et sur tout actif et droits à toutes prestations contractuelles ayant une valeur économique ;

d) des droits de propriété intellectuelle, y compris les marques de commerce, les brevets, les dessins et modèles industriels, le savoir-faire, les noms déposés et le fonds de commerce ;

e) tous droits conférés en vertu de la loi ou d'un contrat notamment ceux qui sont relatifs à la prospection, à l'exploration, à l'extraction ou à l'utilisation de ressources naturelles.

Aucune modification de la forme dans laquelle les avoirs ou les droits ont été investis n'affectera leur qualité d'investissements à condition que cette modification soit effectuée conformément aux lois et aux règlements du pays où l'investissement a été effectué.

2. Le terme "investisseur" désigne en ce qui concerne chacune des parties contractantes :

a) toute personne qui est un ressortissant de l'une des parties contractantes conformément à sa législation ;

b) toute entité, société, entreprise ou association constituée ou immatriculée conformément à la législation de la partie contractante où celles-ci ont leur siège.

3. Le terme "revenus" désigne toute somme produite par un investissement et notamment, mais non exclusivement, les bénéfices, intérêts, dividendes, redevances, plus values et honoraires.

4. Le terme "territoire" désigne le territoire de la République de Lituanie, y compris la mer territoriale et toute zone maritime ou sous-marine, sur laquelle la République de Lituanie exerce conformément au droit international ses droits souverains ou sa juridiction en vue de l'exploration, de l'exploitation et de la conservation des fonds marins, de leurs sous-sols et de leurs ressources naturelles et le territoire de la République tchèque.

Article 2. Encouragement et protection des investissements

1. Chacune des Parties contractantes encouragera et créera les conditions favorables nécessaires pour inciter les investisseurs de l'autre partie contractante à investir sur son territoire et sous réserve de son droit d'exercer les pouvoirs que lui confère sa législation et permettra l'entrée desdits investissements conformément à ses lois et à ses règlements.

2. Les investissements des investisseurs de chaque Partie contractante bénéficieront en tout temps d'un traitement juste et équitable et jouiront, sur le territoire de l'autre Partie contractante, d'une entière protection et sécurité.

Article 3. Traitement national et clause de la nation la plus favorisée

1. Aucune des parties contractantes ne soumettra sur son territoire les investissements des investisseurs de l'autre partie contractante à un traitement moins favorable que celui qu'il accorde aux investissements de ses propres investisseurs ou des investisseurs de tout Etat tiers.

2. Aucune des parties contractantes ne soumettra sur son territoire les investissements des investisseurs de l'autre Partie contractante, pour ce qui concerne l'utilisation, l'administration, la gestion, l'exploitation ou toute autre forme d'aliénation de leurs investissements, un traitement qui serait moins favorable que celui qu'elle accorde à ses propres investisseurs ou aux investisseurs de tout Etat tiers.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article ne pourront être interprétées comme obligeant l'une des Parties contractantes à étendre aux investisseurs de l'autre Partie contractante le bénéfice de tout traitement, préférence ou privilège résultant :

(a) d'une union douanière, d'une union économique, d'une zone de libre-échange, d'une union monétaire, d'une autre forme d'arrangement économique régional ou d'un accord international analogue, auquel l'une des Parties contractantes est ou peut devenir partie ;

(b) d'un accord ou d'un autre arrangement international, régional ou bilatéral analogue ou de lois nationales concernant principalement ou exclusivement l'imposition.

Article 4. Indemnisation pour pertes

1. Les investissements d'une Partie contractante ont subi des pertes du fait d'une guerre ou à tout autre conflit armé, état d'urgence national, révolution, troubles, insurrection, émeute ou à d'autres événements similaires survenus sur le territoire de l'autre Partie contractante bénéficieront, de la part de cette dernière, d'un traitement, en ce qui concerne les restitutions, indemnisations, compensations ou autres dédommagements, qui ne sera pas moins favorable que celui accordé par cette dernière Partie contractante à ses propres investisseurs ou aux investisseurs de tout Etat tiers.

2. Sans préjudice des dispositions du paragraphe 1, les investisseurs de l'une des Parties contractantes qui, dans l'une des situations visées dans ce paragraphe, auraient subi, sur le territoire de l'autre Partie contractante, des dommages ou des pertes dus.

a) à la réquisition de leurs biens ou d'une partie de ceux-ci par les forces ou autorités de cette dernière Partie.

b) ou de la destruction de leurs biens sans que celle-ci soit la conséquence d'une action de combat ou commandée par la nécessité de la situation recevront sans délai une compensation adéquate et effective pour les dommages ou les pertes subies pendant la période de réquisition ou en raison de la destruction de leurs biens.

3. L'indemnisation doit être versée immédiatement une monnaie librement convertible et transférable.

Article 5. Expropriation

1. Les investissements effectués par des investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante ne seront ni nationalisés, ni expropriés, ne feront pas l'objet d'une dépossession ni ne seront soumis à des mesures ayant un effet équivalent à une nationalisation ou à une expropriation (désignées ci-après sous le terme général d'"expropriation") sur le territoire de l'autre Partie contractante, si ce n'est dans le cadre de mesures prises dans l'intérêt public. L'expropriation devra être effectuée selon une procédure légale sur une base non discriminatoire moyennant le paiement sans délai d'une indemnité effective et adéquate et à condition que ces mesures soient prises et d'application générale. Le montant de cette indemnité correspondra à la valeur réelle de l'investissement exproprié sur la base de la juste valeur marchande de l'investissement exproprié immédiatement avant que l'expropriation n'ait lieu ou que l'intention d'exproprier ne soit rendue publique. Les indemnités seront calculées en monnaie librement convertible et transférable.

2. Les investisseurs dont les avoirs sont expropriés ont droit à un prompt examen de la part des autorités judiciaires ou d'une autre autorité indépendante de la partie contractante conformément aux principes exposés dans le présent article.

3. Les dispositions du paragraphe du présent article s'appliquent également lorsqu'une partie contractante exproprie les avoirs d'une société qui est constituée ou organisée aux termes de la législation en vigueur dans une partie quelconque de son territoire et dans laquelle les investisseurs de l'autre partie contractante ont des parts.

Article 6. Transferts

1. Chaque Partie contractante garantira aux investisseurs de l'autre Partie contractante après avoir rempli toutes leurs obligations financières, le libre transfert sans délai injustifié et dans une monnaie librement convertible, des paiements relatifs aux dits investissements notamment pas exclusivement :

(a) des capitaux et des montants supplémentaires destinés à maintenir ou à développer l'investissement ;

(b) des bénéfices, profits, intérêts, dividendes et autres revenus courants ;

(c) des fonds pour le remboursement d'emprunts ;

(d) des redevances et des honoraires ;

(e) des produits de la vente ou de la liquidation de l'investissement ;

(f) des gains de personnes physiques ;

(g) des indemnités versées au titre des Articles 4 et 5 du présent accord ;

2. Les transferts mentionnés dans le présent accord doivent être effectués au taux de change en vigueur au jour du transfert.

Article 7. Subrogation

1. Si l'une des Parties contractantes ou l'organisme désigné par celle-ci procède à un paiement au titre d'une indemnité accordée en raison d'un investissement sur le territoire de l'autre Partie contractante la seconde partie contractante reconnaîtra :

(a) le transfert à la première partie contractante par voie législative ou par un acte juridique, de tous droits et prétentions de l'investisseur à la première partie contractante, ou à l'organisme qu'elle a désigné, de même que,

(b) le droit pour la première partie contractante ou pour l'organisme qu'elle a désigné, de faire valoir les droits et prétentions de cet investisseur. Elle assume en conséquence les obligations liées à cet investissement.

2. Les droits ou les prétentions subrogés ne dépassent pas les droits ou les prétentions originels de l'investisseur.

Article 8. Règlement des différends entre l'une des Parties contractantes et un investisseur de l'autre partie contractante

1. Les différends entre un investisseur d'une Partie contractante et l'autre partie contractante concernant un investissement par un investisseur de la Partie contractante sur le territoire de la dernière partie contractante doivent être réglés par des consultations à l'amiable entre les parties.

2. Si un tel différend ne peut pas être réglé dans une période de six mois à partir de la date à laquelle l'une ou l'autre partie au différend a demandé un règlement amiable, l'investisseur peut porter le cas devant :

a) au Centre international pour le règlement des différends relatifs aux investissements (CIRDI) établi par "la Convention sur le Règlement des différends relatifs aux investissements entre Etats et ressortissants d'autres Etats" ouverte à la signature à Washington le 18 mars 1965 dans le cas où les deux parties sont parties à la Convention.

b) Les parties au différend peuvent se mettre d'accord sur le choix d'un arbitre ou d'un tribunal arbitral ad hoc. Le tribunal d'arbitrage devra être constitué selon les règles d'arbitrage de la Commission des Nations Unies pour le Droit Commercial International (C.N.U.D.C.I.). Les parties au différend peuvent convenir par écrit de modifier ces règles. La sentence arbitrale sera sans appel et aura force exécutoire pour les parties au différend.

Article 9. Différends entre les Parties contractantes

1. Les différends entre les Parties contractantes concernant l'application ou l'interprétation du présent Accord sont, dans la mesure du possible, réglés par des consultations et des négociations.

2. Si un tel différend ne peut pas être réglé par voie diplomatique dans un délai de six mois, l'une ou l'autre des Parties contractantes peut porter la question devant un tribunal arbitral conformément aux dispositions du présent article.

3. Le tribunal arbitral sera constitué pour chaque cas de la manière suivante :

Dans les deux mois suivant la réception de la demande d'arbitrage, chaque partie contractante nommera un membre du tribunal. Les deux membres choisiront ensuite un ressortissant d'un Etat tiers qui, avec l'agrément des deux parties contractantes, présidera le tribunal. Ce président devra être nommé dans les trois mois suivant la date de nomination des deux autres membres. 4. Si les nominations spécifiées n'ont pas été faites dans les délais prévus au paragraphe 3 du présent article, l'un ou l'autre Etat peut, en l'absence de tout autre arrangement, inviter le Président de la Cour internationale de justice à procéder à ces nominations. Si le Président de la Cour internationale de justice est ressortissant de l'un ou l'autre Etat contractant, ou s'il est empêché pour toute autre raison de remplir cette fonction, le Vice Président de la Cour qui ne devra pas être un ressortissant de l'une ou de l'autre partie sera invité à effectuer les nominations nécessaires. Si le Vice Président est ressortissant de l'une des parties contractantes ou s'il est lui aussi empêché de s'acquitter de cette fonction, il appartiendra au membre le plus ancien de la Cour internationale de justice qui n'est ressortissant d'aucune des parties contractantes de procéder aux nominations nécessaires.

5. Le tribunal prend ses décisions à la majorité des voix. Les décisions sont sans appel et ont force exécutoire pour les Parties contractantes. Chaque Etat contractant assume les dépenses de son représentant aux procédures arbitrales. Les dépenses afférentes aux activités du président, ainsi qu'aux autres frais sont partagées à parts égales. Le tribunal établit lui-même ses règles de procédure.

Article 10. Application d'autres règles et engagements spéciaux

1. Si un point particulier est régi simultanément par le présent accord et un autre accord international auquel les deux parties contractantes sont parties, aucune disposition du pré-

sent accord n'empêche l'une ou l'autre des parties contractantes ou l'un quelconque des investisseurs qui détiennent des investissements sur le territoire de l'autre partie contractante de profiter des règles qui sont les plus favorables à leur cas.

2. Si le traitement qui doit être accordé à une partie contractante aux investisseurs de l'autre partie contractante, conformément à sa législation et à sa réglementation ou à d'autres dispositions spécifiques d'un contrat, est plus favorable que celui accordé par le présent accord, le traitement le plus favorable est appliqué.

Article 11. Consultation et échange d'informations

A la demande d'une partie contractante, l'autre partie contractante convient sans tarder de procéder à des consultations relatives à l'interprétation ou l'application du présent accord. A la demande de l'une des parties contractantes il est procédé à des échanges d'informations portant sur la législation, la réglementation, les décisions, les pratiques ou procédures ou politiques administratives de l'autre partie contractante susceptibles d'avoir des incidences sur les investissements qui font l'objet du présent accord.

Article 12. Champ d'application de l'Accord

Les dispositions du présent Accord s'appliquent aux investissements qui pourraient être effectués à l'avenir par les investisseurs de l'une des parties contractantes sur le territoire de l'autre partie contractante comme aux investissements réalisés à la date d'entrée en vigueur de l'accord.

Article 13. Entrée en vigueur, durée et dénonciation

1. Chacune des parties contractantes notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de l'accord. Le présent accord entrera en vigueur à la date de la seconde notification.

2. Le présent Accord restera en vigueur pour une période de dix ans. Il restera en vigueur si moins qu'un an avant l'expiration de la période initiale ou de toute période l'une ou l'autre des parties contractantes notifie par écrit à l'autre Partie contractante son intention d'y mettre fin.

4. Les dispositions du présent accord peuvent être amendées par une notification écrite entre les parties contractantes. Ces amendements entrent en vigueur après que les parties contractantes se sont notifiées que les formalités juridiques nécessaires à cette fin ont été accomplies.

3. En ce qui concerne les investissements effectués avant la date effective de cessation du présent accord, les dispositions du présent accord resteront applicables pour une période de dix (10) ans à compter de la date de la dénonciation.

En foi de quoi, les soussignés à ce dûment autorisés ont signé le présent Accord.

Fait à Vilnius, le 27 octobre 1994, en langues lituanienne, tchèque et anglaise, tous les textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence d'interprétation.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République tchèque :

No. 41888

**Lithuania
and
Czech Republic**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic concerning the mutual protection of classified information. Vilnius, 19 September 2000

Entry into force: *1 June 2001 by notification, in accordance with article 14*

Authentic texts: *Czech, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
République tchèque**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République tchèque relatif à la protection réciproque des renseignements classifiés. Vilnius, 19 septembre 2000

Entrée en vigueur : *1er juin 2001 par notification, conformément à l'article 14*

Textes authentiques : *tchèque, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

D O H O D A

MEZI

VLÁDOU LITEVSKÉ REPUBLIKY

A

VLÁDOU ČESKÉ REPUBLIKY

O

VZÁJEMNÉ OCHRANĚ
UTAJOVANÝCH SKUTEČNOSTÍ

Vláda Litevské republiky

a

vláda České republiky
(dále jen „smluvní strany“)

berouce v úvahu potřebu smluvní úpravy týkající se vzájemné ochrany vyměňovaných utajovaných skutečností,

majíce v úmyslu zajistit bezpečnost všech utajovaných skutečností, které byly v souladu s vnitrostátními právními předpisy takto označeny a předány druhé smluvní straně v souladu s potřebami veřejné či státní správy nebo v rámci smluv o spolupráci, kontraktů či zakázek mezi institucemi, právníckými a fyzickými osobami obou států,

se dohodly takto:

Článek 1

Pojmy

- (1) Pro účely této Dohody se pojmem „utajované skutečnosti“ rozumí informace nebo materiál, bez ohledu na jejich fyzickou formu či nosič, které je v souladu s vnitrostátními právními předpisy nutné utajit a chránit.
 - a) Pojem „informace“ znamená všechny druhy poznatků, které lze v jakémkoliv formě předávat.
 - b) Pojem „materiál“ znamená všechny druhy předmětů včetně dokumentů a rovněž jakékoliv součásti strojního zařízení, jiného vybavení či zbraně, ať už vyrobené či v procesu výroby.
- (2) „Určená osoba“ je osoba, která byla náležitě bezpečnostně prověřena, či osoba, k níž není ze zákona potřebné prověrku provádět, a která byla určena oprávněným orgánem svého státu k přístupu k utajovaným skutečnostem, či která je osobou určenou ze zákona. Určené osoby mají přístup k utajovaným skutečnostem pouze v případě, že se s nimi musí seznamovat v souvislosti s plněním svých úkolů.
- (3) „Příslušnými úřady“ se pro účely této Dohody rozumí úřady států smluvních stran, které v souladu s vnitrostátními právními předpisy zajišťují ochranu utajovaných skutečností.
- (4) „Třetí stranou“ se rozumí třetí stát, mezinárodní organizace či jiný třetí subjekt.
- (5) „Kontrakt“ je právně závazná smlouva o poskytování zboží nebo služeb, která zahrnuje utajované skutečnosti.
- (6) „Smluvní partner“ je právnícká či fyzická osoba, která má právní způsobilost uzavřít kontrakt.

Článek 2

Porovnatelnost stupňů utajení

(1) V Litevské republice jsou utajované skutečnosti označovány jako RIBOTO NAUDOJIMO (RESTRICTED), KONFIDENCIALIAI (CONFIDENTIAL), SLAPTAI (SECRET), VISIŠKAI SLAPTAI (TOP SECRET). V České republice jsou utajované skutečnosti označovány jako VYHRAZENÉ (RESTRICTED), DŮVĚRNÉ (CONFIDENTIAL), TAJNÉ (SECRET), PŘÍSNĚ TAJNÉ (TOP SECRET).

(2) Česká smluvní strana bude chránit:

- a) litevské utajované skutečnosti RIBOTO NAUDOJIMO jako české utajované skutečnosti VYHRAZENÉ,
- b) litevské utajované skutečnosti KONFIDENCIALIAI jako české utajované skutečnosti DŮVĚRNÉ,
- c) litevské utajované skutečnosti SLAPTAI jako české utajované skutečnosti TAJNÉ,
- d) litevské utajované skutečnosti VISIŠKAI SLAPTAI jako české utajované skutečnosti PŘÍSNĚ TAJNÉ.

(3) Litevská smluvní strana bude chránit:

- a) české utajované skutečnosti VYHRAZENÉ jako litevské utajované skutečnosti RIBOTO NAUDOJIMO,
- b) české utajované skutečnosti DŮVĚRNÉ jako litevské utajované skutečnosti KONFIDENCIALIAI,
- c) české utajované skutečnosti TAJNÉ jako litevské utajované skutečnosti SLAPTAI,
- d) české utajované skutečnosti PŘÍSNĚ TAJNÉ jako litevské utajované skutečnosti VISIŠKAI SLAPTAI.

Článek 3

Označování stupňů utajení

(1) Předané utajované skutečnosti musí být příslušným úřadem státu příjemce, anebo na jeho podnět, označovány odpovídajícím vnitrostátním stupněm utajení v souladu s článkem 2 této Dohody.

(2) Stupně utajení změní nebo zruší příslušný úřad státu příjemce utajované skutečnosti jen na žádost příslušného úřadu státu původce. Změna nebo zrušení stupně utajení bude oznámeno příslušným úřadem státu původce příslušnému úřadu státu příjemce bezodkladně poté, co byla taková změna či zrušení stupně utajení provedeno.

Článek 4

Vnitrostátní opatření

(1) Smluvní strany učiní v rámci svých vnitrostátních právních předpisů všechna nezbytná opatření k zajištění ochrany utajovaných skutečností, které budou předávány podle této Dohody nebo se kterými se smluvní partner seznámí v souvislosti s kontraktem.

(2) Všechny utajované skutečnosti, které byly předány před vstupem této Dohody v platnost, budou chráněny podle jejich ustanovení.

(3) Smluvní strany nezpřístupní přijaté utajované skutečnosti žádné třetí straně bez předchozího písemného souhlasu původce utajovaných skutečností. Předané utajované skutečnosti lze používat pouze pro daný účel a mohou být zpřístupňovány jen určeným osobám, které se s nimi musí seznamovat, aby mohly plnit svoje úkoly. Žádná jiná osoba není oprávněna k přístupu k utajovaným skutečnostem pouze na základě své hodnosti, funkce nebo osvědčení o bezpečnostní prověrce.

Článek 5

Provádění kontraktů

(1) Má-li být uzavřen kontrakt se smluvním partnerem registrovaným ve státě druhé smluvní strany, musí být od příslušného úřadu druhé smluvní strany předem získáno potvrzení o tom, že navrhovaný smluvní partner má bezpečnostní potvrzení odpovídající požadovanému stupni utajení a že provedl příslušná zabezpečovací opatření k zajištění ochrany utajovaných skutečností.

(2) Příslušný úřad státu smluvního partnera uvolňujícího utajované skutečnosti je odpovědný za to, že u každé utajované skutečnosti, která byla smluvnímu partnerovi ze státu druhé smluvní strany v rámci kontraktu poskytnuta nebo vznikne v souvislosti s ním, bude vyznačen stupeň utajení. Příslušný úřad státu smluvního partnera uvolňujícího utajované informace poskytne příslušnému úřadu státu druhého smluvního partnera seznam předaných utajovaných skutečností.

(3) Příslušný úřad státu smluvního partnera přijímajícího utajované informace písemně potvrdí přijetí seznamu poskytnutých utajovaných skutečností podle článku 2 a jeho kopii postoupí smluvnímu partnerovi.

Článek 6

Předávání utajovaných skutečností

(1) Utajované skutečnosti jsou přepravovány ze státu jedné smluvní strany do státu druhé smluvní strany obvykle diplomatickou cestou.

(2) Příslušné úřady mohou v některých zvláštních případech schválit přepravu utajovaných skutečností jinou než diplomatickou cestou.

(3) V případech uvedených v odstavci 2 tohoto článku musí být dodrženy následující požadavky:

- a) dopravce je povinen se řídit vnitrostátními právními předpisy pro ochranu utajovaných skutečností,
- b) u odesílatele musí zůstat v úschově soupis přepravovaných utajovaných skutečností a kopie tohoto soupisu musí být předána příjemci, který ji předá příslušnému úřadu svého státu,
- c) utajované skutečnosti musí být zabaleny a zapečetěny podle předpisů platných pro jejich vnitrostátní přepravu,

- d) předání utajovaných skutečností musí být písemně potvrzeno,
- e) pokud je to potřebné, vystaví příslušný úřad státu odesílatele dopravci přepravní dokumenty, které musí mít zástupce dopravce provádějící přepravu u sebe,
- f) pokud je to možné, příslušné úřady se budou navzájem předem informovat o identitě každého zástupce dopravce provádějícího přepravu.

(4) Pro přepravu utajovaných skutečností značného rozsahu mohou příslušné úřady po vzájemné dohodě stanovit způsob přepravy, přepravní trasu a doprovodnou ochranu pro každý jednotlivý případ.

(5) Elektromagnetické předávání utajovaných skutečností musí být uskutečňováno zásadně v zašifrované formě s použitím kryptografických prostředků schválených příslušnými úřady.

(6) Utajované skutečnosti stupně utajení RIBOTO NAUDOJIMO/VYHRAZENÉ mohou být odesílány příjemci na území státu druhé smluvní strany poštou.

Článek 7

Překlady a reprodukce

(1) Všechny překlady a reprodukce utajovaných skutečností mohou provádět pouze určené osoby.

(2) Přeložené a reprodukované utajované skutečnosti musí nést označení stupně utajení odpovídající stupni utajení originálu a upozornění následujícího znění v jazyce, do něhož byly přeloženy, že obsahují utajované skutečnosti předávající smluvní strany: „Obsahuje utajované skutečnosti Litevské republiky/ České republiky.“.

(3) V případě reprodukce utajovaných skutečností musí být reprodukován rovněž jejich původní stupeň utajení. Počet zhotovených kopií musí být omezen na počet nezbytně potřebný.

(4) Překlad a reprodukci VISIŠKAI SLAPTAI/PŘÍSNĚ TAJNÝCH utajovaných skutečností je možné provést pouze na základě písemného povolení příslušného úřadu státu původce.

Článek 8

Likvidace

(1) Nosiče utajovaných skutečností musí být zničeny tak, aby se zabránilo možnosti obnovy utajovaných skutečností.

(2) Utajované zařízení musí být zničeno takovým způsobem, aby nebylo možné rozpoznat jeho účel nebo modifikováno tak, aby je nebylo možné vcelku ani zčásti rekonstruovat.

(3) VISIŠKAI SLAPTAI/PŘÍSNĚ TAJNÉ skutečnosti nesmí být příjemcem zničeny, ale musí být vráceny zpět příslušnému úřadu státu původce.

Článek 9

Návštěvy

(1) Pokud je v průběhu jednorázové návštěvy (v délce maximálně 30 dnů) nebo opakované/děletrvající návštěvy (v délce maximálně 1 roku) vyžadován přístup k utajovaným skutečnostem státu druhé smluvní strany, musí být od příslušného úřadu státu této smluvní strany získáno povolení k návštěvě.

(2) Žádost o povolení návštěvy je třeba zaslat příslušnému úřadu státu subjektu, který má být navštíven, nejpozději 10 pracovních dní předem. Ve výjimečných případech je možné tuto oznamovací lhůtu zkrátit, pokud se na tom příslušné úřady předem dohodnou. Příslušné úřady států smluvních stran si vzájemně sdělí podrobnosti ohledně ohlášených návštěv a zajistí ochranu osobních údajů.

(3) Žádost o povolení návštěvy musí obsahovat následující údaje:

- a) jméno a příjmení, datum a místo narození a číslo cestovního dokladu každého návštěvníka,
- b) funkce návštěvníka a název úřadu nebo subjektu, který zastupuje,
- c) státní příslušnost návštěvníka,
- d) stupeň bezpečnostní prověrky a rozsah určení návštěvníka pro přístup k utajovanými skutečnostem,
- e) účel návštěvy a předpokládané datum příjezdu a odjezdu,
- f) údaje týkající se subjektu, příslušných partnerů a objektů, které mají být navštíveny.

(4) Příslušné úřady států smluvních stran umožní příslušným úřadům státu druhé smluvní strany návštěvy na svém území k projednání postupů a opatření k ochraně utajovaných skutečností a ke kontrole ochrany předaných utajovaných skutečností. Příslušné úřady států smluvních stran budou spolupracovat při ověřování dostatečnosti ochrany předaných utajovaných skutečností.

Článek 10

Porušení právních předpisů o ochraně utajovaných skutečností

(1) Vznikne-li podezření, že došlo k porušení právních předpisů o ochraně utajovaných skutečností, které by mohlo vést k ztrátě nebo vyzrazení utajovaných skutečností předaných ze státu druhé smluvní strany, nebo došlo-li k takovému porušení, popřípadě je-li bezpečnost utajovaných skutečností ohrožena jiným způsobem, je nutné to bezodkladně sdělit příslušnému úřadu státu druhé smluvní strany.

(2) Porušení právních předpisů o ochraně utajovaných skutečností musí být řešeno kompetentními úřady v souladu s vnitrostátními právními předpisy státu subjektu zodpovědného za ochranu utajovaných skutečností. O výsledku je nutné informovat příslušný úřad státu druhé smluvní strany.

Článek 11 **Náklady**

Náklady vzniklé jedné smluvní straně v souvislosti s prováděním této Dohody druhá smluvní strana nehradí.

Článek 12 **Příslušné úřady**

(1) Příslušnými úřady států smluvních stran, které koordinují spolupráci podle této Dohody, jsou:

V Litevské republice:

Stálý výbor pro koordinaci ochrany utajovaných skutečností Litevské republiky
Lietuvos Respublikos paslapčių apsaugos koordinavimo komisija

V České republice:

Národní bezpečnostní úřad (The National Security Authority)
P.O. box 2100
160 49 Praha 6

(2) V souladu s vnitrostátními právními předpisy mohou úřady států smluvních stran uzavírat v rámci této Dohody doplňující prováděcí ujednání.

Článek 13 **Konzultace**

(1) Příslušné úřady států smluvních stran se budou navzájem informovat o platných vnitrostátních právních předpisech o ochraně utajovaných skutečností.

(2) K zabezpečení úzké spolupráce při provádění této Dohody si příslušné úřady států smluvních stran budou na požádání navzájem poskytovat konzultace.

Článek 14 **Závěrečná ustanovení**

(1) Tato Dohoda podléhá schválení v souladu s vnitrostátními právními předpisy obou smluvních stran a vstoupí v platnost prvního dne druhého měsíce poté, co si obě smluvní strany vymění nóty o splnění podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy pro vstup této Dohody v platnost.

(2) Tato Dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.

(3) Jakékoli rozdílnosti ve výkladu nebo provádění této Dohody se budou řešit jednáním příslušných úřadů států smluvních stran.

(4) Změny této Dohody je možné uskutečnit písemně na základě vzájemného souhlasu smluvních stran.

(5) Každá ze smluvních stran může Dohodu písemně vypovědět. V takovém případě platnost Dohody skončí uplynutím 6 měsíců ode dne doručení výpovědi druhé smluvní straně. V případě ukončení platnosti Dohody se bude nakládat s utajovanými skutečnostmi předanými podle této Dohody, jakož i s utajovanými skutečnostmi vzniklými u smluvních partnerů, i nadále podle ustanovení této Dohody, dokud to jejich utajení a charakter bude vyžadovat.

Dáno ve Vilniusu dne 19. září 2000 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce litevském, českém a anglickém, přičemž všechna znění jsou stejně autentická. V případě rozdílností ve výkladu je rozhodující znění v jazyce anglickém.

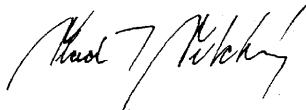
**Za vládu
Litevské republiky**

**Za vládu
České republiky**

Česlovas Stankevičius

Dr. Vladimír Věchý

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC CONCERNING THE MUTUAL PROTECTION OF CLASSIFIED INFORMATION

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic (hereinafter referred to as "the Parties"),

taking into account the need for a regulation concerning the mutual protection of exchanged classified information,

willing to ensure the safety of all classified information, which has been marked as such in accordance with national legal regulations and which has been transferred to the other Party in accordance with the requirements of public or state administration or within the scope of co-operation agreements, contracts and orders concluded between institutions, legal entities and natural persons of both countries,

have agreed as follows:

Article 1. Terms

(1) For the purpose of the Agreement the term "classified information" shall be understood to mean information or material, regardless of their physical form or carrier, which shall be classified and protected in compliance with national legal regulations.

a) The term "information" means all kinds of knowledge which can be communicated in any form.

b) The term "material" shall be understood to mean all types of objects including documents and also any items of machinery or equipment or weapons either manufactured or in the process of manufacture.

(2) "Designated person" is a person who has been appropriately security cleared or a person for whom the law does not require the security clearance procedure to be carried out and who has been designated by a pertinent authority of his parent nation to have access to classified information or who has been designated to have access to classified information under the law. Designated persons shall have access to classified information only in cases they have a "need-to-know".

(3) The term "respective authorities" shall be understood to mean the authorities of the Parties which, in accordance with national legal regulations, ensure the protection of classified information.

(4) "Third party" is a third country, an international organisation or a third company.

(5) "Contract" is a legally enforceable agreement to provide goods or services involving classified information

(6) "Contractor" is a legal entity or a natural person possessing the legal capability to conclude a contract

Article 2. Equivalence

(1) For the Republic of Lithuania, classified information is marked RIBOTO NAUDOJIMO (RESTRICTED), KONFIDENCIALIAI (CONFIDENTIAL), SLAPTAI (SECRET), VJSISKAJ SLAPTAJ (TOP SECRET). For the Czech Republic, classified information is marked VYHRAZENE (RESTRICTED), DIJVERNE (CONFIDENTIAL), TAINE (SECRET), PRISNE TAJNE (TOP SECRET).

(2) The Czech Party will protect:

(a) Lithuanian classified information RIBOTO NAUDOJIMO as Czech classified information VYHRAZENE;

(b) Lithuanian classified information KONFIDENCIALIAI as Czech classified information DUVERNE;

(c) Lithuanian classified information SLAPTAI as Czech classified information TAJNÉ;

(d) Lithuanian classified information VISISKAI SLAPTAJ as Czech classified information PRISNE TAJNE.

(3) The Lithuanian Party will protect:

(a) Czech classified information VYHRAZENE as Lithuanian classified information RIBOTO NAUDOJIMO;

(b) Czech classified information D VERNÉ as Lithuanian classified information KONFIDENCIALIAI;

(c) Czech classified information TAJNÉ as Lithuanian classified information SLAPTAJ;

(d) Czech classified information PRISNE TAJNE as Lithuanian classified information VISISKAI SLAPTAI.

Article 3. Marking

(1) The released classified information shall be assigned a corresponding national security classification marking by or at the instance of the respective authority of the state of the recipient, in accordance with Article 2 of this Agreement.

(2) The degree of classification will be changed or revoked by the respective authority of the state of the recipient only by a written request of the respective authority of the state of the originator. The change or revocation of a classification degree is to be notified to the respective authority of the state of the recipient by the respective authority of the originating Party immediately after such change or revocation has occurred.

Article 4. National Arrangements

(1) The Parties shall undertake within the national law all necessary steps to ensure _____ the protection of classified information which is to be transferred pursuant to this Agreement or to which a contractor gains access under a contract involving classified information.

(2) All classified information transmitted before this Agreement enters into force is to be protected in compliance with its provisions.

(3) The Parties will not release the received classified information to a third party without prior written approval of the originator. Such classified information can be used only for the specified purpose and access to it shall be granted only to designated persons who require to be acquainted with the information in order to perform their duties. No other individual is entitled solely by virtue of rank or appointment or personnel security clearance to have access to classified information.

Article 5. Pursuance of Contracts

(1) Should a contract be concluded with a contractor registered in the state of the other Party, a security assurance from the respective authority of the state of the contractor should be obtained in advance that the proposed contractor has a security clearance corresponding to the required classification degree and has implemented appropriate security measures to ensure the safety of classified information.

(2) The respective authority of the state of the contractor releasing the classified information is responsible for ensuring that each piece of classified information, which has been either released to the contractor from the state of the other Party or generated in connection with a contract, has been assigned a security classification marking. The respective authority of the state of the contractor releasing the classified information will provide the respective authority of the state of the other contractor with a list of exchanged classified information.

(3) The respective authority of the state of the contractor receiving the classified information shall confirm the receipt of the list of exchanged classified information (according to paragraph 2 of this Article) in writing and forward its copy to the contractor.

Article 6. Transmission of classified information

(1) Usually, classified information is to be transmitted from the state of a Party to the state of the other Party by means of diplomatic channels.

(2) The respective authorities are entitled to approve - in connection with a specific case - transmission of classified information by other means than diplomatic channels.

(3) In cases described in paragraph 2 of this Article the following requirements are to be met

(a) the forwarder is obliged to comply with national legal regulations concerning the protection of classified information,

(b) the releasing entity shall retain a list of class information being transmitted and a copy of this list shall be provided to the recipient who is to forward it to the respective authority;

(c) the classified information shall be wrapped and sealed in compliance with regulations concerning internal transmission;

(d) the hand over of classified information is to be confirmed in writing.

(e) if necessary, the respective authority of the releasing entity shall provide the forwarder with shipping documents, which the representative of the forwarder executing the transmission is to carry with him.

(f) if possible, the respective authorities inform each other in advance about identity of each representative of a forwarder executing the transmission.

(4) If transmission of a large quantity of classified information is required, the respective authorities may mutually agree on and approve the means of transportation, the route and security escort for each such case.

(5) Electromagnetic transmission of classified information shall be carried out entirely in encrypted form, utilising cryptographic means and devices approved by the respective authorities.

(6) It is possible to transmit classified information marked RIBOTO NAUDOJIMO! VYH1 AZENE to a recipient in the state of the other Party by a postal service.

Article 7. Translation and Reproduction

(1) All translation and reproduction of classified information shall be carried out by designated persons.

(2) Translated and reproduced classified information shall bear security classification markings accordant with the security classification markings of the original and a notation in the language into which it is translated indicating that it contains classified information of the originating Party: "Contains classified information of the Republic of Lithuania /the Czech Republic."

(3) When classified information is reproduced, all original security markings thereon shall also be reproduced. The number of copies shall be limited to that inevitably required.

(4) Classified information containing VISI SLAPTAI/P TAINÉ information shall be allowed for translation and copying only on the basis of a written permission of the respective authority of the state of the originator.

Article 8. Destruction

(1) Carriers of classified information shall be destroyed in such a manner so as to prevent reconstruction of classified information.

(2) Classified equipment shall be destroyed beyond recognition or modified so as to prevent its reconstruction in whole or in part.

(3) The VISI SLAPTAI/PktSN TAJNÉ information shall not be destroyed by the recipient - it shall be returned to the respective authority of the state of the originator.

Article 9. Visits

(1) Where access to classified information of the state of the other Party is required in the course of a one-time visit (up to 30 days) or recurring long-term visit (up to one year; an

authorisation for visit must be obtained from the respective authority of the state of the Party.

(2) An application for visit shall be sent to the respective authority of the country of the entity to be visited at least 10 working days in advance. In exceptional circumstances this Notice period can be shortened provided the respective authorities have agreed upon that in advance. The respective authorities of the states of both Parties shall exchange detailed information concerning the reported visits and shall ensure the protection of personal data.

(3) An application for visit shall contain the following details: (each visitor's name and surname, date and place of birth and passport number; (1) visitor's service identification and the name of the represented authority or entity; (visitor's citizenship; (level of visitor's security clearance as well as the scope of authorisation for access to classified information; (purpose of the visit and the assumed date of arrival and departure; (details on the entity, related partners and installations to be visited.

(4) The respective authorities of the states of the Parties shall permit the respective authorities of the state of the other Party to conduct visits to their territories for the purpose of negotiations concerning the methods and means of protection of classified information and in order to enable checks on the protection of transmitted classified information. The respective authorities of the states of the Parties shall co-operate in determining whether the transmitted classified information is afforded sufficient protection.

Article 10. Violation of legal regulations concerning the protection of classified information

(1) If a violation of legal regulations concerning the protection of classified information, which could result in loss or disclosure or possible loss or disclosure of such information released from the state of the other Party, is presumed, occurs or if classified information is endangered or is subject to compromise by any other way, the respective authority of the state of the other Party shall be informed immediately.

(2) Violations of legal regulations dealing with the protection of classified information shall be resolved by the competent authorities of the country of the entity responsible for the protection of the classified information, in accordance with its national legal regulations. Results are to be reported to the respective authority of the state of the other Party.

Article 11. Expenses

No expenses incurred to one of the Parties in connection with the implementation of this Agreement are to be endowed by the other Party.

Article 12. Respective Authorities

(1) The respective authorities of the states of the Parties, which co-ordinate the co-operation pursuant to this Agreement, are: -

In the Republic of Lithuania: Lietuvos Respublikos paslap apsaugos koordinavimo komisija (The Permanent Commission For Secrets Protection Co-ordination Of The Republic Of Lithuania). Vytienio g. 1, 2600, Viinius.

In the Czech Republic:

Nérodni bezpe iifad (The National Security Authority)

P.O. box 2100

16049 Praha 6

(2) In accordance with national legal regulations, supplemental executive arrangements under this Agreement may be concluded by authorities of the states of the Parties.

Article 13. Consultations

(1) The respective authorities of the states of the Parties shall inform each other of the legislation in force in their territory regulating the protection of classified information.

(2) In order to ensure close co-operation in the implementation of the Agreement, the respective authorities of the states of the Parties provide mutual consultations as requested.

Article 14. Final provisions

(1) This Agreement is subject to approval in accordance with national legal procedures of each of the Parties and shall enter into force on the first day of the second month following the exchange of notifications between the Parties to the effect that the necessary requirements set by internal legal regulations for this Agreement to enter into force have been met.

(2) This Agreement is concluded for an unlimited period of time.

(3) Any dispute regarding the interpretation or implementation of this Agreement shall be resolved by negotiations between the respective authorities of the states of the Parties.

(4) Amendments to this Agreement may be made in written, subject to mutual consent of the Parties.

(5) Each of the Parties is entitled to terminate the Agreement in writing. In such case, the validity of the Agreement will expire after six months following the day on which the termination notice was served to the other Party. Despite of the termination of the Agreement, all classified information exchanged pursuant to this Agreement or generated by the contractor shall continue to be handled in accordance with the provisions set forth in this Agreement as long as it is required by its classification and nature.

Done in Vilnius on September 19, 2000 in two originals consisting of text in Lithuanian, Czech and English languages, ail three texts being equally authentic. In case of different interpretation the English version of the Agreement shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania :

CESLOVAS STANKEVICIUS

For the Government of the Czech Republic :

DR. VLADIMIR VETCHY

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

IR

ČEKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U T A R T I S

DĖL

**ĮSLAPTINTOS INFORMACIJOS ABIPUSĖS
APSAUGOS**

**Lietuvos Respublikos Vyriausybė
ir
Čekijos Respublikos Vyriausybė,
(toliau vadinamos “Šalimis”)**

atsižvelgdamos į būtinybę reglamentuoti įslaptintos informacijos, kuria apsieista, abipusę apsaugą;

siekdamos užtikrinti visos įslaptintos informacijos, kuriai tokia žyma buvo suteikta pagal nacionalinius teisės aktus ir kuri buvo perduota kitai Šaliai vadovaujantis valstybinių ar viešojo administravimo institucijų reikalavimais arba pagal abiejų valstybių institucijų, juridinių subjektų ir fizinių asmenų bendradarbiavimo susitarimus, sutartis ir užsakymus, saugumą,

susitarė:

**1 straipsnis
Sąvokos**

1) Šioje Sutartyje “įslaptinta informacija” – tai informacija arba medžiaga, nesvarbu, kokios ji fizinės formos ar kokiu būdu perduodama, kuri yra įslaptinta ir saugoma pagal nacionalinių teisės aktų nuostatas;

- a) “informacija” – tai bet kokia forma perduodamos visų rūšių žinios;
- b) “medžiaga” – tai įvairūs objektai, įskaitant ir dokumentus, taip pat bet kokia pagaminta arba gaminama technika, įranga ar ginklai;

2) “paskirtasis asmuo” – tai asmuo, kuris saugumo sumetimais buvo patikrintas nustatyta tvarka, arba asmuo, kurio pagal įstatymus nereikalaujama tikrinti saugumo sumetimais ir kuris savo valstybės kompetentingos institucijos yra paskirtas naudotis įslaptinta informacija, arba kuriam pagal įstatymą suteikta teisė naudotis įslaptinta informacija. Paskirtieji asmenys turi teisę susipažinti su įslaptinta informacija tik pagal “būtina žinoti” principą;

3) “atitinkamos institucijos” – tai Šalių institucijos, kurios, vadovaudamosi nacionalinių teisės aktų nuostatomis, užtikrina įslaptintos informacijos apsaugą;

4) “trečioji šalis” – tai trečioji šalis, tarptautinė organizacija arba trečioji įmonė;

5) “sutartis” – tai teisiškai vykdytinas susitarimas tiekti prekes arba teikti paslaugas, susijusias su įslaptinta informacija;

6) “rangovas” – tai juridinis subjektas arba fizinis asmuo, turintis teisę sudaryti sutartį;

**2 straipsnis
Atitikmenys**

1) Lietuvos Respublikoje įslaptinta informacija žymima tokiomis žymomis: RIBOTO NAUDOJIMO (RESTRICTED), KONFIDENCIALIAI (CONFIDENTIAL),

SLAPTAI (SECRET), VISIŠKAI SLAPTAI (TOP SECRET). Čekijos Respublikoje įslaptinta informacija žymima tokiomis žymomis: VYHRAZENĚ (RESTRICTED), DŮVĚRNĚ (CONFIDENTIAL), TAJNĚ (SECRET), PŘÍSNĚ TAJNĚ (TOP SECRET).

2) Čekijos Respublika saugos:

- a) Lietuvos Respublikos įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma RIBOTO NAUDOJIMO - kaip Čekijos Respublikos įslaptintą informaciją, žymimą VYHRAZENĚ (RESTRICTED);
- b) Lietuvos Respublikos įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma KONFIDENCIALIAI - kaip Čekijos Respublikos įslaptintą informaciją, žymimą DŮVĚRNĚ;
- c) Lietuvos Respublikos įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma SLAPTAI - kaip Čekijos Respublikos įslaptintą informaciją, žymimą TAJNĚ;
- d) Lietuvos Respublikos įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma VISIŠKAI SLAPTAI - kaip Čekijos Respublikos įslaptintą informaciją, žymimą PŘÍSNĚ TAJNĚ.

3) Lietuvos Respublika saugos:

- a) Čekijos Respublikos įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma VYHRAZENĚ - kaip Lietuvos Respublikos įslaptintą informaciją, žymimą RIBOTO NAUDOJIMO;
- b) Čekijos Respublikos įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma DŮVĚRNĚ - kaip Lietuvos Respublikos įslaptintą informaciją, žymimą KONFIDENCIALIAI;
- c) Čekijos Respublikos įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma TAJNĚ - kaip Lietuvos Respublikos įslaptintą informaciją, žymimą SLAPTAI;
- d) Čekijos Respublikos įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma PŘÍSNĚ TAJNĚ - kaip Lietuvos Respublikos įslaptintą informaciją, žymimą VISIŠKAI SLAPTAI.

3 straipsnis

Žymėjimas

1) Perduotai įslaptintai informacijai jos gavėjo valstybės atitinkama institucija pagal šios Sutarties 2 straipsnį suteikia toje valstybėje taikomą saugumo žymos atitikmenį arba paveda jį suteikti.

2) Įslaptintos informacijos gavėjo valstybės atitinkama institucija pakeičia arba atšaukia tos informacijos slaptumo laipsnį tik gavusi informacijos rengėjo valstybės atitinkamos institucijos raštišką prašymą. Jei įslaptintos informacijos slaptumo laipsnis pakeičiamas arba atšaukiamas, informacijos rengėjo valstybės atitinkama institucija apie tai tuoj pat praneša informacijos gavėjo valstybės atitinkamai institucijai.

4 straipsnis

Šalių įsipareigojimai

1) Šalis įsipareigoja imtis visų reikiamų veiksmų pagal savo nacionalinę teisę, kad apsaugotų pagal šią Sutartį perduodamą įslaptintą informaciją arba įslaptintą informaciją, su kuria susipažinti rangovas įgyja teisę pagal sutartį, susijusią su įslaptinta informacija.

2) Visa įslaptinta informacija, perduota iki įsigalios ši Sutartis, turi būti saugoma laikantis šios Sutarties nuostatų.

3) Šalys neperduoda gautos įslaptintos informacijos trečiajai šaliai be išankstinio informacijos rengėjo raštiško sutikimo. Tokia įslaptinta informacija gali būti naudojama tik konkrečioms tikslams, o teisė ja naudotis gali būti suteikta tik paskirtiesiems asmenims, kuriems būtina su ja susipažinti, kad galėtų vykdyti savo pareigas. Jokiam kitam asmeniui vien dėl jo rango, einamų pareigų ar turimo patikimumo pažymėjimo teisė naudotis įslaptinta informacija nesuteikiama.

5 straipsnis Sutarčių vykdymas

1) Jei ketinama sudaryti sutartį su rangovu, registruotu kitos Šalies valstybėje, prieš tai turi būti gauta rangovo valstybės atitinkamos institucijos saugumo garantija, kad siūlomas rangovas turi patikimumo pažymėjimą, atitinkantį reikiamą informacijos slaptumo laipsnį, ir kad jis yra įvykdęs būtinus saugumo reikalavimus, kad užtikrintų įslaptintos informacijos apsaugą.

2) Rangovo valstybės atitinkama institucija, perduodanti įslaptintą informaciją, privalo užtikrinti, kad visai įslaptintai informacijai, kuri kitos Šalies buvo perduota rangovui arba buvo sukaupia vykdant sutartį, būtų suteikta reikiama slaptumo žyma. Rangovo valstybės atitinkama institucija, perduodanti įslaptintą informaciją, pateikia kito rangovo valstybės atitinkamai institucijai įslaptintos informacijos, kuria buvo pasikeista, sąrašą.

3) Įslaptintą informaciją gaunančio rangovo valstybės atitinkama institucija raštu patvirtina, kad gavo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos įslaptintos informacijos, kuria buvo pasikeista, sąrašą, o jo kopiją nusiunčia rangovui.

6 straipsnis Įslaptintos informacijos perdavimas

1) Paprastai vienos Šalies valstybės įslaptinta informacija kitos Šalies valstybei perduodama diplomatiniais kanalais.

2) Konkrečiais atvejais atitinkamos institucijos turi teisę leisti įslaptintą informaciją perduoti kitu būdu nei diplomatiniai kanalai.

3) Šio straipsnio 2 dalyje nurodytais atvejais būtina laikytis tokių reikalavimų:

- a) informacijos gabentojas turi atitikti nacionalinių teisės aktų nuostatas dėl įslaptintos informacijos apsaugos;
- b) informaciją perduodantis subjektas pasilieka perduodamos įslaptintos informacijos sąrašą, o šio sąrašo kopiją perduoda informacijos gavėjui, kuris tą kopiją nusiunčia atitinkamai institucijai;
- c) įslaptinta informacija supakuojama bei užantspauduojama laikantis tokių pačių reikalavimų, kaip ir siunčiant ją valstybės viduje;
- d) įslaptintos informacijos perdavimas patvirtinamas raštu;
- e) jei reikia, informaciją perduodančio subjekto atitinkama institucija išduoda informacijos gabentojui siuntimo dokumentus, kuriuos informacijos gabentojas privalo turėti su savimi;

- f) jei įmanoma, atitinkamos institucijos iš anksto praneša viena kitai informacijos gabentojų tapatybes.
- 4) Jei reikia perduoti didelį įslaptintos informacijos kiekį, kiekvienu konkrečiu atveju atitinkamos institucijos gali kartu suderinti bei patvirtinti transporto priemones, gabenimo maršrutus ir apsaugos palydą.
- 5) Įslaptinta informacija elektromagnetinėmis priemonėmis visada perduodama tik užšifruota, naudojant atitinkamų institucijų patvirtintas kriptografijos priemones ir prietaisus.
- 6) Įslaptintą informaciją, pažymėtą žyma RIBOTO NAUDOJIMO/VYHRAZENĖ, gavėjui, esančiam kitos Šalies valstybės teritorijoje, galima siųsti paštu.

7 straipsnis

Vertimas ir reprodukcija

- 1) Visą įslaptintą informaciją verčia ir reprodukuoja tik paskirtieji asmenys.
- 2) Išversta ir reprodukuota įslaptinta informacija žymima slaptumo žymomis, atitinkančiomis slaptumo žymas, kuriomis pažymėtas originalas, taip pat užrašu ta kalba, į kurią informacija išversta, nurodančiu, kad tai informaciją parengusios Šalies įslaptinta informacija: "Įslaptinta Lietuvos Respublikos/ Čekijos Respublikos informacija".
- 3) Reprodukuojant įslaptintą informaciją visos tos informacijos originalo slaptumo žymos taip pat reprodukuojamos. Kopijų daroma tik tiek, kiek jų neišvengiamai būtina.
- 4) Įslaptintą informaciją, kurioje yra informacijos, pažymėtos žyma VISIŠKAI SLAPTAI/PŘÍSNĚ TAJNĚ, galima versti ir dauginti tik gavus informacijos rengėjo valstybės atitinkamos institucijos raštišką sutikimą.

8 straipsnis

Sunaikinimas

- 1) Įslaptintos informacijos laikmenos sunaikinamos taip, kad nebūtų galima atkurti jose esančios įslaptintos informacijos.
- 2) Įslaptinta įranga sunaikinama neatpažįstamai arba modifikuojama taip, kad nebūtų galima rekonstruoti nei jos visos, nei atskirų jos dalių.
- 3) Įslaptintos informacijos, pažymėtos žyma VISIŠKAI SLAPTAI/PŘÍSNĚ TAJNĚ, gavėjas nenaikina – ji grąžinama informacijos rengėjo valstybės atitinkamai institucijai.

9 straipsnis

Vizitai

- 1) Norint susipažinti su kitos Šalies valstybės įslaptinta informacija vienkartinio (iki 30 dienų trukmės) arba pakartotinio/ilgalaikio (iki vienerių metų trukmės) vizito metu, būtina gauti tos Šalies valstybės atitinkamos institucijos leidimą.

2) Prašymas dėl tokio vizito ne mažiau kaip prieš 10 darbo dienų nusiunčiamas subjekto, kurį ketinama aplankyti, valstybės atitinkamai institucijai. Išimtiniais atvejais šis pranešimo apie vizitą terminas gali būti sutrumpintas, jei atitinkamos institucijos iš anksto dėl to susitaria. Abiejų Šalių valstybių atitinkamos institucijos keičiasi detalia informacija apie planuojamus vizitus ir užtikrina asmeninės informacijos apsaugą.

3) Prašyme dėl vizito nurodoma tokia informacija:

- a) kiekvieno lankytojo vardas, pavardė, gimimo data ir vieta, paso numeris;
- b) lankytojo pareigos ir institucijos arba subjekto, kuriam jis atstovauja, pavadinimas;
- c) lankytojo pilietybė;
- d) lankytojo patikimumo pažymėjimo lygmuo, taip pat įgaliojimų susipažinti su išlaptinta informacija apimtis;
- e) vizito tikslas ir numatoma atvykimo bei išvykimo data;
- f) informacija apie subjektą, su juo susijusius partnerius ir objektus, kuriuos planuojama aplankyti.

4) Vienos Šalies valstybės atitinkamos institucijos kitos Šalies valstybės atitinkamoms institucijoms suteikia teisę atvykti į savo teritoriją derėtis dėl išlaptintos informacijos apsaugos būdų ir priemonių, taip pat tam, kad būtų galima patikrinti, kaip saugoma perduota išlaptinta informacija. Šalių valstybių atitinkamos institucijos bendradarbiauja sprendamos, ar perduotai išlaptintai informacijai skiriama pakankama apsauga.

10 straipsnis

Įslaptintos informacijos apsaugą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimai

1) Jei pažeidžiami įslaptintos informacijos apsaugą reglamentuojantys teisės aktai ir dėl to prarandama arba atskleidžiama kitos Šalies valstybės perduota išlaptinta informacija, arba jei daroma prielaida, kad tokie teisės aktai buvo pažeisti, ir dėl to gali būti prarasta arba atskleista kitos Šalies valstybės perduota išlaptinta informacija, arba jei išlaptintai informacijai kyla koks kitas pavojus, apie tai tuoj pat informuojama tos kitos Šalies valstybės atitinkama institucija.

2) Įslaptintos informacijos apsaugą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus nustato ir tiria už tos informacijos apsaugą atsakingo subjekto valstybės kompetentingos institucijos pagal nacionalinės teisės nuostatas. Tyrimo rezultatai pranešami kitos Šalies valstybės atitinkamai institucijai.

11 straipsnis

Išlaidos

Vienos Šalies išlaidų, susijusių su šios Sutarties įgyvendinimu, kita Šalis padengti neprivalo.

12 straipsnis
Atitinkamos institucijos

- 1) Toliau nurodytos atitinkamos institucijos, kurios koordinuos Šalių bendradarbiavimą pagal šią Sutartį:

Lietuvos Respublikoje:

Lietuvos Respublikos paslapčių apsaugos koordinavimo komisija (The Permanent Commission For Secrets Protection Co-ordination of The Republic of Lithuania).

Vytienio g. 1, 2600, Vilnius.

Čekijos Respublikoje:

Národní bezpečnostní úřad (The National Security Authority)

P.O. box 2100

160 49 Praha 6;

- 2) Šalių valstybių institucijos, vadovaudamosi nacionaliniais teisės aktais, pagal šią Sutartį gali sudaryti papildomus vykdomuosius susitarimus.

13 straipsnis
Konsultacijos

- 1) Šalių valstybių atitinkamos institucijos informuoja viena kitą apie jų teritorijoje galiojančius įslaptintos informacijos apsaugą reglamentuojančius teisės aktus.
- 2) Siekdamos užtikrinti glaudesnę bendradarbiavimą įgyvendinant šią Sutartį, gavusios prašymą Šalių valstybių atitinkamos institucijos konsultuojasi viena su kita.

14 straipsnis
Baigiamosios nuostatos

- 1) Ši Sutartis tvirtinama pagal abiejų Šalių vidaus teisės procedūras ir įsigalioja pirmą antrojo mėnesio dieną po to, kai Šalys praneša viena kitai, kad įvykdyti vidaus teisės reikalavimai, būtini šiai Sutarčiai įsigalioti.
- 2) Ši Sutartis sudaroma neribotam laikotarpiui.
- 3) Ginčus dėl šios Sutarties aiškinimo ir vykdymo Šalių valstybių atitinkamos institucijos sprendžia derybomis.
- 4) Šios Sutarties pataisos daromos raštu, jei abi Šalys duoda sutikimą joms daryti.
- 5) Kiekviena Šalis turi teisę raštu nutraukti šią Sutartį. Tokiu atveju ši Sutartis nustoja galioti praėjus šešiams mėnesiams nuo tos dienos, kai kitai Šaliai įteikiamas pranešimas apie Sutarties nutraukimą. Net jei ši Sutartis būtų nutraukta, visa pagal šią Sutartį perduota arba rangovo sukaupta įslaptinta informacija ir toliau saugoma pagal šios Sutarties nuostatas, kol tai būtina dėl tai informacijai suteiktos slaptumo žymos ir jos pobūdžio.

Sudaryta Vilniuje 2000 m. rugsėjo 19 d. dviem egzemplioriais lietuvių, čekų ir anglų kalbomis. Visi trys tekstai turi vienodą teisinę galią. Kilus nesutarimams dėl Sutarties aiškinimo, remiamasi tekstu anglų kalba.

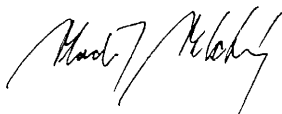
Lietuvos Respublikos Vyriausybės
vardu

Čekijos Respublikos Vyriausybės
vardu

Česlovas Stankevičius

Dr. Vladimír Věchý

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE
LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE
RELATIF À LA PROTECTION RÉCIPROQUE DES RENSEIGNEMENTS
CLASSIFIÉS

Accord entre le Gouvernement de la République tchèque et le Gouvernement de la République de Lituanie relatif à la protection réciproque des renseignements classifiés

Le Gouvernement de la République tchèque et le Gouvernement de la République de Lituanie (désignés ci-après par les "Parties"),

Tenant compte de la nécessité d'établir des règles pour régir la protection mutuelle de l'échange des informations classifiées,

Ayant l'intention de garantir la sécurité de toutes les informations classifiées qui sont marquées comme telles par les règles juridiques nationales et qui ont été transférées à l'autre partie conformément aux demandes de l'administration publique ou d'Etat ou dans le cadre des accords de coopération, des contrats et des arrangements conclu entre les institutions, les entités juridiques et les personnes physiques des deux pays,

Sont convenus de ce qui suit :

Article 1

1) Aux fins de l'application de l'accord, l'expression "Information classifiée" signifie renseignement ou matériel, quelle que soit leur forme, qui doivent être classifiés et protégés conformément aux règlements juridiques nationaux.

a) Le terme "information" s'entend de toute sorte de renseignement qui peut être communiqué sous n'importe quelle forme.

b) Le terme "Matière" s'entend de tout type d'objets y compris des documents et tout autre article de machines, d'équipements ou d'armements qui sont fabriqués ou en cours de fabrication.

2. Le terme de "personne désignée" s'entend d'une personne qui a reçu une autorisation appropriée ou d'une personne dont la loi n'exige pas qu'il fasse l'objet d'une procédure de sécurité et que l'autorité pertinente de son pays natal autorise à avoir accès à des informations classifiées ou que la loi permet d'avoir accès aux informations classifiées. Des personnes désignées ne peuvent avoir accès aux informations classifiées que dans les cas où on estime "qu'elles ont besoin de savoir".

3. Le terme "Autorités respectives" désigne les autorités qui conformément aux règlements juridiques nationaux sont responsables de la protection des informations classifiées.

4. Le terme "Tierce partie" signifie une organisation internationale ou une tierce partie.

5. Le terme "Contrat" désigne tout accord qui prévoit des dispositions en vue fournir des biens et des services concernant les informations classifiées.

6. Le terme "Contractant" s'entend d'une personne physique ou morale ayant la capacité légale ou juridique de signer des contrats.

Article 2. Equivalence

(1) Pour la République de Lituanie, l'information classifiée est désignée par Riboto Naudojimo (limité) Konfidencialiai (confidentiel), Slaptai (secret), Visiskai Slaptai (ultra confidentiel). Pour la République tchèque, l'information classifiée est désignée par Vyhrazené (limité), Duverne (confidentiel) Tajné (secret) et Prisné Tajné (ultra confidentiel). (2) . La République tchèque protégera :

(a) l'information classifiée lituanienne Riboto Naudojimo comme l'information tchèque Vyhrazené ;

(b) l'information lituanienne classifiée Konfidencialiai telle que l'information tchèque Duverne ;

(c) l'information lituanienne classifiée Slaptai telle que l'information tchèque Tajné ;

(d) l'information lituanienne classifiée Visiskai Slaptaitelle que l'information tchèque Prisne Tajné ;

(3). La République de Lituanie protégera :

(a) l'information tchèque classifiée Vyhrazené comme l'information lituanienne Riboto Naudojimo ;

(b) l'information tchèque classifiée Duverne Tajné comme l'information lituanienne Konfidencialiai ;

(c) l'information tchèque classifiée Tajné comme l'information lituanienne Slaptai ;

(d) l'information tchèque classifiée Prisne Tajné comme l'information lituanienne Visiskai Slaptai

Article 3 Marquage

(1) Les informations classifiées à transmettre doivent être marquées de l'indication du niveau national de classification correspondant par ou à la demande de l'autorité respective de l'Etat destinataire, conformément à l'article 2 du présent accord.

(2) Le degré de classification est modifié ou supprimé par les autorités compétentes pour le destinataire des pièces classifiées à la demande écrite des autorités compétentes de l'Etat d'origine. Toute modification du niveau de classification doit être notifiée par les autorités compétentes de l'Etat d'origine aux autorités compétentes de l'autre Partie contractante immédiatement après la modification ou l'élimination de la classification. Article 4 Les arrangements nationaux

(1) Les Parties doivent prendre dans le cadre de leur législation nationale toutes les mesures nécessaires pour assurer la protection des informations classifiées qui doit être transmise, conformément au présent accord et à laquelle un mandataire a accès selon les termes d'un contrat portant sur des informations classifiées.

(2) Toutes informations classifiées communiquées avant que le présent accord n'entre en vigueur devront être protégées conformément aux dispositions de celui-ci.

(3) Les parties ne communiquent pas aux autorités, aux entités et aux ressortissants de pays tiers, les informations classifiées sans avoir obtenu auparavant l'autorisation de la partie contractante qui a transmis l'information. Les informations ne peuvent être utilisées que pour des buts spécifiques et l'accès n'est accordé qu'aux personnes qui ont besoin de ces informations pour exécuter leurs tâches officielles. Aucune personne ne peut invoquer son rang, sa nomination ou une autorisation pour avoir accès à des informations classifiées.

Article 5. Contrats classifiés

(1) La partie qui a l'intention de conclure un contrat relatif à des informations classifiées avec un mandataire qui réside sur le territoire de l'autre partie contractante doit obtenir la garantie de l'autorité de cette partie que le mandataire proposé répond aux critères de sécurité correspondant au niveau de classification et a mis en oeuvre les mesures de sécurité appropriées pour assurer la protection de l'information classifiée.

(2) Il incombe à l'autorité de l'Etat du mandataire qui fournit l'information classifiée de s'assurer que toutes les pièces classifiées qui ont été remises au mandataire de l'autre partie dans le cadre d'un contrat sont classifiées et sont marquées du point de vue de la sécurité. L'autorité de l'Etat du mandataire qui fournit l'information classifiée devra fournir à l'autorité de l'Etat de l'autre mandataire une liste des informations classifiées qui ont été communiquées.

(3) L'autorité concernée de l'Etat du mandataire qui reçoit l'information classifiée doit confirmer par écrit qu'il a reçu la liste et en transmettre une copie au destinataire, conformément au paragraphe 2 du présent article.

Article 6. Transfert d'informations classifiées

(1) Les informations classifiées sont remises par l'une des parties contractantes par courrier diplomatique.

(2) Les autorités compétentes respectives peuvent approuver- s'il s'agit de cas spécifiques- le transfert des informations classifiées par des moyens autres que la voie diplomatique.

(3) Dans les cas décrits au paragraphe 2 du présent article, les conditions suivantes sont requises :

a) le transporteur a l'obligation de respecter les règlements juridiques nationaux concernant la protection des informations classifiées ;

b) l'organisme qui communique les informations classifiées doit conserver une liste des informations transmises et en transmettre une copie au destinataire qui devra à son tour la transmettre à l'autorité compétente.

c) les informations classifiées doivent être emballées conformément aux conditions prescrites pour l'envoi des informations nationales ;

d) la remise des informations classifiées se fait contre un accusé de réception ;

e), l'autorité compétente de l'organe qui communique l'information doit si c'est nécessaire, fournir au transporteur les documents de transport que le représentant de ce dernier gardera sur lui ;

f) les autorités respectives devront s'informer si possible à l'avance de l'identité du représentant du transporteur.

(4) Si la transmission d'une large quantité d'information classifiée est exigée, les autorités respectives peuvent se mettre d'accord sur les moyens de transport, l'itinéraire et l'escorte qui assurera la sécurité du transport dans chaque cas.

(5) La transmission électronique des informations classifiées doit être entièrement codée par l'utilisation d'une machine à coder approuvée par les autorités respectives.

(6) Il est permis de transmettre des informations classifiées marquées Reiboto Naudojimo Vyhrazene à un destinataire de l'Etat de l'autre partie par service postal.

Article 7. Traduction et reproduction

(1) Les traductions et les reproductions des informations classifiées ne peuvent être effectuées que par les personnes désignées.

(2) Les traductions doivent être revêtues de la classification de sécurité appropriée et une notation appropriée dans la langue dans laquelle la traduction a été faite indiquant que la traduction porte sur des informations classifiées de l'Etat d'origine.

(3) Lorsque l'information classifiée est reproduite, tous les marquages originaux de sécurité doivent être reproduits et apposés sur chaque copie. L'information reproduite devra être placée sous le même contrôle que l'information originale. Le nombre de copies doit être limité à celui nécessaire pour des buts officiels.

(4) Les documents portant la mention Visiskai Slaptai/ Prisne Tajné ne peuvent être traduits ou copiés qu'avec la permission écrite de l'autorité compétente de la Partie d'origine.

Article 8. Destruction

(1). Les documents classifiés doivent être détruits ou modifiés afin de prévenir la reconstitution des informations classifiées qui y figurent.

(2) Le matériel classifié doit être détruit totalement afin de prévenir la reconstitution en totalité ou en partie des informations qui y figurent.

5. Les documents portant la mention Visiskai Slaptai/ Prisne Tajné ne doivent pas être détruits mais être retournés à l'autorité de l'Etat d'origine.

Article 9. Visites

(1) Lorsque l'accès à des informations classifiées de l'Etat de l'autre partie est demandé pour une visite en une fois (jusqu'à 30 jours) ou une visite renouvelée de long terme (jusqu'à un an), une autorisation de visite doit être obtenue de l'autorité compétente de cette partie.

(2) Une demande de visite doit être adressée à l'autorité compétente du pays de l'institution concernée au moins dix jours ouvrables à l'avance. Dans des circonstances exceptionnelles, la période de notification peut être réduite à condition que les autorités respectives en conviennent à l'avance. Les autorités respectives des Etats des deux parties devront échanger des informations détaillées concernant les visites à venir et garantir la protection des données.

(3) La demande de visite doit inclure les informations suivantes :

a) Le nom du visiteur, son prénom, le lieu et sa date de naissance et le numéro de son passeport ;

b) Le Statut officiel du visiteur ainsi que le nom de l'autorité ou de l'entité que le visiteur représente ;

c) La nationalité du visiteur

d) Certificat indiquant le niveau de garantie de sécurité du visiteur et le champ de l'autorisation d'accès à des informations classifiées;

e) But de la visite et date de l'arrivée et du départ ;

f) précisions sur l'entité, les partenaires et les installations à visiter

(4) Les autorités respectives des parties (ou une autorité ayant leur accord) peuvent autoriser les visites sur leurs territoires respectifs en vue de consultations concernant les méthodes et les moyens de protéger les informations classifiées et évaluer le niveau de protection des informations classifiées transmises. Les autorités respectives devront coopérer en vue de déterminer si les informations classifiées transmises bénéficient d'une protection suffisante.

Article 10. Infraction aux règlements juridiques concernant la protection des informations classifiées

(1) Si la violation des règlements juridiques concernant la protection des informations classifiées pouvant conduire à la perte ou à la diffusion non autorisée des informations communiquées par l'Etat de l'autre partie, est présumée ou constatée, elle doit être signalée immédiatement à l'autre partie contractante.

(2) Les infractions aux règlements concernant la protection des informations classifiées doivent être poursuivies par les autorités compétentes du pays de l'institution chargée de la protection de l'information conformément à ses règlements juridiques. Les résultats doivent être communiqués à l'autorité concernée de l'Etat de l'autre partie.

Article 11. Coûts

Les coûts encourus par l'une des parties contractantes pour appliquer les mesures de sécurité ne sont pas remboursés par l'autre partie contractante.

Article 12. Autorités respectives

(1) Les autorités respectives des Etats sont les suivantes :

Pour la République de Lituanie :

Lietuvos Respublikos paslapciukoordinavimo komisija (Commission permanente pour la coordination de la protection des secrets de la République de Lituanie) Vytenio g.l, 2600, Vilnius.

Pour la République tchèque

Narodnibezpecnostni urad (Autorité de sécurité nationale)

P.O box 2100

160 49Praha6

(2) Conformément aux règlements juridiques nationaux, les arrangements exécutifs supplémentaires selon le présent accord peuvent être conclu par les autorités des Etats des parties.

Article 13. Consultations

(1) Les autorités respectives des Etats des parties doivent s'informer mutuellement de la législation en vigueur sur leur territoire relative à la protection des informations classifiées.

(2) Afin d'assurer une coopération étroite dans la mise en oeuvre de l'accord, les autorités respectives des Etats des parties peuvent engager des consultations à la demande de l'une ou l'autre des parties.

Article 14. Dispositions finales

1) Le présent accord est sujet à la ratification conformément aux procédures juridiques nationales de chacune des parties et entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit la réception de la dernière des notifications indiquant que les procédures légales nécessaires à cette fin ont été accomplies.

2) Il est conclu pour une période illimitée.

3) Tout différend résultant de l'interprétation ou de l'application du présent accord est résolu par des négociations entre les Parties.

4) Les amendements et les rajouts au présent accord sont effectués par écrit avec le consentement mutuel des Parties.

5) Chacune des parties peut dénoncer l'accord par écrit. Dans ce cas, la validité de l'accord expire six mois suivant la date à laquelle la notification de la dénonciation a été adressée à l'autre partie. En dépit de la dénonciation de l'accord, les informations classifiées communiquées en vertu de l'accord ou envoyées par le mandataire continuent de s'appliquer aussi longtemps que ces informations exigent d'être classifiées.

Fait à Vilnius le 19 septembre 2000 en deux textes originaux en lituanien, tchèque et anglais ; en cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

CESLOVAS STANKEVICIUS

Pour le Gouvernement de la République tchèque :

VLADIMIR VETCHY

No. 41889

**Lithuania
and
Czech Republic**

Air Services Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic (with annex). Prague, 16 December 1997

Entry into force: *provisionally on 16 December 1997 by signature and definitively on 16 December 1999 by notification, in accordance with article 21*

Authentic texts: *Czech, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
République tchèque**

Accord relatif aux services aériens entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République tchèque (avec annexe). Prague, 16 décembre 1997

Entrée en vigueur : *provisoirement le 16 décembre 1997 par signature et définitivement le 16 décembre 1999 par notification, conformément à l'article 21*

Textes authentiques : *tchèque, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

Dohoda mezi vládou Litevské republiky a vládou České republiky o leteckých službách

Vláda Litevské republiky a vláda České republiky, dále uváděné jako smluvní strany,
vedeny přáním sjednat dohodu v souladu s Úmluvou o mezinárodním civilním letectví,
otevřené k podpisu v Chicagu dne sedmého prosince 1944,
za účelem rozvíjení pravidelných leteckých služeb mezi a za územími jejich států,
se dohodly takto:

Článek 1

Definice

Pro účely této dohody a jejích Příloh, pokud z textu nevyplývá jinak:

- (a) výraz "Úmluva" znamená Úmluvu o mezinárodním civilním letectví otevřenou k podpisu v Chicagu dne sedmého prosince 1944 a zahrnuje jakoukoli přílohu přijatou podle článku 90 této Úmluvy a jakoukoli změnu příloh nebo Úmluvy podle jejích článků 90 a 94, pokud tyto přílohy a změny byly přijaty oběma smluvními stranami;
- (b) výraz "letecké úřady" znamená :
- v případě Litevské republiky Ministerstvo dopravy ;
 - v případě České republiky Ministerstvo dopravy a spojů;
 - nebo v obou případech, kteroukoli jinou osobu nebo orgán právně zmocněný k provádění funkcí vykonávaných uvedenými leteckými úřady;
- (c) výraz "určený letecký podnik" znamená letecký podnik, který byl určen a oprávněn v souladu se článkem 3 této dohody provozovat stanovené linky odpovídající Příloze této dohody;

- (d) výrazy "území", "letecká dopravní služba", "mezinárodní letecká dopravní služba", "letecký podnik" a "přistání pro potřeby nikoli obchodní" mají význam, který je pro ně příslušně stanoven v článcích 2 a 96 Úmluvy;
- (e) výraz "tarif" znamená ceny, které mají být zaplacený za přepravu cestujících, zavazadel a zboží (s výjimkou náhrad a podmínek za přepravu poštovních zásilek) a podmínky, za kterých se tyto ceny používají, včetně provizi placených při přepravě za zprostředkovatelské služby, poplatky a podmínky za jakékoli vedlejší služby k této přepravě, které jsou nabízeny leteckými podniky a rovněž zahrnuje jakékoli podstatné výhody poskytované v souvislosti s přepravou;
- (f) výraz „poplatky“ znamená poplatky uložené příslušnými orgány leteckým podnikům za použití letišť nebo leteckých navigačních zařízení letadly, jejich posádkami, cestujícími nebo zbožím;
- (g) výraz "kapacita" znamená
- ve vztahu k letadlu placený obsah tohoto letadla k dispozici na lince nebo úseku linky;
 - ve vztahu k dohodnutým službám znamená kapacitu letadla používaného při takových službách, násobenou počtem frekvencí prováděných tímto letadlem za dané období na lince nebo úseku linky;
- (h) výrazy "dohodnutá služba" a "stanovená linka" znamenají mezinárodní leteckou dopravní službu podle článku 2 této dohody a linku stanovenou v Příloze;
- (i) výraz "Příloha" znamená Přílohu k této dohodě a její změny provedené v souladu s ustanoveními článku 16 této dohody. Příloha tvoří nedílnou součást této dohody a všechna odvolání na tuto dohodu, pokud není výslovně stanoveno jinak, zahrnují zmíněnou Přílohu.
- (2) Názvy každého článku této dohody mají pouze doporučující nebo pomocný charakter a v žádném případě neurčují nebo nepopisují účel nebo záměr této dohody.

Článek 2

Přepravní práva

- (1) Každá smluvní strana poskytuje druhé smluvní straně následující práva pro provozování mezinárodních leteckých dopravních služeb leteckým podnikem určeným druhou smluvní stranou :

- (a) létat bez přistání přes území státu druhé smluvní strany;
 - (b) přistávat na řečeném území pro potřeby nikoli obchodní;
 - (c) přistávat na řečeném území v místech stanovených v Příloze k této dohodě za účelem nakládání a vykládání cestujících, zboží a poštovních zásilek, odděleně nebo v kombinaci, v mezinárodním provozu.
- (2) Letecké podniky každé smluvní strany, jiné než ty, které jsou určeny podle článku 3 této dohody, budou také na pravidelných leteckých službách užívat práva stanovená v odstavci (1)(a) a (b) tohoto článku.
- (3) Podle tohoto článku nemůže být nic považováno za udělení práva určenému leteckému podniku jedné smluvní strany nakládat na území státu druhé smluvní strany cestující, zboží a poštovní zásilky převážené za úplaty nebo nájemné s určením pro jiné místo na území státu této druhé smluvní strany.

Článek 3

Určení leteckého podniku

- (1) Každá smluvní strana bude mít právo určit druhé smluvní straně letecký podnik nebo letecké podniky za účelem provozu dohodnutých služeb na dohodnutých linkách. Avšak každá smluvní strana smí určit pouze jeden letecký podnik pro provozování na jednotlivé lince určené v Příloze k této dohodě. Toto určení bude provedeno písemným oznámením mezi leteckými úřady obou smluvních stran.
- (2) Každá smluvní strana bude mít právo odvolat nebo nahradit toto určení.
- (3) Letecký úřad druhé smluvní strany, který obdržel oznámení o určení, udělí bez prodlení, podle ustanovení odstavce (4) a (5) tohoto článku, určenému leteckému podniku nebo podnikům potřebná provozní oprávnění.
- (4) Letecký úřad jedné smluvní strany může požadovat, aby letecký podnik určený druhou smluvní stranou prokázal, že je schopen plnit podmínky stanovené zákony a předpisy, které tento úřad uplatňuje na provoz mezinárodních leteckých dopravních služeb v souladu s ustanoveními Úmluvy.
- (5) Letecký úřad každé smluvní strany bude mít právo odmítnout udělení provozního oprávnění uvedeného v odstavci (3) tohoto článku, nebo uložit takové podmínky, které považuje za nezbytné pro výkon práv určeným leteckým podnikem stanovených v článku 2 této dohody, kdykoli není přesvědčen, že podstatná část

vlastnictví a skutečná kontrola tohoto leteckého podniku náleží druhé smluvní straně určující tento letecký podnik nebo občanům jejího státu nebo obojí.

- (6) Jakmile byl letecký podnik určen a oprávněn podle tohoto článku, může kdykoli začít provozovat dohodnuté služby za předpokladu, že letecký podnik vyhovuje všem aplikovatelným ustanovením této dohody, včetně tarifů stanovených podle ustanovení článku 9 této dohody a které jsou pro tyto služby v platnosti.

Článek 4

Odvolání, pozastavení a uložení podmínek

- (1) Letecký úřad každé smluvní strany bude mít právo zrušit nebo odvolat provozní oprávnění nebo pozastavit výkon práv stanovených v článku 2 této dohody určenému leteckému podniku druhé smluvní strany nebo uložit pro využívání těchto práv podmínky, které považuje za nezbytné :
- (a) jestliže tento letecký podnik neprokáže způsobilost plnit podmínky stanovené právními předpisy leteckého úřadu smluvní strany, která poskytuje práva; nebo
 - (b) v případě, že letecký podnik jiným způsobem nepostupuje v souladu s podmínkami stanovenými touto Dohodou; nebo
 - (c) v každém případě, pokud není přesvědčen, že podstatná část vlastnictví a skutečná kontrola tohoto leteckého podniku patří smluvní straně, která určila letecký podnik, nebo občanům jejího státu, nebo obojí.
- (2) Pokud okamžité odvolání nebo pozastavení provozního oprávnění jak uvedeno v odstavci (1) tohoto článku nebo určení podmínek nebude nezbytné k zabránění dalšímu porušování zákonů a nařízení, budou tato práva uplatněna pouze po konzultaci s druhou smluvní stranou. V tomto případě budou konzultace zahájeny do třiceti (30) dnů od data, kdy druhá smluvní strana obdrží takový písemný požadavek.

Článek 5

Uživatelské poplatky

Poplatky uložené na území kterékoli smluvní strany za používání letišť a dalších leteckých zařízení letadly kterýmkoli určeným leteckým podnikem druhé smluvní

strany nebudou vyšší než ty, uložené letadlům národního leteckého podniku provozujícímu obdobné mezinárodní letecké služby.

Článek 6

Celní ustanovení

- (1) Letadla provozující mezinárodní letecké služby určeným leteckým podnikem kterékoli smluvní strany, jakož i jejich obvyklé vybavení, zásoby pohonných hmot a mazadla a zásoby letadla (včetně potravin, nápojů a tabáku) na palubě tohoto letadla budou při přeletu na území druhé smluvní strany osvobozena od všech cel, inspekčních poplatků a jiných dávek za předpokladu, že tyto zůstanou na palubě letadla až to té doby, kdy budou znovu vyvezeny.
- (2) Dále budou osvobozena od cel, dávek a poplatků uvedených v odstavci (1) tohoto článku, s výjimkou poplatků založených ceně poskytnutých služeb:
 - (a) zásoby letadla (včetně potravin, nápojů, tabáku a jiných výrobků určených k prodeji cestujícím), doručené nebo doplněné na území státu smluvní strany a vzaté na palubu v rozumném množství pro použití na odlétávajícím letadle provozujícím mezinárodní letecké služby určeného leteckého podniku druhé smluvní strany;
 - (b) pohonné hmoty, mazadla a spotřebitelný technický materiál doručené nebo doplněné na území státu smluvní strany pro použití na mezinárodních leteckých službách určeného leteckého podniku druhé smluvní strany, i v případě, že tyto zásoby budou používány na části letu, provozovaného přes území státu smluvní strany, ve které jsou vzaty na palubu
 - (c) náhradní díly včetně motorů doručených na území státu smluvní strany za účelem údržby nebo opravy letadel používaných v mezinárodních leteckých službách určeného leteckého podniku druhé smluvní strany.
- (3) Může být požadováno, aby zařízení a zásoby uvedené v odstavci (2) tohoto článku, byly uloženy pod dohledem nebo kontrolou příslušných orgánů.
- (4) Od všech celních dávek a daní budou také osvobozeny propagační a informační materiály a přepravní dokumenty, které nesou natištěné znaky letecké společnosti a jsou určeny k používání určeným leteckým podnikem druhé smluvní strany, s výjimkou poplatků souvisejících s cenou poskytnutých služeb.

- (5) Obvyklé palubní vybavení letadla, stejně tak jako materiál a zásoby uložené na palubě letadla určeného leteckého podniku kterékoli smluvní strany mohou být vyloženy na území státu druhé smluvní strany pouze se souhlasem celního úřadu na tomto území. V takovém případě mohou být uloženy pod celním dohledem tohoto celního úřadu do doby než budou znovu vyvezeny, nebo s nimi bude raloženo jinak v souladu s celními předpisy.
- (6) Osvobození poskytnutá podle tohoto článku budou také platná v situaci, kdy určený letecký podnik kterékoli smluvní strany vstoupil v ujednání s jiným leteckým podnikem nebo podniky za účelem zapůjčení nebo převodu náhradních dílů včetně motorů a spotřebitelného technického materiálu na území státu druhé smluvní strany za podmínky, že tento druhý letecký podnik nebo podniky požívají obdobně stejná osvobození od této smluvní strany.
- (7) Závazadla a zboží v přímém tranzitu přes území státu smluvní strany budou osvobozena od celních poplatků, nepřímých daní a obdobných poplatků a dávek, které nejsou v ceně služeb poskytnutých při přeletu.

Článek 7

Právní předpisy a postupy

- (1) Právní předpisy a postupy jedné smluvní strany, řídící vstup a výstup letadel provozujících mezinárodní leteckou navigaci z území jejího státu nebo lety těchto letadel přes toto území, se budou vztahovat na určený letecký podnik druhé smluvní strany.
- (2) Právní předpisy a postupy jedné smluvní strany, týkající se vstupu, odbavení, tranzitu, přistěhovalectví, cestovních dokladů, celních a zdravotních nebo hygienických opatření se budou vztahovat na určený letecký podnik nebo určené letecké podniky druhé smluvní strany a jejich prostřednictvím na posádku, cestující, zboží a poštovní zásilky při tranzitu, vstupu, výstupu nebo pobytu na území státu této smluvní strany.
- (3) Cestující v tranzitu přes území státu smluvní strany, neopouštějící část letiště určenou k tomuto účelu, budou podrobeni, s výjimkou ve vztahu k ustanovením o ochraně civilního letectví uvedeným v článku 14 této dohody a úkolu zabránit dopravě narkotik a psychotropních látek, jen zjednodušené kontrole.

Článek 8

Kapacita

- (1) Určené letecké podniky každé smluvní strany budou provozovat letecké služby na kterékoli lince uvedené v Příloze k této dohodě na základě zásady řádné a stejné příležitosti.
- (2) Při provozování dohodnutých služeb na leteckých linkách uvedených v Příloze k této dohodě budou určené letecké podniky každé smluvní strany brát v úvahu zájmy určeného leteckého podniku nebo určených leteckých podniků druhé smluvní strany, aby nedošlo k nevhodnému ovlivňování leteckých služeb, které tento druhý podnik nebo podniky provozují.
- (3) Dohodnuté služby provozované určeným leteckým podnikem budou mít za svůj přednostní cíl poskytnutí kapacity odpovídající současným a rozumně očekávaným požadavkům pro přepravu cestujících, poštovních zásilek a zboží, pocházejících z nebo určených pro území státu smluvní strany, která určila letecký podnik.
- (4) Kapacita, která bude poskytována na dohodnutých linkách, bude taková, jaká bude čas od času společně určena a odsouhlasena leteckými úřady smluvních stran.

Článek 9

Tarify

- (1) Tarify používané určeným leteckým podnikem pro kteroukoli dohodnutou službu budou stanoveny v přiměřené výši, přičemž bude náležitě přihlášeno ke všem v úvahu připadajícím činitelům jako jsou náklady na provoz, přiměřený zisk, úroveň služeb, tarify jiných leteckých podniků a jiné obchodní úvahy na daném trhu jakož i zájmy uživatelů. Letecké úřady mohou odmítnout schválit tarif pouze pokud neodpovídá výše uvedeným principům. Letecké úřady budou věnovat zvláštní pozornost tarifům, která mohou být nepřijatelné, neboť se jeví jakožto nepřiměřeně diskriminující, nepřiměřeně vysoké nebo omezující vzhledem k zneužití dominantního postavení, uměle nízké nebo mohou způsobit vážnou újmu jinému určenému leteckému podniku nebo určeným leteckým podnikům. Tyto tarify budou stanoveny v souladu s následujícími ustanoveními tohoto článku.
- (2) Tarify uvedené v odstavci (1) tohoto článku mohou být dohodnuty mezi určenými leteckými podniky ve vztahu mezi sebou na určených linkách. Přesto tato dohoda nebude povinným požadavkem pro předložení a stanovení tarifů.

- (3) Každý tarif, který má být používán, bude předložen ke schválení leteckým úřadům obou smluvních stran nejméně třicet (30) dnů před navrhovaným datem jeho účinnosti. Letecké úřady obou smluvních stran mohou po vzájemné dohodě zkrátit toto období.
- (4) Každý navržený tarif může být kdykoli schválen leteckými úřady kterékoli ze smluvních stran. V případě nepřítomnosti takového schválení, bude tento tarif považován za schválený leteckým úřadem smluvní strany, nepředá-li v období dvaceti (20) dnů po datu předložení letecký úřad této smluvní strany písemné oznámení o nesouhlasu s navrhovaným tarifem. Přesto se v případě nesouhlasu mohou letecké úřady na požádání kteréhokoli z nich pokusit stanovit tarif dohodou.
- (5) Nehledě na výše uvedený odstavec (4) letecké úřady obou smluvních stran nebudou požadovat předložení tarifů ke schválení u tarifů pro přepravu zboží mezi místy na územích států smluvních stran. Tento tarif začne platit, jakmile se letecké podniky dohodnou.
- (6) Pokud letecké úřady nemohou stanovit tarif podle ustanovení odstavce (4) tohoto článku, spor může být řešen na návrh kteréhokoli z nich v souladu s ustanovením článku 17 této dohody.
- (7) Každý tarif stanovený v souladu s ustanoveními tohoto článku zůstane v platnosti, nebude-li nahrazen novým tarifem stanoveným v souladu s ustanoveními tohoto článku. Pokud nebude leteckými úřady obou smluvních stran dohodnuto jinak, nebude platnost tarifů prodloužena podle tohoto odstavce o více než dvanáct (12) měsíců od data, kdy by jinak jeho platnost vypršela.

Článek 10

Obchodní a finanční ustanovení

- (1) Každá smluvní strana udělí určenému leteckému podniku nebo určeným leteckým podnikům druhé smluvní strany, na základě reciprocity, právo udržovat na území jejího státu kanceláře a zástupce, včetně administrativního, obchodního a technického personálu, jak může být potřebné pro požadavky určeného leteckého podniku. Tyto kanceláře, zástupci a personál budou podléhat právním předpisům platným na území státu druhé smluvní strany.

- (2) Určený letecký podnik nebo určené letecké podniky obou smluvních stran budou mít právo uskutečňovat prodej leteckých dopravních služeb na území státu druhé smluvní strany, buď přímo nebo prostřednictvím zprostředkovatelů. Smluvní strany nebudou omezovat právo určených leteckých podniků obou smluvních stran prodávat a žádné osoby kupovat tuto přepravu. Prodejní aktivity budou provozovány v souladu s právními předpisy platnými na území státu smluvní strany, kde se prodej uskutečňuje.
- (3) Zúčtování a platby mezi určenými leteckými podniky smluvních stran budou prováděny v souladu s ustanoveními platební dohody platné mezi oběma státy. V případě neexistence příslušných ustanovení platební dohody, budou výše uvedené zúčtování a platby prováděny ve volně směřitelné měně v souladu s právními ustanoveními platnými na území jejich států.
- (4) Určené letecké dopravní podniky smluvních stran budou mít právo převést přebytek příjmů nad místními výdaji získaný na území státu prodeje. Příjmy z prodeje leteckých dopravních služeb a pomocných nebo doplňkových služeb, jakož i obchodní úroky získané z těchto příjmů, uložených na účtu a připravené na převod, budou zahrnuty do tohoto převodu.
- (5) Přepočet a převod těchto příjmů bude uskutečněn podle běžného tržního devizového kurzu platného v den převodu, proveden bez prodlžení, a nebude podléhat jakýmkoli poplatkům s výjimkou obvyklých poplatků vybíraných bankami za provedení tohoto přepočtu a převodu.

Článek 11

Schválení letových řádů

- (1) Letecký podnik nebo letecké podniky každé smluvní strany předloží nejméně čtyřicet pět (45) dnů před zahájením služeb leteckému úřadu druhé smluvní strany ke schválení svůj letový řád nebo letové řády (pro letní a zimní období). Tento letový řád bude obsahovat především časy, počty frekvenci, typ letadla, které bude používáno a počet nabízených míst. Letecký úřad druhé smluvní strany bude informovat písemně letecký podnik nebo letecké podniky o svém kladném nebo záporném rozhodnutí v této věci do třiceti (30) dnů.
- (2) Jakékoli následné změny ve schválených letových řádech určeného leteckého podniku jedné smluvní strany, vyjma změny typu letadla z provozních důvodů, budou předloženy ke schválení leteckému úřadu druhé smluvní strany.

- (3) Žádosti o povolení provozovat doplňkové lety bude určeným leteckým podnikem jedné smluvní strany předložena ke schválení přímo leteckého úřadu druhé smluvní strany.

Článek 12

Výměna statistických údajů

Letecký úřad každé smluvní strany na požádání poskytne leteckému úřadu druhé smluvní strany takové periodické nebo jiné podobné statistické údaje, které mohou být rozumně požadovány za účelem posouzení kapacity poskytované v rámci dohodnutých služeb určeným leteckým podnikem nebo určenými leteckými podniky. Tyto informace budou obsahovat, jak nejvíce možno, údaje o místě původu a určení provedené přepravy..

Článek 13

Bezpečnost leteckého provozu

- (1) Každá smluvní strana uzná za platné, pro účely provozování letecké dopravy zajišťované touto dohodou, osvědčení o letové způsobilosti, diplomy a průkazy vydané nebo potvrzené druhou smluvní stranou nebo uznané za platné druhou smluvní stranou a dosud mající platnost, za předpokladu, že požadavky na tato osvědčení a průkazy alespoň odpovídají nebo jsou přísnější než minimální normy, stanovené podle Úmluvy. Každá smluvní strana však může odmítnout uznat jako platné pro účely letů nad územím svého státu diplomy a průkazy vydané nebo uznané za platné jejím vlastním státním příslušníkům druhou smluvní stranou nebo jiným státem.
- (2) Každá smluvní strana může požadovat konsultace týkající se bezpečnostních norem dodržovaných druhou smluvní stranou vztahujících se na letecká zařízení, posádky letadel, letadla a bezpečnostní požadavky pro provoz určených leteckých podniků. Pokud, následkem těchto konsultací, jedna smluvní strana shledá, že druhá smluvní strana účinně nedodržuje a neprovozuje bezpečnostní normy a požadavky v těchto oblastech, které se alespoň rovnají minimálním normám stanoveným podle Úmluvy, budou druhé smluvní straně oznámena tato zjištění a kroky uvažované jakožto potřebné k vyhovění těmto minimálním normám, a druhá smluvní strana uskuteční příslušné opravné kroky. Každá smluvní strana si vyhrazuje právo odvolat, pozastavit nebo omezit provozní oprávnění leteckému podniku nebo leteckým

podnikům druhé smluvní strany v případě, že druhá smluvní strana neuskuteční taková příslušná jednání v rozumném termínu.

Článek 14

Ochrana civilního letectví

- (1) Každá smluvní strana znovu potvrzuje, že její závazky k druhé smluvní straně chránit bezpečnost civilního letectví před nezákonnými činy tvoří nedílnou součást této Dohody.
- (2) Každá smluvní strana bude zejména jednat v souladu s ustanoveními o bezpečnosti letectví Úmluvy o trestných a některých jiných činech spáchaných na palubě letadla, podepsané v Tokiu dne 14. září 1963, Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel, podepsané v Haagu dne 16. prosince 1970, Úmluvy o potlačení protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, podepsané v Montrealu dne 23. září 1971 a Protokolu o potlačení protiprávních činů násilí na letištích sloužících mezinárodnímu civilnímu letectví, podepsaného v Montrealu dne 24. února 1988 a jakékoli jiné mnohostranné smlouvy upravující ochranu civilního letectví, která je závazná pro obě smluvní strany.
- (3) Každé smluvní straně bude na požádání poskytnuta veškerá nutná pomoc od druhé smluvní strany k zabránění činům nezákonného zmocnění se civilních letadel a jiných nezákonných činů proti bezpečnosti těchto letadel, jejich cestujících a posádek, letišť a leteckých navigačních zařízení a jakémukoli jinému ohrožení bezpečnosti civilního letectví.
- (4) Smluvní strany budou, ve svých vzájemných vztazích, jednat v souladu s ustanoveními o ochraně civilního letectví stanovenými Mezinárodní organizací pro civilní letectví a označovanými jako Přílohy k Úmluvě v rozsahu, ve kterém jsou tato bezpečnostní opatření použitelná vůči smluvním stranám. Každá smluvní strana bude vyžadovat, aby provozovatelé letadel jejich registrace nebo provozovatelé letadel, kteří mají hlavní sídlo obchodní činnosti nebo stálé sídlo na území jejich států, a provozovatelé letišť na území jejich států jednali v souladu s takovými ustanoveními o ochraně civilního letectví.
- (5) Každá smluvní strana souhlasí s tím, že může být požadováno, aby její provozovatelé letadel dodržovali ustanovení o ochraně civilního letectví uvedená v odstavci (4) tohoto článku vyžadovaná druhou smluvní stranou pro vstup, výstup a pobyt na území jejího státu.

- (6) Každá smluvní strana zajistí, že na území jejího státu budou účinně uplatňována odpovídající opatření k ochraně letadel a kontrole cestujících, posádek, příručních zavazadel, zapsaných zavazadel, zboží a palubních zásob před a v průběhu nastupování a nakládání.
- (7) Každá smluvní strana bude s porozuměním posuzovat jakýkoli požadavek druhé smluvní strany na přiměřená bezpečnostní opatření za účelem čelit určité hrozbě.
- (8) Dojde-li ke spáchání činu nebo hrozbě spáchání činu nezákonného zmocnění se civilního letadla nebo jiného nezákonného činu proti bezpečnosti takového letadla, jeho cestujících a posádky, letišť nebo navigačních zařízení, každá smluvní strana bude pomáhat druhé smluvní straně usnadňováním předávání zpráv a jinými příslušnými opatřeními, směřujícími k rychlému a bezpečnému ukončení takového činu nebo hrozby.
- (9) Má-li smluvní strana opodstatněné důvody se domnívat, že se druhá smluvní strana odchýlila od ustanovení tohoto článku na ochranu civilního letectví, letecký úřad této smluvní strany může požádat o neodkladné konzultace s leteckým úřadem druhé smluvní strany.

Článek 15

Konzultace

- (1) Letecké úřady obou smluvních stran budou v duchu úzké spolupráce čas od času spolu konzultovat, aby zajistily uspokojivé plnění ustanovení této dohody a její Přílohy.
- (2) Každá smluvní strana může požádat o konzultace ke kterémukoli problému, týkajícímu se provádění a výkladu této Dohody, které se mohou uskutečnit jednáním nebo písemně a budou zahájeny ve lhůtě třiceti (30) dnů od data, kdy bude žádost doručena, pokud není smluvními stranami dohodnuto jinak.

Článek 16

Změny

- (1) Jestliže kterákoli ze smluvních stran považuje za žádoucí změnit jakékoli ustanovení této dohody, může požádat o konzultaci se druhou smluvní stranou; tato konzultace, která může být mezi leteckými úřady a která se může uskutečnit jednáním nebo písemně, bude zahájena ve lhůtě šedesáti (60) dnů od data doručení žádosti, pokud není smluvními stranami dohodnuto jinak. Jakákoli změna takto

dohodnutá vstoupí v platnost po schválení v souladu s postupy nutnými podle národního práva obou smluvních stran a po potvrzení výměnou diplomatických nót.

- (2) Změny v Příloze k této dohodě mohou být dohodnuty přímo mezi leteckými úřady smluvních stran a vstoupí v platnost po výměně příslušných dopisů.

Článek 17

Řešení sporů

- (1) V případě sporu vzniklého mezi smluvními stranami, vyplývajícího z výkladu nebo provádění této dohody, se ho v první řadě vynasnaží smluvní strany vyřešit jednáním.
- (2) Jestliže se smluvním stranám nepodaří dosáhnout vyřešení sporu jednáním, mohou se dohodnout, že spor postoupí k poradnímu posudku nebo k vydání závazného rozhodnutí určité osobě nebo orgánu, nebo bude na základě žádosti kterékoliv smluvní strany předložen k rozhodnutí rozhodčího soudu tří rozhodců, každou smluvní stranou bude jmenován jeden rozhodce a třetí rozhodce bude jmenován těmito dvěma již jmenovanými. Každá smluvní strana jmenuje rozhodce ve lhůtě šedesáti (60) dnů od data, ke kterému kterákoli smluvní strana informovala druhou smluvní stranu diplomatickou cestou o požadavku předložit tento spor rozhodčímu soudu, a třetí rozhodce bude jmenován ve lhůtě dalších šedesáti (60) dnů. Pokud kterákoli smluvní strana neuspěje ve jmenování rozhodce ve stanovené lhůtě nebo pokud není třetí rozhodce určen ve stanovené lhůtě, může kterákoli smluvní strana požádat prezidenta Rady Mezinárodní organizace pro civilní letectví, aby jmenoval rozhodce tak, jak vyžaduje případ. V každém případě bude třetí rozhodce občanem třetího státu, bude jednat jakožto předseda rozhodčího soudu a určí místo, kde se bude soud konat. Je-li prezident občanem státu některé ze smluvních stran nebo cokoliv mu jinak brání ve vykonání tohoto úkolu, učiní nezbytná jmenování viceprezident, který ho zastupuje.
- (3) Každá smluvní strana hradí náklady a potřebné odměny pro svého rozhodce, stejně tak jako své zastoupení při soudním řízení; poplatek na třetího rozhodce a nezbytné náklady na téhož, jakož i ty náklady vzniklé činností rozhodčího soudu ponесou smluvní strany stejnými díly.

- (4) Rozhodčí soud dosáhne svých rozhodnutí většinou hlasů. Smluvní strany se podrobí kterémukoli rozhodnutí vydanému v souladu s odstavcem (2) tohoto článku.
- (5) Jakmile a pokud se kterékoli ze smluvních stran nepodaří podrobit se rozhodnutí podle odstavce (2) tohoto článku, druhá smluvní strana může omezit, odvolat nebo pozastavit kterákoli práva nebo výhody, která jsou udělena mocí této dohody smluvní straně, která nedostala závazku nebo určenému leteckému podniku nebo určeným leteckým podnikům, které nedostaly závazku.

Článek 18

Ukončení platnosti

- (1) Kterákoli smluvní strana může kdykoli oznámit písemně diplomatickou cestou druhé smluvní straně své rozhodnutí ukončit platnost této dohody; takové oznámení bude zároveň zasláno Mezinárodní organizaci pro civilní letectví. Platnost Dohody v takovém případě skončí dvanáct (12) měsíců po datu doručení oznámení druhé smluvní straně, nebude-li před uplynutím tohoto období oznámení o ukončení vzato zpět na základě dohody mezi smluvními stranami.
- (2) V případě, že chybí potvrzení o doručení druhé smluvní straně, bude oznámení považováno za doručené čtrnáct (14) dnů poté, kdy bylo doručeno Mezinárodní organizaci pro civilní letectví.

Článek 19

Soulad s mnohostrannými úmluvami

- (1) Jestliže vstoupí v platnost obecná mnohostranná úmluva o mezinárodní letecké dopravě dotýkající se vztahů mezi oběma smluvními stranami, bude tato dohoda pozměněna tak, aby odpovídala ustanovením takové mnohostranné úmluvy v rozsahu, ve kterém byla tato ustanovení přijata oběma smluvními stranami.
- (2) Konzultace podle článku (15) této dohody se mohou uskutečnit s cílem určit rozsah, ve kterém je tato dohoda dotčena ustanoveními mnohostranné úmluvy.

Článek 20

Registrace

Tato dohoda a jakékoli její následné změny budou registrovány příslušným leteckým úřadem u Mezinárodní organizace pro civilní letectví.

Článek 21

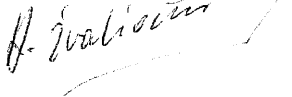
Trvání, vstup v platnost

- (1) Tato dohoda bude platit po dobu pěti (5) roků. V případě, že žádná ze smluvních stran neoznámí úmysl ukončit Dohodu dvanáct (12) měsíců před datem ukončení platnosti této pětileté (5) lhůty, její platnost bude prodloužena na neurčitou dobu.
- (2) Obě smluvní strany si vzájemně oznámí výměnou diplomatických nót, že jejich příslušné podmínky pro vstup této dohody v platnost byly v splněny. Tato dohoda vstoupí v platnost dnem doručení pozdějšího z těchto dvou oznámení.
- (3) Tato dohoda bude předběžně prováděna ode dne podpisu.

Dáno v *Paříže* dne *16. prosince* 1997 ve dvou
původních vyhotoveních, každé v litevském, českém, a anglickém jazyce, přičemž
všechny tři texty jsou stejně autentické. V případě rozdílnosti ve výkladu a
použitelnosti bude rozhodující anglický text.

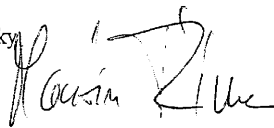
Za vládu

Litevské republiky

Za vládu

České republiky

Příloha

Oddíl I

Určený letecký podnik nebo určené letecké podniky České republiky budou oprávněny provozovat letecké služby na linkách určených následovně :

Místo nebo místa v České republice - mezilehlá místa jež budou určena později - místa v Litevské republice - místa za v Evropě jež budou určena později, a zpět.

Poznámky :

1. Mezilehlá místa nebo místa za mohou být vynechána na kterémkoli letu za předpokladu, že tento let začíná v České republice.
2. V mezilehlém místě nemohou být naloženi cestující, zboží ani poštovní zásilky s tím, aby byli vyloženi na území Litevské republiky, nebo na území Litevské republiky s tím, aby byli vyloženi v místě za, a zpět, s výjimkou jak může být čas od času dohodnuto mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

Oddíl II

Určený letecký podnik nebo určené letecké podniky Litevské republiky budou oprávněny provozovat letecké služby na linkách určených následovně :

Místo nebo místa v Litevské republice - mezilehlá místa jež budou určena později - místa v České republice - místa za v Evropě jež budou určena později, a zpět.

Poznámky :

1. Mezilehlá místa nebo místa za mohou být vynechána na kterémkoli letu za předpokladu, že tento let začíná v Litevské republice.
2. V mezilehlém místě nemohou být naloženi cestující, zboží ani poštovní zásilky, aby byli vyloženi na území České republiky, nebo na území České republiky, aby byli vyloženi v místě za, a zpět, s výjimkou jak může být čas od času dohodnuto mezi leteckými úřady obou smluvních stran.

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AIR SERVICES AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE CZECH REPUBLIC

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Czech Republic, hereinafter called "the Contracting Parties" desiring to conclude an Agreement, in conformity with the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago on the seventh day of December, 1944, for the purpose of establishing scheduled air services between and beyond their respective territories have agreed as follows:

Article 1. Definitions

(1) For the purpose of this Agreement and its Annex unless the context otherwise requires:

(a) the term "the Convention" means the Convention on International Civil Aviation opened for signature at Chicago on the seventh day of December, 1944, and includes any Annex adopted under Article 90 of that Convention and any amendment of the Annexes or the Convention under Articles 90 and 94 thereof, which have been adopted by both Contracting Parties;

(b) the term "aeronautical authorities" means:

- in the case of the Republic of Lithuania - the Ministry of Transport;
- in the case of the Czech Republic - the Ministry of Transport and Communications;
- or in both cases - any person or body authorized to perform any functions at present exercisable by the above mentioned authorities;

(c) the term "designated airline" means an airline which has been designated and authorized in accordance with Article 3 of this Agreement to operate the specified routes corresponding to the Annex to this Agreement;

(d) the terms "territory", "air service", "international air service", "airline" and "stop for non-traffic purposes" have the meaning laid down in Articles 2 and 96 of the Convention;

(e) the term "tariff" means the prices to be paid for carriage of passengers, baggage and cargo (excluding remunerations and conditions for the carriage of mail) and the conditions under which those prices apply, including commissions to be paid on the carriage for agency services, prices and conditions for any services ancillary to such carriage which are offered by airlines and also include any significant benefits provided in association with the carriage;

(f) the term "user charge" means a charge made to airlines by the competent authorities for the use of an airport or air navigation facilities for aircraft, their crews, passengers and cargo;

(g) the term "capacity" means:

- in relation to an aircraft, the payload of that aircraft available on the route or section of a route;

- in relation to an agreed service, the capacity of the aircraft used on such service multiplied by the frequency operated by that aircraft over a given period and route or section of a route;

(h) the terms "agreed service" and "specified route" means international air service pursuant to Article 2 of this Agreement and the route specified in the Annex;

(i) the term "Annex" means the Annex to this Agreement or as amended in accordance with the provisions of Article 16 of this Agreement. The Annex forms an integral part of this Agreement and all references to the Agreement shall include the Annex except where explicitly agreed otherwise.

(2) The headlines of each Article of this Agreement have only reference and auxiliary character and by no means limit or describe the purpose or the intention of this Agreement.

Article 2. Traffic Rights

(1) Each Contracting Party grants to the other Contracting Party the following rights for the conduct of international air services by the airline designated by the other Contracting Party:

(a) to fly without landing across their territory;

(b) to make stops in the said territory for non-traffic purposes;

(c) to make stops in the said territory at the points specified in the Annex to this Agreement for the purpose of taking up and discharging on international traffic in passengers, cargo, and mail, separately or in combination.

(2) The airlines of each Contracting Party, other than those designated under Article 3 of this Agreement shall also enjoy the rights specified in paragraph (1) (a) and (b) of this Article on scheduled air services.

(3) Nothing in this Article shall be deemed to confer on a designated airline of one Contracting Party the privilege of taking up, in the territory of the other Contracting Party, passengers, cargo and mail carried for remuneration or hire and destined for another point in the territory of that Contracting Party.

Article 3. Designation of Airlines

(1) Each Contracting Party shall have the right to designate to the other Contracting Party airline or airlines for the purpose of operating the agreed services on the specified routes. However, each Contracting Party may designate only one airline to operate on any single route specified in the Annex to this Agreement. Such designation shall be effected by virtue of written notification between the aeronautical authorities of both Contracting Parties.

(2) Each Contracting Party shall have the right to withdraw or alter such designations.

(3) On receipt of such a written designation, the aeronautical authorities of the other Contracting Party shall, subject to paragraphs (4) and (5) of this Article, grant without delay to the designated airline or airlines the appropriate operating authorizations.

(4) The aeronautical authorities of one Contracting Party may require an airline designated by the other Contracting Party to satisfy them that it is qualified to fulfil the conditions prescribed under the laws and regulations applied to the operation of international air services by such authorities in conformity with the provisions of the Convention.

(5) The aeronautical authorities of each Contracting Party shall have the right to refuse to grant the operating authorization referred to in paragraph (3) of this Article, or to impose such conditions, as it may deem necessary, in the exercise by a designated airline of the rights specified in Article 2, in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that airline are vested in the Contracting Party designating this airline or in its nationals, or both.

(6) When an airline has been so designated and authorized, it may at any time begin to operate the agreed services, provided that the airline complies with all applicable provisions of this Agreement, including tariff established according to Article 9 of this Agreement, and in force in respect of that service.

Article 4. Revocation, Suspension and Imposition of Conditions

(1) The aeronautical authorities of each Contracting Party shall have the right to withhold or revoke an operating authorization or to suspend the exercise of the rights specified in Article 2 of this Agreement by an airline designated by the other Contracting Party, or to impose such conditions, as it may deem necessary, in the exercise of these rights:

(a) in the case of failure by such airline to comply with the laws or regulations of the Contracting Party granting these rights; or

(b) in the case the airline otherwise fails to operate in accordance with the conditions prescribed under this Agreement; or

(c) in any case where it is not satisfied that substantial ownership and effective control of that designated airline are vested in the Contracting Party designating the airline or in its nationals, or both.

(2) Unless immediate revocation or suspension of the operating authorization mentioned in paragraph (1) of this Article or imposition of the conditions therein is essential to prevent further infringements of laws or regulations, such right shall be exercised only after consultation with the other Contracting Party. In this case consultations shall be held within thirty (30) days from the date, when the other Contracting Party receives such request in writing.

Article 5. User Charges

The charges levied in the territory of either Contracting Party for the use of airports and other aviation facilities by the aircraft of any designated airline of the other Contracting Party shall not be higher than those levied on aircraft of a national airline engaged in similar international air services.

Article 6. Customs Provisions

(1) Aircraft operated on international air services by the designated airlines of either Contracting Party, as well as their regular equipment, supplies of fuel and lubricants and aircraft stores (including food, beverages and tobacco) on board such aircraft shall be exempt from all customs duties, inspection fees and other charges on arriving in the territory of the other Contracting Party, provided they remain on board the aircraft up to such time as they are re-exported.

(2) There shall also be exempt from the duties, fees and charges referred to in paragraph (1) of this Article, with the exception of charges based on the cost of the service provided:

(a) aircraft stores (including food, beverages, tobacco and other products destined for sale to passengers), introduced into or supplied in the territory of a Contracting Party, and taken on board within reasonable limits, for use on outbound aircraft engaged in an international air service of a designated airline of the other Contracting Party;

(b) fuel, lubricants and consumable technical supplies introduced into or supplied in the territory of a Contracting Party for use in an aircraft engaged in an international air service of a designated airline of the other Contracting Party, even when these supplies are to be used on a part of the journey performed over the territory of the Contracting Party in which they are taken on board;

(c) spare parts including engines introduced into the territory of a Contracting Party for the maintenance or repair of the aircraft used in international air service of a designated airline of the other Contracting Party.

(3) Equipment and supplies referred to in paragraph (2) of this Article may be required to be kept under the supervision or control of the respective authorities.

(4) There shall also be exempt from all customs duties and taxes on advertising and information materials and transportation documents which bear the insignia of the airline printed thereon and are to be used by the designated airline of the other Contracting Party, with the exception of charges based on the cost of the service provided.

(5) The regular airborne equipment, as well as the materials and supplies retained on board the aircraft of either Contracting Party may be unloaded in the territory of the other Contracting Party only with the approval of the customs authorities of that territory. In such case, they may be placed under the supervision of said authorities up to such time as they are re-exported or otherwise disposed of in accordance with customs regulations.

(6) The exemptions provided for by this Article shall also be available in situations where the designated airline of either Contracting Party has entered into agreements with another airline or airlines for the loan or transfer of spare parts including engines and consumable technical supplies in the territory of the other Contracting Party provided such other airline or airlines similarly enjoy such exemptions from such Contracting Party.

(7) Baggage and cargo in direct transit across the area of a Contracting Party shall be exempt from customs duties, excise taxes and similar fees and charges not based on the cost of services provided on arrival.

Article 7. Application of Laws, Regulations and Procedures

(1) The laws, regulations and procedures of one Contracting Party governing entry into and departure from its territory of an aircraft engaged in international air navigation or flights of such aircraft over that territory shall apply to the designated airline of the other Contracting Party.

(2) The laws, regulations and procedures of one Contracting Party regarding entry, clearance, transit, immigration, passports, customs and health or sanitary measures shall be complied with by the designated airline or airlines of the other Contracting Party and by or on behalf of its crew, passengers, cargo and mail, upon transit of, admission to, departure from and while within the territory of such a Contracting Party.

(3) Passengers in transit across the territory of a Contracting Party, not leaving the area of the airport reserved for such purpose shall be subject, except in respect of security provisions referred to in Article 14 of this Agreement and prevention of trafficking of narcotic drugs and psychotropic substances, to no more than a simplified control.

Article 8. Capacity Provisions

(1) There shall be fair and equal opportunity for the designated airlines of each Contracting Party to operate air services on any route specified in the Annex to this Agreement.

(2) In the operation of the agreed services on the routes specified in the Annex to this Agreement the designated airlines of either Contracting Party shall take into account the interests of the designated airline or airlines of the other Contracting Party so as not to affect unduly the air services which the latter airline or airlines operate.

(3) The agreed services provided by a designated airline shall retain as their primary objective the provision of capacity adequate to current and reasonably anticipated requirements for the carriage of passengers, mail and cargo, coming from or destined for the territory of the Contracting Party designating the airline.

(4) The capacity to be provided on the specified routes shall be such as is from time to time jointly determined and approved by the aeronautical authorities of the Contracting Parties.

Article 9. Tariffs

(1) The tariffs to be charged by a designated airline on any agreed service shall be established at reasonable levels, due regard being paid to all relevant factors, including cost of operation, reasonable profit, standards of service, the tariffs of other airlines and other commercial consideration in the market place as well as the interests of transport users. The aeronautical authorities may refuse to approve a tariff only, if it does not comply with above mentioned principle. The aeronautical authorities shall give particular attention to tariffs which may be objectionable because they appear unreasonably discriminatory, unduly high or restrictive because of the abuse of a dominant position, artificially low or likely to cause serious damage to another designated airline or airlines. These tariffs shall be fixed in accordance with the following provisions of this Article.

(2) The tariffs referred to in paragraph (1) of this Article may be agreed between the designated airlines concerned in respect of each of the specified routes. However, such agreement shall not be mandatory requirement for the filing and establishment of tariffs.

(3) Each tariff to be applied shall be filed for the approval to the aeronautical authorities of both Contracting Parties at least thirty (30) days before the proposed date of its introduction. The aeronautical authorities of both Contracting Parties may shorten this period by mutual agreement.

(4) Each proposed tariff may be approved by the aeronautical authorities of either Contracting Party at any time. In the absence of such approval it will be treated as having been approved by the aeronautical authorities of a Contracting Party unless within twenty (20) days after the date of filing the aeronautical authorities of that Contracting Party have served a written notice of disapproval of the proposed tariff. However, in case of disapproval the aeronautical authorities may at the request of either try to determine the tariff by agreement.

(5) Notwithstanding to paragraph (4) above, the aeronautical authorities of the two Contracting Parties shall not require the filing for their approval of tariffs for the carriage of cargo between points in their territories. Such tariff will take effect when the airline concerned decides.

(6) If the aeronautical authorities cannot determine a tariff under the provisions of paragraph (4) of this Article the dispute may at the request of either be settled in accordance with the provisions of Article 17 of this Agreement.

(7) Each tariff established in accordance with the provisions of this Article shall remain in force until it has been replaced by a new tariff determined in accordance with the provisions of this Article. Unless otherwise agreed by the aeronautical authorities of both Contracting Parties a tariff shall not have its validity extended by virtue of this paragraph for more than twelve (12) months from the date on which it would otherwise have expired.

Article 10. Commercial and Financial Provisions

(1) Each Contracting Party grants to the designated airline or airlines of the other Contracting Party, on the basis of reciprocity, the right to maintain in its territory offices and representatives, including administrative, commercial and technical personnel, as may be necessary for the requirements of the designated airline. Such offices, representatives and personnel shall be subject to the laws and regulations in force in the territory of the other Contracting Party.

(2) The designated airline or airlines of each Contracting Party shall have the right to be engaged in the sale of air transportation in the territory of the other Contracting Party, either directly or through agents. The Contracting Parties shall not restrict the right of the designated airlines of each Contracting Party to sell, and of any person to purchase such transportation. The sales activities shall be carried out in accordance with the laws and regulations in force in the territory of a Contracting Party where the sale is effected.

(3) Accounts and payments between the designated airlines of Contracting Parties shall be settled in conformity with the provisions of the payment agreement being in force between both countries. In the absence of the appropriate provisions of payment agree-

ment, the above mentioned accounts and payments shall be settled in freely convertible currency in conformity with the laws and regulations being in force in their territories.

(4) The designated airlines of the Contracting Parties shall be free to transfer the excess of receipts over expenditures earned in the territory of the sale. The revenues from sales of air transport services and ancillary or supplementary services, as well as commercial Interest earned on such revenues while on deposit awaiting transfer, shall be included in such transfer.

(5) The conversion and remittance of such revenues shall be conducted at the actual foreign exchange market rate applicable on the day the transfer is made, without delay, and shall not be subject to any charges except those normally made by banks for carrying out such conversion and remittance.

Article 11. Approval of Timetables

(1) The airline or airlines of each Contracting Party shall submit its or their traffic programmes (for summer and winter seasons) for approval to the aeronautical authorities of the other Contracting Party at least forty-five (45) days prior to the beginning of the operation. The programme shall include in particular the timetables, the frequency of the services, and the types of aircraft to be used and number of seats available. The aeronautical authorities of the other Contracting Party shall inform the airline or airlines in writing of their affirmative or negative decision on this matter within thirty (30) days.

(2) Any subsequent changes to the approved timetables of a designated airline of one Contracting Party, except change of type of aircraft due to operational reasons, shall be submitted for approval to the aeronautical authorities of the other Contracting Party.

(3) Request for permission to operate additional flights shall be submitted by the designated airline of one Contracting Party for approval directly to the aeronautical authorities of the other Contracting Party.

Article 12. Exchange of Statistics

The aeronautical authorities of either Contracting Party shall, on request, provide to the aeronautical authorities of the other Contracting Party such periodic or other statements of statistics, as may be reasonably required for the purpose of reviewing the capacity provided on the agreed services by the designated airline or airlines. Such information shall include, as far as possible, details of the origins and destinations of the traffic carried.

Article 13. Safety

(1) Each Contracting Party shall recognize as valid, for the purpose of operating the air transportation provided for in this Agreement, certificates of airworthiness, certificates of competency and licences issued or validated by the other Contracting Party and still in force, provided that the requirements for such certificates or licences at least equal the minimum standards which may be established pursuant to the Convention. Each Contracting Party may, however, refuse to recognize as valid for the purpose of flight above its own ter-

ritory, certificates of competency and licences granted to or validated for its own nationals by the other Contracting Party or by the other State.

(2) Each Contracting Party may request consultations concerning the safety standards maintained by the other Contracting Party relating to aeronautical facilities, aircrew, aircraft and security requirements for operation of the designated airlines. If, following such consultations, one Contracting Party finds that the other Contracting Party does not effectively maintain and administer safety standards and requirements in these areas that at least equal the minimum standards which may be established pursuant to the Convention, the other Contracting Party shall be notified of such findings and the steps considered necessary to conform with these minimum standards, and the other Contracting Party shall take appropriate corrective action. Each Contracting Party reserves the right to withhold, revoke or limit the operating authorization of an airline or airlines designated by the other Contracting Party in the event the other Contracting Party (10es not take such appropriate action within a reasonable time.

Article 14. Aviation Security

(1) Each Contracting Party reaffirms that its obligation to the other Contracting Party to protect the security of civil aviation against unlawful interference forms an integral part of this Agreement.

(2) Each Contracting Party shall in particular act in conformity with the aviation security provisions of the Convention on Offences and Certain Other Acts Committed on Board Aircraft, signed at Tokyo on 14 September, 1963, the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December, 1970, the Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Civil Aviation, signed at Montreal on 23 September, 1971, and the Protocol for the Suppression of Unlawful Acts of Violence at Airports Serving International Civil Aviation, Supplementary to the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, signed at Montreal on 24 February, 1988, and any other multilateral agreement governing aviation security binding upon both Contracting Parties.

(3) Each Contracting Party shall be provided at its request with ail necessary assistance by the other Contracting Party to prevent acts of unlawful seizure of civil aircraft and other unlawful acts against the safety of such aircraft, their passengers and crew, airports and air navigation facilities, and any other threat to the security of civil aviation.

(4) The Contracting Parties shall in their mutual relations, act in conformity with the aviation security provisions established by the International Civil Aviation Organization and designated as Annexes to the Convention to the extent that such security provisions are applicable to the Contracting Parties. Each Contracting Party shall require that operators of aircraft of its registry or operators of aircraft having their principle place of business or permanent residence in its area and operators of airports in its territory, act in conformity with such aviation security provisions.

(5) Each Contracting Party agrees that operators of aircraft may be required to observe the aviation security provisions referred to in paragraph (4) of this Article required by the

other Contracting Party for entry into, departure from or while within the territory of that other Contracting Party.

(6) Each Contracting Party shall ensure that adequate measures are effectively applied within its territory to protect the aircraft and to inspect passengers, crew, carry-on items, baggage, cargo, mail and aircraft stores prior to and during boarding or loading.

(7) Each Contracting Party shall also give sympathetic consideration to any request from the other Contracting Party for reasonable special security measures to meet a particular threat.

(8) When an incident or threat of an incident of unlawful seizure of civil aircraft or other unlawful acts against the safety of such aircraft, their passengers and crew, airports or air navigation facilities occurs, each Contracting Party shall assist the other Contracting Party by facilitating communications and other appropriate measures intended to terminate rapidly and safely such incident or threat thereof.

(9) When a Contracting Party has reasonable grounds to believe that the other Contracting Party has departed from the aviation security provisions of this Article, the aeronautical authorities of that Contracting Party may request immediate consultations with the aeronautical authorities of the other Contracting Party.

Article 15. Consultations

(1) In a spirit of close co-operation, the aeronautical authorities of the Contracting Parties shall consult each other from time to time with a view to ensuring the satisfactory compliance with the provisions of this Agreement and of its Annex.

(2) Either Contracting Party may request consultations on any problem related to the implementation and interpretation of this Agreement, which may be through discussion or by correspondence and shall begin within a period of thirty (30) days after the date of delivery of the request, unless otherwise agreed by the Contracting Parties.

Article 16. Amendments

(1) If either of the Contracting Parties considers it desirable to modify any provision of this Agreement, it may request consultation with the other Contracting Party; such consultation, which may be between aeronautical authorities, and which may be through discussion or by correspondence, shall begin within a period of sixty (60) days after the date of the delivery of the request, unless otherwise agreed by the Contracting Parties. Any modifications so agreed shall come into force when approved in accordance with the procedures necessary under national laws of both Contracting Parties and as confirmed by an exchange of diplomatic notes.

(2) Modifications to the Annex to this Agreement may be made by direct agreement between the aeronautical authorities of the Contracting Parties and shall come into force after exchange of appropriate letters.

Article 17. Settlement of Disputes

(1) If any dispute arises between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement, the Contracting Parties shall in the first place endeavour to settle it by negotiation.

(2) If the Contracting Parties fail to reach a settlement of the dispute by negotiations, they may agree to refer the dispute for an advisory opinion or a binding decision to some person or body, or the dispute may at request of either Contracting Party be submitted for decision to a tribunal of three arbitrators, one to be nominated by each Contracting Party and the third to be appointed by the two so nominated. Each of the Contracting Parties shall nominate an arbitrator within a period of sixty (60) days from the date of delivery by either Contracting Party from the other of a notice through diplomatic channels requesting arbitration of the dispute and the third arbitrator shall be appointed within a further period of sixty (60) days. If either of the Contracting Parties fails to nominate an arbitrator within the period specified, or if the third arbitrator is not appointed within the period specified, the President of the Council of the International Civil Aviation Organization may be requested by either Contracting Party to appoint an arbitrator as these requires. In all cases, the third arbitrator shall be national of a third State, shall act as president of the tribunal, and shall determine the place, where arbitration will be held. If the President of the Council of the International Civil Aviation Organization is a national of either Contracting Party or if he is otherwise prevented from discharging this function, the Vice-president deputizing for him should make the necessary appointments.

(3) Each Contracting Party shall bear the expenses and remuneration necessary for its arbitrator, the fee for the third arbitrator and the expenses necessary for this one as well as those due to the activity of the tribunal shall be equally shared by the Contracting Parties.

(4) The arbitral tribunal shall reach its decisions by a majority of votes. The Contracting Parties shall comply with any decision given under paragraph (2) of this Article.

(5) If and so long as either Contracting Party fails to comply with any decision under paragraph (2) of this Article, the other Contracting Party may limit, withhold or revoke Any rights or privileges which it has granted by virtue of this Agreement to the Contracting Party in default or to the designated airline or airlines in default.

Article 18. Termination

(1) Either Contracting Party may at any time give notice in writing through diplomatic channels to the other Contracting Party of its decision to terminate this Agreement; such notice shall be simultaneously communicated to the International Civil Aviation Organization. In such case the Agreement shall terminate twelve (12) months after the date of delivery of the notice by the other Contracting Party, unless the notice to terminate is withdrawn by agreement between the Contracting Parties before the expiry of this period.

(2) In the absence of acknowledgment of receipt by the other Contracting Party, notice shall be deemed to have been received fourteen (14) days after the delivery of the notice of the International Civil Aviation Organization.

Article 19. Conformity with Multilateral Conventions

(1) In an event a general multilateral convention related to international air transport and affecting the relations between the two Contracting Parties enters into force, this Agreement shall be amended to conform with the provisions of such multilateral convention in so far as those provisions have been accepted by both Contracting Parties.

(2) Consultations in accordance with Article 15 of this Agreement may be held with a view to determining the extent to which this Agreement is affected by the provisions of the multilateral convention.

Article 20. Registration

This Agreement and any subsequent amendment thereto shall be registered with the International Civil Aviation Organization.

Article 21. Duration, Entry into Force

(1) This Agreement shall be valid for five (5) years. In the event that neither of the Contracting Parties gives a notice to terminate the Agreement twelve (12) months prior to the expiry date of the said five (5) years period, its validity shall be extended for an indefinite time.

(2) The two Contracting Parties shall notify each other by exchange of diplomatic notes that their respective requirements for the entry into force of the Agreement have been completed. The Agreement shall enter into force on the date of delivery of the latter of these two notes.

(3) This Agreement shall be applied provisionally from the date of its signature.

In Witness whereof, the undersigned, being duly authorized by their respective Governments, have signed this Agreement.

Done at Praha on this 16 December 1997 in two originals, in the Lithuanian, Czech and English languages, all three texts being equally authentic. In case of the differences in interpretation and application, the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania :

For the Government of the Czech Republic:

ANNEX

Section I

The designated airline or airlines of the Republic of Lithuania shall be entitled to operate air services on the routes specified hereunder:

point or points in the Republic of Lithuania - intermediate points to be specified later; points in the Czech Republic - points beyond in Europe to be specified later, and vice versa.

Notes:

1. Intermediate points or points beyond may be omitted on any flight, provided that the service begins in the Republic of Lithuania.

2. No passengers, cargo and mail may be picked up at an intermediate point to be set down in the territory of the Czech Republic or in the territory of the Czech Republic to be set down at a point beyond and vice versa, except as may from time to time be agreed by the aeronautical authorities of both Contracting Parties.

Section II

The designated airline or airlines of the Czech Republic shall be entitled to operate air services on the routes specified hereunder:

point or points in the Czech Republic - intermediate points to be specified later; points in the Republic of Lithuania - points beyond in Europe to be specified later, and vice versa.

Notes:

1. Intermediate points or points beyond may be omitted on any flight, provided that the service begins in the Czech Republic.

2. No passengers, cargo and mail may be picked up at an intermediate point to be set down in the territory of the Republic of Lithuania or in the territory of the Republic of Lithuania to be set down at a point beyond and vice versa, except as may from time to time be agreed by the aeronautical authorities of both Contracting Parties.

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
ČEKIJOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
S U T A R T I S
DĖL ORO SUSISIEKIMO**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Čekijos Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiomis šalimis", siekdamos pagal Tarptautinę civilinės aviacijos konvenciją, pradėtą pasirašyti Čikagoje 1944 m. gruodžio 7 d., sudaryti Sutartį reguliariam oro susisiekimui tarp jų atitinkamų teritorijų ir už jų ribų pradėti, susitarė:

1 straipsnis SAVOKOS

1. Šioje Sutartyje ir jos Priede, jei kontekste nenumatoma kitaip:

a) terminas "Konvencija" reiškia Tarptautinę civilinės aviacijos konvenciją, pradėtą pasirašyti Čikagoje 1944 m. gruodžio 7 d., ir bet kurį šios Konvencijos Priedą, priimtą pagal šios Konvencijos 90 straipsnį, ir bet kurį Konvencijos arba Priedų pakeitimą, padarytą pagal Konvencijos 90 ir 94 straipsnius, ir pritartą abiejų Susitariančių Šalių;

b) terminas "aeronautikos vadovybės" reiškia:

- Lietuvos Respublikos atveju - Susisiekimo ministeriją;
- Čekijos Respublikos atveju - Transporto ir ryšių ministeriją;
- arba abiem atvejais - bet kurį asmenį ar instituciją, įgaliotą vykdyti funkcijas, kurias šiuo metu atlieka minėtos vadovybės;

c) terminas "paskirtoji aviakompanija" reiškia - aviakompaniją, paskirtą ir įgaliotą pagal šios Sutarties 3 straipsnį eksploatuoti apibrėžtus maršrutus pagal šios Sutarties Priedą;

d) terminai "teritorija", "oro susisiekimas", "tarptautinis oro susisiekimas", "aviakompanija" ir "nutūpimas nekomerciniais tikslais" turi reikšmes, nurodytas Konvencijos 2 ir 96 straipsniuose;

e) terminas "tarifas" reiškia kainas, imamas už keleivių, bagažo ir krovinių vežimą (išskyrus pašto vežimo sąlygas bei užmokestį) ir šių kainų taikymo sąlygas, taip pat komisinius, mokamus už agentūrų paslaugas, bei bet kurių su šiuo vežimu susijusių aviakompanijų teikiamų papildomų paslaugų kainas ir sąlygas, taip pat bet kurią su šiuo vežimu susijusią papildomą naudą;

f) terminas "naudotojo rinkliava" reiškia rinkliavą, kurią aviakompanijos moka kompetentingai institucijai už orlaivių, jų įgulų, keleivių ir krovinių naudojimąsi oro uostu arba oro navigacijos įranga;

g) terminas "talpa" reiškia:

- orlaivio atžvilgiu - šio orlaivio apkrovimą visame maršrute arba jo dalyje;
- sutarto susisiekimo atžvilgiu - šiame susisiekyje naudojamo orlaivio talpą, padaugintą iš skrydžių, kuriuos šis orlaivis atlieka per tam tikrą laiką visame maršrute arba jo dalyje, dažnio;

h) terminai "sutartas susisiekimas" ir "apibrėžtas maršrutas" reiškia tarptautinį oro susisiekimą, vykdomą pagal šios Sutarties 2 straipsnį, ir maršrutą, apibrėžtą Priede;

i) terminas "Priedas" reiškia šios Sutarties Priedą, taip pat ir pakeistą pagal šios Sutarties 16 straipsnio nuostatas. Priedas yra neatskiriama šios Sutarties dalis ir visos nuorodos į Sutartį apima ir Priedą, jei nėra aiškiai susitarta kitaip.

2. Kiekvieno šios Sutarties straipsnio pavadinimas turi tik nurodomąjį ir pagalbinį pobūdį, bet jokių būdu neriboja arba nenustato šios Sutarties tikslų ar ketinimų.

2 straipsnis SUSISIEKIMO TEISĖS

1. Viena Susitarianči šalis suteikia kitai Susitariančiai šaliai šias teises, susijusias su pastarosios Susitariančios šalies paskirtosios aviakompanijos tarptautinio oro susisiekimu vykdytu:

a) nenutupiant perskristi jos teritoriją;

b) nutūpti minėtoje teritorijoje nekomerciniais tikslais;

c) nutūpti minėtoje teritorijoje šios Sutarties Priede numatytuose punktuose bei įlaipinti ir išlaipinti tarptautinio susisiekimu keleivius, pakrauti ir iškrauti krovinius bei pašta, atskirai arba kartu.

2. Kiekvienos Susitariančios šalies aviakompanijos, kurios nėra paskirtos pagal šios Sutarties 3 straipsnį, vykdydamos reguliarių oro susisiekimą, taip pat naudosis šio straipsnio 1 punkto a) ir b) papunkčiuose numatytomis teisėmis.

3. Niekas šiame straipsnyje nesuteikia vienos Susitariančios šalies paskirtajai aviakompanijai lengvatos paimiti kitos Susitariančios šalies teritorijoje keleivius, krovinius ir pašta, gabenamus už užmokestį arba pagal nuomos sutartį, ir vežti juos į kitą šios Susitariančios šalies teritorijos punktą.

3 straipsnis AVIAKOMPAIJŲ PASKYRIMAS

1. Viena Susitarianči šalis turi teisę paskirti kitai Susitariančiai šaliai aviakompaniją ar aviakompanijas sutartam susisiekimui numatytais maršrutais vykdyti. Tačiau, šios Sutarties Priede numatytam atskiram maršrutui eksploatuoti abi Susitariančios šalys gali paskirti tik vieną aviakompaniją. Šį paskyrimą abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės turi atlikti raštu pranešdamos apie tai viena kitai.

2. Abi Susitariančios šalys turi teisę atšaukti arba pakeisti šį paskyrimą.

3. Gavusi tokį raštišką paskyrimą, kitos Susitariančios šalies aeronautikos vadovybė pagal šio straipsnio 4 ir 5 punktus, nedelsdama turi suteikti paskirtajai aviakompanijai ar aviakompanijoms atitinkamus eksploatavimo įgaliojimus.

4. Vienos Susitariančios šalies aeronautikos vadovybė gali reikalauti, kad kitos Susitariančios šalies paskirtoji aviakompanija įrodytų, jog ji pasiruošusi vykdyti įstatymų ir kitų teisės aktų reikalavimus, kuriuos ši vadovybė taiko tarptautiniam oro susisiekimui pagal Konvenciją.

5. Abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės turi teisę nesuteikti šio straipsnio 3 punkte minimo eksploatavimo įgaliojimo arba kelti tokias sąlygas, kurios jų manymu, reikalingos, paskirtajai aviakompanijai naudojantis teisėmis, numatytomis šios Sutarties 2 straipsnyje, bet kuriuo atveju, jei ji nėra įsitikinusi, kad didžioji šios aviakompanijos nuosavybės dalis ir veiksminga kontrolė priklauso šią aviakompaniją paskyrusiai Susitariančiai šaliai ar jos piliečiams, ar abiem kartu.

6. Tokiu būdu paskirta ir įgaliota aviakompanija gali bet kuriuo metu pradėti vykdyti sutartą susisiekimą su sąlyga, kad ji laikysis visų šios Sutarties sąlygų, įskaitant tai, jog šiam susisiekimui galioja tarifai, nustatyti pagal šios Sutarties 9 straipsnį.

4 straipsnis

ATŠAUKIMAS, SUSTABDYMAS IR SĄLYGŲ IŠKĖLIMAS

1. Kiekvienos Susitariančios šalies aeronautikos vadovybė turi teisę nesuteikti arba atšaukti eksploatavimo įgaliojimą, arba sustabdyti šios Sutarties 2 straipsnyje numatytas kitos Susitariančios šalies paskirtosios aviakompanijos teises, arba kelti tokias sąlygas, kurios, jos manymu, yra reikalingos naudojantis šiomis teisėmis:

a) kai aviakompanija nesilaiko šias teises suteikiančios Susitariančios šalies įstatymų arba kitų teisės aktų; arba

b) kai aviakompanija kitaip pažeidžia šios Sutarties reikalavimus; arba

c) bet kuriuo atveju, kai ji neįsitikinusi, kad didžioji šios paskirtosios aviakompanijos nuosavybės dalis arba veiksminga kontrolė priklauso aviakompaniją paskyrusiai Susitariančiai šaliai, arba jos piliečiams, arba abiem kartu.

2. Jei, siekiant užkirsti kelią tolesniam įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidinėjimui, nebūtina nedelsiant atšaukti arba sustabdyti šio straipsnio 1 punkte minimą eksploatavimo įgaliojimą, arba kelti jam sąlygas, šia teise turi būti pasinaudojama tik pasikonsultavus su kita Susitariančia šalimi. Šiuo atveju konsultacijos turi įvykti per trisdešimt (30) dienų nuo tos dienos, kai kita Susitarianči šalis gavo šį raštišką reikalavimą.

5 straipsnis

NAUDOTOJO RINKLIAVOS

Rinkliavos, kurios vienos iš Susitariančių šalių teritorijoje imamos iš kitos Susitariančios šalies paskirtosios aviakompanijos orlaivių už naudojimąsi oro uostais ir kita aviacine

įranga, neturi būti didesnės už tas, kurias moka nacionalinės aviakompanijos orlaiviai, naudojami panašiam tarptautiniame oro susisiekime.

6 straipsnis MUITŲ SĄLYGOS

1. Bet kurios Susitariančios šalies paskirtųjų aviakompanijų orlaiviai, naudojami tarptautiniam oro susisiekimui, taip pat nuolatinė jų įranga, kuro ir tepalų atsargos bei orlaivio atsargos (įskaitant maistą, gėrimus ir rūkalus), esančios šiuose orlaiviuose, turi būti atleidžiamos nuo visų maito, tikrinimo mokesčių ir kitų rinkliavų, jei jos atvežamos į kitos Susitariančios šalies teritoriją ir lieka orlaivyje iki jų išgabenimo atgal.

2. Taip pat nuo šio straipsnio 1 punkte minimų maitų, mokesčių ir rinkliavų, išskyrus rinkliavas, susijusias su aptarnavimo išlaidomis, bus atleidžiama:

a) orlaivio atsargos (įskaitant maistą, gėrimus, rūkalus bei produktus, skirtus parduoti keleiviams), įvežtos arba patiektos Susitariančios šalies teritorijoje nustatytų dydžių ribose ir skirtos naudoti išskrendančiame kitos Susitariančios šalies paskirtosios aviakompanijos orlaivyje, atliekančiame tarptautinį oro susisiekimą;

b) kuras, tepalai ir suvartojamos techninės atsargos, įvežtos į arba patiektos Susitariančios šalies teritorijoje ir skirtos naudoti kitos Susitariančios šalies paskirtosios aviakompanijos orlaivyje, naudojamame tarptautiniam oro susisiekimui, net jei šios atsargos skirtos naudoti daliai kelionės, vykdomos per teritoriją Susitariančios šalies, kurioje jos paimtos į orlaivį;

c) atsarginės dalys, įskaitant variklius, įvežtos į Susitariančios šalies teritoriją kitos Susitariančios šalies paskirtosios aviakompanijos tarptautiniam oro susisiekimui naudojamo orlaivio techninei priežiūrai arba remontui.

3. Šio straipsnio 2 punkte nurodytą įrangą ir atsargas gali būti pareikalauta pateikti atitinkamos institucijos priežiūrai arba kontrolei.

4. Nuo visų maitų ir mokesčių atleidžiama paskirtosios aviakompanijos naudojama reklaminė ir informacinė medžiaga, taip pat vežimo dokumentai, kuriuose yra atspausdintas aviakompanijos pavadinimas, išskyrus rinkliavas, susijusias su aptarnavimo išlaidomis.

5. Nuolatinė orlaivio įranga, taip pat medžiagos ir atsargos, esančios bet kurios Susitariančios šalies orlaivyje, gali būti iškrautos kitos Susitariančios šalies teritorijoje tik šios teritorijos muitinei leidus. Šiuo atveju, jos gali būti pateiktos minėtos institucijos priežiūrai iki jų išgabenimo atgal arba kitokio panaudojimo pagal muitinės taisykles.

6. Šiame straipsnyje numatyti atleidimai taip pat taikomi tais atvejais, kai bet kurios Susitariančios šalies paskirtoji aviakompanija susitarė su kita aviakompanija ar aviakompanijomis kitos Susitariančios šalies teritorijoje paskolinti arba perduoti atsargines dalis, taip pat variklius ir suvartojamąsias technines atsargas, su sąlyga, kad ši kita

aviakompanija ar aviakompanijos naudojasi panašiais pastarosios Susitariančios šalies teikiamais atleidimais.

7. Bagažas ir kroviniai, gabenami tiesioginiu tranzitu per Susitariančios šalies teritoriją, atleidžiami nuo muitų, akcizo mokesčių ir panašių mokesčių bei rinkliavų, nesusijusių su aptarnavimo išlaidomis atvykstant.

7 straipsnis

ĮSTATYMŲ, KITŲ TEISĖS AKTŲ IR PROCEDŪRŲ TAIKYMAS

1. Vienos Susitariančios šalies įstatymai, teisės aktai ir procedūros, reguliuojantys tarptautinėje oro navigacijoje naudojamų orlaivių atskridimą ir išskridimą iš jos teritorijos arba minėtos teritorijos perskridimą, taikomi kitos Susitariančios šalies paskirtajai aviakompanijai.

2. Vienos Susitariančios šalies įstatymai, teisės aktai ir procedūros, susijusios su įvažiavimu, dokumentų tvarkymu, tranzitu, imigracija, pasais, muitine ir sveikatos arba sanitarijos priemonėmis, bus taikomos kitos Susitariančios šalies paskirtajai aviakompanijai ar aviakompanijoms, jų įguloms, keleiviams, kroviniai ir paštui, jiems keliaujant tranzitu, atvykstant, išvykstant ir būnant šios Susitariančios šalies teritorijoje.

3. Keleiviai, vykstantys tranzitu per Susitariančios šalies teritoriją ir nepaliekantys šiam tikslui skirtos oro uosto teritorijos, turės praeiti tik supaprastintą kontrolę, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šios Sutarties 14 straipsnyje numatytos saugumo priemonės bei siekiama išvengti narkotikų bei psichotropinių medžiagų vežimo.

8 straipsnis

TALPOS SĄLYGOS

1. Abiejų Susitariančių šalių paskirtosios aviakompanijos turės teisingas ir lygias galimybes vykdyti oro susisiekimą bet kuriuo maršrutu, numatytu šios Sutarties Priede.

2. Vienos Susitariančios šalies paskirtosios aviakompanijos, vykdydamos sutartą susisiekimą šios Sutarties Priede numatytais maršrutais, turi atsižvelgti į kitos Susitariančios šalies paskirtosios aviakompanijos ar aviakompanijų interesus, kad nepakenktų pastarosios aviakompanijos ar aviakompanijų atliekamam oro susisiekimui.

3. Svarbiausias paskirtosios aviakompanijos atliekamo sutarto susisiekimo tikslas yra suteikti talpą, atitinkančią esamus ir pagrįstai numatomus poreikius keleiviams, paštui ir kroviniams vežti iš arba į aviakompaniją paskyrusios Susitariančios šalies teritoriją.

4. Numatytuose maršrutuose pateikiama talpa turi būti tokia, kokią kartais bendrai nustato ir patvirtina Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės.

9 straipsnis
TARIFAI

1. Tarifai, kuriuos paskirtoji aviakompanija ima bet kuriame sutartame susisiekiame, turi būti nustatomi pagrįsto dydžio, atsižvelgiant į visus svarbius veiksnius, tokius kaip eksploataavimo išlaidos, pagrįstas pelnas, paslaugos standartai, kitų aviakompanijų tarifai ir kitos komercinės rinkos aplinkybės, taip pat transporto naudotojų interesai. Aeronautikos vadovybės gali nepatvirtinti tarifo tik tuo atveju, jei jis neatitinka minėtų principų. Aeronautikos vadovybės ypač didelį dėmesį turi atkreipti į tarifus, kurie gali būti nepageidaujami, kadangi jie yra nepagrįstai diskriminuojantys, pernelyg aukšti arba ribojantys dėl dominuojančios pozicijos, dirbtinai žemi arba galintys padaryti didelę žalą kitai paskirtajai aviakompanijai ar aviakompanijoms. Šie tarifai turi būti tvirtinami sutinkamai su kitomis šio straipsnio sąlygomis.

2. Dėl tarifų, minimų šio straipsnio 1 punkte, visiems nustatytiems maršrutams gali susitarti paskirtosios aviakompanijos. Tačiau ši susitarimo sąlyga nėra privaloma tarifų pateikimui bei nustatymui.

3. Visi taikomi tarifai turi būti pateikti tvirtinti abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybėms mažiausiai prieš trisdešimt (30) dienų iki pasiūlytos jų įvedimo dienos. Abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės šį terminą tarpusavio susitarimu gali sutrumpinti.

4. Bet kokią pasiūlytą tarifą abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės gali tvirtinti bet kuriuo metu. Jei apie patvirtinimą nepranešama, jis bus laikomas Susitariančios šalies aeronautikos vadovybės patvirtintu, jei tos Susitariančios šalies aeronautikos vadovybė per dvidešimt (20) dienų nuo pateikimo dienos nepraneš raštu apie pasiūlyto tarifo nepatvirtinimą. Tačiau tarifo nepatvirtinimo atveju aeronautikos vadovybės, bet kuriai iš jų reikalaujant, tarifą gali nustatyti susitarimu.

5. Nepaisant šio straipsnio 4 punkto, abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės nereikalaus pateikti tvirtinti tarifų kroviniams vežti tarp punktų jų teritorijose. Toks tarifas įsigalios, kai atitinkama aviakompanija tai nuspręs.

6. Jei aeronautikos vadovybės negali susitarti dėl tarifo pagal šio straipsnio 4 punkto sąlygas, ginčas bet kurios iš jų reikalavimu gali būti sprendžiamas pagal šios Sutarties 17 straipsnio sąlygas.

7. Visi tarifai, nustatyti pagal šio straipsnio sąlygas, lieka galioti tol, kol pagal šio straipsnio sąlygas bus pakeisti naujais. Jei abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės nėra susitarusios kitaip, tarifų galiojimas pagal šį punktą negali būti pratęstas ilgiau kaip dvylikai (12) mėnesių nuo tos dienos, kai jie turėjo netekti galios.

3. Prašymą leisti atlikti papildomus skrydžius vienos Susitariančios šalies paskirtoji aviakompanija gali pateikti tvirtinti tiesiogiai kitos Susitariančios šalies aeronautikos vadovybei.

12 straipsnis

KEITIMASIS STATISTIKA

Vienos Susitariančios šalies aeronautikos vadovybė, pareikalavus, pateiks kitos Susitariančios šalies aeronautikos vadovybei periodinius arba kitokius statistinius duomenis, kurių pagrindai gali prireikti paskirtosios aviakompanijos ar aviakompanijų vykdomo sutarto susisiekimo talpai apžvelgti. Ši informacija turi apimti, kiek tai galima, duomenis apie eismo pradžią ir pabaigą.

13 straipsnis

SAUGA

1. Abi Susitariančios šalys pagal šią Sutartį vykdomo oro susisiekimo atžvilgiu pripažįsta galiojančiais tinkamumo skraidyti sertifikatus, kompetencijos sertifikatus ir licencijas, kurias išdavė arba pripažino galiojančiais kita Susitarianči šalis, su sąlyga, kad reikalavimai šiems sertifikatams arba licencijoms atitinka bent minimalius standartus, nustatomus pagal Konvenciją. Tačiau abi Susitariančios šalys skrydžiams virš savo teritorijos gali nepripažinti galiojančiais kompetencijos sertifikatų ir licencijų, kurias jos piliečiams suteikė arba pripažino galiojančiais kita Susitarianči šalis arba kita valstybė.

2. Viena Susitarianči šalis gali reikalauti konsultacijų dėl saugos standartų, kuriuos kita Susitarianči šalis taiko aeronautinei įrangai, įguloms, orlaiviams, taip pat saugumo reikalavimų paskirtųjų aviakompanijų veiklai. Jei konsultacijose viena Susitarianči šalis nustato, kad kita Susitarianči šalis šiose srityse neefektyviai laikosi ir prižiūri saugos standartus ir reikalavimus nustatomus pagal minimalius standartus, numatytus Konvencijoje, kita Susitarianči šalis turi pranešti apie tai ir apie priemones, kurių reikia imtis, kad galėtų atitikti šiuos minimalius standartus, o kita Susitarianči šalis turi imtis atitinkamų koreguojančių veiksmų. Viena Susitarianči šalis pasilieka teisę kitos Susitariančios šalies paskirtajai aviakompanijai ar aviakompanijoms nesuteikti, atšaukti arba apriboti eksploatavimo įgaliojimą, jei kita Susitarianči šalis per pagrįstą laiką nesiima šių atitinkamų veiksmų.

14 straipsnis

AVIACINIS SAUGUMAS

1. Kiekviena Susitarianči šalis dar kartą patvirtina, kad jos įsipareigojimas kitai Susitariančiai šaliai ginti civilinės aviacijos saugumą nuo neteisėtų veiksmų yra sudėtinė šios Sutarties dalis.

2. Abi Susitariančios šalys ypač veiks pagal aviacijos saugumo reikalavimus, numatytus Konvencijoje dėl nusikaltimų ir tam tikrų kitų veiksmų, padarytų orlaivyje, pasirašytoje 1963 m. rugsėjo 14 d. Tokijyje, Konvencijoje dėl kovos su neteisėtu orlaivių pagrobimu, pasirašytoje 1970 m. gruodžio 16 d. Hagoje, Konvencijoje dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš civilinės aviacijos saugumą, pasirašytoje 1971 m. rugsėjo 23 d. Monrealyje, ir Protokole dėl kovos su neteisėtais smurto veiksmais, padarytais tarptautinę civilinę aviaciją aptarnaujančiuose oro uostuose, pasirašytame 1988 m. vasario 24 d. Monrealyje, papildančiame Konvenciją dėl kovos su neteisėtais veiksmais prieš civilinės aviacijos saugumą, ir bet kurioje kitoje daugiašalėje sutartyje dėl aviacijos saugumo, priimtoje abiejų Susitariančių šalių.

3. Viena Susitarianči šalis paprašyta suteiks kitai Susitariančiai šaliai visokeriopą būtiną pagalbą neteisėtam orlaivių pagrobimui ir kitiems neteisėtiems veiksams, keliantiems pavojų tokių orlaivių, jų keleivių ir įgulų, oro uostų ir aeronavigacinės įrangos saugumui, taip pat bet kuriai kitai grėsmei civilinės aviacijos saugumui išvengti.

4. Tarpusavio santykiuose Susitariančios šalys veiks pagal Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos nustatytus aviacijos saugumo reikalavimus, sudarančius Konvencijos Priedus, kiek šie saugumo reikalavimai yra taikytini Susitariančioms šalims. Abi Susitariančios šalys reikalaus, kad jų registro orlaivių naudotojai arba orlaivių naudotojai, kurių pagrindinė veiklos arba nuolatinė buvimo vieta yra jų teritorijoje, taip pat jų teritorijoje esančių oro uostų naudotojai veiktų pagal šiuos aviacijos saugumo reikalavimus.

5. Viena Susitarianči šalis sutinka, kad iš orlaivių naudotojų gali būti reikalaujama laikytis šio straipsnio 4 punkte numatytų aviacijos saugumo reikalavimų, kuriuos kita Susitarianči šalis kelia atvykimui, išvykimui ir buvimui jos teritorijoje.

6. Abi Susitariančios šalys užtikrins, kad jų teritorijose būtų veiksmingai taikomos atitinkamos priemonės orlaiviams apsaugoti ir keleiviams, įgulai, rankiniam bagažui, bagažui, kroviniui, paštui ir orlaivio atsargoms patikrinti prieš įlaipinimą arba pakrovimą ir jo metu.

7. Viena Susitarianči šalis taip pat palankiai atsižvelgs į bet kurį kitos Susitariančios šalies prašymą, kilus ypatingai grėsmei, imtis specialių saugumo priemonių.

8. Kai įvyksta incidentas, susijęs su neteisėtu civilinių orlaivių pagrobimu, arba kyla tokio incidento grėsmė, taip pat grėsmė, susijusi su kitokiais neteisėtais veiksmais prieš orlaivių, jų keleivių ir įgulos, oro uostų arba aeronavigacinės įrangos saugumą, viena Susitarianči šalis padės kitai Susitariančiai šaliai, palengvindama ryšį, ir imsis kitų atitinkamų priemonių, įgalinančių greitai ir saugiai likviduoti tokį incidentą arba jo grėsmę.

9. Kai Susitarianči šalis turi pakankamo pagrindo manyti, kad kita Susitarianči šalis nesilaiko šiame straipsnyje numatytų aviacijos saugumo reikalavimų, pirmosios Susitariančios šalies aeronautikos vadovybė gali pareikalauti skubių konsultacijų su kitos Susitariančios šalies aeronautikos vadovybe.

15 straipsnis KONSULTACIJOS

1. Glaudžiai bendradarbiaudamos Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės kartkartėmis konsultuosis, siekdamos užtikrinti šios Sutarties ir jos Priedo reikalavimų vykdymą.

2. Abi Susitariančios šalys gali reikalauti konsultacijų dėl bet kurios problemos, susijusios su šios Sutarties taikymu ir interpretavimu. Šios konsultacijos gali vykti žodžiu arba raštu ir turi prasidėti per trisdešimt (30) dienų nuo reikalavimo pateikimo dienos, jei Susitariančios šalys nesusitars kitaip.

16 straipsnis PAKEITIMAI

1. Jei kurios nors Susitariančios šalies manymu reikia pakeisti kurią nors šios Sutarties sąlygą, ji gali reikalauti konsultacijų su kita Susitariančia šalimi. Šios konsultacijos, kurias gali surengti aeronautikos vadovybės žodžiu arba raštu, prasidės per šešiasdešimt (60) dienų po reikalavimo pateikimo dienos, jei Susitariančios šalys nesusitars kitaip. Bet kurie taip sutarti pakeitimai įsigalios, kai bus patvirtinti pagal abiejų Susitariančių šalių procedūras, numatytas nacionaliniais įstatymais, ir bus pasikeista diplomatinėmis notomis.

2. Šios Sutarties Priedo pakeitimai gali būti padaryti tiesioginiu Susitariančių šalių aeronautikos vadovybių susitarimu ir įsigalios pasikeitus atitinkamais raštais.

17 straipsnis GINČŲ SPRENDIMAS

1. Jei tarp Susitariančių šalių kyla koks nors ginčas dėl šios Sutarties aiškinimo arba taikymo, Susitariančios šalys pirmiausia mėgins išspręsti jį derybomis.

2. Jei Susitariančios šalys ginčo negali išspręsti derybomis, jos gali susitarti pateikti jį asmeniui arba institucijai patariamajai nuomonei pareikšti arba sprendimui priimti, arba vienos iš Susitariančių šalių reikalavimu, perduoti jį trijų arbitrų trečiųjų teismui. Po vieną arbitrą skiria kiekviena Susitarianči šalis, o trečiąją pasirenka abu paskirtieji arbitrai. Abi Susitariančios šalys arbitrą turi paskirti per šešiasdešimt (60) dienų nuo kitos Susitariančios šalies reikalavimo ginčą perduoti trečiųjų teismui pateikimo diplomatiniais kanalais. Trečiasis arbitras turi būti paskirtas per kitas šešiasdešimt (60) dienų. Jei bet kuri Susitarianči šalis nepaskirs arbitro per nustatytą laikotarpį arba, jei per nurodytą laiką neparenkamas trečiasis arbitras, Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos Tarybos prezidentas, bet kuriai Susitariančiai šaliai paprašius, gali paskirti atitinkamą arbitrą. Visais atvejais trečiasis arbitras turi būti trečiosios valstybės pilietis, pirmininkauti trečiųjų teismui ir numatyti posėdžiavimo vietą. Jei Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos Tarybos prezidentas yra vienos iš Susitariančių šalių pilietis arba dėl ko kito negali vykdyti šios funkcijos, reikiamus paskyrimus turi atlikti jį pavaduojantis viceprezidentas.

3. Kiekviena Susitarianči šalis turi padengti savo arbitro išlaidas ir užmokestį, o užmokestį trečiajam arbitrai bei išlaidas, susijusias su jo veikla bei trečiųjų teismo veikla, Susitariančios šalys apmoka po lygiai.

4. Trečiųjų teismas savo sprendimus priima balsų dauguma. Susitariančios šalys turi vykdyti visus sprendimus, priimtus pagal šio straipsnio 2 punktą.

5. Jei kuri nors Susitarianči šalis nevykdo sprendimo, priimto pagal šio straipsnio 2 punktą, kita Susitarianči šalis gali apriboti, sustabdyti arba atšaukti teises ar privilegijas, kurios šia Sutartimi suteikiamos kitai Susitariančiai šaliai-pažeidėjai arba paskirtajai aviakompanijai ar aviakompanijoms - pažeidėjoms.

18 straipsnis

NUTRAUKIMAS

1. Viena Susitarianči šalis gali bet kuriuo metu raštu diplomatiniais kanalais pranešti kitai Susitariančiai šaliai apie savo sprendimą nutraukti šią Sutartį. Šis pranešimas tuo pačiu metu turi būti perduotas ir Tarptautinei Civilinės Aviacijos Organizacijai. Šiuo atveju Sutartis nutrūks per dvylika (12) mėnesių nuo tos dienos, kai kita Susitarianči šalis pateiks pranešimą, jei jis Susitariančių šalių susitarimu nebus atšauktas nepasibaigus šiam terminui.

2. Nesant kitos Susitariančios šalies patvirtinimo, kad ji gavo pranešimą, bus manoma, kad jis gautas po keturiolikos (14) dienų, kai jis buvo pateiktas Tarptautinei Civilinės Aviacijos Organizacijai.

19 straipsnis

ATITIKIMAS DAUGIAŠALĖMS KONVENCIJOMS

1. Jei įsigalioja bendroji daugiašalė konvencija dėl tarptautinio oro transporto, kuri daro poveikį abiejų Susitariančių šalių tarpusavio santykiams, ši Sutartis turi būti pakeista taip, kad atitiktų šios daugiašalės konvencijos reikalavimus tiek, kiek jie yra priimtini abiems Susitariančioms šalims.

2. Pagal šios Sutarties 15 straipsnį gali būti surengtos konsultacijos, kurių tikslas - nustatyti, kiek daugiašalės konvencijos nuostatos įtakoja šią Sutartį.

20 straipsnis

REGISTRAVIMAS

Ši Sutartis ir bet kokie vėlesni jos pakeitimai turi būti įregistruoti Tarptautinėje civilinės aviacijos organizacijoje.

21 straipsnis
ĮSIGALIOJIMAS IR GALIOJIMO TRUKMĖ

1. Ši Sutartis galios penkerius (5) metus. Jei nė viena Susitarianči Šalis nepateiks pranešimo nutraukti Sutartį prieš dvylika (12) mėnesių iki anksčiau minėto penkerių (5) metų termino pabaigos, jos galiojimas pratęsiamas neribotam laikui.

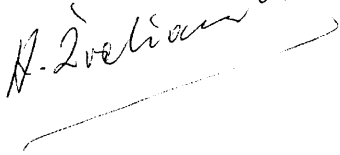
2. Abi Susitariančios šalys, pasikeisdamos diplomatinėmis notomis, turi pranešti viena kitai, kad jų atitinkami reikalavimai Sutarčiai įsigalioji įvykdyti. Sutartis įsigalios nuo paskutiniosios notos pateikimo datos.

3. Ši sutartis laikinai taikoma nuo jos pasirašymo dienos.

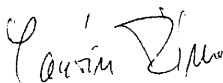
Tai patvirtindami, čia pasirašiusieji, būdami tinkamai atitinkamų savo Vyriausybų įgalioji, pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta 1997 m. *gruodžio 16 d. Pralioje* dviem egzemplioriais lietuvių, čekų ir anglų kalbomis. Visi trys tekstai turi vienodą galią. Kilus nesutarimams dėl aiškinimo arba taikymo, vadovaujamas tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

ČEKIJOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

PRIEDAS

I Skyrius

Lietuvos Respublikos paskirtoji aviakompanija ar aviakompanijos įgaliojamos vykdyti oro susisiekimą šiais maršrutais:

punktas ar punktai Lietuvos Respublikoje - tarpiniai punktai (bus apibrėžti vėliau);
punktai Čekijos Respublikoje - punktai už Čekijos Respublikos ribų Europoje ir atvirkščiai
(bus apibrėžti vėliau).

Pastabos:

1. Tarpiniai punktai arba punktai už Čekijos Respublikos ribų gali būti praleisti, skrendant bet kuriuo reisui, su sąlyga, kad susisiekimas prasideda Lietuvos Respublikoje.
2. Negalima paimti keleivių, krovinių ir pašto tarpiniame punkte ir palikti Čekijos Respublikos teritorijoje arba paimti Čekijos Respublikos teritorijoje ir palikti punkte už Čekijos Respublikos ribų ir atvirkščiai, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to gali kartkartėmis susitarti abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės.

II Skyrius

Čekijos Respublikos paskirtoji aviakompanija ar aviakompanijos įgaliojamos vykdyti oro susisiekimą šiais maršrutais:

punktas ar punktai Čekijos Respublikoje - tarpiniai punktai (bus apibrėžti vėliau); punktai Lietuvos Respublikoje - punktai už Lietuvos Respublikos ribų Europoje ir atvirkščiai (bus apibrėžti vėliau).

Pastabos:

1. Tarpiniai punktai arba punktai už Lietuvos Respublikos ribų gali būti praleisti, skrendant bet kuriuo reisui, su sąlyga, kad susisiekimas prasideda Čekijos Respublikoje.
2. Negalima paimti keleivių, krovinių ir pašto tarpiniame punkte ir palikti Lietuvos Respublikos teritorijoje arba paimti Lietuvos Respublikos teritorijoje ir palikti punkte už Lietuvos Respublikos ribų, ir atvirkščiai, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to gali kartkartėmis susitarti abiejų Susitariančių šalių aeronautikos vadovybės.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD RELATIF AUX SERVICES AÉRIENS ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République tchèque (ci-après dénommés "les Parties contractantes"), désireux de conclure un Accord, conformément à la Convention relative à l'aviation civile internationale ouverte à la signature à Chicago le 7 décembre 1944, en vue d'établir des services aériens entre les territoires des deux pays et au-delà, sont convenus de ce qui suit:

Article 1. Définitions

1. Aux fins du présent Accord et de son annexe, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) L'expression "la Convention" s'entend de la Convention relative à l'aviation civile internationale ouverte à la signature à Chicago le 7 décembre 1944, ainsi que de toute annexe adoptée conformément à l'article 90 de ladite Convention ou de tout amendement apporté aux annexes ou à la Convention, conformément aux articles 90 et 94 de celle-ci, qui ont été adoptés par les Parties contractantes;

b) L'expression "autorités aéronautiques" s'entend:

- En ce qui concerne la République de Lituanie, du Ministère des transports;
- En ce qui concerne la République tchèque, du Ministère des transports et des communications; Ou, dans les deux cas, de toute personne ou de tout organisme habilité à remplir les fonctions pouvant être présentement exercées par les deux autorités susmentionnées;

c) L'expression "entreprise désignée" s'entend de toute entreprise de transport aérien qui a été désignée pour exploiter les routes indiquées dans l'annexe au présent Accord et qui a été autorisée à le faire conformément à l'article 3 dudit Accord;

d) Les expressions "territoire", "service aérien", "service aérien international", "entreprise de transport aérien" et "escale non commerciale" ont la signification que leur donnent les articles 2 et 96 de la Convention;

e) L'expression "tarif" s'entend des prix à acquitter pour le transport de passagers, bagages ou marchandises (à l'exclusion du courrier) et les conditions en vertu desquelles les prix s'appliquent y compris les commissions qui seront payées pour les services d'agences, les prix et les conditions pour tout service accessoire au transport offert par les entreprises aériennes et inclut également tout bénéfice significatif concomitant au transport.

f) L'expression "redevance d'usage" s'entend de la redevance que les autorités compétentes font payer à une entreprise de transport aérien pour l'utilisation des installations d'aéroport ou de navigation aérienne par leurs aéronefs, leurs équipages, leurs passagers et leur cargaison;

g) L'expression "capacité" s'entend :

- par rapport à un aéronef, de la charge marchande dont cet aéronef dispose sur une route ou un tronçon de route ;

- par rapport à un service aérien agréé, de la capacité des aéronefs affectés à ce service, multiplié par la fréquence des vols effectués par ces aéronefs durant une période donnée sur une route ou un tronçon de route ;

h) Les expressions "service convenu" et "route indiquée" s'entendent du service aérien international visé à l'article 2 du présent Accord et de la route indiquée dans l'annexe au présent Accord.

i) L'expression "annexe" s'entend de l'annexe au présent Accord ou de l'annexe telle qu'elle peut être modifiée conformément aux dispositions de l'article 16 du présent Accord. L'annexe fait partie intégrante du présent Accord, sauf indication contraire, toute référence à l'Accord vise également l'annexe.

2. Les titres des articles du présent Accord ne sont là qu'aux fins de référence et à titre accessoire et sont dépourvus de toute valeur limitative ou descriptive quant au but ou à l'intention du présent Accord.

Article 2. Droits de circulation

1. Chaque Partie contractante accorde à l'autre Partie contractante les droits suivants en vue de l'exploitation de services aériens internationaux par l'entreprise désignée par l'autre Partie contractante:

a) Droit de survoler son territoire sans y faire escale;

b) Droit de faire des escales non commerciales sur ledit territoire;

c) Droit de faire escale sur ledit territoire aux points indiqués dans l'annexe au présent Accord en vue de débarquer ou d'embarquer des passagers, de charger ou de décharger des marchandises et du courrier séparément ou ensemble, en trafic international.

2. Les entreprises de transport aérien de chaque Partie contractante autres que celles qui sont désignées conformément à l'article 3 du présent Accord jouissent également des droits énoncés aux alinéas a et b du paragraphe 1 du présent article.

3. Aucune disposition du présent article n'est censée conférer à une entreprise désignée de l'une des Parties contractantes le privilège d'embarquer sur le territoire de l'autre Partie contractante des passagers ou de charger sur ledit territoire des marchandises et du courrier transportés contre rémunération ou en exécution d'un contrat de location pour les débarquer ou les décharger à un autre point du territoire de cette autre Partie contractante.

Article 3. Désignation des entreprises de transport aérien

1. Chaque Partie contractante a le droit de désigner à l'autre Partie contractante une ou plusieurs entreprises de transport aérien chargées d'assurer les services convenus sur les routes indiquées. Toutefois, chaque Partie contractante ne peut désigner qu'une entreprise de transport aérien pour desservir l'une des routes indiquées dans la partie pertinente de

l'annexe au présent Accord. Cette désignation doit être effectuée par une notification écrite entre les autorités aéronautiques des deux parties contractantes.

2. Chaque Partie contractante a le droit de retirer ou de modifier les désignations susmentionnées.

3. Dès réception d'une telle désignation formulée par écrit, l'autre Partie contractante doit, sous réserve des dispositions des paragraphes 4 et 5 du présent article, accorder sans délai à l'entreprise désignée les autorisations d'exploitation appropriées.

4. Les autorités aéronautiques de l'une des Parties contractantes peuvent exiger d'une entreprise désignée par l'autre Partie contractante la preuve qu'elle est en mesure de remplir les conditions prescrites par les lois et règlements que ces autorités appliquent normalement et raisonnablement aux services aériens internationaux, en conformité avec les dispositions de la Convention.

5. Chacune des Parties contractantes a le droit de refuser d'accorder les autorisations d'exploitation visées au paragraphe 3 du présent article ou de soumettre aux conditions qu'elle juge nécessaires l'exercice, par une entreprise désignée, des droits visés à l'article 2 dans tous les cas où elle n'a pas la certitude qu'une part importante de la propriété et le contrôle effectif de cette entreprise sont entre les mains de la Partie contractante qui l'a désignée ou de ressortissants de celle-ci, ou de l'une et des autres.

6. Lorsqu'une entreprise de transport aérien a ainsi été désignée et autorisée, elle peut à tout moment commencer d'assurer les services convenus, à condition qu'elle se conforme à toutes les dispositions applicables du présent Accord, y compris celles concernant les tarifs établis en conformité avec l'article 9 du présent Accord et applicables au service concerné.

Article 4. Révocation, suspension et fixation de conditions

1. Les autorités aéronautiques de chacune des Parties contractantes a le droit de retenir ou de révoquer une autorisation d'exploitation ou de suspendre l'exercice, par une entreprise désignée de l'autre Partie contractante, des droits spécifiés à l'article 2 du présent Accord ou de fixer les conditions qu'elle juge nécessaires pour l'exercice de ces droits:

a) Lorsque cette entreprise ne se conforme pas aux lois ou règlements de la Partie contractante qui a accordé ces droits;

b) Lorsque l'entreprise de transport aérien ne se conforme pas, de toute autre manière, aux conditions prescrites dans le présent Accord;

c) Lorsque la Partie contractante concernée n'a pas la certitude qu'une part importante de la propriété et le contrôle effectif de l'entreprise désignée sont entre les mains de la Partie contractante qui a désigné l'entreprise en question ou de ses ressortissants, ou de l'une et des autres.

2. A moins qu'elle ne soit forcée de procéder immédiatement à la révocation ou à la suspension de l'autorisation d'exploitation visée au paragraphe 1 du présent article ou à la fixation de conditions mentionnées dans ledit paragraphe pour prévenir de nouvelles infractions à ses lois ou règlements, la Partie contractante concernée ne peut exercer ce droit qu'après avoir consulté l'autre Partie contractante. En pareil cas, les consultations commen-

cent dans les trente (30) jours qui suivent la date à laquelle l'autre Partie contractante reçoit une demande écrite dans ce sens.

Article 5. Redevances d'usage

Les redevances perçues sur le territoire de l'une ou l'autre Partie contractante au titre de l'utilisation des aéroports et autres installations aéronautiques par les aéronefs d'une entreprise désignée de l'autre Partie contractante ne sont pas plus élevées que celles acquittées par les aéronefs d'une entreprise nationale de transport aérien assurant des services aériens internationaux analogues. Article 6 Droits de douane

1. Les aéronefs utilisés en service aérien international par les entreprises désignées de l'une ou l'autre Partie contractante de même que leur équipement normal et les quantités habituelles de carburant et de lubrifiants, et les provisions de bord (y compris les denrées alimentaires, les boissons et le tabac) embarqués sur lesdits aéronefs sont exonérés de tous droits de douane, frais d'inspection et autres droits et taxes à leur arrivée sur le territoire de l'autre Partie contractante, à condition que lesdits équipement et fournitures restent à bord des aéronefs jusqu'à ce qu'ils soient réexportés.

2. Sont également exonérés des droits, frais et redevances visés au paragraphe 1 du présent article, à l'exception des redevances perçues au titre de services rendus:

a) Les provisions de bord (y compris les denrées alimentaires, les boissons et le tabac) introduites ou fournies sur le territoire d'une Partie contractante et embarquées, dans des limites raisonnables et pour y être utilisées, à bord d'aéronefs quittant ledit territoire en service aérien international et exploités en service aérien international par une entreprise désignée de l'autre Partie contractante ;

b) Le carburant, les lubrifiants et les approvisionnements techniques d'emploi immédiat introduits ou fournis sur le territoire d'une Partie contractante en vue de l'utilisation par des aéronefs exploités en service aérien international par une entreprise désignée de l'autre Partie contractante, même si ces fournitures doivent être utilisées sur la partie du trajet effectuée au-dessus du territoire de la Partie contractante où elles ont été embarquées.

c) Les pièces de rechange, y compris les moteurs, introduites sur le territoire me Partie contractante en vue de l'entretien ou de la remise en état des aéronefs exploités en service aérien international par une entreprise désignée de l'autre Partie contractante ;

3. Il peut être exigé que l'équipement et les fournitures visés au paragraphe 2 présent article soient placés sous la surveillance ou le contrôle de l'administration douanière ou de toutes autres autorités habilitées.

4. Le matériel publicitaire et d'information ainsi que les documents de transport sur lesquels figure le logo de l'entreprise aérienne et qui sont destinés à être utilisés par l'entreprise désignée de l'autre partie contractantes sont exonérés de tous droits de douane et taxes conformément aux lois et aux règlements à l'exception des redevances pour un service fourni.

5. L'équipement normal de bord ainsi que le matériel et les approvisionnements demeurant à bord des aéronefs d'une entreprise de transport aérien de l'une l'autre Partie contractante ne peuvent être déchargés sur le territoire de l'autre partie contractante qu'avec l'assentiment des autorités douanières dudit territoire. En pareil cas, ils doivent être placés

sous la surveillance desdites autorités jusqu'à ce qu'ils soient réexportés ou qu'il soit autrement disposé conformément à la réglementation douanière.

6. Les exemptions que prévoit le présent article s'appliqueront également lorsque l'entreprise désignée de l'une ou l'autre des parties contractantes aura conclu avec une ou plusieurs entreprises de transport aérien des arrangements en vue du prêt et du transfert sur le territoire de l'autre partie contractante des pièces de rechange y compris des moteurs et du matériel technique périssable sur le territoire de l'autre partie contractante à condition que ladite ou lesdites entreprises bénéficient des mêmes exemptions de la part de cette autre partie contractante.

7. Les bagages et marchandises en transit direct à travers le territoire de l'une des Parties contractantes sont exonérés de tous droits de douanes, taxes d'accise et redevances et prélèvements similaires qui ne reposeraient pas sur le coût de services fournis à l'arrivée.

Article 7. Application des lois, des règlements et des procédures

1. Pour tout aéronef se trouvant sur le territoire d'une Partie contractante, qui y pénètre ou qui en sort, les lois et règlements de celle-ci concernant l'exploitation et la navigation des aéronefs doivent être observés par les entreprises de transport aérien de l'autre Partie contractante.

2. Les lois, règlements et procédures de chaque Partie contractante concernant l'entrée, le passage en douane, le transit, l'immigration, les passeports, la douane et la quarantaine doivent être observés par l'entreprise désignée de l'autre Partie contractante et, ses équipages ainsi que par les passagers, les marchandises et le courrier transportés par elle, ou pour leur compte, qu'ils soient en transit à travers le territoire de la Partie contractante, qu'ils y pénètrent, qu'ils en sortent ou qu'ils s'y trouvent.

3. Les passagers en transit à travers le territoire de l'une ou l'autre Partie contractante ne sont soumis qu'à des formalités douanières et à un contrôle de l'immigration simplifiés, sauf en ce qui concerne les mesures de sécurité prévues à l'article 14 du présent accord visant à prévenir les trafics de stupéfiants et de substances psychotropes.

Article 8. Dispositions relatives à la capacité

1. Les entreprises désignées de chaque Partie contractante devront avoir la possibilité d'assurer, dans des conditions égales et équitables, des services aériens sur toute route indiquée dans l'annexe au présent Accord.

2. Lorsqu'elles exploitent les services convenus sur les routes indiquées dans l'annexe au présent Accord, les entreprises désignées de l'une ou l'autre Partie contractante doivent prendre en considération les intérêts de l'entreprise désignée de l'autre Partie contractante afin de ne pas compromettre indûment les services aériens assurés par l'entreprise en question.

3. Les services convenus assurés par une entreprise désignée doivent avoir pour but essentiel d'offrir une capacité adaptée aux besoins courants et raisonnablement prévisibles en ce qui concerne le transport des passagers, du courrier et des marchandises en provenance

ou à destination du territoire de la Partie contractante qui a désigné l'entreprise de transport aérien.

4. Les possibilités offertes sur les routes indiquées sont fixées et approuvées conjointement par les autorités aéronautiques des parties contractantes.

Article 9 Tarifs

1. Les tarifs pratiqués par l'entreprise désignée pour des services convenus doivent être fixés à des taux raisonnables, en tenant compte de tous les éléments d'appréciation pertinents, notamment du coût d'exploitation, de la réalisation d'un bénéfice raisonnable, des normes de service et des tarifs appliqués par les autres entreprises de transport aérien ainsi que des intérêts des usagers. Les autorités aéronautiques ne peuvent refuser d'approuver un tarif que s'il ne respecte pas le principe mentionné plus haut. Les autorités aéronautiques doivent accorder une attention particulière aux tarifs qui sont discriminatoires de façon irraisonnable, trop élevés ou restrictifs du fait de l'abus d'une position dominante ou artificiellement bas et risquant de causer des dommages sérieux à une autre ou à d'autres entreprises désignées. Les tarifs doivent être fixés conformément aux dispositions suivantes du présent article.

2. Les tarifs visés au paragraphe 1 du présent article peuvent être convenus entre les entreprises de transport aérien désignées pour chacune des routes spécifiées. Toutefois, un tel accord ne constitue pas une condition obligatoire pour le dépôt et l'établissement des tarifs.

3. Chaque tarif doit être déposé pour approbation auprès des autorités aéronautiques des deux parties contractantes trente (30) jours au moins avant la date projetée de sa mise en place. La durée de cette période peut être réduite par accord entre les autorités aéronautiques des Parties contractantes.

4. Tout tarif proposé doit être approuvé par les autorités aéronautiques de l'une ou l'autre des Parties contractantes à n'importe quel moment. En l'absence d'une telle approbation, le tarif sera considéré comme accepté par les autorités aéronautiques de l'une des parties contractantes à moins que vingt (20) jours avant le dépôt une notification écrite du refus du tarif à l'autre partie contractante.

5. Nonobstant les dispositions du paragraphe 4, les autorités aéronautiques des deux parties contractantes ne pourront exiger le dépôt pour approbation des tarifs pour le transport de marchandises entre des points situés sur leurs territoires respectifs. Ces tarifs s'appliquent lorsque l'entreprise concernée en décide ainsi.

6. Si les autorités aéronautiques ne peuvent fixer le tarif en application des dispositions du paragraphe 4 du présent article, le différend peut, à la demande de l'une ou l'autre des autorités être réglé conformément aux dispositions de l'article 17 du présent accord.

7. Chaque tarif établi conformément aux dispositions du présent article, reste en vigueur jusqu'à ce qu'il soit remplacé par un nouveau tarif conformément aux dispositions du présent article. Toutefois, aucun tarif ne peut être prorogé, en vertu du présent paragraphe, pour une période supérieure à douze (12) mois au-delà de la date à laquelle il devrait normalement expirer.

Article 10. Dispositions commerciales et financières

1. Chaque Partie contractante accorde à l'entreprise désignée de l'autre Partie contractante, sur la base de la réciprocité, le droit d'avoir sur son territoire les bureaux et les représentants, y compris le personnel administratif, commercial et technique nécessaires pour faire face aux besoins de l'entreprise désignée. Ces bureaux, représentants et personnel doivent respecter les lois et les règlements en vigueur sur le territoire de l'autre partie contractante.

2. L'entreprise désignée de chaque Partie contractante a le droit de vendre des prestations de transport aérien sur le territoire de l'autre Partie contractante soit directement, soit par l'entremise d'agents. Les Parties contractantes ne limitent pas le droit des entreprises désignées de chaque Partie contractante de vendre, ni celui de quiconque d'acheter, des prestations de transport aérien, sous réserve de réciprocité.

Les activités susmentionnées doivent être exercées en conformité avec les lois et les règlements de l'autre Partie contractante.

3. Les comptes et les paiements entre les entreprises désignées sont réglés conformément aux accords de paiement en vigueur entre les deux Etats. En l'absence de dispositions appropriées dans les accords de paiement, les comptes et paiements susmentionnés sont réglés en monnaie librement convertible conformément aux prescriptions en vigueur sur le territoire desdits Etats.

4. Les entreprises de transport aérien des Parties contractantes sont libres de transférer du territoire où elles ont procédé à des opérations de vente vers le territoire où leur siège est situé l'excédent, réalisé dans le premier territoire, des recettes sur les dépenses. Sont compris dans le montant net des transferts susmentionnés les recettes provenant de la vente directe ou par l'entremise d'agents de services de transport aérien et de services auxiliaires ou supplémentaires ainsi que les intérêts commerciaux normaux produits par lesdites recettes déposées en compte en attendant d'être transférées.

5. La conversion et le transfert de ces recettes sont effectués au taux de change applicable aux transactions courantes à la date à laquelle les recettes en question font l'objet d'un ordre de conversion et de transfert et ne sont assujettis à aucun prélèvement, à l'exception de ceux qui sont habituellement opérés par les banques au titre des opérations de conversion et de transfert.

Article 11. Acceptation des horaires

1. L'entreprise ou les entreprises désignées de chacune des parties soumettent leurs programmes d'exploitation (horaires d'été et horaires d'hiver) à l'acceptation des autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante au moins quarante-cinq (45) jours avant la date prévue pour son entrée en vigueur. Le programme doit notamment indiquer les horaires, la fréquence des services, le type d'appareil et le nombre de sièges disponibles. Les autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante informent par écrit la ou les entreprises de transport aérien de leur décision positive ou négative à cet égard dans un délai de trente (30) jours.

2. Toute modification ultérieure des horaires est soumise à l'acceptation des autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante.

3. Les demandes d'autorisation d'exploiter des vols supplémentaires doivent être soumises par l'entreprise désignée de l'une des Parties contractantes pour approbation aux autorités aéronautiques de l'autre partie contracte.

Article 12. Echange de statistiques

Les autorités aéronautiques de chaque Partie contractante fournissent aux autorités aéronautiques de l'autre Partie contractante, à la demande de celles-ci, les relevés statistiques périodiques et autres qui pourraient être raisonnablement nécessaires pour étudier la capacité offerte sur les services convenus par l'entreprise désignée. Cette information comporte dans la mesure du possible, les renseignements relatifs à l'origine et à la destination du trafic.

Article 13. Sûreté

1. Chaque Partie contractante reconnaît la validité, aux fins de l'exploitation des transports aériens visés dans le présent Accord, des certificats de navigabilité, brevets d'aptitude et licences délivrés ou validés par l'autre Partie contractante, sous réserve que les conditions de délivrance ou de validation de ces certificats ou licences soient au moins aussi rigoureuses que les normes minimales qui pourraient être établies conformément à la Convention. Chaque Partie contractante peut toutefois refuser de reconnaître la validité, aux fins du survol de son territoire, des brevets d'aptitude et des licences dont ses propres ressortissants seraient munis et qui leur auraient été délivrés ou qui auraient été validés par l'autre Partie contractante.

2. Chaque Partie contractante peut demander que des consultations aient lieu au sujet des normes de sûreté en vol appliquées par l'autre Partie contractante aux installations aéronautiques, aux équipages, aux aéronefs et aux conditions de sécurité des opérations des entreprises désignées. Si, à l'issue de ces consultations, une Partie contractante conclut que l'autre Partie contractante n'applique pas et ne fait pas respecter effectivement dans ces domaines des normes et des prescriptions de sécurité en vol au moins aussi rigoureuses que les normes minimales qui pourraient être fixées conformément à la Convention, l'autre Partie contractante en reçoit notification en même temps que des mesures jugées nécessaires pour qu'il y ait conformité avec les normes minimales susmentionnées; elle doit alors procéder aux ajustements voulus. Chaque Partie contractante se réserve le droit de retenir, révoquer ou restreindre l'autorisation d'exploitation d'une entreprise désignée par l'autre Partie contractante, si celle-ci ne prend pas les mesures appropriées en question dans un délai raisonnable.

Article 14 Sécurité aérienne

1. Chaque Partie contractante réaffirme que l'obligation qu'elle a à l'égard de l'autre Partie contractante de protéger la sécurité de l'aviation civile contre tout acte d'intervention illicite fait partie intégrante du présent Accord.

2. En particulier, chaque Partie contractante agit conformément aux dispositions concernant la sécurité aérienne qui figurent dans la Convention relative aux infractions et à certains autres actes survenant à bord des aéronefs, signée à Tokyo le 14 septembre 1963, la Convention pour la répression de la capture illicite d'aéronefs, signée à La Haye le 16 décembre 1970, et la Convention pour la répression d'actes illicites dirigés contre la sécurité de l'aviation civile, signée à Montréal le 23 septembre 1971, ainsi que dans le Protocole pour la répression des actes illicites de violence dans les aéroports servant à l'aviation civile internationale, complémentaire à la Convention pour la répression d'actes illicites dirigés contre la sécurité de l'aviation civile, fait à Montréal le 23 septembre 1971 et signé à Montréal le 24 février 1988 et à tout autre accord multilatéral régissant concernant la sécurité aérienne obligatoire pour les parties.

3. Chaque Partie contractante prête à l'autre Partie contractante, sur sa demande, toute l'aide nécessaire pour prévenir la capture illicite d'aéronefs civils et les autres actes illicites portant atteinte à la sécurité des aéronefs, de leurs passagers et de leurs équipages, comme des aéroports et des installations de navigation aérienne, ainsi que toute menace contre la sécurité de l'aviation civile.

4. Dans leurs relations mutuelles, les Parties contractantes se conforment aux normes de sécurité aérienne applicables fixées par l'Organisation de l'aviation civile internationale qui figurent dans les annexes à la Convention. Chaque Partie contractante exige des exploitants d'aéronefs immatriculés par elle, des exploitants d'aéronefs dont le principal établissement ou la résidence permanente sont situés sur son territoire ou des exploitants des aéroports se trouvant sur son territoire qu'ils se conforment aux dites dispositions relatives à la sécurité aérienne.

5. Chaque Partie contractante accepte que les exploitants d'aéronefs soient tenus de respecter les dispositions de la sécurité aérienne mentionnées au paragraphe 4 du présent article dont l'autre Partie contractante exige l'observation lorsque leurs aéronefs entrent sur le territoire de celle-ci, en sortent ou s'y trouvent.

6. Chaque Partie contractante veille à ce que des mesures efficaces soient prises sur son territoire pour protéger les aéronefs et contrôler les passagers, les équipages les bagages à main, les bagages de soute, les marchandises, le courrier et les provisions de bord avant et pendant les opérations d'embarquement et de débarquement ou de chargement et de déchargement

7. En outre, chaque Partie contractante examine dans un esprit positif toute demande formulée par l'autre Partie contractante en vue d'obtenir que des mesures spéciales raisonnables de sécurité soient prises en cas de menace particulière.

8. En cas d'incident ou de toute menace d'incident entraînant la capture illicite d'aéronefs civils ou en cas d'autres actes illicites dirigés contre la sécurité d'aéronefs, de leurs passagers et de leurs équipages, d'aéroports ou d'installations de navigation aérienne, chaque Partie contractante prête son assistance à l'autre Partie contractante en facilitant les communications et en prenant d'autres mesures inappropriées pour mettre fin rapidement et au moindre risque audit incident ou à ladite menace.

9. Lorsqu'une partie contractante a des motifs raisonnables de penser que l'autre partie contractante a dérogé aux dispositions concernant la sécurité aérienne du présent article,

elle pourra demander à ce que soient engagées immédiatement des consultations avec cette autre partie contractante.

Article 15 Consultations

1. Dans un esprit d'étroite coopération, les autorités aéronautiques des Parties contractantes se consultent mutuellement de temps à autre en vue d'assurer l'application satisfaisante des dispositions du présent Accord et de ses annexes.

2. Chaque Partie contractante peut demander que des consultations aient lieu soit directes, soit par correspondance débutant dans les trente (30) jours suivant la date de réception de la demande, à moins que les Parties contractantes n'en décident autrement.

Article 16 Amendements

1. Si l'une ou l'autre Partie contractante estime nécessaire de modifier les dispositions du présent Accord, elle peut demander à l'autre Partie contractante d'entamer des consultations; ces consultations, qui peuvent avoir lieu entre les autorités aéronautiques et prendre la forme de discussions ou d'échanges de correspondance, commencent dans les soixante (60) jours suivant la date de réception de la demande, à moins que les Parties contractantes n'en décident autrement. Toute modification ainsi convenue entre en vigueur après approbation dans les conditions prévues par la législation nationale des deux Parties contractantes et confirmation par échange de notes diplomatiques.

2. Des modifications peuvent être apportées aux annexes au présent Accord par accord direct entre les autorités aéronautiques des Parties contractantes; elles entrent en vigueur après l'échange des lettres pertinentes.

Article 17. Règlement des différends

1. Si un différend surgit entre les Parties contractantes au sujet de l'interprétation ou de l'application du présent Accord, les Parties contractantes s'efforcent en premier lieu de le régler par voie de négociations.

2. Si les Parties contractantes ne parviennent pas à régler le différend par voie de négociations, elles peuvent convenir de le soumettre, aux fins de décision, à une personne ou un organisme ou, à la demande de l'une ou l'autre Partie contractante, le différend peut porter, pour règlement, devant un tribunal composé de trois arbitres, chaque Partie contractante en nommant un et le troisième étant désigné par les deux premiers. Chacune des Parties contractantes nomme son arbitre dans les soixante (60) jours suivant la date à laquelle l'une des Parties contractantes reçoit de l'autre une communication, par la voie diplomatique, demandant que le différend soit soumis à l'arbitrage et le troisième arbitre est désigné dans les soixante (60) jours suivant la période susmentionnée. Si l'une ou l'autre Partie contractante ne nomme pas son arbitre dans le délai prescrit, ou si le troisième arbitre n'est pas désigné dans le délai fixé, chaque Partie contractante peut demander au Président du Conseil de l'Organisation de l'aviation civile internationale de choisir l'arbitre voulu. Dans tous les cas, le troisième arbitre doit être un ressortissant d'un Etat tiers; il préside le tribunal et fixe le lieu où doit se dérouler la procédure d'arbitrage. Si le président du Conseil de l'aviation ci-

vile internationale est un ressortissant de l'une ou l'autre des parties ou si pour une raison quelconque il ne peut pas exercer ces fonctions, le vice-président du Conseil devra procéder aux nominations.

3. Chaque Partie contractante prend à sa charge les dépenses afférentes à son arbitre. Les autres dépenses du tribunal sont également partagées entre les Parties contractantes.

4. Le tribunal arbitral prend ses décisions à la majorité des voix. Les Parties contractantes s'engagent à se conformer à toute sentence rendue conformément au paragraphe 2 du présent article.

5. Si l'une ou l'autre Partie contractante ne se conforme pas à une sentence rendue conformément au paragraphe 2 du présent article et aussi longtemps qu'elle se dérobe, l'autre Partie contractante peut restreindre, retenir ou révoquer tous droits ou privilèges qu'elle a accordés en vertu du présent Accord à la Partie contractante ou à l'entreprise désignée défaillante.

Article 18. Dénonciation

1. L'une ou l'autre Partie contractante peut à tout moment notifier par écrit, par voie diplomatique à l'autre Partie contractante sa décision de mettre fin au présent Accord; cette notification est en même temps adressée à l'Organisation de l'aviation civile internationale. En pareil cas, l'Accord prend fin douze (12) mois après la date à laquelle l'autre Partie contractante a reçu la notification de dénonciation, à moins que celle-ci ne soit retirée, après accord, avant l'expiration de la période susmentionnée.

2. En l'absence d'un accusé de réception de la part de l'autre Partie contractante, la notification est réputée avoir été reçue quatorze (14) jours après sa réception par l'Organisation de l'aviation civile internationale.

Article 19. Conformité avec des conventions multilatérales

1. Si une convention multilatérale générale relative au transport aérien international et affectant les relations entre les deux parties contractantes entre en vigueur, le présent accord devra être amendé pour être conforme aux dispositions de la convention multilatérale dans la mesure où lesdites dispositions sont acceptées par les deux parties, après avoir été acceptée par les deux Parties contractantes, les dispositions pertinentes de cette disposition l'emportent.

2. Des consultations peuvent avoir lieu conformément à l'article 15 en vue de déterminer la mesure dans laquelle le présent Accord est concerné par les dispositions d'une convention multilatérale.

Article 20. Enregistrement

Le présent Accord et toutes modifications dont il pourra ultérieurement faire l'objet seront enregistrés auprès de l'Organisation de l'aviation civile internationale.

Article 21. Durée et Entrée en vigueur

1. Le présent Accord a une durée de validité de cinq (5) ans. Si douze (12) mois avant la date d'expiration de la période de cinq ans susmentionnée, ni l'une ni l'autre Partie contractante ne notifie son intention d'y mettre fin, l'Accord sera prorogé pour une durée indéfinie.

2. Les Parties contractantes se notifieront mutuellement, par un échange de notes diplomatiques, que les formalités requises par leurs législations nationales respectives pour sa mise en application ont été accomplies. L'accord entre en vigueur à la date de la dernière note.

3. Le présent accord entre provisoirement en vigueur à la date de sa signature.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Accord.

Fait en double exemplaire à Prague, le 16 décembre 1997, en langues lituanienne, tchèque et anglaise, chaque texte faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation du présent Accord, le texte anglais l'emportera.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie:

Pour le Gouvernement de la République tchèque:

ANNEXE

Section I

L'entreprise ou les entreprises désignées de la République de Lituanie dont le droit d'exploiter des services aériens sur les routes spécifiées ci-après :

Point ou points dans la République de Lituanie- points intermédiaires qui seront spécifiés plus tard;

Points situés en République tchèque- points au-delà en Europe qui seront spécifiés plus tard et vice-versa.

NOTES

1. Des points intermédiaires ou des points au-delà peuvent être omis lors d'un vol à condition que le service ait pour point de départ la République de Lituanie.

2. Aucun passager, marchandise et courrier ne pourront être embarqués d'un point intermédiaire pour être débarqué sur le territoire de la République tchèque ou embarqué en un point sur le territoire de la République tchèque pour être débarqué en un point et vice vers à moins que les autorités aéronautiques des parties contractantes n'en conviennent périodiquement.

Section II

L'entreprise ou les entreprises désignées de la République tchèque dont le droit d'exploiter des services aériens sur les routes spécifiées ci-après :

Point ou points dans la République tchèque- points intermédiaires qui seront spécifiés plus tard ;

points situés en République de Lituanie- points au-delà en Europe qui seront spécifiés plus tard et vice-versa.

NOTES

1. Des points intermédiaires ou des points au-delà peuvent être omis lors d'un vol à condition que le service ait pour point de départ la République tchèque.

2. Aucun passager, marchandise et courrier ne pourront être embarqués d'un point intermédiaire pour être débarqué sur le territoire de la République de Lituanie ou embarqué en un point sur le territoire de la République Lituanie pour être débarqué en un point et vice vers à moins que les autorités aéronautiques des parties contractantes n'en conviennent périodiquement.

No. 41890

**Lithuania
and
Czech Republic**

Convention between the Republic of Lithuania and the Czech Republic for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital. Vilnius, 27 October 1994

Entry into force: *8 August 1995 by notification, in accordance with annex 28*

Authentic texts: *Czech, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
République tchèque**

Convention entre la République de Lituanie et la République tchèque tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune. Vilnius, 27 octobre 1994

Entrée en vigueur : *8 août 1995 par notification, conformément à l'annexe 28*

Textes authentiques : *tchèque, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[CZECH TEXT — TEXTE TCHÈQUE]

S M L O U V A
MEZI
LITEVSKOU REPUBLIKOU
A
ČESKOU REPUBLIKOU

**O ZAMEZENÍ DVOJÍHO ZDANĚNÍ A ZABRÁNĚNÍ DAŇOVÉMU
ÚNIKU V OBORU DANÍ Z PŘÍJMU A Z MAJETKU**

LITEVSKÁ REPUBLIKA A ČESKÁ REPUBLIKA,

přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému
úniku v oboru daní z příjmu a majetku,
se dohodly takto:

Článek 1

OSOBY, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 2

DANĚ, NA KTERÉ SE SMLOUVA VZTAHUJE

1. Tato smlouva se uplatňuje na daně z příjmu a z majetku, ukládané jménem každého ze smluvních států nebo jeho nižších správních útvarů nebo místních úřadů, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z celkového majetku nebo z části příjmu nebo majetku včetně **daní** ze zisku ze zcizení movitého nebo nemovitého majetku a rovněž daní z přírůstku majetku.

3. Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou:

a) v Litevské republice:

(i) daň ze zisku právnických osob;

(ii) daň z příjmů fyzických osob;

(iii) daň podniků z užívání majetku vlastněného státem;

(dále nazývané "litevská daň");

b) v České republice:

(i) daň z příjmů fyzických osob;

(ii) daň z příjmů právnických osob;

(iii) daň z nemovitostí;

(dále nazývané "česká daň").

4. Tato smlouva se bude rovněž vztahovat na daně stejného nebo podobného druhu, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle nebo místo současných daní. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí podstatné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

VŠEOBECNÉ DEFINICE

1. Pro účely této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

a) výraz "Litva" znamená Litevskou republiku a pokud je použit v zeměpisném významu, Litevskou republiku nebo jakoukoliv oblast sousedící s výsoťnými vodami Litevské republiky, na které mohou být podle zákonů Litevské republiky a v souladu s mezinárodním právem vykonávána práva Litvy týkající se mořského dna a jeho podloží a jejich přírodních zdrojů;

b) výraz "Česká republika" znamená území České republiky, na kterém jsou podle českých právních předpisů a v souladu s mezinárodním právem vykonávána svrchovaná práva České republiky;

c) výrazy "jeden smluvní stát" a "druhý smluvní stát" označují podle případu Českou republiku nebo Litvu;

d) výraz "osoba" zahrnuje fyzickou osobu, podnik a všechna jiná sdružení osob;

e) výraz "společnost" označuje jakoukoliv právnickou osobu nebo nositele práv, považovaného pro účely zdanění za právnickou osobu;

f) výrazy "podnik jednoho smluvního státu" a "podnik druhého smluvního státu" označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;

g) výraz "podnik" má stejný význam jaký má podle vnitrostátních předpisů smluvního státu;

h) výraz "státní příslušník" označuje:

(i) v případě Litvy každou fyzickou osobu, která je státním občanem Litevské republiky a každou právnickou osobu, osobní společnost, podnik jednotlivce nebo sdružení zřízené podle práva platného v Litevské republice;

(ii) v případě České republiky každou fyzickou osobu, která je státním občanem České republiky a každou právnickou osobu, osobní společnost nebo sdružení zřízené podle práva platného v České republice;

ch) výraz "mezinárodní doprava" označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem jednoho smluvního státu, pokud taková doprava není uskutečňována jen mezi místy v druhém smluvním státě;

i) výraz "příslušný úřad" označuje:

(i) v případě Litvy ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce;

(ii) v případě České republiky ministra financí nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, bude mít pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, jež mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na něž se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

REZIDENT

1. Pro účely této smlouvy výraz "rezident jednoho smluvního státu" označuje každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení, místa založení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria. Tento výraz však nezahrnuje osobu, která je podrobena zdanění v tomto smluvním státě pouze z důvodů příjmu ze zdrojů v tomto státě nebo majetku v tomto státě umístěného.

Pro účely této smlouvy budou vláda smluvního státu, jeho nižší správní útvary a místní úřady považovány za rezidenta tohoto smluvního státu.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude její postavení určeno následujícím způsobem:

a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom státě, ve kterém má stálý byt; jestliže má stálý byt v obou státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);

b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, ve kterém se obvykle zdržuje;

c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, jehož je státním občanem;

d) jestliže je tato osoba státním občanem obou států nebo žádného z nich, upraví příslušné úřady smluvních států tuto otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, budou příslušné úřady smluvních států usilovat o vyřešení otázky vzájemnou dohodou a určí pro takovou osobu způsob uplatnění smlouvy.

Článek 5 STÁLÁ PROVOZOVNA

1. Pro účely této smlouvy výraz "stálá provozovna" označuje trvalé zařízení pro podnikání, ve kterém podnik vykonává zcela nebo z části svoji činnost.

2. Výraz "stálá provozovna" zahrnuje obzvláště:

a) místo vedení;

b) závod;

c) kancelář;

d) továrnu;

e) dílnu; a

f) důl, naleziště ropy nebo plynu, lom nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Výraz "stálá provozovna" rovněž zahrnuje:

a) staveniště nebo stavbu, montáž nebo instalační projekt nebo dohlížecí nebo poradenské činnosti s nimi spojené, avšak pouze trvá-li tato stavba, projekt nebo činnosti déle než devět měsíců.

b) poskytování služeb, včetně poradenských a manažerských služeb, podnikem jednoho smluvního státu prostřednictvím zaměstnanců nebo jiných pracovníků najatých podnikem pro tyto účely, avšak pouze pokud činnosti takového charakteru trvají na území druhého smluvního státu po jedno nebo více období přesahující v úhrnu šest měsíců v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období.

4. Bez ohledu na předcházející ustanovení tohoto článku předpokládá se, že výraz "stálá provozovna" nezahrnuje:

a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo dodání zboží patřícího podniku;

b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;

c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;

d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;

e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo podobných činností, které mají pro podnik přípravný nebo pomocný charakter;

f) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze k výkonu jakéhokoli spojení činností uvedených v pododstavcích a) - e), pokud celková činnost trvalého zařízení, vyplývající z tohoto spojení, má přípravný nebo pomocný charakter.

5. Jestliže, bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2, osoba - jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavec 6 - jedná ve smluvním státě na účet podniku a má k dispozici a obvykle používá plnou moc, která ji dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, má se za to, že tento podnik má stálou provozovnu v tomto státě ve vztahu ke všem činnostem, které tato osoba provádí pro podnik, pokud činnosti této osoby nejsou omezeny na činnosti uvedené v odstavci 4, které, pokud by byly uskutečňovány prostřednictvím trvalého zařízení, by nezakládaly existenci stálé provozovny podle ustanovení tohoto odstavce.

6. Nemá se za to, že podnik má stálou provozovnu ve smluvním státě jenom proto, že v tomto státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti. Jestliže však činnosti takového zástupce jsou zcela nebo z převážné části věnovány zájmům podniku, nebude tento zástupce považován za nezávislého ve smyslu tohoto odstavce.

7. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

PŘÍJMY Z NEMOVITÉHO MAJETKU

1. Příjmy, které pobírá rezident jednoho smluvního státu z nemovitého majetku (včetně příjmů ze zemědělství a lesnictví) umístěného ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz "nemovitý majetek" má takový význam, jaký má podle zákonů smluvního státu, v němž je dotčený majetek umístěn. Analogický právní režim je také použitelný na příjmy z příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář užívaný v zemědělství a lesnictví, práva, pro která platí ustanovení občanského práva vztahující se na pozemky, budovy, opce nebo podobná práva k získání nemovitého majetku, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přivolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů; lodě, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3 Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku

4 Jestliže vlastnictví akcií nebo jiných práv na společnosti opravňuje vlastníka akcií nebo práv na společnosti k požívání nemovitého majetku, jehož je společnost majitelem, příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání takových práv mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je nemovitý majetek umístěn

5 Ustanovení odstavců 1 a 3 platí rovněž pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání

Článek 7

ZISKY PODNIKŮ

1 Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně

2 Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady podniku, vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou, včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh takto vynaložených, ať vznikly ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna či jinde. Náklady, které povolí smluvní stát odečíst, budou zahrnovat pouze náklady odpočitatelné podle vnitrostátních předpisů tohoto státu

4 Jestliže je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, tímto obvyklým rozdělením, použitý způsob rozdělení zisků musí být však takový, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku

5. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stálé provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok stejným způsobem, pokud neexistují dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

MEZINÁRODNÍ DOPRAVA

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění pouze v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

SDRUŽENÉ PODNIKY

Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na řízení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na řízení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou jakékoliv zisky, které by, nebýt těchto podmínek, byly docíleny jedním z podniků, ale vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, být zahrnuty do zisků tohoto podniku a následně zdaněny.

Článek 10

DIVIDENDY

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, rezidentovi druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být rovněž zdaněny ve smluvním státě, v němž je společnost, která je vyplácí, rezidentem, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nepřesáhne:

a) 5% hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (jiná než osobní společnost), která přímo vlastní nejméně 25% majetku společnosti vyplácející dividendy;

b) 15% hrubé částky dividend ve všech ostatních případech.

Príslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

3. Výraz "dividendy", použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s podílem na zisku jakož i příjmy z práv na společnosti, které jsou podle daňových předpisů státu, v němž je společnost, která rozdílí zisk, rezidentem, postaveny na roveň příjmů z akcií.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

5. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny rezidentu tohoto druhého státu nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo stále základně, která je umístěna v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky

pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

ÚROKY

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě, které pobírá rezident druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak úroky uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou být zdaněny rovněž ve smluvním státě, v němž mají zdroj, a podle právních předpisů tohoto státu, ale pokud příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto uložená nepřesáhne 10% hrubé částky úroků.

Príslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavce 2, úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a které plynou a jsou skutečně vlastněny vládou druhého státu, včetně jeho nižších správních útvarů a místních úřadů, ústřední bankou nebo jakoukoliv finanční institucí zcela vlastněnou touto vládou nebo úroky plynoucí z půjček garantovaných touto vládou, budou vyjmuty ze zdanění v prvně zmíněném státě.

4. Výraz "úroky", použitý v tomto článku, označuje příjmy z pohledávek jakéhokoliv druhu zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo majících nebo nemajících právo účasti na zisku dlužníka, a zvláště, příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů včetně prémie a odměn spoje ných s těmito cennými papíry, obligacemi nebo dluhopisy. Penále za pozdní platbu se nepovažují za úroky pro účely tohoto článku.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stálé provozovně nebo k této stálé základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Pokud však osoba platící úroky, ať je rezidentem smluvního státu nebo ne, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, v jejíž souvislosti došlo k zadlužení, z něhož je placen úrok, a tyto úroky jdou k tíži takové stálé provozovny nebo stálé základny, pak

za zdroj takových úroků bude považován stát, v němž je stálá provozovna nebo stála základna umístěna.

7. Jestliže částka úroků, které se vztahují k pohledávce, z níž jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem úroků, nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátec se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední zmiňovanou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

LICENČNÍ POPLATKY

1. Licenční poplatky, které mají zdroj v jednom smluvním státě, vyplácené rezidentu druhého smluvního státu, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Avšak takové licenční poplatky mohou být také zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj a v souladu s právními předpisy tohoto státu, avšak je-li příjemce skutečným vlastníkem licenčních poplatků, částka daně takto stanovená nepřesáhne 10% hrubé částky z licenčních poplatků.

Příslušné úřady smluvních států mohou upravit vzájemnou dohodou způsob aplikace těchto omezení.

3. Výraz "licenční poplatky" použitý v tomto článku označuje platby jakéhokoli druhu obdržené jako náhrada za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů a filmů nebo nahrávek pro rozhlasové nebo televizní vysílání, jakéhokoli patentu, ochranné známky, návrhu nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo výrobního postupu nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení, nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže skutečný vlastník licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, se skutečně vážou k této stálé provozovně nebo stálé základně. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14, podle toho o jaký případ jde.

5. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj ve smluvním státě, jestliže plátcem je rezident tohoto státu. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má ve smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost platit licenční poplatky, které jdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna nebo stálá základna umístěna.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, které se vztahují na užití, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným vlastníkem nebo které jeden i druhý udržuje s třetí osobou, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným vlastníkem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto posledně zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 13

ZISKY ZE ZCIZENÍ MAJETKU

1. Zisky, které plynou rezidentu jednoho smluvního státu ze zcizení nemovitého majetku uvedeného v článku 6, který je umístěn ve druhém smluvním státě nebo podílů na společnosti, jejíž jmění je tvořeno převážně takovým majetkem, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí provozního majetku stálé provozovny, jež má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

3. Zisky, které plynou podniku jednoho smluvního státu ze zcizení lodí nebo letadel provozovaných v mezinárodní dopravě nebo movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí, nebo letadel, podléhají zdanění jen v tomto státě.

4. Zisky ze zcizení jiného majetku, než který je uveden v odstavcích 1, 2 a 3, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je zcizitel rezidentem.

Článek 14

NEZÁVISLÁ POVOLÁNÍ

1. Příjmy pobírané fyzickou osobou, která je rezidentem jednoho smluvního státu, ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti, podléhají zdanění jen v tomto státě, nemá-li tato osoba pro účely provozování svých činností pravidelně k dispozici stálou základnu ve druhém smluvním státě. Jestliže má nebo měla takovou stálou základnu, příjem může být zdaněn v druhém státě, ale pouze v rozsahu, který lze přičíst této stálé základně. Pro účely tohoto odstavce se má za to, že fyzická osoba má ve smluvním státě stálou základnu v daňovém roce, jestliže její pobyt v tomto státě trvá nejméně 183 dnů v jakémkoliv dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v tomto roce.

2. Výraz "svobodné povolání" zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

ZAMĚSTNÁNÍ

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18, 19 a 20 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvně zmíněném státě, jestliže všechny následující podmínky jsou splněny:

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v jakémkoli dvanáctiměsíčním období začínajícím nebo končícím v příslušném finančním roce a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem, nebo za zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě a
- c) odměny nejdou k tíži stálé provozovně nebo stálé základně, které má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného rezidentem jednoho smluvního státu na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě zdaněny v tomto státě.

Článek 16

TANTIÉMY

Tantiémy a jiné podobné odměny, jež rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného obdobného orgánu společnosti, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

UMĚLCI A SPORTOVCI

1. Příjmy, které pobírá rezident smluvního státu jako na veřejnosti vystupující umělec, jako divadelní, filmový, rozhlasový nebo televizní umělec, nebo hudebník, nebo jako sportovec z takovýchto osobně vykonávaných činností ve druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny v tomto druhém státě.

2. Jestliže příjmy z činností osobně vykonávaných umělcem nebo sportovcem, neplynou tomuto umělci nebo sportovci samému, nýbrž jiné osobě, mohou být tyto příjmy bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost.

3. Příjmy, o nichž se zmiňuje tento článek, budou bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 vyjmuty ze zdanění ve smluvním státě, v němž umělec nebo sportovec vykonává svoji činnost, za předpokladu, že tato činnost je hrazena z podstatné části z veřejných fondů tohoto státu, jeho nižšího správního útvaru nebo místního úřadu.

Článek 18

PENZE

1. Penze a jiné podobné platy vyplacene z důvodu dřívějšího zamestnání rezidentu některého smluvního státu podléhají s výhradou ustanovení odstavce 2 článku 19 zdanění pouze v tomto státě.

2. Bez ohledu na ustanovení odstavce 1 a ustanovení odstavce 2 článku 19, vyplácené penze a jiné dávky, ať už jde o pravidelně se opakující nebo jednorázovou odměnu, poskytované na základě zákonů o sociálním zabezpečení jednoho smluvního státu nebo na základě veřejného systému

organizovaného jedním smluvním státem pro účely sociální péče, budou zdaněny pouze v tomto státě.

Článek 19

VEŘEJNÉ FUNKCE

1. a) Odměny, jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem nebo správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo agenturou nebo institucí zcela vlastněnou státem, správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu nebo správnímu útvaru nebo místnímu orgánu nebo agentuře nebo instituci, podléhají zdanění pouze v tomto státě.

b) Takové odměny však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou prokazovány v tomto státě a fyzická osoba, která je rezidentem tohoto státu:

(i) je státním občanem tohoto státu, nebo

(ii) se nestala rezidentem v tomto státě jen z důvodu poskytování těchto služeb.

2. a) Penze vyplácené buď přímo nebo z fondů, které zřídil některý smluvní stát, správní útvar nebo místní úřad tohoto státu nebo agentura nebo instituce zcela vlastněná tímto státem, správním útvarem nebo místním úřadem fyzické osobě za služby závislého charakteru prokázané tomuto státu, správnímu útvaru nebo místnímu úřadu nebo agentuře nebo instituci, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové penze však podléhají zdanění pouze v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba je rezidentem a státním občanem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby prokázané v souvislosti s průmyslovou nebo obchodní činností prováděnou některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo agenturou nebo institucí zcela vlastněnou státem, správním útvarem nebo místním úřadem

Článek 20

STUDENTI, PROFESOŘI A VÝZKUMNÍ PRACOVNÍCI

1 Platy, které student nebo učeň nebo stážista, který je nebo byl bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a který se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze za účelem studia nebo výcviku, dostává na úhradu nákladů výživy, studia nebo výcviku, nebudou zdaněny v tomto státě za předpokladu, že takovéto platy jsou mu vyplaceny ze zdrojů mimo tento stát

2 Fyzická osoba, která navštíví jeden smluvní stát za účelem výuky nebo provádění výzkumu na universitě, vysoké škole nebo jiné uznávané vzdělávací instituci v tomto smluvním státě a která je nebo byla bezprostředně takovou návštěvou rezidentem druhého smluvního státu, bude osvobozena od zdanění v prvně zmíněném smluvním státě z odměn za takovou výuku nebo výzkum na období nepřesahující dva roky ode dne první návštěvy za takovým účelem

3 Ustanovení odstavce 2 tohoto článku se neuplatní na příjmy z výzkumu, pokud je takový výzkum prováděn nikoliv pro veřejný zájem, nýbrž v první řadě pro soukromý prospěch určité osoby nebo osob

Článek 21

JINÉ PŘÍJMY

1 Příjmy osoby, která je rezidentem v jednom smluvním státě, a které mají zdroj kdekoliv, o nichž se nepojednává v předcházejících článcích této smlouvy, podléhají zdanění pouze v tomto státě

2 Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy, jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v odstavci 2 článku 6, jestliže příjemce takových příjmů, který je rezidentem v některém smluvním státě, vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny tam umístěné, nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání ze stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde

Článek 22

MAJETEK

1 Majetek představovaný nemovitým majetkem uvedeným v článku 6, který vlastní rezident jednoho smluvního státu a který je umístěn ve druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě

2 Majetek představovaný movitým majetkem, který je částí provozního majetku stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě, nebo movitým majetkem, který přísluší ke stálé základně, kterou má rezident jednoho smluvního státu ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, může být zdaněn v tomto druhém státě

3 Majetek představovaný loďmi nebo letadly, provozovanými v mezinárodní dopravě podnikem jednoho smluvního státu, a movitým majetkem sloužícím k provozování takovýchto lodí nebo letadel, podléhá zdanění pouze v tomto státě

4 Všechny ostatní části majetku rezidenta smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě.

Článek 23

VYLOUČENÍ DVOJIHO ZDANĚNÍ

1 V případě rezidenta Litvy bude dvojímu zdanění zamezeno následovně

Jestliže rezident Litvy pobírá příjmy nebo vlastní majetek, který v souladu s touto smlouvou může být zdaněn v České republice, Litva, pokud její vnitrostátní předpisy neposkytují výhodnější zacházení, povolí

- a) jako snížení daně z příjmů tohoto rezidenta, částku rovnající se dani z příjmů zaplacenou v České republice,
- b) jako snížení daně z majetku tohoto rezidenta, částku rovnající se dani z majetku zaplacenou v České republice,

Takové snížení však v žádném případě nepřekročí takovou část daně z příjmů nebo z majetku v Litvě vypočtené před jejím snížením, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v České republice

2 V případě rezidenta České republiky bude dvojímu zdanění zamezeno následovně

- a) Česká republika může při ukládání daní svým rezidentům zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy nebo majetek, které mohou být v souladu s ustanoveními této smlouvy rovněž zdaněny v Litvě, avšak povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku

daně zaplacené v Litvě. Toto snížení však nepřesáhne takovou část české daně vypočtenou před snížením, která poměrně připadá na příjmy nebo majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Litvě.

- b) Pokud v souladu s ustanoveními této smlouvy nebo vnitrostátních předpisů je příjem pobíraný nebo majetek vlastněný rezidentem České republiky osvobozen ze zdanění v České republice, Česká republika může při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku tohoto rezidenta vzít v úvahu osvobozený příjem nebo majetek.

3 Pro účely odstavce 1 a 2 se bude mít za to, že výraz "daň zaplacená v České republice", respektive "daň zaplacená v Litvě", zahrnuje jakoukoliv daň, která by byla splatná, kdyby podle zákonů České republiky nebo Litvy na podporu ekonomického rozvoje nebylo poskytnuto osvobození nebo snížení daně.

Článek 24

ZAKAZ DISKRIMINACE

1 Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou, zejména s ohledem na rezidenci, ve stejné situaci. Toto ustanovení se bez ohledu na ustanovení článku 1 uplatní rovněž na osoby, které nejsou rezidenty jednoho nebo obou smluvních států.

2 Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tytéž činnosti. Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, slevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává svým vlastním rezidentům.

3 Pokud se nebudou aplikovat ustanovení článku 9, odstavce 7 článku 11 a odstavce 6 článku 12, budou úroky, licenční poplatky a jiné výlohy placené podnikem jednoho smluvního státu rezidentovi druhého smluvního státu, odčitatelné pro účely stanovení zdanitelných zisků tohoto podniku za stejných podmínek, jako kdyby byly placeny osobě, která je rezidentem v prvně zmíněném státě. Podobně, jakékoliv dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči rezidentu druhého smluvního státu budou pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako kdyby byly smlouveny vůči rezidentu prvně zmíněného státu.

4 Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami, které jsou rezidenty v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvně zmíněném smluvním státě žádné mu zdanění nebo povinnosti s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky prvně zmíněného státu

5 Ustanovení tohoto článku se bez ohledu na ustanovení článku 2 vztahují na daně jakéhokoliv druhu a pojmenování

Článek 25

ŘEŠENÍ PŘÍPADŮ DOHODOU

1 Jestliže se osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytují vnitrostátní právní předpisy těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem nebo jestliže případ spadá pod odstavec 1 článku 24, úřadu smluvního státu, jehož je státním příslušníkem. Případ musí být předložen do tří let od prvního oznámení opatření, které vede ke zdanění, jenž není v souladu s ustanoveními této smlouvy

2 Jestliže bude příslušný úřad považovat namítku za oprávněnou a nebude-li sám schopen najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ rozhodl dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou. Jakákoliv dosažená dohoda bude na skutečněna bez ohledu na časové limity ve vnitrostátních právních předpisech smluvních států

3 Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při vykladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou rovněž konzultovat za účelem zamezení dvojího zdanění v případech neupravených ve smlouvě

4 Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Jestliže se ustní výměna názorů jeví pro dosažení dohody účelnou, může se taková výměna názorů uskutečnit prostřednictvím komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států

Článek 26

VYMĚNA INFORMACÍ

1 Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy nebo vnitrostátních právních předpisů smluvních států, které se vztahují na daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud zdanění, které upravují, není v rozporu s touto smlouvou. Výměna informací není omezena článkem 1. Veškeré informace obdržené smluvním státem budou udržovány v tajnosti stejným způsobem jako informace obdržené podle vnitrostátních zákonů tohoto státu a budou sděleny pouze osobám nebo úřadům (včetně soudů a správních úřadů), které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na něž se vztahuje tato smlouva, trestním stíháním ve věci těchto daní nebo rozhodováním o opravných prostředcích. Tyto osoby nebo úřady použijí takovéto informace jen k těmto účelům. Mohou uplatnit tyto informace při veřejných soudních řízeních nebo v právních rozhodnutích.

2 Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají některému smluvnímu státu povinnost

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi některého smluvního státu,
- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu,
- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, podnikové, průmyslové, komerční nebo profesní tajemství nebo obchodní postup, nebo jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

DIPLOMATÉ A KONZULÁRNÍ ÚŘEDNÍCI

Žádná ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatům nebo konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

VSTUP V PLATNOST

1 Vlády smluvních států si navzájem oznámí, že byly splněny ústavní požadavky pro vstup této smlouvy v platnost.

2 Tato smlouva vstoupí v platnost datem pozdějšího oznámení ve smyslu odstavce 1 a její ustanovení se budou uplatňovat

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na příjmy vyplácené k 1 lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž smlouva vstoupí v platnost,
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok začínající 1 ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž smlouva vstoupí v platnost.

Článek 29

VÝPOVĚĎ

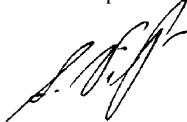
Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude vypovězena některým smluvním státem. Každý smluvní stát může smlouvu vypovědět diplomatickou cestou podáním písemné výpovědi nejméně šest měsíců před koncem každého kalendářního roku. V tomto případě se smlouva přestane uplatňovat

- a) pokud jde o daně vybírané srážkou u zdroje, na částky vyplácené k 1 lednu nebo později v kalendářním roce následujícím po roce, v němž byla dána výpověď,
- b) pokud jde o ostatní daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za každý daňový rok počínající 1 ledna nebo později kalendářního roku následujícího po roce, v němž byla dána výpověď

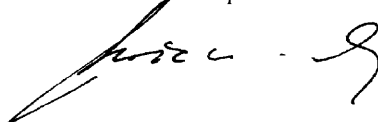
NA DŮKAZ TOHO podepsaní, k tomu řádně zmocnění, podepsali tuto smlouvu

Dáno ve dvojím vyhotovení ve *vižnivsu* dne *22. října* v litevském, českém a anglickém jazyce, přičemž všechny texty jsou autentické. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu bude rozhodující anglický text

Za Litevskou republiku

Za Českou republiku

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE
CZECH REPUBLIC FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

The Republic of Lithuania and the Czech Republic,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital ^{ah1} taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the Republic of Lithuania:

(i) the tax on profits of legal persons (juridinių asmenų pelno mokestis); (ii) the tax on income of natural persons (fizinių asmenų pajamų mokestis); (iii) the tax on enterprises using state-owned capital (palukanos už valstybinio kapitalo naudojimą;

(hereinafter referred to as "Lithuanian tax");

b) in the Czech Republic:

(i) the tax on income of individuals (dan z příjmu fyzických osob);

(ii) the tax on income of legal persons (dan z příjmu právnických osob);

(iii) the tax on immovable property (dan z nemovitosti);

(hereinafter referred to as "Czech tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial waters of the Republic of Lithuania within which under the laws of the Republic of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;

b) the term "the Czech Republic" means the territory of the Czech Republic on which, under the Czech legislation and in accordance with the international law, the sovereign rights of the Czech Republic may be exercised;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Lithuania or the Czech Republic, as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, an enterprise, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "enterprise" has the meaning which it has under the domestic laws of the Contracting State;

h) the term "national" means:

(i) in the case of Lithuania, any individual possessing the nationality of the Republic of Lithuania and any legal person, partnership, individual (personal) enterprise or association deriving its status as such from the laws in force in the Republic of Lithuania;

(ii) in the case of the Czech Republic, any individual possessing the nationality of the Czech Republic and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in the Czech Republic;

i) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

j) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Lithuania, the Minister of Finance or his authorised representative;

(ii) in the case of the Czech Republic, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. However, this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein. For the purposes of this Convention, the Government of a Contracting State, its political subdivisions and local authorities thereof will be considered to be a resident of that Contracting State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them., the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term "permanent establishment" likewise encompasses:

a) a building site, a construction, assembly or installation project or a supervisory or consultancy activities connected therewith, but only where such site, project or activities continue for a period of more than nine months;

b) the furnishing of services, including consultancy or managerial services, by an enterprise of a Contracting State through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue in the territory of the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate six months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery,

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income From Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The analogous legal regime is also applicable to income from property accessory to immovable property, live-stock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, any option or similar right to acquire immovable property, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The expenses to be allowed as deductions by a Contracting State include only expenses that are deductible under the domestic laws of that State,

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary, the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, including political subdivisions and local authorities thereof, the Central Bank or any financial institution wholly owned by that Government, or interest derived on loans guaranteed by that Government, shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtors profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1,2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties. The competent authorities of the Contracting States may by mutual agreement settle the mode of application of this limitation.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State or shares in a company the assets of which consist mainly of such property may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

3. Gains derived by an enterprise of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has or had such a fixed base, the income may be taxed in the other State, but only so much of it as is attributable to that fixed base. For the purposes of this paragraph, an individual who is present in a Contracting State for at least 183 days in any twelve-month period commencing or ending in a fiscal year shall be deemed to have a fixed base in that State in that year.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if all the following conditions are met:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by a resident of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State, or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 18. Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, and the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, granted under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organized by a Contracting State for social welfare purposes shall be taxable only in that State,

Article 19. Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency thereof or an entity wholly owned by such State, subdivision or authority, to an individual in respect of dependent personal services rendered to that State or subdivision or authority, agency or entity shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency thereof or an entity wholly owned by such State, subdivision or authority, to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority, agency or entity shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof, or an agency thereof or an entity wholly owned by such State, subdivision or authority.

Article 20. Students, Professors and Researchers

1. Payments which a student, or an apprentice or trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. An individual who visits a Contracting State for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college or other recognized educational institution in that Contracting State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempted from taxation in the first-mentioned Contracting State on remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his first visit for that purpose.

3. The provisions of paragraph 2 of this Article shall not apply to income from research if such research is undertaken not in the public interest but primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other

Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Elimination of Double Taxation

1. In the case of a resident of Lithuania, double taxation shall be eliminated as follows:

Where a resident of Lithuania derives income or owns capital which, in accordance with this Convention, may be taxed in the Czech Republic, unless a more favourable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow:

a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in the Czech Republic;

b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid thereon in the Czech Republic.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income or capital tax in Lithuania, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Czech Republic.

2. In the case of a resident of the Czech Republic, double taxation shall be eliminated as follows:

a) The Czech Republic, when imposing taxes on its residents, may include in the tax base upon which such taxes are imposed the items of income or capital which according to the provisions of this Convention may also be taxed in Lithuania, but shall allow as a deduction from the amount of tax computed on such a base an amount equal to the tax paid in Lithuania. Such deduction shall not, however, exceed that part of the Czech tax, as computed before the deduction is given, which is appropriate to the income or the capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Lithuania.

b) Where in accordance with any provision of the Convention or the domestic law income derived or capital owned by a resident of the Czech Republic is exempt from tax in the Czech Republic, the Czech Republic may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, the term tax paid in Lithuania and tax paid in the Czech Republic shall be deemed to include any such tax that would have been paid but for an exemption or reduction of tax granted under the laws of Lithuania or the laws of Czech Republic for the promotion of economic development.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons vvho are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any! debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mu-

tual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Diplomatic Agents and Consular Officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry Into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, and taxes on capital, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after the first day of January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Vilnius this 27 day of October 1994, in the Lithuanian, Czech and English language, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Republic of Lithuania:

For the Czech Republic:

**LIETUVOS RESPUBLIKOS IR
ČEKIJOS RESPUBLIKOS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO
IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO**

Lietuvos Respublika ir Čekijos Respublika,

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių
pažeidimų išvengimo,

susitarė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Šalis arba jos administraciniai-teritoriniai padaliniai, arba vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius, imamus nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar egzistuojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, visų pirma:

a) Lietuvos Respublikoje:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis,
- (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą

(toliau vadinami "Lietuvos mokesčiu");

b) Čekijos Respublikoje:

- (i) fizinių asmenų pajamų mokestis (daň z příjmů fyzických osob),¹
- (ii) juridinių asmenų pajamų mokestis (daň z příjmů právnických osob),
- (iii) nekilnojamojo turto mokestis (daň z nemovitostí)

(toliau vadinami "Čekijos mokesčiu").

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos ir imamiems kartu su esančiais mokesčiais arba vietoje jų. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius žymius pakeitimus, padarytus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROSIOS SĄVOKOS

1. Šioje Sutartyje, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip:
 - a) sąvoka "Lietuva" reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme - Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet kurią kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulus ir jų gamtinius išteklius;
 - b) sąvoka "Čekijos Respublika", reiškia Čekijos Respublikos teritoriją, kurioje Čekijos Respublika pagal Čekijos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis suverenėmis Čekijos Respublikos teisėmis;
 - c) sąvokos "Susitariančioji Šalis" ir "kita Susitariančioji Šalis" reiškia Lietuvą arba Čekijos Respubliką, kaip to reikalauja kontekstas;
 - d) sąvoka "asmuo" apima fizinį asmenį, įmonę, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;
 - e) sąvoka "kompanija" reiškia bet kokią korporaciją arba bet kokią kitą struktūrinį vienetą, kuris mokesčių atžvilgiu laikomas korporacija;
 - f) sąvokos "Susitariančiosios Šalies įmonė" ir "kitos Susitariančiosios Šalies įmonė" atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Šalies rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui;
 - g) sąvoka "įmonė" turi tokią prasmę, kokią ji turi pagal Susitariančiosios Šalies vidaus įstatymus;

h) sąvoka "nacionalas" reiškia:

- (i) Lietuvos atveju - bet kokį fizinį asmenį, turintį Lietuvos Respublikos pilietybę, ir bet kokį juridinį asmenį, bendriją, individualią (personalinę) įmonę arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Lietuvos Respublikoje veikiančius įstatymus;
- (ii) Čekijos Respublikos atveju - bet kokį fizinį asmenį, turintį Čekijos Respublikos pilietybę, ir bet kokį juridinį asmenį, bendriją arba asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Čekijos Respublikoje veikiančius įstatymus;

i) sąvoka "tarptautiniai pervežimai" reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar oro transporto priemone, kuriuos vykdo Susitariančiosios Šalies įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar oro transporto priemonė kursuoja tikrai tarp kitos Susitariančiosios Šalies vietovių;

j) sąvoka "kompetentingas asmuo" reiškia:

- (i) Lietuvos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą,
- (ii) Čekijos Respublikos atveju - finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Šaliai taikant Sutartį, bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu iš konteksto negalima suprasti kitaip, turi tokią reikšmę, kokią ji turi pagal tos Šalies mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje sąvoka "Susitariančiosios Šalies rezidentas" reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Šalies įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, registracijos (inkorporacijos) vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Tačiau ši sąvoka neapima kokio nors asmens, kuris toje Šalyje apmokestinamas tik todėl, kad toje Šalyje turi pajamų šaltinį arba kapitalo. Šioje Sutartyje Susitariančiosios Šalies Vyriausybė, jos administraciniai-teritoriniai padaliniai ir vietos valdžia laikomi tos Susitariančiosios Šalies rezidentais.

2. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentas, tada jo statusas apibrėžiamas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tos Šalies, kurioje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose Šalyse, tai laikomas rezidentu tos Šalies, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);
 - b) jeigu negalima nustatyti Šalies, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nei vienoje iš Šalių neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Šalies, kurioje jis paprastai gyvena;
 - c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Šalyse arba negyvena nei vienoje iš jų, tai laikomas rezidentu tos Šalies, kurios nacionalas jis yra;
 - d) jeigu jis yra abiejų Šalių arba nėra nei vienos iš jų nacionalas, tai Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.
3. Jeigu pagal 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentas, tai Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu ir nustato Sutarties taikymo būdą tokiam asmeniui.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje sąvoka "nuolatinė buveinė" reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią įmonė visiškai arba iš dalies užsiima komercine-ūkine veikla.
2. Sąvoka "nuolatinė buveinė" visų pirma apima:
 - a) vadovybės buvimo vietą,
 - b) filialą,
 - c) įstaigą,
 - d) gamyklą,
 - e) dirbtuvę ir
 - f) kasyklą, naftos ar dujų telkinį, akmens skaldyklą ar bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą.

3. Sąvoka "nuolatinė buveinė" taip pat apima:

- a) statybos aikštelę, statybos, surinkimo ar montavimo objektą arba su jais susijusią priežiūros ar konsultacinę veiklą, bet tik tada, kai tokia aikštelė, objektas ar veikla egzistuoja ilgesnį negu devynių mėnesių laikotarpį,
- b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultacines ar vadovavimo paslaugas, kurias Susitariančiosios Šalies įmonė teikia per darbuotojus ar kitus tam tikslui įmonės pasamdytus asmenis, bet tik tada, kai tokia veikla kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip šešis mėnesius.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka "nuolatinė buveinė" neapima:

- a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms saugoti, eksponuoti ar pristatyti,
- b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai saugoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,
- c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,
- d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba informacijai rinkti, laikymo,
- e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai reklamai, informacijos teikimui, moksliniam tiriamajam darbui ar panašiai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio įmonės veiklai vykdyti, laikymo,
- f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai bet kokiam a)-e) punktuose išvardintos veiklos deriniui, laikymo, su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią sąlygoja toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsizvelgiant į 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo - bet ne toks, kuris turi nepriklausomo atstovo statusą ir kuriam taikomas 6 paragrafas - dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Šalyje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma tuoinčia toje Šalyje nuolatinę buveinę bet kokiai veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, išskyrus atvejus, kai tokio asmens veikla apsiriboja 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti net atliekama per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatinė buveinė.

6. Įmonė nelaikoma turinčia Susitariančiojoje Šalyje nuolatinės buveinės, jeigu ji šioje Šalyje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, įgaliotinį arba bet koki kitą nepriklausomo atstovo statusą turintį asmenį, jeigu tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose. Tačiau jeigu tokio atstovo visa arba beveik visa veikla atliekama tos įmonės vardu, jis šiame paragrafe nelaikomas nepriklausomo atstovo statusą turinčiu asmeniu.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Šalies rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Šalies rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Šalyje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena iš šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Šalyje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Sąvoka "nekilnojamasis turtas" vartojama ta prasme, kurią ji turi pagal tos Susitariančiosios Šalies, kurioje šis turtas yra, įstatymus. Analogiškas teisinis režimas taip pat taikomas pajamoms, gaunamoms iš turto, papildančio nekilnojamąjį turtą, gyvulių ir įrenginių, naudojamų žemės ir miškų ūkyje, teisių, numatytų bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatose, bet kokio opciono ar panašios teisės įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufrukto bei teisės į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtinių išteklių naudojimą arba už teisę juos naudoti; jūrų ir upių laivai bei oro transporto priemonės nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė arba kitos korporacinės teisės suteikia teisę tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar bet koku kitu būdu naudojant tokią teisę, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. 1 ir 3 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Šalyje, tačiau tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Šalies įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Šalyje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, vykdanči tokia pačią ar panašią veiklą tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, priskirtas šiai nuolatinei buveinei, įskaitant vadovavimo ir bendras valdymo išlaidas, neatsižvelgiant į tai, ar jos buvo padarytos toje Šalyje, kur yra nuolatinė buveinė, ar kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Šalis leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos remiantis tos Šalies vidaus įstatymais.

4. Jeigu Susitariančiojoje Šalyje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai dalinant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tokiai Susitariančiajai Šaliai apmokestinamąjį pelną nustatyti šiuo įprastu proporcingo padalinimo metodu; tačiau proporcingo padalinimo metodas turi būti toks, kad jo rezultatas atitiktų šio straipsnio principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.

6. Taikant ankstesnius paragrafus, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu būdu, nebent atsirastų sviri ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptiriamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tai tų straipsnių nuostatoms šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Šalies įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar oro transporto priemones tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Šalyje.

2. 1 paragrafo nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje įmonėje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

Tuo atveju,

- a) kai Susitariančiosios Šalies įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Šalies įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba
- b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Šalies įmonės ir kitos Susitariančiosios Šalies įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu tokiu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaitomas į tokios įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Šalies rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis dividendų savininkas, toks mokestis negali viršyti:

- a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu tikrasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuriai tiesiogiai priklauso ne mažiau kaip 25 procentai dividendus mokančios kompanijos kapitalo,
- b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šių apribojimų taikymo būdą.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "dividendai" reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios apmokestinamos taip pat, kaip ir pajamos iš akcijų pagal įstatymus tos Šalies, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis dividendų savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Šalyje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o investicijos, už kurias mokami dividendai, yra faktiškai susijusios su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Jeigu kompanija, Susitariančiosios Šalies rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Šalies, ta kita Šalis gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Šalies rezidentui arba kai investicijos, už kurias mokami dividendai, faktiškai susijusios su toje kitoje Šalyje esančia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete, taip pat gali iš kompanijos nepaskirstyto pelno neimti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Šalyje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Šalyje ir mokamos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.
2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis palūkanų savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.
3. Neatsižvelgiant į 2 paragrafo nuostatas, Susitariančiojoje Šalyje susidarančios palūkanos, kurias gauna ir kurių tikrasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Šalies Vyriausybė, įskaitant administracinius-teritorinius padalinius ir vietos valdžią, Centrinį banką ar bet kokią kitą finansinę instituciją, kurios nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės laiduotą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma paminėtoje Susitariančiojoje Šalyje.
4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "palūkanos" reiškia pajamas iš visų rūšių skolinių reikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne ir ar jie suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne ar ne, o visų pirma pajamas iš valstybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šiame straipsnyje palūkanomis nelaikomos.
5. 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis palūkanų savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Šalyje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis reikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.
6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Šalyje, kai jų mokėtojas yra tos Šalies rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Šalies rezidentas, turi Susitariančiojoje Šalyje nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Šalyje, kurioje nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė yra.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, mokama pagal skolinį reikalavimą, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo palūkanų savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Šalyje ir mokami kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Šalies įstatymus, bet jeigu gavėjas yra tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, toks mokestis negali viršyti 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu gali nustatyti šio apribojimo taikymo būdą.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka "atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą" reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar už teisę naudotis bet kokiomis autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje, įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai, bet kokią patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar už teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrenginiais arba už informaciją apie gamybines, prekybines ar mokslines patirtį.

4. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu tikrasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Šalyje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės ar turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine ar nuolatine veiklaviete. Tokiu atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą susidaro Susitariančiojoje Šalyje, kai jų mokėtojas yra tos Šalies rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Šalies rezidentas, turi Susitariančiojoje Šalyje nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę, dėl kurių susidarė atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidaranciais toje Šalyje, kurioje nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė yra.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, mokama už naudojimąsi, teisę naudotis ar informaciją, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir tikrojo atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO APYVARTOS PAJAMOS

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna iš nekilnojamojo turto, apibrėžto 6 straipsnyje ir esančio kitoje Susitariančiojoje Šalyje, perleidimo arba iš kompanijos, kurios aktyvų didžioji dalis susideda iš tokio turto, akcijų perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Pajamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Šalies įmonės kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, perleidimo arba pajamos iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Šalies rezidentui kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimai nuolatinei veiklavietei, naudojamai individualiai savarankiškai veiklai, įskaitant pajamas iš tokios nuolatinės buveinės (atskirai arba kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

3. Pajamos, kurias gauna Susitariančiosios Šalies įmonė iš tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar oro transporto priemonių arba iš su tokių jūrų laivų ar oro transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Šalyje.

4. Pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, neapibrėžto 1, 2 ir 3 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Šalyje, kurios rezidentas yra turto perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Šalies rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankišką veiklą, apmokestinamos tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai jis savo dispozicijoje turi jo veiklai reikalingą nuolatinę veiklavietę kitoje Susitariančiojoje Šalyje. Jeigu jis turi ar turėjo tokią nuolatinę veiklavietę, tai jo pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Šalyje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Šiame paragrafe fizinis asmuo, kuris Susitariančiojoje Šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, išbūna ilgiau kaip 183 dienas, laikomas turinčiu nuolatinę veiklavietę toje Šalyje tais metais.

2. Sąvoka "profesinės paslaugos" apima visų pirma savarankišką mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

SAMDOMASIS DARBAS

1. Atsižvelgiant į 16, 18, 19 ir 20 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kitokie panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, apmokestinami tik toje Šalyje, išskyrus atvejus, kai darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Šalyje. Jeigu darbas atliekamas kitoje Šalyje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna už darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Šalyje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Šalyje, jeigu įvykdytos visos šios sąlygos:

- a) gavėjas kitoje Šalyje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tais pačiais finansiniais metais, ištaisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Šalies rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
- c) atlyginimas priskiriamas ne nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Šalyje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už darbą Susitariančiosios Šalies rezidento tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive ar oro transporto priemonėje gali būti apmokestinamas toje Šalyje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Šalies rezidentės, direktorių valdybos ar kokio nors kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Šalyje.

17 straipsnis

MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Šalies rezidentas gauna kaip atlikėjas, t.y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Šalyje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Šalyje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos, kurias jis gauna kaip atlikėjas ar sportininkas, atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai šios pajamos, neatsižvelgiant į 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Šalyje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka savo veiklą.

3. 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už sportininko ar atlikėjo veiklą Susitariančiojoje Šalyje, jeigu jo vizitas į tą Šalį visiškai arba didžioji jo dalis finansuojama iš kitos Susitariančiosios Šalies arba administracinio-teritorinio padalinio, arba vietos valdžios visuomeninių fondų.

18 straipsnis

PENSIJOS

1. Remiantis 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatomis, Susitariančiosios Šalies rezidentui už praeityje dirbtą darbą mokamos pensijos bei kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik toje Šalyje.

2. Neatsižvelgiant į 1 paragrafo nuostatas ir į 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, mokamos pensijos ir kitos pašalpos, mokamos periodiškai ar kaip vienkartinės kompensacijos, kurias užtikrina Susitariančiosios Šalies socialinės apsaugos įstatymai ar kokia nors Susitariančiojoje Šalyje sudaryta visuomeninė socialinės rūpybos programa, apmokestinamos tik toje Šalyje.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Atlyginimas, bet ne pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai, už samdomąjį darbą tai Šaliai arba padaliniui, arba vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetui, apmokestinamas tik toje Šalyje.
- b) Tačiau toks atlyginimas apmokestinamas tik kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jeigu tarnyba atliekama toje Šalyje ir fizinis asmuo yra tos Šalies rezidentas, kuris:
 - (i) yra tos Šalies nacionalas arba
 - (ii) netapo tos Šalies rezidentu tikrai dėl atliekamos tarnybos.
2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tai Šaliai, padaliniui ar vietos valdžiai, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Šaliai arba padaliniui arba vietos valdžiai, agentūrai arba struktūriniam vienetui, apmokestinama tik toje Šalyje.
- b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Šalyje, jeigu fizinis asmuo yra tos Šalies rezidentas ir nacionalas.
3. 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams ir pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Šalis arba administracinis-teritorinis padalinys, arba vietos valdžia, arba jų agentūra, arba struktūrinis vienetas, kurio nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Šaliai, padaliniui arba vietos valdžiai.

20 straipsnis

STUDENTAI, PROFESORIAI IR TYRINĖTOJAI

1. Pragyvenimui, mokslui ar stažuotei skirti mokėjimai, kuriuos gauna studentas arba mokinys, arba praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Šalį buvo kitos Susitariančiosios Šalies rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Šalyje tikėtai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami toje Šalyje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Šalies ribų.
2. Fizinį asmenį, kuris į Susitariančiąją Šalį atvyko mokytis arba atlikti mokslo tiriamąjį darbą universitete, koledže ar kitoje Susitariančiojoje Šalyje pripažintoje mokymo institucijoje ir kuris yra arba prieš pat šį atvykimą buvo kitos Susitariančiosios Šalies rezidentas, pirma paminėta Susitariančioji Šalis atleidžia nuo mokesčių, imamų nuo atlyginimo už tokį mokymą ar mokslo tiriamąjį darbą, ne ilgesniam negu dviejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kai jis pirmą kartą atvyko tokiu tikslu.
3. Šio straipsnio 2 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms iš tyrinėjimų, jeigu tokie tyrinėjimai atliekami ne visuomeniniais tikslais, o visų pirma konkretaus asmens ar asmenų naudai.

21 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Šalies rezidentų pajamų rūšys, nesvarbu kur susidarantys ir neaprašyti ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Šalyje.
2. 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, kitokioms nei pajamos iš 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, Susitariančiosios Šalies rezidentas, užsiima komercine-ūkiniu veikla kitoje Susitariančiojoje Šalyje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Šalyje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisės ar turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Tuo atveju, priklausomai nuo aplinkybių, taikomos 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

22 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Šalies rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Šalyje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.
2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Šalies įmonės kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimos nuolatinės buveinės komercinėje-ūkinėje veikloje naudojamo turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, kuris priklauso Susitariančiosios Šalies rezidento kitoje Susitariančiojoje Šalyje turimai nuolatinėi veiklavietei, naudojamai individualiai savarankiškai veiklai, gali būti apmokestinamas toje kitoje Šalyje.
3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Šalies įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar oro transporto priemonių ir iš su tokių jūrų laivų ar oro transporto priemonių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Šalyje.
4. Visos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui priklausančio kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Šalyje.

23 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Čekijos Respublikoje, o jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, Lietuva leidžia:

- a) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Čekijos Respublikoje sumokėtam pajamų mokesčiui,
- b) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Čekijos Respublikoje sumokėtam kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia suma bet kokių atveju neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų ar kapitalo mokesčio dalies, kuri, priklausomai nuo aplinkybių, priskiriama pajamoms ar kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Čekijos Respublikoje.

2. Čekijos Respublikos rezidento atveju dvigubo apmokestinimo išvengiama tokiu būdu:
- a) Čekijos Respublika, apmokestinama savo rezidentus, gali į tokių mokesčių apmokestinimo bazę įtraukti tokias pajamų ar kapitalo rūšis, kurios, remiantis šios Sutarties nuostatomis, taip pat gali būti apmokestinamos ir Lietuvoje, bet iš remiantis tokia baze apskaičiuoto mokesčio leidžia atimti sumą, lygią Lietuvoje sumokėtam mokesčiui. Tačiau tokia atimama suma neturi viršyti tos prieš atėmimą apskaičiuotos Čekijos mokesčio dalies, kuri priskiriama pajamoms ar kapitalui, kurie, remiantis šios Sutarties nuostatomis, gali būti apmokestinami Lietuvoje.
 - b) Kai, remiantis bet kuria Sutarties nuostata ar vidaus įstatymu, Čekijos Respublikos rezidento gaunamos pajamos ar turimas kapitalas atleidžiami nuo mokesčio Čekijos Respublikoje, nežiūrint į tai, Čekijos Respublika, skaičiuodama tokio rezidento mokestį nuo likusių pajamų ar kapitalo, gali atsižvelgti į atleistų nuo mokesčio pajamų ar kapitalo dydį.
3. Laikoma, kad 1 ir 2 paragrafuose naudojamos sąvokos "Lietuvoje sumokėtas mokestis" ir "Čekijos Respublikoje sumokėtas mokestis" apima bet kokį mokestį, kuris turėtų būti mokamas, jeigu nebūtų išimčių ar nuolaidų, taikomų pagal ekonomikos plėtrai skirtus Lietuvos ar Čekijos Respublikos įstatymus.

24 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Šalies nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu tos kitos Šalies nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai, esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Šalių rezidentai.
2. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Šalies įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Šalyje, apmokestinimas toje kitoje Šalyje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Šalies tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip Susitariančiosios Šalies įsipareigojimas kitos Susitariančiosios Šalies rezidentams dėl jų socialinės ar šeimininės padėties teikti bet kokias asmenines nuolaidas, lengvatas ir atleidimą nuo mokesčių, kokie teikiami jos rezidentams.

3. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Šalies įmonės apmokestinamąjį pelną palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias ši įmonė moka kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Šalies rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Šalies įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Šalies rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos Šalies rezidento skolos.
4. Susitariančiosios Šalies įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Šalies rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Šalyje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Šalies kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.
5. Neatsižvelgiant į 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomas visų rūšių ir tipų mokesčiams.

25 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Jeigu asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Šalių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, kurias numato tų Šalių vidaus įstatymai, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Šalies, kurios rezidentas jis yra, arba jeigu jo atvejis numatytas 24 straipsnio 1 paragrafe, - į tos Susitariančiosios Šalies, kurios nacionalas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti paduotas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie veiksmus, vedančius prie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo.
2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas yra pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į bet kokius Susitariančiųjų Šalių vidaus įstatymuose nustatytus laiko apribojimus.
3. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip išvengti dvigubo apmokestinimo Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį. Jeigu atrodo tikslinga, kad norint susitarti, reikia pasikeisti nuomonėmis žodžiu, toks pasikeitimas galimas komisijoje, sudarytoje iš Susitariančiųjų Šalių kompetentingų asmenų atstovų.

26 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Šalių kompetentingi asmenys keičiasi informacija, reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Šalių vidaus įstatymų, susijusių su mokesčiais, kuriems taikoma ši Sutartis, tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai, nuostatas. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Šalies gaunama informacija laikoma paslapyje taip pat, kaip ir informacija, gaunama pagal tos Šalies vidaus įstatymus, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdymo organams (įskaitant teismus ir administracines institucijas), kurie, nagrinėdami apeliacijas dėl šioje Sutartyje numatytų mokesčių ar priimdami sprendimus, užsiima šių mokesčių apskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdymo organai šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešo teismo proceso metu arba esant teisminiam sprendimui.

2. Bet koku atveju 1 paragrafo nuostatos negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Šalį:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos arba kitos Susitariančiosios Šalies įstatymų ir valdymo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal tos arba kitos Susitariančiosios Šalies įstatymus arba įprastinę valdymo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų valstybės politikai (viešajai tvarkai).

27 straipsnis

DIPLOMATINIAI AGENTAI IR KONSULINIAI TARNAUTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinų agentų arba konsulinių tarnautojų mokesčių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialių susitarimų nuostatomis.

28 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Šalių Vyriausybės praneša viena kitai, kad konstituciniai reikalavimai šios Sutarties įsigaliojimui yra įvykdyti.
2. Ši Sutartis įsigalioja po paskutinio 1 paragrafe minimo pranešimo dienos, ir joje numatytos nuostatos taikomos:
 - a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio - apmokestinant pajamas, gaunamas nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo,
 - b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imant mokesčius nuo finansinių metų, prasidedančių nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po Sutarties įsigaliojimo.

29 straipsnis

SUTARTIES NUTRAUKIMAS

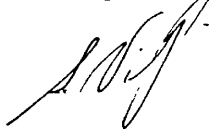
Ši Sutartis galioja, kol Susitariančioji Šalis ją nutraukia. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali nutraukti Sutartį diplomatiniais kanalais raštu pranešdama apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma:

- a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio - nuo pajamų, gaunamų nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo,
- b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams - imamiems nuo gaunamų pajamų ar turimo kapitalo tais finansiniais metais, kurie prasideda nuo arba po sausio 1 dienos kalendorinių metų, einančių po pranešimo.

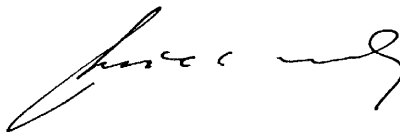
Visą tai liudydami šią Sutartį pasirašo būdami atitinkamai įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sutartis sudaryta dviem egzemplioriais *Vilnius* 199...*4*..... m.
..... *gruodis* mėn.*27*..... d. lietuvių, čekų ir anglų kalbomis, visi trys
tekstai turi vienodą galią. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

Lietuvos Respublikos vardu

Čekijos Respublikos vardu

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA
RÉPUBLIQUE TCHÈQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE
IMPÔSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE
D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

La République de Lituanie et la République tchèque,

Désireuses de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôt sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) En République de Lituanie :

i) L'impôt sur les bénéfices des personnes morales (juridiniu asmenu pelno mokestis); ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques (fiziniu asmenu pajamu mokestis); iii) L'impôt sur les entreprises utilisant des moyens de production appartenant à l'État (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima); (ci-après dénommés "l'impôt lituanien");

b) En République tchèque :

i) L'impôt sur le revenu des personnes physiques (dan z prijmu fyzickych osob); ii) L'impôt sur le revenu des personnes morales (dan z prijmu pravnickych osob); iii) L'impôt sur les biens immobiliers (dan z nemovitosti); (ci-après dénommés "l'impôt tchèque").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou les remplaceraient. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Le terme "Lituanie" s'entend de la République de Lituanie et, lorsqu'il est employé au sens géographique, du territoire de la République de Lituanie et de toute autre zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie où, en application de la législation de la République de Lituanie et conformément au droit international, la Lituanie peut exercer ses droits sur le fond des mers, son sous-sol et leurs ressources naturelles;

b) L'expression "République tchèque" s'entend du territoire de la République tchèque sur lequel, en vertu de la législation tchèque et du droit international, la République tchèque exerce ses droits souverains;

c) Les expressions "un État contractant" et "l'autre État contractant" désignent, selon le contexte, la Lituanie ou la République tchèque;

d) Le terme "personne" s'entend d'une personne physique, d'une entreprise, d'une société et de tout autre groupement de personnes;

e) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entité considérée comme une personne morale aux fins de la fiscalité;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" s'entendent, respectivement, d'une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) Le terme "entreprise" a le sens qui lui attribue la législation interne de l'État contractant;

h) Le terme "ressortissant" désigne :

i) Pour ce qui est de la Lituanie, toute personne physique possédant la nationalité de la République de Lituanie et toute personne morale, association de personnes, entreprise individuelle (personnelle) ou autre association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans la République de Lituanie;

ii) Pour ce qui est de la République tchèque, toute personne physique possédant la nationalité de la République tchèque et toute personne morale, association de personnes ou autre association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans la République tchèque;

i) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

j) L'expression "autorité compétente" désigne :

i) Dans le cas de la Lituanie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

ii) Dans le cas de la République tchèque, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la présente Convention par un État contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a le sens que lui attribue le droit de cet État concernant les

impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résidence

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident d'un État contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, du lieu de sa constitution en société ou de tout autre critère de nature analogue. Cette expression ne s'entend pas toutefois des personnes qui ne sont imposables dans cet État contractant qu'au titre d'une fortune ou de revenus provenant de sources situées dans cet État. Aux fins de la présente Convention, le gouvernement d'un État contractant, ses subdivisions politiques et collectivités locales seront considérés comme étant des résidents de cet État contractant.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne n'est considérée comme un résident que de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'État où elle a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle;

c) Si elle séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne dans aucun des États, elle est considérée comme un résident de l'État dont elle possède la nationalité;

d) Si elle possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Si, du fait des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est résidente des deux États contractants, les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de régler la question d'un commun accord et de déterminer le mode d'application de la Convention à l'égard de ladite personne.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment :

a) Un siège de direction;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier;

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression "établissement stable" englobe également :

a) Un chantier de construction, un projet de construction, de montage ou d'installation ou des activités de surveillance et de consultation s'y rapportant, mais seulement lorsque ce chantier, ce projet ou ces activités ont une durée supérieure à neuf mois;

b) La fourniture de services, y compris des services de consultant ou de gestion, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se poursuivent, sur le territoire d'un autre État contractant, pendant une période ou des périodes dépassant six mois au total au cours d'une période de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de la transformation par une autre entreprise;

d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) Une installation fixe d'affaires n'est utilisée qu'à des fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités préparatoires ou auxiliaires pour l'entreprise;

f) Une installation fixe d'affaires n'est utilisée que pour l'exercice cumulé des activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'ensemble des activités de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et dispose, dans un État contractant, de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que ces activités ne soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'intermédiaire d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si lesdites personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel

agent sont consacrées entièrement ou principalement à cette entreprise, il ne sera pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. Le régime juridique analogue s'applique aussi aux revenus provenant des accessoires des biens immobiliers, au cheptel mort ou vif et au matériel utilisé pour des exploitations agricoles ou forestières, aux droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, toute option ou tout droit semblable à l'acquisition des biens immobiliers, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, de sources et d'autres ressources naturelles. Les navires, les bateaux et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'usage direct, de la location ou de toute autre forme d'utilisation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou autre parts sociales dans une société ouvre droit, pour le propriétaire, à la jouissance des biens immobiliers de la société, les revenus provenant de l'usage direct, de la location ou de toute autre forme d'utilisation dudit droit de jouissance sont imposables dans l'État contractant où sont situés lesdits biens immobiliers.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses engagées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi engagées, soit dans l'État contractant où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Les dépenses à admettre en déduction par un État contractant ne peuvent comprendre que des dépenses déductibles au titre du droit interne de cet État.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable selon une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche ledit État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la méthode en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transports maritime et aérien

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

Lorsque :

a) Une entreprise d'un État contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la gestion, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant, et que dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société distributrice est un résident, et selon la législation de cet État; mais, si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 p. 100 du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de ces limitations.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société à raison des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'État contractant dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdits intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des

intérêts. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un État contractant que le gouvernement de l'autre État contractant, y compris ses subdivisions politiques et ses collectivités locales, sa Banque centrale ou tout établissement financier appartenant en totalité à ce gouvernement, tire ou dont il est le bénéficiaire effectif, ou l'intérêt tiré de créances garanties par ce gouvernement, sont exonérés de l'impôt dans le premier État contractant.

4. Le terme "intérêt " employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et, notamment, les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre État à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur en est un résident. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit résident ou non d'un État contractant, a, dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont alors considérés comme provenant de l'État où est situé l'établissement stable ou la base fixe en question.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la fraction excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention. Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdites redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des redevances. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une

oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes utilisés pour les émissions radiophoniques ou télévisées, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un matériel industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience industrielle, commerciale ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre État à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit résident ou non d'un État contractant, a, dans un État contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu au paiement des redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où est situé l'établissement stable ou la base fixe.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou des informations pour lesquels elles sont payées, excède le montant dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation des biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre État contractant ou de l'aliénation de parts d'une société dont l'actif consiste à titre principal en ces biens immobiliers sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont dispose un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris ceux provenant de l'aliénation d'un tel établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet État.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'une personne physique, résidente d'un État contractant, tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, sauf si cette personne dispose de façon habituelle, dans l'autre État contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Si tel est le cas, les revenus sont imposables dans cet autre État, mais uniquement sur la fraction imputable à ladite base fixe. Aux fins du présent paragraphe, une personne physique qui séjourne dans un État contractant pendant plus de 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant et se terminant pendant un exercice est réputée disposer d'une base fixe dans ce État pendant l'année en question.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des États contractants reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. En pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours d'une période de douze mois commençant ou se terminant pendant l'exercice considéré;

b) Les rémunérations sont versées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État;

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par un résident d'un État contractant sont imposables dans cet État. Article 16. Tantièmes d'administrateurs

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de tout autre organe similaire d'une société résidente de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, par exemple artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués, non pas à l'artiste du spectacle ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas au revenus tirés d'activités exercées dans un État contractant par un artiste du spectacle ou un sportif si le séjour dans cet État est rémunéré entièrement ou en partie au moyen de fonds publics provenant de l'autre État contractant ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 et de celles du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions payés et autres prestations, qu'il s'agisse de rémunérations périodiques ou forfaitaires, accordées au titre de la législation sur la sécurité sociale d'un État contractant ou de tout régime public organisé par un État contractant à des fins d'aide sociale ne sont imposables que dans cet autre État.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les rémunérations, autres les pensions, payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou un de leurs organismes, ou par une entité appartenant entièrement audit État, à ladite subdivision ou collectivité, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, cet organisme ou cette entité ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, lesdites rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et que la personne physique en est un résident et : i) Possède la nationalité de cet État; ou ii) N'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services;

2. a) Toute pension payée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou un de leurs organismes, ou par une entité appartenant entièrement audit État, à ladite subdivision ou collectivité, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, cet organisme ou cette entité ne sont imposables que dans cet État;

b) Toutefois, ladite pension n'est imposable que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident et un ressortissant de cet État.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'activités industrielles ou commerciales exercées par un État contractant ou par une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou un de leurs organismes, ou par une entité appartenant entièrement audit État, à ladite subdivision ou collectivité.

Article 20. Étudiants, enseignants et chercheurs

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin de poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées hors de cet État.

2. Une personne physique qui se rend dans un État contractant aux fins d'enseigner ou d'effectuer des travaux de recherche dans une université, un collège ou un autre établissement d'enseignement agréé de cet État contractant et qui est, ou était immédiatement avant de se rendre dans ledit État, résidente de l'autre État contractant, est exonérée, dans le premier État contractant, d'impôts sur les revenus qu'elle tire de ces activités pendant une période n'excédant pas deux ans à partir de la date de son premier séjour pour y enseigner ou y effectuer les travaux de recherche. 3. Les dispositions du paragraphe 2 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus provenant d'activités de recherche si celles-ci sont entreprises non pas dans l'intérêt général mais principalement dans l'intérêt d'une personne ou d'un groupe de personnes.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne font pas l'objet des articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si leur bénéficiaire, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur de revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par les biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont dispose un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant et par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans cet État.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 23. Élimination de la double imposition

1. Dans le cas d'un résident de la Lituanie, la double imposition est éliminée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident de la Lituanie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en République tchèque, sauf si sa législation interne prévoit un traitement plus favorable, la Lituanie accorde :

a) En déduction de l'impôt sur les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt sur les revenus payé à ce titre en République tchèque;

b) En déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune payé à ce titre en République tchèque;

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune en Lituanie, calculé avant déduction, correspondant, selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables en République tchèque.

2. Dans le cas d'un résident de la République tchèque, la double imposition est éliminée de la manière suivante :

a) La République tchèque, lorsqu'elle perçoit des impôts de ses résidents, peut inclure dans la base d'imposition les éléments de revenu ou de fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont également imposables en Lituanie, mais elle admet en déduction du montant de l'impôt calculé sur cette base un montant égal audit impôt acquitté en Lituanie. Ladite déduction ne doit pas toutefois excéder la fraction de l'impôt tchèque, calculé avant la déduction correspondant aux revenus ou à la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Lituanie;

b) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention ou de la législation interne, les revenus qu'un résident de la République tchèque reçoit ou la fortune qu'il possède sont exonérés de l'impôt tchèque, la République tchèque peut néanmoins prendre en considération les revenus ou la fortune exonérés pour calculer le montant de l'impôt applicable au reste des revenus ou de la fortune dudit résident.

3. Aux fins des paragraphes 1 et 2, l'impôt payé en Lituanie et l'impôt payé en République tchèque sont censés comprendre tous les impôts qui auraient été payés n'eût été d'une

exonération ou d'une réduction d'impôt accordée en vertu de la législation de la Lituanie ou de celle de la République tchèque au titre de la promotion du développement économique.

Article 24. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant ne sont assujettis dans l'autre État contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

2. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôts qu'il accorde à ses propres résidents en fonction de leur état civil ou de leurs charges de famille.

3. À moins que les dispositions de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes versées par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes qu'une entreprise d'un État contractant a contractées auprès d'un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées auprès d'un résident du premier État.

4. Les entreprises d'un État contractant dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont assujetties dans le premier État à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises similaires du premier État.

5. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'un des États contractants ou par les deux entraînent pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par la législation interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir

de la première notification des mesures qui entraînent une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par la législation interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre d'un commun accord les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles aux fins de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents. S'il est jugé souhaitable, afin de parvenir à un accord, de procéder à des consultations orales, ces consultations pourront avoir lieu par l'intermédiaire d'une commission composée de représentants des autorités compétentes des États contractants.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des États contractants relatives aux impôts visés par la présente Convention dans la mesure où l'imposition qui y est prévue n'est pas contraire à la présente Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par l'article premier. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets au même titre que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Lesdites personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives contraires à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant;

c) De fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou bien des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Les gouvernements des États contractants se notifient de l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1 et ses dispositions prendront effet :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention; ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et impôts sur la fortune, pour les impôts exigibles pour tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par un État contractant. Chaque État contractant pourra dénoncer la Convention, par la voie diplomatique, moyennant notification écrite donnée six mois au moins avant la fin de l'année civile. Dans ce cas, la Convention cessera d'avoir effet :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de dénonciation;

b) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et impôts sur la fortune, pour les impôts exigibles pour tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de dénonciation.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Vilnius le 27 octobre 1994, en double exemplaire, en langues lituanienne, tchèque et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République tchèque :

No. 41891

**Lithuania
and
Azerbaijan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Azerbaijan on mutual assistance in customs matters. Vilnius, 2 April 2004

Entry into force: *9 January 2005 by notification, in accordance with article 20*

Authentic texts: *Azerbaijani, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Azerbaïdjan**

Accord d'assistance mutuelle en matière douanière entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan. Vilnius, 2 avril 2004

Entrée en vigueur : *9 janvier 2005 par notification, conformément à l'article 20*

Textes authentiques : *azerbaïdjanais, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[AZERBAIJANI TEXT — TEXTE AZERBAÏDJANAIS]

**Litva Respublikası Hökuməti və Azərbaycan Respublikası Hökuməti arasında
gömrük işi sahəsində qarşılıqlı yardım haqqında
SAZİŞ**

Bundan sonra Razılığa gələn Tərəflər adlandırılan Litva Respublikası Hökuməti və Azərbaycan Respublikası Hökuməti,

gömrük qanunvericiliyinin pozulmasının hər iki ölkənin iqtisadi, ticarət, maliyyə, ictimai və mədəni maraqlarına ziyan vurduğunu nəzərə alaraq,

malların idxalı və ya ixracı zamanı gömrük rüsumları, vergiləri və hər hansı digər yığımların dəqiq tutulması və toplanmasının və qadağan, məhdudiyyət və nəzarət müddəalarının müvafiq şəkildə həyata keçirilməsinin təmin edilməsinin vacibliyini nəzərə alaraq,

Razılığa gələn Tərəflərin dövlətlərinin gömrük qanunvericiliklərinin tətbiq edilməsi və həyata keçirilməsi ilə bağlı məsələlərdə beynəlxalq əməkdaşlığın zəruriliyini dərk edərək,

Narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin qanunsuz dövriyyəsinin artan miqyasları və istiqamətləri ilə dərindən marqlanaraq və bunun əhalinin sağlamlığı və cəmiyyət üçün təhlükəli olduğunu nəzərə alaraq,

Gömrük qanunvericiliyinin pozulmasının və narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin qanunsuz dövriyyəsinin qarşısının alınması səylərinin gömrük idarələri arasında əməkdaşlıq yolu ilə daha səmərəli olacağına inanaraq,

ikitarəfli qarşılıqlı yardıma dair müvafiq beynəlxalq sənədləri, xüsusilə də, Gömrük Əməkdaşlıq Şurasının Qarşılıqlı İnzibati Yardım haqqında 5 dekabr 1953-cü il tarixli Təvsiyəsini nəzərə alaraq,

aşağıdakılar barədə razılığa gəldilər:

**Təriflər
Maddə1**

Hazırkı Sazişin məqsədləri üçün:

1. “Gömrük idarəsi” - Litva Respublikasında Maliyyə Nazirliyi yanında Gömrük İdarəsi və Azərbaycan Respublikasında Dövlət Gömrük Komitəsi;

2. “Gömrük qanunvericiliyi”- Razılığa gələn Tərəflərin dövlətlərinin ərazisində tətbiq olunan və gömrük rüsumları, vergilər və digər yığımlar və ya qadağan, məhdudiyyət və nəzarət tədbirləri ilə bağlı malların idxalı, ixracı, tranziti ilə əlaqədar qanunvericiliklə müəyyən edilmiş qüvvədə olan müddəalar;

3. “Sorğu göndərən Tərəf” - gömrük məsələləri ilə bağlı yardım üçün sorğu edən gömrük idarəsi;

4. “Sorğu alan Tərəf” - gömrük məsələləri ilə bağlı yardım üçün sorğu alan gömrük idarəsi;

5. “Hüquqpozma”- gömrük qanunvericiliyinin hər hansı şəkildə pozulması və ya pozulmasına yönəldilmiş hər hansı bir cəhd;

6. “Narkotik vasitələr” - müvafiq düzəlişlər edilmiş 1961-ci il Narkotik vasitələr haqqında Vahid Konvensiyanın I və II siyahılarına daxil edilmiş hər hansı təbii və ya sintetik maddələr;

7. “Psixotrop maddələr”- müvafiq düzəlişlər edilmiş 1971-ci il Psixotrop maddələr haqqında Konvensiyanın I, II, III və IV siyahılarına daxil edilmiş hər hansı təbii və ya sintetik maddələr;

8. “Prekursorlar”- Birləşmiş Millətlər Təşkilatının 1988-ci il Narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin qanunsuz dövriyyəsinə qarşı Konvensiyanın I və II siyahılarına daxil edilmiş narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin istehsalı zamanı nəzarət altında istifadə olunan kimyəvi maddələr;

9. «Nəzarətli göndəriş» - Razılığa gələn Tərəflərin dövlətlərinin ərazisində onların səlahiyyətli orqanlarının razılığı ilə və onların nəzarəti altında, narkotik vasitələrin və psixotrop maddələrin qanunsuz dövriyyəsi ilə əlaqədar olan şəxslərin müəyyən edilməsi məqsədilə, narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və ya onları əvəz edən maddələrin qanunsuz və ya şübhə doğuran partiyalarının ölkədən aparılması, ölkə ərazisindən keçirilməsi və ölkəyə gətirilməsinə icazə verilməsi metodları;

deməkdir.

Sazişin tətbiq edilmə dairəsi **Maddə 2**

1. Razılığa gələn Tərəflər bu Sazişdə əks olunmuş müddəalara uyğun olaraq bir-birlərinə qarşılıqlı yardım göstərməlidirlər:

a) gömrük qanunvericiliyinə düzgün əməl edilməsinin təmin edilməsi məqsədilə;

b) gömrük qanunvericiliyinin pozulmasının qarşısının alınması, təhqiqatın aparılması və ona qarşı mübarizə aparılması məqsədilə;

c) gömrük qanunvericiliyinin tətbiqinə dair sənədlərin mübadiləsində;

ç) narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və prekursorların qanunsuz dövriyyəsinin qarşısının alınması və təhqiqatın aparılması məqsədilə.

2. Bu Saziş çərçivəsində yardım, sorğu alan Tərəfin dövlətinin ərazisində tətbiq olunan qanunvericiliyə müvafiq olaraq və öz səlahiyyətləri və imkanları daxilində göstərməlidir. Lazım olduqda, gömrük idarəsi sorğu alan Tərəfin dövlətinin ərazisində qüvvədə olan qanunvericiliyə uyğun olaraq yardımın digər səlahiyyətli orqanlar tərəfindən göstərilməsi üçün lazımi tədbirlər görə bilər. Bu Saziş Razılığa gələn Tərəflərin digər müqavilələrinə təsir göstərməyəcəkdir.

Məlumat mübadiləsi

Maddə 3

1. Gömrük idarələri, öz təşəbbüsləri ilə və ya sorğu əsasında, aşağıdakı məsələlərin dəqiqliyinin təmin edilməsində kömək edə biləcək bütün məlumatla bir-birlərini təmin etməlidirlər:

a) gömrük qanunvericiliyinə uyğun olaraq, gömrük idarələri tərəfindən tutulan gömrük rüsumlarının, digər vergilərin, ödəniş və yığımların toplanması haqqında, xüsusilə, gömrük məqsədləri üçün malların dəyərinin qiymətləndirilməsində və onların tarif təsnifatının təsis edilməsində kömək edə biləcək məlumat;

b) idxal, ixrac və tranzit zamanı qadağan və məhdudiyyətlərin həyata keçirilməsi;

c) Razılığa gələn Tərəflərdən biri və ya hər ikisi tərəfindən bağlanmış digər razılaşmaların əhatə etmədiyi malların mənşə ölkəsinin təyin edilməsinin milli qaydalarının tətbiqi;

2. Əgər sorğu alan Tərəf tələb olunan məlumata malik deyilsə, o, öz dövlətinin ərazisində qüvvədə olan qanunvericiliyə uyğun olaraq bu məlumatı axtarmalıdır. Sorğu alan Tərəf bu məlumatı özü üçün axtardığı kimi axtarmalıdır.

Maddə 4

Gömrük idarələri, öz təşəbbüsləri ilə və ya sorğu əsasında, aşağıdakı məsələlərin təsdiq edilməsində hər hansı məlumatla bir-birini təmin etməlidirlər:

1. bir Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisinə idxal olunmuş malların digər Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisindən qanuni yolla ixrac olunması;

2. bir Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisindən ixrac olunan malların digər Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisinə qanuni yolla idxal olunması.

Maddə 5

Bir Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsi öz təşəbbüsü ilə və ya sorğu əsasında digər Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsini aşağıdakı məsələlərə dair məlumatla təmin etməlidir:

1. digər Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisində qüvvədə olan gömrük qanunvericiliyini pozması məlum olan və ya pozması şübhə doğuran şəxslər barədə;

2. gömrük qanunvericiliyinin pozulması obyektə məlum olan mallar barədə;

3. digər Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisində qüvvədə olan gömrük qanunvericiliyinin pozulmasında istifadə olunması məlum olan və ya istifadə olunması şübhə doğuran hər hansı nəqliyyat vasitələri barədə;

4. gömrük hüquqpozmalarının törədilməsində istifadə olunan yeni vasitə və metodlar barədə.

Maddə 6

Bir Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsi sorğu əsasında digər Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsini həmin Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisində qüvvədə olan gömrük qanunvericiliyini pozan və ya pozması aşkara çıxan, aşkar edilmiş və ya planlaşdırılmış fəaliyyətlər üzrə mövcud olan bütün məlumata dair arayışlar, şahid ifadələri və ya sənədlərin təsdiq olunmuş surətləri ilə təmin etməlidir.

Maddə 7

Bu Sazişdə nəzərdə tutulmuş sənədlər eyni məqsədlə hər hansı formada hazırlanmış kompüter məlumatı ilə əvəz oluna bilər. Materialın şərhli və ya istifadəsi üçün bütün müvafiq məlumat eyni zamanda təqdim edilməlidir.

Şəxslər, mallar və nəqliyyat vasitələri üzərində nəzarət

Maddə 8

Bir Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsi öz səlahiyyətləri və imkanları daxilində, öz təşəbbüsü ilə yaxud digər Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsinin sorğusu əsasında, aşağıdakılar üzərində nəzarəti təmin etməlidir:

1. digər Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisində qüvvədə olan gömrük qanunvericiliyini pozması məlum olan və ya pozması şübhə doğuran şəxslərin Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisinə daxil olması və onu tərk etməsi;

2. digər Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisinə yaxud ərazisindən qanunsuz dövriyyəyə səbəb olması məlum olan və ya olması şübhə doğuran malların hərəkəti;

3. digər Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisində qüvvədə olan gömrük qanunvericiliyinin pozulmasında istifadə olunması məlum olan və ya olunması şübhə doğuran hər hansı nəqliyyat vasitələri.

Nəzarətli göndəriş

Maddə 9

1. Gömrük idarələri nəzarətli göndəriş metodlarının həyata keçirilməsində bir-birilə əməkdaşlıq etməlidir.

2. Nəzarətli göndəriş metodunun həyata keçirilməsi barədə qərar vaxtaşırılıq prinsipinə əsaslanmalıdır və Razılığa gələn Tərəflərin dövlətlərinin ərazisində qüvvədə olan qanunvericiliyə müvafiq olaraq verilməlidir.

Sorğular
Maddə 10

1. Əgər bir Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsi sorğu göndərsə, digər Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsi sorğu göndərən Tərəfin gömrük qanunvericiliyinə zidd olan, yaxud olması aşkara çıxan əməliyyatlarla bağlı bütün rəsmi təhqiqatlara başlamalıdır.

2. Bu təhqiqatlar sorğu alan Tərəfin dövlətinin ərazisində qüvvədə olan qanunvericiliyinə müvafiq surətdə həyata keçirilməlidir.

3. Sorğu alan Tərəf sorğu göndərən Tərəfin vəzifəli şəxslərinə belə təhqiqatlarda iştirak etmək üçün icazə verə bilər. Belə vəzifəli şəxslərin öz gömrük idarələri tərəfindən verilmiş yazılı icazəsi olmalıdır.

4. Bu maddənin 3-cü bəndinə uyğun olaraq, digər Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin ərazisində iştirak edən Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsinin vəzifəli şəxsi yalnız məsləhətçi kimi fəaliyyət göstərməli və heç bir halda təhqiqatda fəal iştirak etməməli, hüquqi işləri aparmamalıdır. O, rəsmi geyim forması geyinməməli və silah daşımamalıdır.

Ekspertlər və şahidlər
Maddə 11

1. Əgər bir Razılığa gələn Tərəfin məhkəmə və ya səlahiyyətli orqanları onların qarşısında çıxarılmış gömrük qanunvericiliyinin pozulması ilə əlaqədar sorğu göndərsə, digər Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsi öz vəzifəli şəxslərinə həmin məhkəmə və ya səlahiyyətli orqanları qarşısında şahid və ya ekspert kimi iştirak etmək səlahiyyəti verə bilər.

2. Belə vəzifəli şəxslər onlar tərəfindən vəzifələrinin icrası zamanı müəyyən edilmiş faktlar barədə məlumat verməlidirlər.

3. İştirak üçün sorğuda vəzifəli şəxslərin hansı işdə və hansı qismdə iştirak edəcəyi göstərilməlidir.

4. Gömrük idarəsinin vəzifəli şəxslərinin ekspert və şahidlər kimi iştirak etməsi üçün sorğu Razılığa gələn Tərəflərin dövlətlərinin qanunvericiliyinə müvafiq olaraq tərtib edilməlidir.

Məlumat və sənədlərdən istifadə edilməsi
Maddə 12

1. Bu Saziş çərçivəsində alınan məlumat, sənədlər və digər bildirişlər yalnız bu Sazişin məqsədləri üçün istifadə olunmalıdır. Bu sənədlər onları təqdim edən gömrük idarəsinin yazılı şəkildə icazəsi olmadan hər hansı digər məqsədlər üçün açıqlanmamalı və istifadə olunmamalıdır.

2. Narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və prekursorların qanunsuz dövriyyəsinə dair hər hansı bir Razılığa gələn Tərəfin aldığı məlumat və sənədlər narkotik vasitələrin, psixotrop maddələrin və prekursorların qanunsuz dövriyyəsinə qarşı mübarizə ilə bilavasitə məşğul olan məhkəmə və ya digər səlahiyyətli orqanlara təqdim edilə bilər.

3. Bu Saziş çərçivəsində hər hansı formada bir Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsinin aldığı sorğu, məlumat, ekspert hesabatları və digər bildirişlər həmin gömrük idarəsi tərəfindən Razılığa gələn Tərəfin dövlətinin milli qanununvericiliyinə əsasən eyni xarakterli sənədlər və məlumata şamil edilən müdafiə altında tərtib edilməlidir.

4. Bu Sazişin məqsədlərinə müvafiq şəkildə və tətbiq etmə dairəsində, Razılığa gələn Tərəflərin dövlətlərinin milli qanununvericiliyinə və hər iki dövlətin Razılığa gələn Tərəflər olduğu beynəlxalq müqavilələrə və konvensiyalara müvafiq olaraq, gömrük idarələri özlərinin şahid ifadələrində, sənədlərində və ifadələrində, məhkəmə və ya inzibati orqanları qarşısında çıxarılmış işlərdə bu Sazişə müvafiq şəkildə əldə edilmiş məlumat və sənədlərdən dəlil kimi istifadə edə bilərlər.

5. Məhkəmədə dəlil kimi istifadə edilən belə məlumat və sənədlər və onlara verilən əhəmiyyət Razılığa gələn Tərəflərin dövlətlərinin milli qanununvericiliyə uyğun müəyyən edilməlidir.

Sənədlərin çatdırılması

Maddə 13

Müraciət əsasında, sorğu alan Tərəf öz dövlətinin ərazisində qüvvədə olan qanununvericiliyə müvafiq olaraq sorğu göndərən Tərəfin göndərdiyi bu Saziş çərçivəsində olan bütün sənədləri və qərarları öz dövlətinin ərazisində yaşayan və ya qeydiyyatda olan fiziki və hüquqi şəxslərə verməlidir.

Yardım üçün sorğunun forma və məzmunu

Maddə 14

1. Hazırkı Sazişə aid olan sorğular yazılı şəkildə verilməlidir. Belə sorğuların icra edilməsi üçün lazım olan sənədlər sorğuya əlavə olunmalıdır. Təcili hallarda tələb olunduqda, şifahi şəkildə verilən sorğular qəbul oluna bilər, lakin dərhal yazılı şəkildə təsdiq olunmalıdır.

2. Bu Maddənin 1-ci bəndinə aid olan sorğuya aşağıdakı məlumat daxil edilməlidir:

- a) sorğu edən gömrük idarəsinin adı;
- b) tələb olunan tədbirlər;
- c) sorğunun predmeti və səbəbi;
- ç) aid olan qanunlar, qaydalar, təlimatlar və digər hüquqi aktlar;
- d) təhqiqatların obyektinə olan fiziki və hüquqi şəxslərin və malların mümkün qədər dəqiq və müfəssəl təsviri;
- e) 13-cü maddədə olan hallar istisna olunmaqla, müvafiq faktların qısa məzmunu.

3. Sorğular, sorğu alan Tərəf dövlətin rəsmi dillində və ya sorğu alan Tərəfə münasib olan digər dildə təqdim edilməlidir.

4. Əgər sorğu bu Maddənin 2-ci bəndində qeyd olunan məlumatları özündə əks etdirmirsə, bu sorğuda düzəliş və ya tamamlamaların edilməsi tələb oluna bilər.

Yardım göstərmək öhdəliyindən istisnalar
Maddə 15

1. Əgər sorğu alan Tərəf sorğunun yerinə yetirilməsinin sorğu alan Razılığa gələn Tərəf dövlətin suverenliyi, ictimai asayışı, təhlükəsizliyi və ya digər mühüm maraqlarına zərər gətirə biləcəyini hesab edirsə, yaxud qanunla qorunan dövlət və ya digər sirrin pozulmasına səbəb olacağını güman edirsə, o, bu Saziş çərçivəsində tələb olunan yardımdan tamamilə, yaxud qismən imtina edə və ya bu yardımı yalnız müəyyən şərtlər və ya tələblər qəbul olunduqda göstərə bilər.

2. Yardım göstərmək üçün sorğunun yerinə yetirilmədiyi təqdirdə, məsələyə dair qərar və səbəblər gecikdirilmədən yazılı şəkildə sorğu göndərən Tərəfə bildirilməlidir.

3. Əgər gömrük idarəsi yardım üçün müraciət edirsə və özü bu yardımı digər Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarəsinə göstərmək iqtidarında deyilsə, o, sorğuda bu faktı qeyd etməlidir. Bu sorğunun yerinə yetirilməsi sorğu alan Tərəfin qərarından asılı olacaqdır.

Xərclər
Maddə 16

1. Hər bir gömrük idarəsi bu Sazişin həyata keçirilməsində ekspertlərə, şahidlərə və tərcüməçilərə ödənilmiş vəsait istisna olmaqla, çəkilmiş xərclərin ödənilməsinə dair bütün iddialardan imtina etməlidir.

2. Əgər sorğunun icrası üçün xeyli çox və qeyri-adi xərclər tələb olunur və ya olunarsa, Razılığa gələn Tərəflər sorğunun icra edilmə şərtlərini, həmçinin xərclərin hansı yolla ödəniləcəyini müəyyən etmək üçün məsləhətləşəcəklər.

Sazişin həyata keçirilməsi və ərazi üzrə tətbiq edilmə
Maddə 17

1. Bu Sazişin həyata keçirilməsi Razılığa gələn Tərəflərin gömrük idarələrinə həvalə edilməlidir və bilavasitə onların arasında yerinə yetirilməlidir. Gömrük idarələri bu Saziş çərçivəsində, bu Sazişin həyata keçirilməsini sadələşdirmək üçün daha müfəssəl razılaşmalar barədə qərar verəcəklər.

2. Razılığa gələn Tərəflərin gömrük idarələri öz təhqiqat xidmətlərinin bir- biri ilə birbaşa əlaqə saxlaması üçün tədbir görə bilərlər.

3. Razılığa gələn Tərəfin gömrük idarələri bu Sazişin şərhli və ya tətbiq edilməsi zamanı ortaya çıxan hər hansı mübahisəli məsələni qarşılıqlı razılaşma yolu ilə həll etməyə çalışacaqlar. Həlli tapılmayan münaqişələr diplomatik kanallar vasitəsilə həll olunmalıdır.

Maddə 18

Bu Saziş Litva Respublikasının ərazisində və Azərbaycan Respublikasının ərazisində tətbiq olunur.

Maddə 19

Litva Respublikasının Avropa İttifaqına daxil olduğu vaxtdan etibarən Azərbaycan gömrük idarəsinin Litva gömrük idarəsinə çatdırı biləcəyi Birliyin gömrük qanunvericiliyinin pozulmasına dair hər hansı məlumat, sonuncu tərəfindən Azərbaycan gömrük idarəsinə əvvəlcədən xəbərdar etməklə Avropa Komissiyasına göndərilə bilər.

Sazişin qüvvəyə minməsi və müddətinin başa çatması

Maddə 20

1. Bu Saziş qeyri-məhdud müddətə bağlanılır.
2. Razılığa gələn Tərəflər bu Sazişin qüvvəyə minməsi üçün zəruri olan dövlətdaxili prosedurların yerinə yetirilməsi barədə diplomatik kanallarla yazılı şəkildə bir-birini xəbərdar etməlidir. Bu Saziş, sonuncu bildirişin alındıqdan sonra otuzuncu gündən qüvvəyə minəcəkdir.
3. Bu Sazişin müddəalarına hər iki Razılığa gələn Tərəfin yazılı razılığı ilə istənilən vaxt düzəliş və əlavələr edilə bilər. Bütün düzəliş və əlavələr bu Maddənin 2-ci bəndində təsbit olunmuş qaydada qüvvəyə minəcəkdir.
4. Razılığa gələn Tərəflərdən birinin bu Sazişin qüvvəsini ləğv etmək niyyəti barədə digər Razılığa gələn Tərəfin yazılı bildirişin aldığı tarixdən sonra üç ay ərzində hazırkı Saziş qüvvədə qalır.

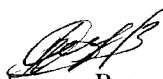
Vilnüs şəhərində “___” aprel 2004-cü ildə Litva, Azərbaycan və ingilis dillərində olmaqla iki nüsxədə imzalanmışdır və bütün mətnlər eyni qüvvəyə malikdir.

Bu Sazişin müddəalarının şərh edilməsində hər hansı bir fikir ayrılığı olduqda ingilis dilindəki mətnə üstünlük verilir.

Bunları təsdiq edərək, müvafiq səlahiyyətə malik aşağıda imza edənlər bu Sazişi imzalamışlar.

Litva Respublikası
Hökuməti adından

Azərbaycan Respublikası
Hökuməti adından

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
AZERBAIJAN ON MUTUAL ASSISTANCE IN CUSTOMS MATTERS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Azerbaijan, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Considering that offences against customs legislation are prejudicial to the economic, commercial, fiscal, social and cultural interests of their respective countries;

Considering the importance of assuring the accurate assessment and collection of customs duties, taxes and any other charges on the importation or exportation of goods, as well as the proper implementation of provisions of prohibitions, restrictions and control;

Aware of the necessity of international co-operation regarding the application and implementation of customs legislations of the States of the Contracting Parties;

Deeply concerned at the scales and tendencies of the increase in illicit traffic of narcotic drugs and psychotropic substances and taking account of the fact that it is a danger to health of people and to society;

Convinced that efforts to prevent offences against customs legislation and illicit traffic of narcotic drugs and psychotropic substances can be rendered more effectively through co-operation between their Customs Administrations;

Having regard to the relevant international documents concerning bilateral mutual assistance and, in particular, the Recommendation of the Customs Co-operation Council on Mutual Administrative Assistance of 5 December, 1953;

Have agreed, as follows:

Definitions

Article 1

For the purposes of the present Agreement:

1. "Customs Administration" shall mean in the Republic of Lithuania, the Customs Department under the Ministry of Finance, and in the Republic of Azerbaijan the State Customs Committee;

2. "Customs legislation" shall mean the provisions in force, applicable on the territories of the States of the Contracting Parties, and laid down by laws and regulations concerning the importation, exportation, transit of goods whether relating to customs duties, taxes and other charges, or to measures of prohibitions, restrictions and control;

3. "Requesting Party" shall mean the Customs Administration making a request for assistance in customs matters;

4. "Requested Party" shall mean the Customs Administration receiving the request for assistance in customs matters;

5. "Offence" shall mean any violation or attempted violation of customs legislation;
6. "Narcotic drug" shall mean any substance of natural or synthetic material, enumerated on the Lists I and II of the 1961 Single Convention on Narcotic Drugs (with the relevant amendments);
7. "Psychotropic substance" shall mean any substance of natural or synthetic material, enumerated on the Lists I, II, III and IV of the 1971 Convention on Psychotropic Substances (with the relevant amendments);
8. "Precursors" shall mean chemical substances used under control in the production of narcotic drugs and psychotropic substances, enumerated on the Lists I and II of the 1988 United Nations Convention against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances;
9. "Controlled delivery" shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments of narcotic drugs, psychotropic substances or substances substituted for them, to pass out of, through or into the territories of the States of the Contracting Parties, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to identifying persons involved in the illicit trafficking of narcotic drugs and psychotropic substances.

Scope of Agreement

Article 2

1. The Contracting Parties shall, in accordance with the provisions set out in this Agreement, render each other mutual assistance:
 - a) in order to ensure that customs legislation is properly followed;
 - b) in order to prevent, investigate and combat offences against customs legislation;
 - c) in the exchange of documentation regarding application of customs legislation;
 - d) in order to prevent and investigate the illicit traffic of narcotic drugs, psychotropic substances and precursors.

2. Assistance within the framework of this Agreement shall be rendered in accordance with the legislation applied in the territory of the State of the Requested Party and within its competence and resources. If necessary, a Customs Administration may take necessary arrangements for assistance to be provided by another competent authority, in accordance with the legislation in force in the territory of the State of the Requested Party. This Agreement shall not have any impact on other agreements of the Contracting Parties.

Communication of information

Article 3

1. The Customs Administrations shall, on their own initiative or upon request, supply to each other all information which may help to ensure accuracy in:
 - a) the collection of customs duties, other taxes, fees and charges levied by Customs Administrations in accordance with the customs legislation and, in particular, information

which may help to assess the value of goods for Customs purposes and to establish their tariff classification;

- b) the implementation of import, export and transit prohibitions and restrictions;
- c) the application of national rules of origin of goods not covered by other arrangements concluded by one or both Contracting Parties.

2. If the Requested Party does not have the information asked for, it shall seek that information in accordance with the legislation in force in the territory of its State. The Requested Party shall seek that information as if it was acting on its own account.

Article 4

The Customs Administrations shall, on their own initiative or upon request, supply to each other any information confirming that:

- 1. goods imported into the territory of the State of one Contracting Party have been lawfully exported from the territory of the State of the other Contracting Party;
- 2. goods exported from the territory of the State of one Contracting Party have been lawfully imported into the territory of the State of the other Contracting Party.

Article 5

The Customs Administration of one Contracting Party shall, on its own initiative or upon request, supply to the Customs Administrations of the other Contracting Party all information regarding:

- 1. persons known or suspected of committing offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party;
- 2. goods known to be the subject of an infringement of the customs legislation;
- 3. any means of transport known to be or suspected of being used in committing offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party;
- 4. new means and methods used in committing customs offences.

Article 6

The Customs Administration of one Contracting Party shall, upon request, supply to the Customs Administration of the other Contracting Party reports, records of evidence or certified copies of documents giving all available information on activities, detected or planned, which constitute or appear to constitute an offence against the customs legislation in force in the territory of the State of that Contracting Party.

Article 7

The documents provided for in this Agreement may be replaced by computerised information produced in any form for the same purpose. All relevant information for the interpretation or utilization of the material should be supplied at the same time.

Surveillance of persons, goods and means of transport

Article 8

The Customs Administration of one Contracting Party shall, within its competence and resources, on its own initiative or upon request of the Customs Administration of the other Contracting Party, maintain surveillance over:

1. entry into and exit from the territory of the State of one Contracting Party of persons known to be or suspected of committing offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party;
2. movements of goods known to be or suspected of causing substantial illicit traffic in or out of the territory of the State of the other Contracting Party;
3. any means of transport known to be or suspected of being used for committing offences against the customs legislation in force in the territory of the State of the other Contracting Party.

Controlled delivery

Article 9

1. The Customs Administrations shall cooperate with each other in implementation of the methods of controlled delivery.
2. The decision on the implementation of the method of controlled delivery shall be made on a case-by-case method and in compliance with the legislation in force in the territories of the States of the Contracting Parties.

Inquiries

Article 10

1. If the Customs Administration of one Contracting Party so requests, the Customs Administration of the other Contracting Party shall initiate all official inquiries concerning operations which are or appear to be contrary to the customs legislation of the Requesting Party.
2. These inquiries shall be conducted under the legislation in force in the territory of the State of the Requested Party.

3. The Requested Party may allow officials of the Requesting Party to be present at such inquiries. These officials should have written authorization issued by their Customs Administrations.

4. An official of the Customs Administration of one Contracting Party present in the territory of the State of the other Contracting Party pursuant to the Paragraph 3 of this Article shall act in an advisory capacity only and shall, under no circumstances, actively participate in the investigation, neither shall carry any legal proceedings. He must not wear uniform nor carry arms.

Experts and witnesses

Article 11

1. If the judicial or the competent authorities of one Contracting Party so request in connection with offences against customs legislation brought before them, the Customs Administration of the other Contracting Party may authorise its officials to appear as witnesses or experts before those judicial or competent authorities.

2. Such officials shall give evidence regarding facts established by them in the course of their duties.

3. The request for the appearance must clearly indicate, in what case and in what capacity the official is to appear.

4. The request for appearance of Customs officials as experts and witnesses shall be made in accordance with the legislation of the States of the Contracting Parties.

Use of information and documents

Article 12

1. Information, documents and other communications received under this Agreement shall be used solely for the purposes of this Agreement. They shall not be communicated or used for any other purposes unless the Customs Administration furnishing them expressly approves in writing.

2. Information and documents concerning the illicit traffic of narcotic drugs, psychotropic substances and precursors, received by any of the Contracting Parties, may be submitted to the judicial or other competent authorities directly involved in combating against illicit traffic of narcotic drugs, psychotropic substances and precursors.

3. Requests, information, reports of experts and other communications received by the Customs Administration of one of the Contracting Parties in whatever form pursuant to this Agreement shall be afforded the same protection by the receiving Customs Administration as is afforded to documents and information of the same kind under the national legislation of the State of the Contracting Party.

4. The Customs Administrations may, in accordance with the purposes and within the scope of this Agreement and in compliance with the national legislation of the States of the Contracting Parties and the international treaties and conventions which both States are

Contracting Parties to, in their records of evidence, documents and testimonies, and in proceedings brought before courts or administrative authorities, use as evidence information and documents received in accordance with this Agreement.

5. The use made of such information and documents as evidence in courts and the weight to be attached thereto shall be determined in accordance with national legislation of the States of the Contracting Parties.

Delivery of documents

Article 13

Upon application, the Requested Party shall, in accordance with the legislation in force in the territory of its State, deliver to the natural or legal persons concerned, residing or established in the territory of its State, all documents and decisions falling within the framework of this Agreement, which emanate from the Requesting Party.

Form and substance of requests for assistance

Article 14

1. Requests pursuant to the present Agreement shall be made in writing. Documents necessary for the execution of such requests shall accompany the request. Where required because of the urgency of situation, oral requests may be accepted, but must be confirmed in writing immediately.

2. Requests pursuant to paragraph 1 of this Article shall include the following information:

- a) the name of the Customs Administration making the request;
- b) the measures requested;
- c) the object of and the reason for the request;
- d) the laws, rules, regulations and other legal acts involved;
- e) indications as exact and comprehensive as possible on the natural and legal persons and goods being the target of the investigations;
- f) a summary of the relevant facts with the exception of the cases laid down in Article 13.

3. Requests shall be submitted in the official language of the State of the Requested Party or in another language acceptable to the Requested Party.

4. If a request does not reflect the information mentioned in paragraph 2 of this Article, its correction or completion may be demanded.

Exceptions from the liability to render assistance

Article 15

1. If the Requested Party considers that compliance with the request would be prejudicial to the sovereignty, public order, security or other essential interests of the State of the requested Contracting Party, or if considers that it would involve violation of a State or any other secret protected by law, it may refuse to provide the assistance requested under this Agreement, fully or partially, or provide it subject to certain conditions or requirements.

2. If a request for assistance cannot be complied with, the decision and reasons for the refusal shall be notified in writing to the Requesting Party without delay.

3. If a Customs Administration asks for assistance which it would itself be unable to give if asked to do so by the Customs Administration of the other Contracting Party, it shall draw attention to that fact in its request. Compliance with such a request shall be within the discretion of the Requested Party.

Costs

Article 16

1. Each Customs Administration shall waive all claims for payment of costs incurred in the execution of this Agreement except for the expenses of experts, witnesses, interpreters and translators.

2. If expenses of a substantial and extraordinary nature are or will be required to execute the request, the Contracting Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed as well as the manner in which the costs shall be borne. Implementation of the Agreement and territorial application

Article 17

1. The implementation of this Agreement shall be entrusted to and carried out directly between the Customs Administrations of the Contracting Parties. The Customs Administrations will decide on further detailed arrangements, within the framework of this Agreement, to facilitate the implementation of this Agreement.

2. The Customs Administrations of the Contracting Parties may arrange for their Investigation Services to be in direct communication with each other.

3. The Customs Administrations of the Contracting Parties shall endeavour to resolve by mutual accord any disputable issue arising from the interpretation or application of this Agreement. Conflicts for which no solutions are found shall be settled through diplomatic channels.

Article 18

This Agreement shall apply to the territory of the Republic of Lithuania and to the territory of the Republic of Azerbaijan.

Article 19

As from accession of the Republic of Lithuania to the European Union, any information related to the offences against customs legislation of the Community, which the Customs Administration of Azerbaijan may communicate to the Customs Administration of Lithuania, may be then transferred by the latter to the European Commission having notified the Customs Administration of Azerbaijan thereof in advance.

Entry into force and termination of the Agreement

Article 20

1. This Agreement is concluded for an unlimited period.
2. Contracting Parties shall notify each other in writing through diplomatic channels about the implementation of the necessary internal procedures for the entry into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the thirtieth day after the last notification has been received.
3. The provisions of this Agreement may, at any time, be subject to amendment and supplement with the written consent of both Contracting Parties. All amendments and supplements shall enter into force in the order established in paragraph 2 of this Article.
4. This Agreement shall remain in force three months after the date of receipt of a written notification by one of the Contracting Parties about the intention of the other Contracting Party to terminate the Agreement.

Done in Vilnius, on 2 April 2004, in duplicate, in the Lithuanian, Azerbaijani and English languages, all texts being equally authentic.

In case of any divergence of interpretation of the provisions of this Agreement, the English text shall prevail.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Agreement.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Azerbaijan:

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS SUSITARIMAS
DĖL TARPUSAVIO PAGALBOS MUITINĖS VEIKLOS SRITYJE**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Azerbaidžano Respublikos Vyriausybė, toliau – Susitariančiosios Šalys,

pripažindamos, kad muitų teisės aktų pažeidimai daro žalą jų atitinkamų valstybių ekonominiams, komerciniams, fiskaliniams, socialiniams ir kultūriniams interesams;

pripažindamos tikslaus muitų ir kitų mokesčių, taikomų prekių importui ar eksportui, nustatymo ir šių mokesčių surinkimo, taip pat tinkamo draudimų, ribojimų ir kontrolės nuostatų įgyvendinimo užtikrinimo svarbą;

suprasdamos tarptautinio bendradarbiavimo Susitariančiųjų Šalių valstybių muitų teisės aktų taikymo ir priežiūros srityje būtinumą;

nepaprastai susirūpinusios dėl neteisėto narkotinių ir psichotropinių medžiagų gabenimo mastų ir tendencijų didėjimo ir atsižvelgdamos į tai, kad tas kelia grėsmę visuomenei ir jos sveikatai;

įsitikinusios, kad pastangos užkirsti kelią muitų teisės aktų pažeidimams ir neteisėtam narkotinių ir psichotropinių medžiagų gabenimui būtų veiksmingesnės glaudžiai bendradarbiaujant jų muitinių administracijoms;

atsižvelgdamos į atitinkamus tarptautinius dokumentus dėl dvišalio tarpusavio bendradarbiavimo, ir ypač į Muitinių bendradarbiavimo tarybos 1953 m. gruodžio 5 d. Rekomendaciją dėl administracinės tarpusavio pagalbos,

s u s i t a r ė :

SĄVOKOS

1 straipsnis

Šiame Susitarime:

1) „Muitinės administracija“ – Lietuvos Respublikoje: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos; Azerbaidžano Respublikoje: Valstybinis muitinės komitetas;

2) „Muitų teisės aktai“ – Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijose taikomos galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios prekių importą, eksportą, tranzitą ir susijusias arba su muitais, mokesčiais ir rinkliavomis, arba su draudimų, ribojimų ir kontrolės priemonėmis;

3) „Prašančioji Šalis“ – muitinės administracija, pateikusi prašymą suteikti pagalbą muitinės veiklos klausimais;

4) „Prašomoji Šalis“ – muitinės administracija, gavusi prašymą suteikti pagalbą muitinės veiklos klausimais;

5) „Pažeidimas“ – bet kuris muitų teisės aktų pažeidimas ar kėsینimasis juos pažeisti;

6) „Narkotinės medžiagos“ – bet kurios gamtinės ar sintetinės medžiagos, išvardytos 1961 metų Bendrosios konvencijos dėl narkotinių medžiagų (su atitinkamais pakeitimais) I ir II sąrašuose;

7) „Psichotropinės medžiagos“ – bet kurios gamtinės ar sintetinės medžiagos, išvardytos 1971 metų Konvencijos dėl psichotropinių medžiagų (su atitinkamais pakeitimais) I, II, III ir IV sąrašuose;

8) „Pirmtakai (prekursoriai)“ – kontroliuojamos cheminės medžiagos, naudojamos gaminti narkotines ir psichotropines medžiagas, išvardytas 1988 m. Jungtinių Tautų Konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta I ir II sąrašuose;

9) „Kontroliuojamasis pristatymas“ – metodas, kurį taikant leidžiama iš Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijų išvežti, per jas vežti arba į jas įvežti neteisėtas ar tokomis įtariamais narkotinių ir psichotropinių medžiagų arba jų pirmtakų siuntas, kai jų kompetentingos valstybės institucijos žino ir prižiūri, siekdamos nustatyti asmenis, susijusius su neteisėtu narkotinių ir psichotropinių medžiagų gabenimu.

SUSITARIMO TAIKYMO SRITIS

2 straipsnis

1. Susitariančiosios Šalys pagal šio Susitarimo nuostatas teikia viena kitai tarpusavio pagalbą:

a) siekdamos užtikrinti tinkamą muitų teisės aktų laikymąsi;

b) siekdamos užkirsti kelią muitų teisės aktų pažeidimams, juos tirti ir su jais kovoti;

c) pasikeisdamos dokumentais, susijusiais su muitų teisės aktų taikymu;

d) siekdamos užkirsti kelią ir tirti neteisėtą narkotinių, psichotropinių medžiagų ir jų pirmtakų gabenimą.

2. Pagalba pagal šį Susitarimą teikiama pagal prašomosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus bei atsižvelgiant į jos kompetenciją ir išteklius. Prireikus muitinės administracija gali imtis priemonių, reikalingų organizuojant pagalbos iš kitų kompetentingų institucijų gavimą, pagal prašomosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus. Šis Susitarimas neturi įtakos kitiems Susitariančiųjų Šalių susitarimams.

INFORMACIJOS PERDAVIMAS

3 straipsnis

1. Muitinių administracijos, savo iniciatyva arba gavusios prašymą, teikia viena kitai visą informaciją, kuri gali būti naudinga užtikrinant teisingą:

a) muitų, kitų muitinės administracijų renkamų mokesčių ir rinkliavų surinkimą vadovaujantis muitų teisės aktais, ypač informaciją, galinčią būti naudinga nustatant prekių muitinę vertę ir jų tarifinę klasifikaciją;

b) importo, eksporto ir tranzito draudimų bei apribojimų taikymą;

c) nacionalinių prekių kilmės taisyklių taikymą, jeigu tai nenustatyta kituose susitarimuose, pasirašytuose vienos ar abiejų Susitariančiosjų Šalių.

2. Jeigu prašomoji Šalis neturi prašomos informacijos, ji imasi priemonių šią informaciją gauti pagal jos valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus. Prašomoji Šalis imasi tokių priemonių šiai informacijai gauti, kokių imtųsi veikdama savo interesus.

4 straipsnis

Muitinių administracijos, savo iniciatyva arba gavusios prašymą, teikia viena kitai visą informaciją, patvirtinančią, kad:

1) prekės, importuotos į vienos Susitariančiosios Šalies valstybės teritoriją, buvo teisėtai eksportuotos iš kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijos;

2) prekės, eksportuotos iš vienos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijos, buvo teisėtai importuotos į kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritoriją.

5 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies muitinės administracija, savo iniciatyva arba gavusi prašymą, teikia kitos Susitariančiosios Šalies muitinės administracijai visą informaciją, susijusią su:

1) asmenimis, apie kuriuos žinoma, kad jie yra arba įtariami pažeidę kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančius muitų teisės aktus;

2) prekėmis, apie kurias žinoma, kad jos yra muitų teisės aktų pažeidimo objektas;

3) transporto priemonėmis, apie kurias žinoma arba įtariama, kad jos buvo naudotos pažeidžiant muitų teisės aktus, galiojančius kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje;

4) naujomis priemonėmis ir būdais, naudojamais pažeidžiant muitų teisės aktus.

6 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies muitinės administracija, gavusi prašymą, pateikia kitos Susitariančiosios Šalies muitinės administracijai ataskaitas, protokolus ar patvirtintas dokumentų kopijas, kuriuose yra visa turima informacija apie atskleistus arba planuojamus veiksmus, kuriais yra ar gali būti pažeidžiami šios Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojantys muitų teisės aktai.

7 straipsnis

Šiame Susitarime nurodyti dokumentai gali būti pakeisti bet kokios formos kompiuterine informacija, skirta tam pačiam tikslui. Kartu turėtų būti pateikta visa informacija šiai medžiagai aiškinti ar naudoti.

ASMENŲ, PREKIŲ IR TRANSPORTO PRIEMONIŲ SEKIMAS

8 straipsnis

Vienos Susitariančiosios Šalies muitinės administracija pagal savo kompetenciją ir turimus išteklius savo iniciatyva arba kitos Susitariančiosios Šalies muitinės administracijos prašymu vykdo:

1) asmenų, pažeidusių arba įtariamų pažeidus vienos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančius muitų teisės aktus, įvažiavimo į kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritoriją ir išvažiavimo iš jos, sekimą;

2) prekių judėjimo, apie kurį žinoma ar įtariama, kad jis susijęs su stambaus masto neteisėtu gabenimu į kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritoriją arba iš jos, sekimą;

3) transporto priemonių, apie kurias žinoma ar įtariama, kad jos buvo naudotos pažeidžiant kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančius muitų teisės aktus, sekimą.

KONTROLIUOJAMASIS PRISTATYMAS

9 straipsnis

1. Muitinių administracijos bendradarbiauja tarpusavyje taikydamos kontroliuojamojo pristatymo metodą.

2. Sprendimas taikyti kontroliuojamojo pristatymo metodą turi būti priimtas kiekvienu konkrečiu atveju ir atsižvelgiant į Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijose galiojančius teisės aktus.

TYRIMAI

10 straipsnis

1. Jei vienos Susitariančiosios Šalies muitinės administracija prašo, kitos Susitariančiosios Šalies muitinės administracija pradeda visus oficialius tyrimus, susijusius su veiksmais, pažeidžiančiais ar galinčiais pažeisti prašančiosios Šalies muitų teisės aktus.

2. Šie tyrimai atliekami remiantis prašomosios Šalies valstybės teritorijoje galiojančiais teisės aktais.

3. Prašomoji Šalis gali leisti prašančiosios Šalies pareigūnams dalyvauti tokiuose tyrimuose. Šie pareigūnai turėtų turėti jų muitinių administracijų išduotą rašytinį įgaliojimą.

4. Remiantis šio straipsnio 3 dalimi, vienos Susitariančiosios Šalies muitinės administracijos pareigūnas, būdamas kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje, vykdo tik patariamąją funkciją ir jokiais aplinkybėmis neturi aktyviai dalyvauti tyrime ar atlikti procesinių veiksmų. Jam negalima dėvėti uniformos ir su savimi turėti ginklo.

SPECIALISTAI IR LIUDYTOJAI

11 straipsnis

1. Kai vienos Susitariančiosios Šalies teisminėms arba kompetentingoms institucijoms pateikiamas prašymas, susijęs su jų nagrinėjamu muitų teisės aktų pažeidimu, kitos Susitariančiosios Šalies muitinės administracija gali įgalioti savo pareigūnus dalyvauti šiose teisminėse arba kompetentingose institucijose kaip liudytojus ar specialistus.

2. Šie pareigūnai duoda parodymus dėl faktų, kurie buvo nustatyti, kai jie ėjo pareigas.

3. Prašyme dalyvauti turi būti aiškiai nurodyta, kokioje byloje pareigūnas dalyvaus ir koks jo bus statusas.

4. Prašymas atvykti muitinės pareigūnams kaip specialistams ir liudytojams turi būti pateiktas pagal Susitariančiųjų Šalių valstybių teisės aktus.

INFORMACIJOS IR DOKUMENTŲ NAUDOJIMAS

12 straipsnis

1. Informacija, dokumentai ir kiti pranešimai, gauti pagal šį Susitarimą, yra naudojami tiktai šiame Susitarime numatytais tikslais. Jie gali būti perduoti ar naudojami kitais tikslais tik turint šiuos dokumentus pateikusios muitinės administracijos rašytinį sutikimą.

2. Informacija ir dokumentai apie narkotinių, psichotropinių medžiagų ir jų pirmtakų neteisėtą gabenimą, gauti vienos iš Susitariančiųjų Šalių, gali būti perduoti teisminėms arba kitoms kompetentingoms institucijoms, tiesiogiai kovojančioms su narkotinių, psichotropinių medžiagų ir jų pirmtakų neteisėta apyvarta.

3. Pagal šį Susitarimą vienos Susitariančiosios Šalies muitinės administracijos bet kokia forma pateiktiems prašymams, informacijai, ekspertizės aktams ir kitiems pranešimams juos gavusioji kitos Susitariančiosios Šalies muitinės administracija taiko tokią pačią apsaugą, kokią ji taiko panašaus pobūdžio dokumentams ir informacijai pagal savo nacionalinės teisės aktus.

4. Muitinių administracijos pagal šio Susitarimo tikslus ir mastą, Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinės teisės aktus bei tarptautines sutartis ir konvencijas, kurių Šalimis yra abi Susitariančiosios Šalys, savo protokoluose, dokumentuose, liudytojų parodymuose, taip pat teisminių bei administracinių nagrinėjimų metu gali naudoti kaip įrodymus pagal šį Susitarimą gautą informaciją ir dokumentus.

5. Šios informacijos ir dokumentų kaip įrodymų naudojimą teismuose bei jų įrodomąją galią nustato Susitariančiųjų Šalių valstybių nacionalinės teisės aktai.

DOKUMENTŲ PATEIKIMAS

13 straipsnis

Prašomoji Šalis pagal jos valstybės teritorijoje galiojančius teisės aktus pateikia fiziniams ar juridiniams asmenims, gyvenantiems ar įsteigtiems jos valstybės teritorijoje, visus dokumentus ir sprendimus, atitinkančius šio Susitarimo taikymo sritį, gautus iš prašančiosios Šalies.

PRAŠYMŲ SUTEIKTI PAGALBĄ FORMA IR TURINYS

14 straipsnis

1. Prašymai pagal šį Susitarimą pateikiami raštu. Prie prašymo pridedami dokumentai, būtini įvykdyti tokius prašymus. Skubiais atvejais gali būti priimami ir žodiniai prašymai, tačiau jie nedelsiant turi būti patvirtinti raštu.

2. Remiantis šio straipsnio 1 dalimi, pateikiamuose prašymuose turi būti pateikta ši informacija:

- a) prašymą pateikusios muitinės administracijos pavadinimas;
- b) priemonės, kurių prašoma imtis;
- c) prašymo objektas ir priežastis;
- d) su prašymu susiję įstatymai, taisyklės, nuostatai ir kiti teisės aktai;
- e) kiek įmanoma, tikslesni ir išsamesni fizinių ir juridinių asmenų bei prekių, dėl kurių atliekamas tyrimas, duomenys;
- f) pagrindinių faktų suvestinė, išskyrus 13 straipsnyje numatytus atvejus.

3. Prašymai turi būti pateikiami oficialia prašomosios Šalies valstybine kalba arba kita prašomajai Šaliai priimtina kalba.

4. Jeigu prašyme nėra šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos, gali būti paprašyta ji pataisyti arba papildyti.

ĮSIPAREIGOJIMŲ SUTEIKTI PAGALBĄ IŠIMTYS

15 straipsnis

1. Jeigu prašomoji Šalis mano, kad prašymo įvykdymas galėtų pakenkti prašomosios Susitariančiosios Šalies valstybės suverenitetui, viešajai tvarkai, saugumui ar bet kokiam kitam svarbiam interesui, arba mano, kad tai galėtų atskleisti valstybės ar kitą įstatymo saugomą paslaptį, ji gali atsisakyti suteikti prašomą pagalbą pagal šį Susitarimą visiškai ar iš dalies arba ją suteikti pagal tam tikras sąlygas ar reikalavimus.

2. Jeigu prašymas suteikti pagalbą negali būti įvykdytas, sprendimas ir atsisakymo priežastys nedelsiant pateikiami raštu prašančiajai Šaliai.

3. Jeigu muitinės administracija prašo pagalbos, kurios ji, gavusi kitos Susitariančiosios Šalies muitinės administracijos prašymą, negalėtų suteikti, ji savo prašyme nurodo šį faktą. Toks prašymas tenkinamas prašomosios Šalies nuožiūra.

IŠLAIDOS

16 straipsnis

1. Nė viena muitinės administracija nereikalauja padengti išlaidų, susijusių su šio Susitarimo įgyvendinimu, išskyrus išlaidas specialistams, liudytojams, vertėjams žodžiu ir raštu.

2. Jei prašymui įvykdyti reikia ar reikės didelių ir ypatingo pobūdžio išlaidų, Susitariančiosios Šalys tariaisi, kad nustatytų terminus ir sąlygas, kuriomis bus įvykdytas prašymas, taip pat būdą, kuriuo bus atlygintos išlaidos.

SUSITARIMO ĮGYVENDINIMAS IR TAIKYMAS TERITORIJOMS

17 straipsnis

1. Šį Susitarimą įgyvendinti pavedama Susitariančiųjų Šalių muitinių administracijoms, kurios jį tiesiogiai vykdo. Muitinių administracijos, vadovaudamosi šiuo Susitarimu, priims sprendimus dėl tolesnių detalesnių susitarimų, palengvinančių šio Susitarimo įgyvendinimą.

2. Susitariančiųjų Šalių muitinių administracijos gali pavesti savo tyrimų tarnyboms palaikyti tiesioginius tarpusavio ryšius.

3. Susitariančiųjų Šalių muitinių administracijos siekia tarpusavio susitarimu išspręsti bet koki ginčytiną klausimą, iškilusį aiškinant ar taikant šį Susitarimą. Neišspręsti ginčai sprendžiami diplomatiniais kanalais.

18 straipsnis

Šis Susitarimas taikomas Lietuvos Respublikos teritorijai ir Azerbaidžano Respublikos teritorijai.

19 straipsnis

Nuo Lietuvos Respublikos narystės Europos Sąjungoje dienos bet kokią su Bendrijos muitų teisės aktų pažeidimais susijusią informaciją, kurią Azerbaidžano muitinės administracija gali perduoti Lietuvos muitinės administracijai, pastaroji gali perduoti Europos Komisijai, prieš tai informavusi Azerbaidžano muitinės administraciją.

SUSITARIMO ĮSIGALIOJIMAS IR NUTRAUKIMAS

20 straipsnis

1. Šis Susitarimas sudaromas neribotam laikui.
2. Susitariančiosios Šalys diplomatiniais kanalais raštu praneša viena kitai, jog visos vidaus procedūros, būtinos šiam Susitarimui įsigaliooti, atliktos. Šis Susitarimas įsigalioja trisdešimt dienų po to, kai gaunamas paskutinis pranešimas.
3. Šio Susitarimo nuostatos bet kuriuo metu gali būti pakeistos ir papildytos rašytiniu abiejų Susitariančiųjų Šalių susitarimu. Visi pakeitimai ir papildymai įsigalioja šio straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.
4. Susitarimas nustoja galioti praėjus trims mėnesiams po to, kai viena iš Susitariančiųjų Šalių gauna rašytinį pranešimą apie kitos Susitariančiosios Šalies ketinimus nutraukti šį Susitarimą.

Pasirašytas 2004 m. *balandžio* d. *Vilniuje* dviem egzemplioriais lietuvių, azerbaidžaniečių ir anglų kalbomis, visi tekstai yra autentiški.

Iškilus nesutarimų aiškinant šio Susitarimo nuostatas, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

[TRANSLATION - TRADUCTION]

ACCORD D'ASSISTANCE MUTUELLE EN MATIÈRES DOUANIÈRES ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'AZERBAÏDJAN

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Considérant que les infractions à la législation douanière nuisent aux intérêts économiques, commerciaux, financiers, sociaux et culturels des deux pays,

Considérant l'importance d'une évaluation précise et du recouvrement minutieux de droits, taxes et autres redevances douanières sur l'importation ou l'exportation de marchandises et d'une application appropriée des dispositions relatives aux interdictions, restrictions et contrôles,

Conscients de la nécessité d'une coopération internationale en ce qui concerne l'application et la mise en oeuvre de la législation douanière des Parties contractantes,

Fortement préoccupés de l'ampleur et de l'évolution de la recrudescence du trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes et compte tenu du danger que ce trafic présente pour la santé des populations et pour la société,

Convaincus que la coopération entre leurs autorités douanières rendrait plus efficaces les efforts déployés afin de prévenir les infractions à la législation douanière et le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes,

Compte tenu des documents internationaux pertinents relatifs à l'assistance mutuelle bilatérale et, en particulier de la Recommandation du Conseil de coopération douanière sur l'assistance administrative mutuelle du 5 décembre 1953,

Sont convenus de ce qui suit :

Définitions

Article premier

Aux fins du présent Accord :

1. L'expression "Autorité douanière" s'entend, pour la République de Lituanie, du Département des douanes du Ministère des Finances, et pour la République d'Azerbaïdjan, du Comité douanier de l'État ;

2. L'expression "Législations douanières" s'entend des dispositions des lois et règlements relatifs à l'importation, l'exportation, le transit de marchandises ou autres procédures douanières, qu'il s'agisse de droits de douane, de taxes, droits ou autres charges perçus par les autorités douanières ou de mesures d'interdiction, de restriction ou de contrôle.

3. L'expression "Partie requérante" s'entend de l'Autorité douanière présentant une demande d'assistance en matière douanière ;

4. L'expression "Partie requise" s'entend de l'Autorité douanière recevant la demande d'assistance en matière douanière ;

5. Le terme "Infraction" s'entend de toute infraction ou tentative d'infraction à la législation douanière ;

6. Le terme "Stupéfiant" s'entend de toute substance naturelle ou synthétique figurant sur les listes I et II de la Convention unique sur les stupéfiants de 1961, y compris les modifications pertinentes ;

7. L'expression "Substance psychotrope" s'entend de toute substance naturelle ou synthétique, figurant sur les listes I, II, III et IV de la Convention sur les substances psychotropes de 1971, y compris les modifications pertinentes ;

8. Le terme "Précurseurs" s'entend des substances chimiques utilisées sous contrôle dans la production de stupéfiants et de substances psychotropes, figurant sur les listes I et II de la Convention des Nations Unies contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes de 1988;

9. L'expression "Livraison surveillée" désigne la technique qui consiste à permettre à des lots illicites ou suspects de stupéfiants et de substances psychotropes ou de substances qui leur sont substituées, de sortir des territoires des Parties contractantes, d'y transiter ou d'y entrer, en vue de démasquer les personnes impliquées dans le trafic illicite desdits stupéfiants et substances psychotropes.

Champ d'application de l'Accord

Article 2

1. Les Parties contractantes, conformément aux dispositions du présent Accord, se prêteront assistance :

- a. afin d'assurer que la législation douanière est appliquée de façon appropriée ;
- b. afin de prévenir, rechercher et réprimer les infractions douanières ;
- c. pour les échanges de documents concernant l'application de la législation douanière ;
- d. afin de prévenir et d'enquêter sur le trafic illicite de stupéfiants, substances psychotropes et précurseurs.

2. L'assistance prévue dans le cadre du présent Accord est fournie conformément à la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requise et dans les limites de sa compétence et de ses ressources. Le cas échéant, il est loisible à une Autorité douanière de prendre les dispositions voulues pour que l'assistance soit fournie par une autre administration compétente, conformément à la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requise. Le présent Accord n'a aucun effet sur d'autres accords conclus par les Parties contractantes.

Communication d'informations

Article 3

1. Les autorités douanières se communiqueront, sur demande, toutes les informations susceptibles d'assurer la précision en ce qui concerne :

a. la perception des droits de douane, taxes, droits et autres charges prélevés par les autorités douanières et, en particulier des renseignements pouvant aider à déterminer la valeur des marchandises à des fins douanières et à établir leur classification tarifaire ;

b. l'application des interdictions et restrictions aux importations et aux exportations.

c. L'application de la réglementation nationale en ce qui concerne l'origine des marchandises qui ne sont pas couvertes par d'autres arrangements conclus par l'une des Parties contractantes ou par les deux.

2. Si la Partie requise ne possède pas l'information demandée, elle s'emploiera à l'obtenir dans le cadre de la législation en vigueur sur son territoire, et avec la même vigueur que si elle agissait pour son propre compte.

Article 4

Les autorités douanières, de leur propre initiative ou sur demande, se fourniront mutuellement toute information confirmant que :

1. les marchandises importées sur le territoire d'une Partie contractante ont été légalement exportées du territoire de l'autre Partie contractante ;

2. les marchandises exportées du territoire de l'une des Parties contractantes ont été légalement importées sur le territoire de l'autre Partie contractante ;

Article 5

L'autorité douanière d'une Partie contractante, de sa propre initiative ou sur demande, fournir à l'autorité douanière de l'autre Partie contractante tous les renseignements disponibles susceptibles d'être utilisés et ayant trait aux infractions à la législation douanière, en particulier au sujet :

1. des personnes ayant commis ou étant soupçonnées d'avoir commis des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante ;

2. des marchandises dont on sait qu'elles font l'objet d'une contrebande ;

3. des moyens de transport connus pour être utilisés ou soupçonnés d'être utilisés pour des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante ;

4. de nouveaux moyens employés pour commettre des infractions à la législation douanière.

Article 6

1. L'autorité douanière de l'une des Parties contractantes, sur demande, communique à l'autorité douanière de l'autre Partie contractante, des rapports, des pièces à conviction ou des copies certifiées conformes de documents contenant toutes les informations dont elle dispose sur des transactions détectées ou projetées, qui contreviennent ou semblent contrevenir à la législation en vigueur sur le territoire de cette autre Partie contractante.

Article 7

Les documents visés au présent Accord peuvent être remplacés par des renseignements informatisés produits sous quelque forme que ce soit dans le même but. Toutes les informations pertinentes et nécessaires à l'interprétation ou à l'utilisation des renseignements communiqués doivent être fournies simultanément.

Contrôle des personnes, marchandises et moyens de transport

Article 8

L'autorité douanière d'une Partie contractante, dans le cadre de sa compétence et de ses ressources, de sa propre initiative ou sur demande de l'Autorité douanière de l'autre Partie contractante contrôle :

1. l'entrée sur son territoire et la sortie de son territoire de personnes dont on sait qu'elles commettent ou que l'on soupçonne de commettre des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante.

2. les mouvements de marchandises dont on sait qu'elles sont à la source ou que l'on soupçonne d'être à la source d'un trafic illicite important à l'entrée et à la sortie du territoire de l'autre Partie contractante ;

3. tous les moyens de transport utilisés ou soupçonnés d'être utilisés pour commettre des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante.

Livraison contrôlée

Article 9

1. Les autorités douanières des Parties contractantes coopéreront pour la mise en oeuvre de méthodes de livraison contrôlée.

2. la décision d'appliquer la méthode de livraison contrôlée sera prise au cas par cas et conformément à la législation en vigueur sur le territoire des Parties contractantes.

Enquêtes

Article 10

1. Sur la demande de l'autorité douanière d'une Partie contractante, l'autorité douanière de l'autre Partie contractante entreprendra des enquêtes officielles concernant les activités qui sont ou qui semblent être contraires à la législation de la Partie requérante.

2. Lesdites enquêtes seront menées dans le cadre de la législation en vigueur sur le territoire de la Partie requise.

3. La Partie requise peut autoriser des représentants de la Partie requérante à être présents lors desdites enquêtes. Ces représentants devront être munis d'une autorisation écrite émanant de leur autorité douanière.

4. Un représentant de l'autorité douanière d'une Partie contractante qui est présent sur le territoire de l'autre Partie contractante conformément au paragraphe 3 ci-dessus agira exclusivement à titre consultatif et dans aucun cas ne participera activement à l'enquête ni n'entamera de poursuites judiciaires. Il ne portera pas d'uniforme et ne sera pas armé.

Experts et témoins

Article 11

1. Si les autorités judiciaires ou les autorités compétentes d'une Partie contractante en font la demande à propos d'infractions douanières dont elles sont saisies, l'autorité douanière de l'autre Partie contractante peut autoriser ses représentants à se présenter à titre de témoins ou d'experts devant lesdites autorités judiciaires ou compétentes.

2. Lesdits représentants fourniront des preuves concernant les faits établis par eux dans l'accomplissement de leurs fonctions.

3. La demande de comparution devra clairement indiquer pour quel motif et en quelle qualité le représentant en question doit être entendu.

4. La demande de comparution de représentants de l'Autorité douanière en tant qu'experts et témoins sera présentée conformément à la législation des Parties contractantes.

Utilisation des informations et documents

Article 12

1. Les informations, documents et autres communications reçus dans le cadre du présent Accord ne peuvent être utilisés qu'aux fins précisées dans le présent Accord et ne seront ni communiqués ni utilisés pour tous autres objectifs à moins d'une approbation écrite de l'autorité douanière qui les fournit.

2. Les informations et documents concernant le trafic illicite de stupéfiants, substances psychotropes et précurseurs, reçus par l'une ou l'autre des Parties contractantes peuvent être soumis aux autorités judiciaires ou autres autorités compétentes prenant directement part à la lutte contre le trafic illicite de stupéfiants, substances psychotropes et précurseurs.

3. Les demandes, informations, rapports d'experts et autres communications reçus par l'autorité douanière de l'une des Parties contractantes sous quelque forme que ce soit conformément au présent Accord bénéficieront de la part de l'autorité douanière qui les reçoit de la même protection que celle qui est offerte aux documents et informations de même nature en vertu de la législation nationale de la Partie contractante en question.

4. Les autorités douanières, conformément aux objectifs et dans le cadre de la portée du présent Accord, et conformément à la législation nationale des Parties contractantes et aux traités et conventions internationaux auxquels les deux États contractants sont parties, peuvent, dans leurs dossiers de preuves, documents et dépositions, ainsi que dans les instances judiciaires ou administratives, utiliser comme preuves les informations et documents reçus conformément au présent Accord.

5. L'utilisation qui sera faite desdites informations et desdits documents en tant que preuves devant les tribunaux et l'importance qui leur sera accordée seront déterminées conformément à la législation nationale des Parties contractantes.

Livraison des documents

Article 13

Sur demande, la Partie requise devra, conformément à la législation en vigueur sur son territoire, présenter aux personnes physiques ou morales intéressées qui résident ou qui sont établies sur son territoire, tous les documents et décisions visés dans le présent Accord, en provenance de la Partie requérante.

Forme et contenu des demandes d'assistance

Article 14

1. Les demandes présentées en vertu du présent Accord le sont par écrit. Les documents requis pour y faire droit doivent être joints à la demande. Lorsque l'urgence de la situation le justifie, des demandes verbales peuvent également être acceptées mais doivent être immédiatement confirmées par écrit.

2. Les demandes présentées conformément au paragraphe 1 du présent Article comportent les renseignements suivants :

- a. la désignation de l'autorité douanière de qui émane la demande ;
- b. la nature des mesures réclamées ;
- c. l'objet et le motif de la demande ;
- d. les lois, règlements, et autres éléments juridiques sur lesquels se fonde la demande ;
- e. les informations aussi exactes et complètes que possible concernant les personnes physiques ou morales qui font l'objet de l'enquête ;
- f. un résumé des faits appropriés, à l'exception des cas visés à l'Article 13.

3. Les demandes sont présentées dans la langue officielle de la Partie contractante requise, ou dans une autre langue acceptable par cette dernière.

4. Si une demande ne contient pas les informations mentionnées au paragraphe 2 du présent Article, la Partie requise pourra demander à ce qu'elle soit corrigée ou complétée.

Dérogations à l'obligation d'assistance

Article 15

1. Si l'autorité douanière requise considère que la demande d'assistance porterait atteinte à la souveraineté, à l'ordre public, à la sécurité ou autres intérêts essentiels de la Partie contractante requise ou entraînerait la violation d'un secret industriel, commercial ou professionnel sur le territoire de ladite Partie contractante, elle peut refuser de fournir ladite assistance, en fournir seulement une partie ou la fournir sous réserve de certaines conditions.

2. Si l'assistance est refusée, la décision et les raisons de ce refus devront être notifiées par écrit et sans délai à la Partie requérante.

3. Si une autorité douanière demande une assistance qu'elle-même ne serait pas à même d'accorder si l'autorité douanière de l'autre Partie contractante le lui demandait, ce fait devra être mentionné dans sa demande. L'autorité douanière requise peut satisfaire ladite demande à sa discrétion.

Coûts

Article 16

1. Chaque autorité douanière renoncera à toute prétention au remboursement des dépenses résultant de l'application du présent Accord, à l'exception de celles encourues au sujet des experts, témoins, interprètes et traducteurs.

2. Si la demande exige des dépenses importantes et de nature exceptionnelle, les Parties contractantes se consulteront pour définir les conditions dans lesquelles la demande sera honorée ainsi que la répartition des coûts.

Exécution de l'Accord et application territoriale

Article 17

1. L'application du présent Accord sera confiée aux autorités douanières des Parties contractantes qui mettront en oeuvre le présent Accord directement et décideront éventuellement de dispositions détaillées supplémentaires dans le cadre du présent Accord, afin de faciliter sa mise en oeuvre.

2. Les autorités douanières des Parties contractantes peuvent prendre des dispositions afin de communiquer directement entre elles à propos de leurs services d'enquêtes.

3. Les autorités douanières des Parties contractantes s'efforceront de résoudre par accord mutuel tout problème ou doute découlant de l'interprétation ou de l'application du pré-

sent Accord. Si elles ne parviennent pas à se mettre d'accord, les problèmes seront réglés par la voie diplomatique.

Article 18

Le présent Accord s'applique au territoire de la République de Lituanie et au territoire de la République d'Azerbaïdjan.

Article 19

Depuis l'accession de la République de Lituanie à l'Union Européenne, toute information ayant trait aux infractions à la législation douanière de la Communauté, que l'Autorité douanière d'Azerbaïdjan peut communiquer à l'Autorité douanière de la Lituanie, peut être transférée par celle-ci à la Commission Européenne avec notification préalable à l'Autorité douanière d'Azerbaïdjan.

Entrée en vigueur et dénonciation de l'Accord

Article 20

1. Le présent Accord est conclu pour période indéfinie.

2. Les Parties contractantes se notifieront par écrit et par la voie diplomatique que les formalités internes nécessaires pour l'entrée en vigueur du présent Accord sont achevées. Le présent Accord entrera en vigueur trente jours après la réception de la dernière en date de ces notifications.

3. Les dispositions du présent Accord peuvent à tout moment être modifiées ou des avenants peuvent y être ajoutés avec l'accord écrit des Parties contractantes. Toutes les modifications et tous les avenants entreront en vigueur dans l'ordre établi au paragraphe 2 du présent Article.

4. Le présent Accord restera en vigueur pour une période de trois mois à partir de la date de réception d'une notification écrite par l'une des Parties contractantes indiquant son intention de le dénoncer.

Fait à Vilnius le 2 avril 2004, en double exemplaire dans les langues azerbaïdjani, lituanienne et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation des dispositions du présent Accord, le texte anglais prévaudra.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Accord.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan :

No. 41892

**Lithuania
and
Azerbaijan**

Convention between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Azerbaijan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital (with protocol). Vilnius, 2 April 2004

Entry into force: *13 November 2004 by mutual agreement, in accordance with article 29*

Authentic texts: *Azerbaijani, English and Lithuanian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 19 October 2005*

**Lituanie
et
Azerbaïdjan**

Convention entre le Gouvernement de la République de Lituanie et Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Vilnius, 2 avril 2004

Entrée en vigueur : *13 novembre 2004 par consentement mutuel, conformément à l'article 29*

Textes authentiques : *azerbaïdjanais, anglais et lituanien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 19 octobre 2005*

[AZERBAIJANI TEXT — TEXTE AZERBAÏDJANAIS]

**Litva Respublikası Hökuməti və Azərbaycan Respublikası Hökuməti arasında
gəlirlərə və əmlaka görə vergilərə münasibətdə ikiqat
vergitutmanın aradan qaldırılması və vergitutmada
yayınmanın qarşısının alınması haqqında
K O N V E N S İ Y A**

Litva Respublikası Hökuməti və Azərbaycan Respublikası Hökuməti gəlirlərə və əmlaka görə vergilərə münasibətdə ikiqat vergitutmanın aradan qaldırılması və vergitutmadan yayınmanın qarşısının alınması haqqında Konvensiya bağlamaq məqsədi ilə aşağıdakılar barədə razılığa gəlmişlər:

Fəsil I

Konvensiyanın tətbiq dairəsi

Maddə 1

Konvensiyanın şamil edildiyi şəxslər

Bu Konvensiya Razılığa gələn Dövlətlərdən birinin və ya hər ikisinin rezidenti olan şəxslərə şamil edilir.

Maddə 2

Konvensiyanın şamil edildiyi vergilər

1. Bu Konvensiya, vergitutma üsulundan asılı olmayaraq, Razılığa gələn Dövlət və ya onun inzibati-ərazi bölmələri, yaxud yerli hakimiyyət orqanları tərəfindən gəlirlərə və əmlaka görə tutulan vergilərə tətbiq olunur.

2. Gəlirlərə və əmlaka görə vergilərə - gəlirin ümumi məbləğindən, əmlakın ümumi dəyərindən, yaxud onların ayrı-ayrı elementlərindən, o cümlədən, daşınar və daşınmaz əmlakın özgələşməsindən gəlirlərdən, müəssisələrin ödədikləri əmək haqqının yaxud maaşın ümumi məbləğindən, həmçinin əmlakın dəyərinin artımından əldə olunmuş gəlirlərdən tutulan bütün vergilər aiddir.

3. Konvensiya aşağıdakı mövcud vergilərə şamil edilir:

a) Litva Respublikasında:

- (i) mənfəət vergisi;
 - (ii) gəlir vergisi;
 - (iii) dövlət mülkiyyətində olan əmlakdan istifadə edən müəssisələrdən vergi;
 - (iv) daşınmaz əmlak vergisi.
- (bundan sonra «Litva vergiləri» adlanır);

b) Azərbaycan Respublikasında:

- (i) hüquqi şəxslərin mənfəət vergisi;
- (ii) fiziki şəxslərin gəlir vergisi;
- (iii) əmlak vergisi;

(iv) torpaq vergisi.

(bundan sonra «Azərbaycan vergiləri» adlanır);

4. Konvensiya onun imzalandığı tarixdən sonra mövcud vergilərə əlavə olaraq, yaxud onların əvəzinə tutulan eyni və ya mahiyyətə oxşar vergilərə də tətbiq edilir. Razılığa gələn Dövlətlərin səlahiyyətli orqanları hər ilin sonunda onların mövcud vergi qanunvericiliyində baş verən hər bir əhəmiyyətli dəyişiklik barədə bir-birinə məlumat verirlər.

Fəsil II Anlayışlar

Maddə 3 Ümumi anlayışlar

1. Kontekstdən başqa məna alınmırsa, bu Konvensiyanın məqsədləri üçün:

a) «Litva» termini – Litva Respublikasını ifadə edir və coğrafi mənada istifadə edilərkən Litva Respublikasının ərazisi və Litva Respublikasının öz qanunlarına və beynəlxalq hüquqa uyğun olaraq dənizin dibi, yerin təki və onların təbii sərvətlərinə münasibətdə öz hüquqlarını tətbiq edə bildiyi Litva Respublikasının daxili suları ilə əlaqəli istənilən digər ərazi deməkdir.

b) «Azərbaycan» termini – Azərbaycan Respublikasının daxili suları, Xəzər dənizinin (gölünün) Azərbaycan Respublikasına mənsub olan sektoru və Azərbaycan Respublikasının üzərindəki hava məkanı da daxil olmaqla, yerin təki, dənizin dibi və təbii sərvətlərə münasibətdə Azərbaycan Respublikasının suveren hüquqlarının və yurisdiksiyasının tətbiq olunduğu Azərbaycan Respublikasının ərazisi, habelə beynəlxalq hüquqa və Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyinə uyğun olaraq müəyyən edilən və gələcəkdə müəyyən edilə bilən istənilən başqa ərazi deməkdir;

c) «Razılığa gələn Dövlət» və «Razılığa gələn digər Dövlət» terminləri - kontekstdən asılı olaraq, Litvanı və ya Azərbaycanı bildirir;

d) «şəxs» termini - fiziki şəxsi, şirkəti və şəxslərin hər hansı digər birliklərini ifadə edir.

e) «şirkət» termini – istənilən korporativ qurumu, yaxud vergitutma məqsədləri üçün korporativ qurum kimi baxılan istənilən təşkilatı bildirir;

f) «Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsi» və «Razılığa gələn digər Dövlətin müəssisəsi» terminləri - müvafiq olaraq, Razılığa gələn Dövlətin rezidenti tərəfindən idarə olunan müəssisəni və Razılığa gələn digər Dövlətin rezidenti tərəfindən idarə olunan müəssisəni bildirir;

g) «beynəlxalq daşıma» termini - dəniz və ya hava gəmisinin yalnız Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən məntəqələr arasında istismar edilməsi halları istisna olmaqla, Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olan müəssisə tərəfindən istismar edilən dəniz yaxud hava gəmiləri vasitəsilə yerinə yetirilən istənilən daşımaları ifadə edir;

h) «səlahiyyətli orqanlar» termini:

- (i) Litvaya münasibətdə – Maliyyə Nazirliyi və ya onun səlahiyyətli nümayəndəsi deməkdir;
- (ii) Azərbaycana münasibətdə - Maliyyə Nazirliyi və Vergilər Nazirliyi deməkdir;

i) «milli şəxs» termini:

- (i) Razılığa gələn Dövlətin vətəndaşı olan istənilən fiziki şəxsi;
- (ii) Özünün müvafiq statusunu Razılığa gələn Dövlətin mövcud qanunvericiliyinə əsasən almış istənilən hüquqi şəxsi, tərəfdaşlıq və yaxud assosiasiyam bildirir.

2. Razılığa gələn Dövlət tərəfindən bu Konvensiyanın istənilən vaxt tətbiqi zamanı, kontekstdən başqa mənalara alınmışsa, burada müəyyən edilməyən hər hansı termin Konvensiyanın tətbiq olunduğu vergilərə münasibətdə həmin vaxt bu Dövlətin qanunvericiliyində nəzərdə tutulan mənanı daşıyır və onun bu Dövlətin qüvvədə olan vergi qanunvericiliyində nəzərdə tutulmuş hər hansı bir mənası həmin Dövlətin digər qanunlarına müvafiq verilən mənadən üstün tutulur.

Maddə 4 Rezident

1. Bu Konvensiyanın məqsədləri üçün «Razılığa gələn Dövlətin rezidenti» termini bu Dövlətin qanunvericiliyi əsasında yaşayış yerinə, daimi olduğu yerə, qeydiyyat (yaradılma) yerinə, inkorporasiya yerinə, idarəetmə yerinə yaxud digər oxşar meyarlara əsasən orada vergiyə cəlb olunan şəxsi, habelə, həmin Dövlət və ya onun hər hansı inzibati-ərazi bölməsini yaxud yerli hakimiyyət orqanını bildirir. Bununla belə, bu termin yalnız həmin Dövlətdəki mənbələrdən gəlirlərlə yaxud orada yerləşən əmlakla bağlı həmin Dövlətdə vergiyə cəlb olunan şəxsi əhatə etmir.

2. 1-ci bəndin müddəalarına müvafiq olaraq, fiziki şəxs Razılığa gələn hər iki Dövlətin rezidentdirsə, onun statusu aşağıdakı qaydada müəyyən edilir:

a) əgər, Razılığa gələn bir Dövlətdə onun daimi yaşayış yeri varsa, o yalnız həmin Dövlətin rezidenti hesab olunur. Əgər, onun hər iki Razılığa gələn Dövlətdə daimi yaşayış yeri varsa, bu halda o, yalnız şəxsi və iqtisadi əlaqələrinin daha sıx olduğu (həyati mənafehlərin mərkəzi) Razılığa gələn Dövlətin rezidenti hesab olunur;

b) əgər, onun həyati mənafehlərinin mərkəzinin hansı Dövlətdə olduğunu müəyyən etmək mümkün deyilsə, yaxud bu Dövlətlərin heç birində daimi yaşayış yeri yoxdursa, o yalnız adətən yaşadığı Dövlətin rezidenti hesab olunur;

c) əgər o, adətən hər iki Dövlətdə yaşayırsa və ya adətən onlardan heç birində yaşamırsa, o, yalnız milli şəxsi olduğu Dövlətin rezidenti hesab olunur;

d) əgər o, hər iki Razılığa gələn Dövlətin milli şəxsidirsə və ya onlardan heç birinin milli şəxsi deyilsə, Razılığa gələn Dövlətlərin səlahiyyətli orqanları bu məsələni qarşılıqlı razılaşma yolu ilə həll edirlər.

3. Əgər, fiziki şəxs olmayan şəxs bu maddənin 1-ci bəndinin müddəalarına görə hər iki Razılığa gələn Dövlətin rezidentidirsə, Razılığa gələn Dövlətlərin səlahiyyətli orqanları məsələni qarşılıqlı razılaşma yolu ilə həll etməyə və bu Konvensiyanın belə şəxsə tətbiq edilmə formasını müəyyən etməyə çalışır. Belə razılaşmanın olmadığı təqdirdə belə şəxs bu Konvensiyanın verdiyi üstünlüklərə münasibətdə Razılığa gələn Dövlətlərin heç birinin rezidenti hesab edilməyəcək.

Maddə 5 **Daimi nümayəndəlik**

1. Bu Konvensiyanın məqsədləri üçün «daimi nümayəndəlik» termini müəssisənin sahibkarlıq fəaliyyətini tamamilə və ya qismən həyata keçirdiyi daimi fəaliyyət yerini bildirir.

2. «Daimi nümayəndəlik» termininə əsasən aşağıdakılar daxildir:

- a) idarəetmə yeri;
- b) bölmə;
- c) ofis;
- d) fabriki;
- e) emalatxana;

f) qurğu, struktur yaxud gəmi, yaxud təbii ehtiyatların kəşfiyyatı üçün istifadə olunan hər hansı başqa yer; və

g) yataq, neft və ya qaz quyusu, karxana, qurğu yaxud struktur yaxud təbii ehtiyatların hasil olunması və ya işlənməsinə aid olan hər hansı başqa yer.

3. «Daimi nümayəndəlik» termininə həmçinin aşağıdakılar da aid edilir:

a) tikinti meydançası yaxud qurğu, quraşdırma, yaxud yığma obyektinə və bunlarla bağlı nəzarət fəaliyyəti də daxil olmaqla, yalnız onlar doqquz aydan artıq müddət ərzində mövcud olduqda;

b) Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsi tərəfindən özünün işçiləri yaxud xüsusilə belə məqsədlər üçün cəlb olunmuş heyət vasitəsilə məsləhətçi xidmətləri də daxil olmaqla xidmətlərin göstərilməsi, yalnız belə fəaliyyət (eyni və ya oxşar layihə üçün) Razılığa gələn digər Dövlətdə işənilən on iki aylıq dövr ərzində üst-üstə altı aydan artıq olan müddət və ya müddətlər ərzində davam etdikdə.

4. Bu maddənin əvvəlki müddəalarına baxmayaraq, «daimi nümayəndəlik» termininə aşağıdakılar aid edilmir:

a) qurğulardan yalnız müəssisəyə məxsus olan malların və ya məmulatların saxlanması, nümayiş etdirilmə yaxud çatdırılma məqsədləri üçün istifadə olunması;

b) müəssisəyə məxsus olan mal yaxud məmulat ehtiyatlarının yalnız saxlanması, nümayiş etdirilmə və çatdırılma məqsədləri üçün saxlanması;

c) müəssisəyə məxsus olan mal və ya məmulat ehtiyatlarının yalnız başqa müəssisə tərəfindən emal edilməsi məqsədi ilə saxlanması;

d) daimi fəaliyyət yerinin yalnız müəssisə üçün mal və ya məmulatların satın alınması yaxud informasiya toplanılması məqsədi ilə saxlanması;

e) daimi fəaliyyət yerinin müəssisə üçün yalnız hazırlıq yaxud yardımçı xarakterli istənilən digər işlərin yerinə yetirilməsi məqsədi ilə saxlanması;

f) daimi fəaliyyət yerinin a) - e) yarımbəndlərində sadalanmış fəaliyyət növlərinin istənilən kombinasiyada həyata keçirilməsi üçün saxlanması - bir şərtlə ki, bu kombinasiya nəticəsində yaranan daimi fəaliyyət yerinin məcmu fəaliyyəti hazırlıq yaxud köməkçi xarakter daşsın.

5. Bu maddənin 1-ci və 2-ci bəndlərinin müddəalarına baxmayaraq, əgər 6-cı bəndin şamil edildiyi müstəqil statuslu agentdən fərqli şəxs, müəssisənin adından fəaliyyət göstərsə və Razılığa gələn Dövlətdə müəssisənin adından müqavilələr bağlamaq səlahiyyətinə malikdirsə və adətən bu səlahiyyətdən istifadə edirsə, bu halda, həmin müəssisə, bu şəxsin müəssisə üçün həyata keçirdiyi istənilən fəaliyyətlə bağlı həmin Dövlətdə daimi nümayəndəliyə malik olan müəssisə hesab edilir (həmin şəxsin bu maddənin 4-cü bəndində nəzərdə tutulmuş fəaliyyətlə məhdudlaşan fəaliyyəti istisna olmaqla, belə ki, həmin fəaliyyətin daimi fəaliyyət yeri vasitəsilə həyata keçirilməsinə baxmayaraq, bu bəndin müddəalarına görə həmin daimi fəaliyyət yeri daimi nümayəndəlik yaratmır).

6. Müəssisə Razılığa gələn Dövlətdə sadəcə olaraq kommersiya fəaliyyətini broker, komissiya agentı yaxud müstəqil statuslu hər hansı agent vasitəsilə həyata keçirdiyinə görə həmin Dövlətdə daimi nümayəndəliyi olan müəssisə hesab edilmir, bu şərtlə ki, həmin şəxslər bu fəaliyyəti adi fəaliyyətləri çərçivəsində həyata keçirirlər. Lakin, bu agentin fəaliyyəti tamamilə yaxud əsasən həmin müəssisə üçün həyata keçirilsə, bu halda həmin agent bu maddənin məqsədləri üçün müəssisə və həmin agent arasında əməliyyatların müstəqil tərəflər arasındakı əməliyyatlardan fərqli şəraitdə həyata keçirildiyi göstərildiyi halda müstəqil statuslu agent hesab edilmir.

7. Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olan şirkətin Razılığa gələn digər Dövlətin rezidenti olan yaxud həmin digər Dövlətdə kommersiya fəaliyyətini həyata keçirən (daimi nümayəndəlik vasitəsilə yaxud başqa tərzdə) şirkətə nəzarət etməsi və ya onun nəzarətində olması faktı bu şirkətlərdən birini digərinin daimi nümayəndəliyinə çevirmir.

Fəsil III

Gəlirin vergiyə cəlb edilməsi

Maddə 6

Daşınmaz əmlakdan gəlirlər

1. Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən daşınmaz əmlakdan əldə etdiyi (kənd və meşə təsərrüfatından

gəlirlər də daxil olmaqla) gəlirlər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

2. «Daşınmaz əmlak» termini göstərilən əmlakın yerləşdiyi Razılığa gələn Dövlətin qanunvericiliyi ilə müəyyən edilmiş mənaya malikdir. Bütün hallarda bu termin daşınmaz əmlaka münasibətdə yardımçı əmlakı, kənd və meşə təsərrüfatında istifadə edilən mal-qara və avadanlığı, torpaq mülkiyyəti barədə ümumi qanunvericiliyin müddəalarının tətbiq edildiyi hüquqları, daşınmaz əmlakın əldə edilməsi barədə opsiya yaxud hüququ, daşınmaz əmlakın uzufuktunu, mineral ehtiyatların, mənbələrin və digər təbii resursların işlənməsi yaxud işlənmə hüququna görə kompensasiya kimi ödənilən dəyşkən və ya təsbit olunmuş ödənişləri əhatə edir: dəniz və hava gəmilərinə daşınmaz əmlak kimi baxılmır.

3. 1-ci bəndin müddəaları həmçinin daşınmaz əmlakın bilavasitə istifadəsindən, icarəyə verilməsindən yaxud hər hansı digər formada istifadəsindən əldə olunmuş gəlirlərə, həmçinin daşınmaz əmlakın özgəninkiləşdirilməsindən əldə olunmuş gəlirlərə də tətbiq edilir.

4. Əgər müəssisənin səhmlərinə yaxud digər korporativ hüquqlarına sahiblik, onlara sahib olan şəxsə müəssisəyə məxsus olan daşınmaz əmlakdan istifadə etmək hüququ verirsə, bu halda həmin daşınmaz əmlakın bilavasitə istifadəsindən, icarəyə verilməsindən yaxud bu hüququn hər hansı digər formada istifadəsindən əldə olunmuş gəlirlər daşınmaz əmlakın yerləşdiyi Razılığa gələn Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

5. 1-ci, 3-cü və 4-cü bəndlərin müddəaları həmçinin müəssisənin daşınmaz əmlakdan əldə etdiyi gəlirlərə və müstəqil fərdi xidmətlərin göstərilməsi üçün istifadə olunan daşınmaz əmlakdan əldə olunan gəlirlərə də şamil edilir.

Maddə 7

Kommersiya fəaliyyətindən əldə olunan mənfəət

1. Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsinin mənfəəti, əgər həmin müəssisə Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən daimi nümayəndəlik vasitəsilə kommersiya fəaliyyəti göstərmirsə, yalnız adı birinci çəkilən Dövlətdə vergiyə cəlb olunur. Əgər, müəssisə kommersiya fəaliyyətini yuxarıda göstərilən tərzdə həyata keçirirsə, bu halda onun mənfəətinin yalnız daimi nümayəndəliyə aid edilən hissəsi digər Dövlətdə vergiyə cəlb edilə bilər.

2. 3-cü bəndin müddəaları nəzərə alınmaqla, Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsi Razılığa gələn digər Dövlətin ərazisində yerləşən daimi nümayəndəlik vasitəsilə sahibkarlıq fəaliyyəti göstərsə, Razılığa gələn Dövlətlərin hər birində bu daimi nümayəndəliyin mənfəətinə, o, eyni və ya oxşar şəraitdə cəmi və ya oxşar fəaliyyətlə məşğul olan müstəqil və ayrıca müəssisə olduğu və daimi nümayəndəliyi olduğu müəssisədən tamamilə asılı olmadan fəaliyyət göstərdiyi halda əldə edə biləcəyi mənfəət aid edilir.

3. Daimi nümayəndəliyin mənfəəti müəyyən edilərkən, daimi nümayəndəliyin yerləşdiyi Dövlətdə yaxud hər hansı yerdə çəkilməsindən asılı olmayaraq, (həmin daimi nümayəndəlik həmin Razılığa gələn Dövlətin

ayrıca müəssisəsi olduğu halda çıxılmasına yol verilməyən xərclər istisna olmaqla) daimi nümayəndəliyin məqsədləri üçün çəkilmiş xərclərin, o cümlədən, idarəetmə və ümumi inzibati xərclərin çıxılmasına yol verilir.

4. Əgər, Razılığa gələn Dövlətin qanunvericiliyinə əsasən, daimi nümayəndəliyə aid olan mənfəət adətən müəssisənin mənfəətinin ümumi məbləğinin onun bölmələri arasında proporsional qaydada bölüşdürülməsi əsasında müəyyən edilsə, bu maddənin 2-ci bəndinin müddəaları vergiyə cəlb olunan mənfəəti bu cür bölgü əsasında müəyyənləşdirməkdə Razılığa gələn Dövlətə heç bir maneə yaratmır. Lakin seçilmiş bölgü metodu bu maddədə nəzərdə tutulan prinsiplərə müvafiq nəticələr verməlidir.

5. Öz müəssisəsi üçün yalnız mal və məmulat aldığına görə daimi nümayəndəliyə heç bir mənfəət aid edilmir.

6. Əvvəlki bəndlərin məqsədləri üçün daimi nümayəndəliyə aid edilən mənfəət hər il eyni metodla müəyyən edilir, bu şərtlə ki, bu metodun dəyişdirilməsi üçün tutarlı və kifayət qədər əsaslı səbəblər olmasın.

7. Əgər mənfəətə bu Konvensiyanın digər maddələrində ayrıca nəzərdə tutulmuş gəlir növləri daxildirsə, bu maddənin müddəaları həmin maddələrin müddəalarına təsir göstərmir.

Maddə 8

Dəniz və hava nəqliyyatı

1. Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsinin dəniz yaxud hava gəmilərinin beynəlxalq daşımalarda istismarından əldə etdiyi mənfəət yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb olunur.

2. Bu maddənin məqsədləri üçün dəniz yaxud hava gəmilərinin beynəlxalq daşımalarda istismarından əldə olunan mənfəətə əsasən mal və ya məmulatların daşınması üçün istifadə edilən konteynerlərin (konteynerlərin daşınması üçün treylerlər və əlaqədar avadanlıqlar daxil olmaqla) istifadəsi, saxlanması yaxud icarəyə verilməsindən əldə edilən mənfəət aiddir, əgər, belə fəaliyyət dəniz yaxud hava gəmilərinin müəssisə tərəfindən beynəlxalq daşımalarda istifadəsinə münasibətdə tamamlayıcı yaxud qeyri-müntəzəm xarakter daşıyarsa.

3. 1-ci və 2-ci bəndlərin müddəaları nəqliyyat vasitələrinin istismarı ilə bağlı pulda («pool»), müştərək müəssisə yaxud beynəlxalq təşkilatda iştirakdan əldə olunan mənfəətə də tətbiq edilir.

Maddə 9

Qarşılıqlı əlaqəli müəssisələr

1. Əgər:

a) Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsi Razılığa gələn digər Dövlətin müəssisəsinin idarə edilməsində, nəzarət olunmasında və ya əmlakında birbaşa yaxud dolayısi ilə iştirak edirsə, və ya

b) eyni şəxslər Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsinin və Razılığa gələn digər Dövlətin müəssisəsinin idarə edilməsində, nəzarət olunmasında və ya əmlakında birbaşa yaxud dolayısi ilə iştirak edirsə, və hər iki halda həmin

müəssisələrin qarşılıqlı kommersiya və maliyyə əlaqələrində iki müstəqil müəssisə arasında mövcud ola biləcək şərtlərdən fərqli şərtlər yaradıldıqda yaxud müəyyən edildikdə, onlardan birinə hesablanı bilən, lakin, bu şərtlərin olduğuna görə hesablanmamış mənfəət, həmin müəssisənin mənfəətinə daxil edilib, və müvafiq olaraq, vergiyə cəlb oluna bilər.

2. Razılığa gələn Dövlət həmin Dövlətin müəssisəsinin mənfəətinə Razılığa gələn digər Dövlətin müəssisəsinin həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb olunmuş mənfəətini daxil edib, və müvafiq olaraq, vergiyə cəlb edərsə, və bu tərzdə daxil edilmiş mənfəət, əgər bu müəssisələr arasındakı münasibətlər müstəqil müəssisələr arasındakı münasibətlər kimi olsaydı, adı birinci çəkilən Dövlətin müəssisəsinə hesablanı bilən mənfəətdirsə, bu halda, həmin digər Dövlət bu mənfəətdən hesablanan verginin məbləğində müvafiq düzəlişlər aparmalıdır. Düzəlişlər müəyyən edilərkən bu Konvensiyanın digər müddəaları müvafiq qaydada nəzərə alınmalıdır, Razılığa gələn Dövlətlərin səlahiyyətli orqanları isə zəruri hallarda bir-biri ilə məsləhətləşmələr aparmalıdırlar.

Maddə 10 **Dividendlər**

1. Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olan şirkət tərəfindən Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentinə ödənilən dividendlər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

2. Bununla belə, bu dividendlər həmçinin həmin dividendləri ödəyən şirkətin rezidenti olduğu Razılığa gələn Dövlətdə və onun qanunvericiliyinə uyğun olaraq, vergiyə cəlb oluna bilər, lakin dividend alan dividendlərin faktiki sahibi Razılığa gələn digər Dövlətin rezidenti olduğu halda, tutulan vergi aşağıdakıdan artıq olmamalıdır:

a) dividendlərin ümumi məbləğinin 5 faizindən, əgər dividendlərin faktiki sahibi olan şirkət birbaşa olaraq dividendləri ödəyən şirkətin əmlakının 25%-dən az olmayan hissəsinə malikdirsə;

b) dividendlərin ümumi məbləğinin 10 faizindən, bütün digər hallarda.

Bu bənd dividendlər ödənilən mənfəətə münasibətdə şirkətin vergiyə cəlb olunmasına aid edilmir.

3. Bu maddədə istifadə olunan «dividendlər» termini, səhmlərdən, təsisçilərin səhmlərindən və ya mənfəətdə iştirak üzrə borc tələbləri olmayan digər hüquqlardan, həmçinin, gəlirləri bölüşdürən şirkətin rezident olduğu Dövlətin qanunvericiliyinə müvafiq olaraq səhmlərdən gəlirlər kimi eyni qaydada vergitutmaya cəlb olunan gəlirləri ifadə edir.

4. Əgər, dividendlərin faktiki sahibi Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olmaqla, dividendləri ödəyən şirkətin rezidenti olduğu Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən daimi nümayəndəliyi vasitəsilə kommersiya fəaliyyəti göstərsə yaxud orada yerləşən daimi bazadan müstəqil fərdi xidmətlər göstərsə və dividendlərin ödənildiyi holding həqiqətən də bu daimi nümayəndəliklə yaxud daimi baza ilə faktiki olaraq əlaqədirdə, onda 1-ci və 2-ci bəndlərin müddəaları tətbiq edilmir. Bu halda şəraitdən asılı olaraq, 7-ci yaxud 14-cü maddənin müddəaları tətbiq edilir.

Maddə 11

Faizlər

1. Razılığa gələn Dövlətdə yaranan və Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentinə ödənilən faizlər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

2. Bununla belə, bu faizlər həmçinin yarandığı Razılığa gələn Dövlətdə də onun qanunvericiliyinə uyğun olaraq, vergiyə cəlb oluna bilər, lakin faizlərin faktiki sahibi Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentdirsə, tutulan vergi faizlərin ümumi məbləğinin 10 faizindən çox olmamalıdır.

3. Bu maddənin 2-ci bəndinin müddəalarından asılı olmayaraq Razılığa gələn Dövlətdə yaranan və Razılığa gələn digər Dövlətin Hökumətinin (onun inzibati-ərazi bölmələri, yerli hakimiyyət orqanları və ya Mərkəzi Bank yaxud tamamilə həmin Hökumətə mənsub olan hər hansı digər maliyyə qurumu da daxil olmaqla) əldə etdiyi və faktiki sahib olduğu faizlər və ya həmin Hökumət tərəfindən zəmanət verilmiş borclara münasibətdə yaranan faizlər adı birinci çəkilən Dövlətdə vergidən azad olunur;

4. Bu maddədə istifadə olunan «faizlər» termini ipoteka təminatından və borcluların mənfəətində iştirak hüququnun sahibliyindən asılı olmayaraq, istənilən borc tələbindən olan gəlirləri, və xüsusən hökumətin qiymətli kağızlarından, istiqrazlarından yaxud borc öhdəliklərindən, həmin qiymətli kağızlar, istiqrazlar və ya borc öhdəlikləri üzrə mükafatlar və uduşlar daxil olmaqla, əldə olunan gəlirləri ifadə edir. «Faizlər» termininə 10-cu maddəyə əsasən dividend kimi baxılan ödənişlər aid edilmir. Bu maddənin məqsədləri üçün vaxtında aparılmayan ödənişlərə görə tətbiq edilən cərimə ödənişləri faiz kimi qiymətləndirilmir.

5. Əgər, faizlərin faktiki sahibi Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olmaqla, faizlərin yarandığı Razılığa gələn digər Dövlətdə daimi nümayəndəlik vasitəsilə kommersiya fəaliyyətini həyata keçirirsə yaxud həmin digər Dövlətdə yerləşən daimi baza vasitəsi ilə müstəqil sərdi xidmətlər göstərirsə və faizlər ödənilən borc tələbnaməsi həqiqətən də, bu daimi nümayəndəliyə yaxud daimi bazaya aiddirsə, onda 1-ci, 2-ci və 3-cü bəndlərin müddəaları tətbiq edilmir. Bu halda, şəraitdən asılı olaraq, 7-ci yaxud 14-cü maddənin müddəaları tətbiq edilir.

6. Əgər, faizlərin ödəyicisi Razılığa gələn Dövlətin rezidentdirsə, belə hesab olunur ki, faizlər həmin bu Dövlətdə yaranmışdır. Lakin, faizləri ödəyən şəxs Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olub-olmamasından asılı olmayaraq, Razılığa gələn Dövlətdə daimi nümayəndəliyə yaxud daimi bazaya malikdirsə, və faizlər ödənilən borc həmin daimi nümayəndəlik yaxud daimi baza ilə bağlı yaranırsa, və bu faizlərin ödənilməsi üzrə xərcləri həmin daimi nümayəndəlik və ya daimi baza çəkirə, belə hesab edilir ki, faizlər bu daimi nümayəndəliyin yaxud daimi bazanın yerləşdiyi Dövlətdə yaranmışdır.

7. Əgər, faizlərin ödəyicisi və faizlərin faktiki sahibi arasında yaxud onlarla istənilən digər şəxs arasında mövcud olan xüsusi münasibətlər səbəbindən borc tələbi ilə əlaqədar ödənilən faizlərin məbləği, bu münasibətlər olmadığı halda faizlərin ödəyicisi və faktiki sahibi arasında

razılaşdırıla bilən məbləğdən artıq olarsa, onda bu maddənin müddəaları yalnız sonuncu adı çəkilən məbləğə şamil edilir. Bu halda, ödənişin artıq hissəsi, bu Konvensiyanın digər müddəaları müvafiq qaydada nəzərə alınmaqla, Razılığa gələn Dövlətlərdən hər birinin qanunvericiliyinə uyğun vergiyə cəlb edilir.

Maddə 12 **Royalti**

1. Razılığa gələn Dövlətdə yaranan və Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentinə ödənilən royaltilər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

2. Bununla belə, bu royaltilər onların yarandığı Razılığa gələn Dövlətdə və həmin Dövlətin qanunvericiliyinə uyğun olaraq vergiyə cəlb oluna bilər, lakin, bu royaltilərin faktiki sahibi Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentidirsə, bu halda tutulan vergi royaltilərin ümumi məbləğinin 10 faizindən çox olmamalıdır.

3. Bu maddədə istifadə olunan «royalti» termini istənilən ədəbiyyat, incəsənət yaxud elm əsərlərinə, o cümlədən kinomatoqrafiya filmlərinə, istənilən patentə, ticarət markasına, dizayna yaxud modelə, plana, məxfi düstura yaxud prosedura müəllif hüquqlarının təqdim edilməsi nəticəsində, sənaye, kommersiya yaxud elmi avadanlığın istifadəsi yaxud istifadə hüququnun verilməsinə yaxud sənaye, kommersiya yaxud elmi təcrübəyə dair informasiyaya görə alınan istənilən növ ödənişləri bildirir.

4. Əgər, royaltinin faktiki sahibi Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olmaqla, royaltinin yarandığı digər Razılığa gələn Dövlətdə daimi nümayəndəliyi vasitəsilə kommersiya fəaliyyətini həyata keçirirsə yaxud həmin digər Dövlətdə yerləşən daimi baza vasitəsi ilə müstəqil fərdi xidmətlər göstərirsə, və royalti ödənilən hüquq yaxud əmlak həqiqətən də bu daimi nümayəndəliyə yaxud daimi bazaya aiddirsə, onda 1-ci və 2-ci bəndlərin müddəaları tətbiq edilmir. Belə halda şəraitdən asılı olaraq, bu Konvensiyanın 7-ci yaxud 14-cü maddələrinin müddəaları tətbiq edilir.

5. Əgər, royaltinin ödəyicisi Razılığa gələn Dövlətin rezidentidirsə, belə hesab olunur ki, royalti həmin bu Dövlətdə yaranmışdır. Royalti ödəyən şəxs Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olub-olmamasından asılı olmayaraq, Razılığa gələn Dövlətdə daimi nümayəndəliyə yaxud daimi bazaya malikdirsə, və royalti ödəmək öhdəliyi bu nümayəndəlik yaxud daimi baza ilə əlaqədar yaranırsa, və royaltinin ödənilməsi üzrə xərcləri bu daimi nümayəndəlik yaxud daimi baza çəkirsə, belə hesab olunur ki, royalti daimi nümayəndəliyin yaxud daimi bazanın yerləşdiyi Dövlətdə yaranmışdır.

6. Əgər, royaltinin ödəyicisi və faktiki sahibi arasında yaxud onlarla istənilən digər şəxs arasında mövcud olan xüsusi münasibətlər səbəbindən istifadəyə, hüquqa və məlumata görə ödənilən royalti məbləğləri, bu münasibətlər olmadığı halda ödəyici və faktiki sahib arasında razılaşdırıla bilən royaltinin məbləğindən artıq olarsa, bu maddənin müddəaları yalnız sonuncu adı çəkilən məbləğə şamil edilir. Bu halda, ödənişin artıq hissəsi, bu Konvensiyanın digər müddəaları müvafiq qaydada nəzərə alınmaqla,

Razılığa gələn Dövlətlərdən hər birinin qanunvericiliyinə uyğun vergiyə cəlb edilir.

Maddə 13 **Əmlakın dəyərinin artımı**

1. Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin, 6-cı maddədə müəyyən edilmiş və Razılığa gələn Dövlətdə yerləşən daşınmaz əmlakın özgələşməsindən əldə etdiyi gəlirlər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

2. Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin, aktivlərinin əsas hissəsi Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən daşınmaz əmlakla ifadə olunmuş şirkətin səhmlərinin yaxud digər korporativ hüquqlarının özgələşməsindən əldə etdiyi gəlirlər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

3. Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsinin Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən daimi nümayəndəliyinin kommersiya əmlakının bir hissəsi olan daşınan əmlakın yaxud Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin müstəqil şəxsi xidmətlər göstərmək üçün Razılığa gələn digər Dövlətdəki daimi bazasına aid olan daşınan əmlakın, o cümlədən belə daimi nümayəndəliyin (ayrılıqda yaxud bütün müəssisə ilə birlikdə) və ya belə daimi bazanın özgələşməsindən gəlirlər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb edilə bilər.

4. Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsinin beynəlxalq daşımalarda istismar olunan dəniz yaxud hava gəmilərinin yaxud onların istismarı ilə bağlı olan daşınan əmlakın özgələşməsindən əldə etdiyi gəlirləri yalnız həmin Razılığa gələn Dövlətdə vergiyə cəlb edilir.

5. 1-ci, 2-ci, 3-cü və 4-cü bəndlərdə qeyd olunan əmlak istisna olmaqla, istənilən digər əmlakın özgələşməsindən əldə olunan gəlirlər, yalnız əmlakı özgəninkiləşdirilən şəxsin rezident olduğu Razılığa gələn Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

Maddə 14 **Müstəqil fərdi xidmətlər**

1. Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olan fiziki şəxsin peşəkar xidmətlər göstərməsindən yaxud müstəqil xarakterli digər fəaliyyətdən əldə etdiyi gəlirlər, yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb olunur.

Lakin, belə gəlir aşağıdakı hallarda Razılığa gələn digər Dövlətdə də vergiyə cəlb edilə bilər; əgər

a) fiziki şəxs Razılığa gələn digər Dövlətdə bu fəaliyyəti həyata keçirmək üçün müntəzəm istifadə etdiyi daimi bazaya malik olarsa, lakin gəlirin yalnız göstərilən daimi baza ilə bağlı olan hissəsi;

b) fiziki şəxs cari vergi ilində başlayan yaxud başa çatan istənilən 12 aylıq dövr ərzində ümumilikdə 183 gündən artıq müddətdə yaxud müddətlərdə Razılığa gələn digər Dövlətdə olmuşdursa; bu halda onun gəlirinin yalnız həmin digər Dövlətdə göstərdiyi xidmətlərlə bağlı hissəsi.

2. «Peşəkar xidmətlər» termininə əsasən müstəqil elmi, ədəbi, aktyorluq, təhsil yaxud müəllimlik fəaliyyəti, habelə, həkimlərin, vəkillərin,

mühəndislərin, arxitektorların, stomatoloqların, mühasiblərin və auditorların müstəqil fəaliyyəti daxildir.

Maddə 15 **Muzdlu fərdi xidmətlər**

1. Bu Konvensiyanın 16-cı, 18-ci və 19-cu maddələrinin müddəaları nəzərə alınmaqla, Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin muzdlu işə görə aldığı maaş, əmək haqqı və digər oxşar mükafatlar, əgər muzdlu iş Razılığa gələn digər Dövlətdə həyata keçirilmirsə, yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb edilir. Əgər, muzdlu iş Razılığa gələn digər Dövlətdə həyata keçirilsə, bununla bağlı alınan belə mükafatlar həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb edilə bilər.

2. 1-ci bəndin müddəalarından asılı olmayaraq, Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin Razılığa gələn digər Dövlətdə muzdlu işləməsi ilə əlaqədar aldığı mükafat aşağıdakı hallarda, yalnız adı birinci çəkilən Dövlətdə vergiyə cəlb edilir, əgər:

a) mükafatı alan şəxs cari maliyyə ilində başlayan yaxud başa çatın istənilən 12 aylıq dövr ərzində ümumilikdə 183 gündən artıq olmayan bir müddətdə və ya müddətlərdə digər Dövlətdə olursa, və

b) mükafat digər Dövlətin rezidenti olmayan işəgötürən tərəfindən yaxud onun adından ödənilirsə, və

c) mükafatların verilməsi üzrə xərclər işəgötürənin digər Dövlətdəki daimi nümayəndəliyi yaxud daimi bazası tərəfindən çəkilmirsə.

3. Bu maddənin əvvəlki müddəalarından asılı olmayaraq, Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olan müəssisəsinin beynəlxalq daşımalarda istismar etdiyi dəniz yaxud hava gəmisinin göyərtesində muzdlu işləməyə görə alınan mükafatlardan vergi bu müəssisənin rezident olduğu həmin Dövlətdə tutula bilər.

Maddə 16 **Direktorların qonorarları**

Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin Razılığa gələn digər Dövlətin rezidenti olan şirkətin direktorlar şurasının, nəzarət şurasının yaxud digər oxşar orqanın üzvü kimi aldığı direktor qonorarları və digər oxşar ödənişlər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb edilə bilər.

Maddə 17 **İncəsənət işçiləri və idmançılar**

1. Bu Konvensiyanın 14-cü və 15-ci maddələrin müddəalarından asılı olmayaraq, Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin Razılığa gələn digər Dövlətdə incəsənət işçisi, o cümlədən teatr, kino, estrada, radio və ya televiziya artisti, və ya musiqiçi yaxud idmançı kimi fərdi fəaliyyətindən əldə etdiyi gəlir həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

2. Əgər, incəsənət işçisinin yaxud idmançının belə bir şəxs kimi fərdi fəaliyyətindən əldə etdiyi gəlirlər onların özünə deyil, digər şəxsə

hesablanırsa, həmin gəlirlər bu Konvensiyanın 7-ci, 14-cü və 15-ci maddələrinin müddəalarından asılı olmayaraq, incəsənət işçisinin yaxud idmançının fəaliyyətini həyata keçirdiyi Razılığa gələn Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

3. İncəsənət işçisinin və ya idmançının Razılığa gələn Dövlətdəki fəaliyyəti əsasən Razılığa gələn digər Dövlətlərdən birinin və ya hər ikisinin ictimai fondlarından və ya onların siyasi, ərazi-inzibati və ya yerli hakimiyyət orqanları tərəfindən maliyyələşdirilsə, bu maddənin 1-ci və 2-ci bəndlərinin müddəaları onların həmin Dövlətdəki fəaliyyətdən əldə etdikləri gəlirinə tətbiq edilmir. Bu halda belə fəaliyyətdən əldə edilmiş gəlir, yalnız idmançı yaxud incəsənət işçisinin rezidenti olduğu Razılığa gələn digər Dövlətdə vergiyə cəlb edilir.

Maddə 18

Təqaüdlər

Razılığa gələn Dövlətin rezidentinə keçmişdə işləməsi ilə əlaqədar ödənilən təqaüdlər və digər oxşar mükafatlar bu Konvensiyanın 19-cu maddəsinin 2-ci bəndinin müddəaları nəzərə alınmaqla, yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb olunur.

Maddə 19

Dövlət qulluğu

1.

a) Razılığa gələn Dövlət, onun ərazi-inzibati bölmələri yaxud yerli hakimiyyət orqanları tərəfindən hər hansı fiziki şəxsə həmin Dövlətə və ya onun inzibati ərazi bölmələrinə, yaxud yerli hakimiyyət orqanlarına göstərdiyi qulluğa görə ödənilən təqaüd olmayan maaş, əmək haqqı və digər oxşar mükafatlar yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

b) Bununla belə, əgər qulluq Razılığa gələn digər Dövlətdə göstərilirsə və fiziki şəxs həmin Dövlətin rezidentdirsə və o:

- (i) həmin Dövlətin milli şəxidsə; yaxud
- (ii) yalnız qulluq göstərmək üçün həmin Dövlətin rezidenti olmamışdırsa, belə maaş, əmək haqqı və digər oxşar mükafatlar yalnız Razılığa gələn digər Dövlətdə vergiyə cəlb edilir.

2.

a) Razılığa gələn Dövlət və ya onun ərazi-inzibati bölməsi, yaxud yerli hakimiyyət orqanları tərəfindən və ya onların yaratdıqları fondlardan fiziki şəxsin həmin Dövlətə, onun ərazi-inzibati bölməsinə yaxud yerli hakimiyyət orqanına göstərdiyi xidmətə görə ödənilən istənilən təqaüd yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb olunur.

b) fiziki şəxs Razılığa gələn digər Dövlətin rezidenti və milli şəxsi olduğu halda bu təqaüd yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb olunur.

4. Bu Konvensiyanın 15-ci, 16-cı, 17-ci və 18-ci maddələrinin müddəaları Razılığa gələn Dövlətin və ya onun ərazi-inzibati bölməsinin,

yaxud yerli hakimiyyət orqanının kommersiya fəaliyyətinin həyata keçirilməsi ilə bağlı olan qulluğa görə maaşa, əmək haqqına və digər oxşar mükafatlara şamil olunacaq.

Maddə 20

Tələbələr

Razılığa gələn Dövlətə gələrkən Razılığa gələn digər Dövlətin rezidenti olan və ya bilavasitə gəlməzdən əvvəl rezidenti olmuş və adı birinci çəkilən Dövlətdə yalnız tədris və təhsil almaq məqsədilə müvəqqəti olan tələbələrin yaxud təcrübə keçən şəxslərin yaşamaq, tədris və təhsil almaq üçün aldıkları ödənişlərin mənbəyi həmin Dövlətdən kənarda yerləşərsə, belə ödənişlər həmin Dövlətdə vergiyə cəlb olunmur.

Maddə 21

Sahildənkənar fəaliyyət

1. Bu maddənin müddəaları bu Konvensiyanın 4-cü maddəsindən 20-ci maddəsinə qədər olan maddələrinin müddəalarından asılı olmayaraq tətbiq olunacaq.

2. Bu maddənin məqsədləri üçün «sahildənkənar fəaliyyət» termini Razılığa gələn Dövlətdə sahilədən kənar olaraq həmin Dövlətdə yerləşən dəniz dibinin, yerin təkinin və onların təbii resurslarının kəşfiyyatı və işlənməsi ilə bağlı olaraq həyata keçirilən fəaliyyət deməkdir.

3. Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olan və Razılığa gələn digər Dövlətdə sahilənkənar fəaliyyəti həyata keçirən şəxsə 4-cü maddənin müddəalarına müvafiq olaraq həmin digər Dövlətdə yerləşən daimi nümayəndəlik yaxud daimi baza vasitəsilə kommersiya fəaliyyətini həyata keçirən şəxs kimi baxılacaq.

4. Sahildənkənar fəaliyyətin istənilən 12 aylıq dövr ərzində ümumilikdə 30 gündən az olan müddət yaxud müddətlərdə davam etdiyi halda 3-cü bəndin müddəaları tətbiq olunmayacaq. Bu bəndin məqsədləri üçün:

a) Digər şəxslə qarşılıqlı əlaqəli olan şəxs tərəfindən həyata keçirilən sahilənkənar fəaliyyət, əgər sözügedən fəaliyyət adı sonuncu çəkilən şəxs tərəfindən fəaliyyətlə məhiyyətə eynilik təşkil edərsə, və həmin fəaliyyətlə eyni vaxtda və onun fərdi fəaliyyəti kimi həyata keçirilmərsə, bu halda, belə fəaliyyətə digər şəxs tərəfindən həyata keçirilən fəaliyyət kimi baxılmalıdır.

b) Əgər, bir şəxs birbaşa yaxud dolaylı olaraq digər şəxs tərəfindən nəzarət olunursa, yaxud onlar hər ikisi birbaşa yaxud dolaylı olaraq üçüncü şəxs yaxud üçüncü şəxslər tərəfindən nəzarət olunurlarsa, belə şəxslər qarşılıqlı əlaqəli şəxslər hesab olunurlar.

5. Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin Razılığa gələn digər Dövlətdə sahilənkənar fəaliyyəti ilə bağlı müddətli iş görə əldə etdiyi əmək haqqı, maaş və digər oxşar mükafatlar həmin digər Dövlətdə sahilənkənar fəaliyyətlə bağlı olduğu dərəcədə həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər. Lakin, belə mükafat, müddətli iş digər Dövlətin rezidenti olmayan

işəgötürən üçün və istənilən 12 aylıq dövr ərzində üst-üstə 30 gündən çox olmayan müddət və ya müddətlər ərzində həyata keçirilən fəaliyyətlə bağlı alındığı halda yalnız adı birinci çəkilən Dövlətdə vergiyə cəlb olunur.

6. Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin

a) kəşfiyyat yaxud işlənmə hüquqlarının, yaxud

b) Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən və həmin digər Dövlətdə həyata keçirilən sahildənkənar fəaliyyətlə bağlı istifadə edilən əmlakın, yaxud

c) tam dəyəri, yaxud dəyərinin çox hissəsi belə hüquq və ya belə əmlakla yaxud belə hüquq və əmlakla birlikdə ifadə olunmuş səhmlərin özgələşməsindən əldə etdiyi gəlirlər həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

Bu maddədə istifadə olunan «kəşfiyyat yaxud işlənmə hüquqları» termini Razılığa gələn digər Dövlətdə həyata keçirilən sahildənkənar fəaliyyət nəticəsində yaranan aktivlərə, yaxud belə aktivlərdən faizlərə və ya belə aktivlərdən mənfəətə hüquqları ifadə edir.

Maddə 22

Digər gəlirlər

1. Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin bu Konvensiyanın əvvəlki maddələrində sadalanmayan gəlir növləri, yaranma mənbəyindən asılı olmayaraq, yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb olunur.

2. Bu maddənin 1-ci bəndinin müddəaları, bu Konvensiyanın 6-cı maddəsinin 2-ci bəndinə əsasən müəyyən edilən daşınmaz əmlakdan əldə olunan gəlirlərdən fərqli olan digər gəlirlərə (əgər, bu gəlirləri alan şəxs Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olub, Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən daimi nümayəndəliyi vasitəsilə kommersiya fəaliyyəti göstərsə və ya həmin digər Dövlətdə yerləşən daimi bazadan müstəqil fərdi xidmətlər göstərsə, və gəlirin ödənilməsi ilə bağlı olan hüquq və ya əmlak, həqiqətən də bu daimi nümayəndəlik yaxud daimi baza ilə bağlıdırsa) tətbiq edilmir. Belə halda, şəraitdən asılı olaraq, 7-ci yaxud 14-cü maddənin müddəaları tətbiq edilir.

3. Bu maddənin 1-ci və 2-ci bəndlərinin müddəalarından asılı olmayaraq, Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin Razılığa gələn digər Dövlətdə yaranan və bu Konvensiyanın əvvəlki müddəalarında göstərilməyən gəlirlərinin elementləri həmçinin həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

Fəsil IV

Əmlakın vergiyə cəlb edilməsi

Maddə 23

Əmlak

1. Razılığa gələn Dövlətin rezidentinə məxsus olub, Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən və 6-cı maddədə müəyyən edilmiş daşınmaz əmlakla ifadə olunmuş əmlak həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

2. Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsinin Razılığa gələn digər Dövlətdəki daimi nümayəndəliyinin kommersiya əmlakının bir hissəsi olan daşınar əmlakla yaxud Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin Razılığa gələn digər Dövlətdə müstəqil fərdi xidmətlər göstərmək üçün sərəncamında olan daimi bazanın daşınar əmlakı ilə ifadə olunmuş əmlak həmin digər Dövlətdə vergiyə cəlb oluna bilər.

3. Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olan müəssisə tərəfindən beynəlxalq daşımalarda istismar edilən dəniz və hava gəmiləri və ya bu dəniz və hava gəmilərinin istismarı ilə bağlı olan daşınar əmlakla ifadə olunmuş əmlak yalnız həmin müəssisənin rezident olduğu Dövlətdə vergiyə cəlb edilə bilər.

4. Razılığa gələn Dövlətin rezidentinin əmlakının bütün digər elementləri yalnız həmin Dövlətdə vergiyə cəlb edilir.

Fəsil V

İkiqat vergitutmanın

aradan qaldırılması metodu

Maddə 24

İkiqat vergitutmanın aradan qaldırılması

1. Litva Respublikasına münasibətdə ikiqat vergitutmanın qarşısı aşağıdakı kimi alınır:

Əgər, Litva Respublikasının rezidenti bu Konvensiyanın müddəalarına əsasən Azərbaycanda vergiyə cəlb olunmalı gəlir əldə edərsə yaxud əmlaka malikdirsə və daxili qanunvericilikdə daha əlverişli şərtlər nəzərdə tutulmayıbsa, onda Litva:

a) həmin rezidentin gəlir vergisindən bu gəlirlərə görə Azərbaycanda tutulan vergilərin məbləğinə bərabər məbləği çıxı bilər;

b) həmin rezidentin əmlak vergisindən bu əmlaka görə Azərbaycanda tutulan vergilərin məbləğinə bərabər məbləği çıxı bilər.

Lakin, çıxılan məbləğ heç bir halda gəlir yaxud əmlak vergisinin Litvada çıxılma tətbiq edilməzdən qabaq hesablanmış və şəraitdən asılı olaraq Azərbaycan Respublikasında vergiyə cəlb oluna bilən gəlir yaxud əmlaka münasibətdə tutulan hissəsindən çox ola bilməz.

2. Azərbaycana münasibətdə ikiqat vergitutmanın qarşısı aşağıdakı kimi alınır:

Əgər, Azərbaycan Respublikasının rezidenti bu Konvensiyanın müddəalarına əsasən Litva Respublikasında vergiyə cəlb olunmalı gəlir əldə edərsə yaxud əmlaka malikdirsə, bu gəlirə yaxud əmlaka görə Litva Respublikasında ödədiyi verginin məbləği bu şəxsdən həmin gəlir və əmlakla əlaqədar olaraq Azərbaycan Respublikasında tutulan verginin məbləğindən çıxılmalıdır. Lakin, çıxılan məbləğ Azərbaycan Respublikasının qanunvericiliyinə və vergitutma qaydalarına uyğun olaraq bu cür gəlirə yaxud əmlaka hesablanmış verginin məbləğindən çox olmamalıdır.

Fəsil VI
Xüsusi müddəalar

Maddə 25
Ayrı-seçkiliyə yol verilməməsi

1. Razılığa gələn Dövlətin milli şəxsləri Razılığa gələn digər Dövlətdə həmin digər Dövlətin milli şəxslərinin eyni şəraitdə, o cümlədən, rezidentliyə münasibətdə cəlb olunduğu və ya cəlb oluna biləcəyi vergitutmadan yaxud bununla bağlı olan öhdəliklərdən fərqlənən yaxud daha ağır olan vergitutmaya və ya bununla bağlı olan öhdəliklərə cəlb edilməməlidirlər. Bu şərt, 1-ci maddənin müddəalarına baxmayaraq, Razılığa gələn Dövlətlərdən birinin yaxud hər ikisinin rezidenti olmayan şəxslərə də şamil edilir.

2. Razılığa gələn Dövlətin rezidenti olan vətəndaşlığı olmayan şəxslər, Razılığa gələn Dövlətlərdən heç birində həmin Dövlətin milli şəxslərinin eyni şəraitdə, o cümlədən rezidentliyə münasibətdə cəlb olunduğu yaxud cəlb oluna biləcəyi vergitutmadan və bununla bağlı olan öhdəliklərdən fərqlənən yaxud daha ağır olan vergitutmaya və bununla bağlı olan öhdəliklərə cəlb edilməməlidirlər.

3. Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsinin Razılığa gələn digər Dövlətdə yerləşən daimi nümayəndəliyinin vergiyə cəlb edilməsi həmin digər Dövlətin eyni fəaliyyətlə məşğul olan müəssisələrinin vergiyə cəlb edilməsindən ağır olmamalıdır. Bu müddəa Razılığa gələn Dövlətin vergitutma məqsədləri üçün öz rezidentlərinə verdiyi hər hansı şəxsi imtiyazların, çıxılmaların və güzəştlərin Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentlərinə də onların mülki status və ya ailə öhdəlikləri əsasında verilməsi məcburiyyəti kimi təfsir olunmamalıdır.

4. 9-cu maddənin 1-ci bəndinin, 11-ci maddənin 7-ci bəndinin yaxud 12-ci maddənin 6-cı bəndinin müddəalarının tətbiq edildiyi hallar istisna olmaqla, Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsi tərəfindən Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentinə ödənilən faizlər, royalti və digər ödənişlər, bu müəssisənin vergiyə cəlb olunan mənfəəti müəyyən edilərkən, adı birinci çəkilən Dövlətin rezidentinə münasibətdə müəyyən edilən çıxılmalar qədər azaldılmalıdır. Müvafiq olaraq, Razılığa gələn Dövlətin müəssisəsinin Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentinə olan hər hansı bir borcu, həmin müəssisənin vergiyə cəlb olunan əmlakı müəyyən edilərkən adı birinci çəkilən Dövlətin rezidentinə olan borcu kimi eyni şərtlər əsasında azaldılmalıdır.

5. Razılığa gələn Dövlətin əmlakı tamamilə yaxud qismən Razılığa gələn digər Dövlətin rezidentinə yaxud rezidentlərinə mənsub olan və ya onların birbaşa və ya dolaylı nəzarəti altında olan müəssisəsi adı birinci çəkilən Dövlətin oxşar müəssisələrinin cəlb olunduğu yaxud cəlb oluna biləcəyi vergilərdən və ya onlarla bağlı öhdəliklərdən fərqlənən yaxud daha ağır olan şərtlərlə vergiyə cəlb edilə bilməz.

6. 2-ci maddənin müddəalarına baxmayaraq, bu maddənin müddəaları istənilən qəbildən və növdən olan vergilərə şamil edilir.

Maddə 26

Qarşılıqlı razılaşma proseduru

1. Əgər, hər hansı şəxs hesab edirsə ki, Razılığa gələn Dövlətlərdən birinin və ya hər ikisinin hərəkətləri onun bu Konvensiyanın müddəalarına uyğun olmayan tərzdə vergitutmaya gətirib çıxarır və ya gətirib çıxara bilər, bu halda həmin şəxs, həmin Dövlətlərin milli qanunvericiliklərində nəzərdə tutulmuş müdafiə vasitələrindən asılı olmayaraq, işini rezidenti olduğu Dövlətin yaxud bu iş 25-ci maddənin 1-ci bəndinin təsiri altına düşürsə, milli şəxsi olduğu Razılığa gələn Dövlətin səlahiyyətli orqanlarına baxılmaq üçün təqdim edə bilər. Ərizə bu Konvensiyanın müddəalarına uyğun gəlməyən vergitutmaya səbəb olmuş hərəkətlər haqqında ilk bildiriş tarixindən etibarən 3 il ərzində təqdim olunmalıdır.

2. Səlahiyyətli orqan ərizəni əsaslandırılmış hesab edərək, eyni zamanda, qənaətbəxş qərara gələ bilmirsə, bu Konvensiyanın müddəalarına uyğun gəlməyən vergitutmanı aradan qaldırılması məqsədilə məsələni Razılığa gələn digər Dövlətin səlahiyyətli orqanı ilə qarşılıqlı razılıq əsasında həll etməyə çalışmalıdır. Əldə edilmiş hər hansı bir razılıq, Razılığa gələn Dövlətin daxili qanunvericiliyi ilə hər hansı vaxt məhdudiyyətinə baxmayaraq, həyata keçirilməlidir.

3. Razılığa gələn Dövlətlərin səlahiyyətli orqanları bu Konvensiyanın təsiri yaxud tətbiqi zamanı qarşıya çıxan bütün çətinlikləri yaxud anlaşılmazlıqları qarşılıqlı razılaşma əsasında həll etməyə səy göstərməlidirlər. Onlar bu Konvensiyada nəzərdə tutulmamış hallarda ikiqat vergitutmanı aradan qaldırmaq üçün bir-biri ilə məsləhətləşə bilərlər.

4. Razılığa gələn Dövlətlərin səlahiyyətli orqanları əvvəlki bəndlərin anlaşılmasında razılığın əldə edilməsi məqsədilə, üzvləri səlahiyyətli orqanlar və ya onların nümayəndələri ola bilən birgə komissiya yaradılması da daxil olmaqla, bir-biri ilə birbaşa əlaqələr yarada bilərlər.

Maddə 27

İnformasiya mübadiləsi

1. Razılığa gələn Dövlətlərin səlahiyyətli orqanları vergilərlə bağlı bu Konvensiyanın və Razılığa gələn Dövlətlərin daxili qanunvericiliyinin, əgər həmin qanunvericiliklərdə nəzərdə tutulan vergitutma bu Konvensiyaya zidd deyilsə, müddəalarının yerinə yetirilməsi üçün zəruri olan informasiya mübadiləsi aparırlar. İnformasiya mübadiləsi bu Konvensiyanın 1-ci və 2-ci maddəsi ilə məhdudlaşmır. Razılığa gələn Dövlətin aldığı istənilən informasiya həmin Dövlətin daxili qanunvericiliyi əsasında alınan informasiya kimi məxfi sayılır, və yalnız vergilərin müəyyən edilməsi yaxud toplanması, məcburi alınması yaxud məhkəmə qaydasında təqib olunması, və ya birinci cümlədə göstərilmiş vergilərlə bağlı apelyasiyalara baxılması ilə məşğul olan şəxslərə və orqanlara (o cümlədən, məhkəmələrə və inzibati orqanlara) bildirilir. Bu şəxslər yaxud orqanlar informasiyadan yalnız həmin məqsədlər üçün istifadə edirlər. Onlar bu informasiyanı açıq məhkəmə iclası və ya məhkəmə qərarlarının qəbul edilməsi zamanı açıqlaya bilərlər.

2. Heç bir halda, I-ci bəndin müddəaları Razılığa gələn Dövlətlərin üzərinə aşağıdakı öhdəliklərin qoyulması kimi şərh edilməməlidir:

a) bu və ya digər Razılığa gələn Dövlətin qanunvericiliyinə və inzibati təcrübəsinə zidd olan inzibati tədbirlər görmək;

b) bu və ya digər Razılığa gələn Dövlətin qanunvericiliyinə və adi inzibati təcrübəsinə görə alınması mümkün olmayan informasiya vermək;

c) hər hansı ticarət, sahibkarlıq, sənaye, kommersiya yaxud peşə sirrini, ticarət prosesini açə biləcəə informasiya və ya açılması dövlət siyasətinə (ordre public) zidd olan informasiya vermək.

Maddə 28

Diplomatik nümayəndəliklərin və konsulluq idarələrinin üzvləri

Bu Konvensiyanın heç bir müddəası diplomatik nümayəndəliklər və konsulluq idarələri üzvlərinin beynəlxalq hüququn ümumi normaları yaxud xüsusi razılaşmalara əsasən müəyyən edilmiş vergi imtiyazlarına toxunmur.

Fəsil VII

Yekun müddəalar

Maddə 29

Qüvvəyə minmə

1. Razılığa gələn Dövlətlərin hər biri digərinə öz qanunvericiliklərinə müvafiq olaraq bu Konvensiyanın qüvvəyə minməsi üçün zəruri olan prosedurların yerinə yetirildiyi barədə bildiriş təqdim edir. Konvensiya son bildiriş alındığı tarixdən qüvvəyə minir.

2. Bu Konvensiyanın müddəaları qüvvədədir:

a) mənbədə tutulan vergilər üzrə - bu Konvensiyanın qüvvəyə mindiyi tarixdən sonrakı ilin 01 yanvar tarixində yaxud 01 yanvar tarixindən sonra ödənilən gəlirlərə;

b) digər vergilər üzrə - Konvensiyanın qüvvəyə mindiyi tarixdən sonrakı təqvim ilinin 01 yanvar tarixində yaxud 01 yanvar tarixindən sonra başlayan istənilən vergi ilində tutulan vergilərə.

Maddə 30

Qüvvədən düşmə

Bu Konvensiya Razılığa gələn Dövlət tərəfindən onun qüvvəsi ləğv ediləndək qüvvədə olacaqdır. Razılığa gələn Dövlətlərdən hər biri istənilən təqvim ilinin başa çatmasına ən azı 6 ay qalmış diplomatik kanallarla yazılı bildiriş göndərməklə, Konvensiyanın qüvvəsini ləğv edə bilər. Bu halda, onun qüvvəsi aşağıdakı keçmiş dövrə şamil edilir:

a) mənbədə tutulan vergilər üzrə - Konvensiyanın qüvvədən düşməsi haqqında bildirişin göndərildiyi tarixdən sonrakı ilin 01 yanvar tarixində əldə edilən gəlirlərə;

b) digər vergilər üzrə - Konvensiyanın qüvvədən düşməsi haqqında bildirişin göndərildiyi tarixdən sonrakı təqvim ilinin 01 yanvar tarixində yaxud 01 yanvar tarixindən sonra başlayan istənilən vergi ilində tutulan vergilərə.

Bunun təsdiqi olaraq, lazımi qaydada səlahiyyət verilmiş aşağıda imza edənlər bu Konvensiyanı imzaladılar.

Vilnüs şəhərində «2» aprel 2004-cü ildə Litva, Azərbaycan və ingilis dillərinin hər birində iki nüsxədə tərtib edilmiş, bütün mətnlər eyni qüvvəyə malikdir. Mətnlər arasında ziddiyyət olduqda, ingilis dilində olan mətnə üstünlük veriləcək.

Litva Respublikası
Hökuməti adından

Azərbaycan Respublikası
Hökuməti adından

**Litva Respublikası Hökuməti və Azərbaycan Respublikası Hökuməti arasında
ikiqat vergitutmanın aradan qaldırılması və gəlirlərə və əmlaka görə
vergilərə münasibətdə vergitutmadan yayınmanın
qarşısının alınması haqqında Konvensiyanın**

PROTOKOLU

Bu Konvensiya Litva Respublikası Hökuməti və Azərbaycan Respublikası Hökuməti arasında imzalanan zaman, ikiqat vergitutmanın aradan qaldırılması və gəlirlərə və əmlaka görə vergilərə münasibətdə vergitutmadan yayınmanın qarşısının alınması məqsədilə bu protokolu imza edənlər Konvensiyanın tərkib hissəsi sayılan aşağıdakı müddəalar barədə razılığa gəldilər:

1. 2-ci Maddənin 2-ci bəndinə əlavə

Belə anlaşılır ki, sosial təminat xərcləri və istənilən digər oxşar xərclər gəlir vergisi kimi qiymətləndirilməyəcək.

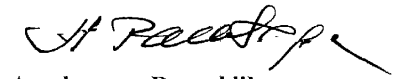
2. 3-cü maddənin 1-ci bəndinin e) altbəndinə əlavə

Azərbaycana münasibətdə öz müvafiq statusunu Azərbaycan qanunvericiliyinə uyğun əldə edən və Azərbaycan qanunvericiliyinə uyğun olaraq vergitutma vahidi hesab edilən tərəfdaşlıq yaxud birgə müəssisə bu Konvensiyanın məqsədləri üçün müəssisə sayılır.

Bunun təsdiqi olaraq, öz müvafiq hökumətləri tərəfindən buna lazımi qaydada səlahiyyət verilmiş aşağıda imza edənlər bu Protokolu imzaladılar.

Vilnüs şəhərində «2» aprel 2004-cü ildə Litva, Azərbaycan və ingilis dillərinin hər birində iki nüsxədə tərtib edilmiş, bütün mətnlər eyni qüvvəyə malikdir. Mətnlər arasında ziddiyyət olduqda, ingilis dilində olan mətnə üstünlük veriləcək.

Litva Respublikası
Hökuməti adından

Azərbaycan Respublikası
Hökuməti adından

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
AZERBAIJAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND
THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES
ON INCOME AND ON CAPITAL

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Azerbaijan,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,

Have agreed as follows:

CHAPTER I. SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1. Persons Covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its administrative territorial subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in Lithuania:

(i) the tax on profits (pelno mokestis);

(ii) the tax on income (pajamu mokestis);

(iii) the tax on enterprises using state-owned capital (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima); and

(iv) the immovable property tax (nekilnojamojo turto mokestis) (hereinafter referred to as "Lithuanian tax");

b) in Azerbaijan:

(i) the tax on profit of legal persons;

(ii) the income tax on physical persons;

- (iii) the tax on property; and
- (iv) the land tax (hereinafter referred to as "Azerbaijan tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes that have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II. DEFINITIONS

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) The term "Lithuania" means the Republic of Lithuania and, when used in the geographical sense, means the territory of the Republic of Lithuania and any other area adjacent to the territorial sea of the Republic of Lithuania within which under the laws of the Republic of Lithuania and in accordance with international law, the rights of Lithuania may be exercised with respect to the sea bed and its sub-soil and their natural resources;

b) The term "Azerbaijan" means the territory of the Republic of Azerbaijan, including internal waters, the Caspian Sea (Lake) sector belonging to the Republic of Azerbaijan, the air space above the Republic of Azerbaijan, within which the sovereign rights and jurisdiction of the Republic of Azerbaijan is implemented in respect to sub-soil, sea bed and natural resources and any other area which has been or may hereinafter be determined in accordance with international law and legislation of the Republic of Azerbaijan;

c) The terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Lithuania or Azerbaijan, as the context requires;

d) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) The term "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) The term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;

h) The term "competent authority" means:

- (i) in Lithuania, the Minister of Finance or his authorised representative;
- (ii) in Azerbaijan, the Ministry of Finance and the Ministry of Taxes;

i) The term "national" means:

- (i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;
- (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State.

2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of registration (creation), place of incorporation, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any administrative territorial subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement and determine the mode of application of the Convention to such person. In the absence of such agreement, such person shall not be considered to be a resident of either Contracting State for purposes of enjoying benefits under the Convention.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) an installation, a structure or vessel or any other place used for the exploration of natural resources, and
- g) a mine, an oil or gas well, a quarry, an installation or structure or any other place of extraction and development of natural resources.

3. The term "permanent establishment" shall also be deemed to include:

- a) a building site or construction, installation or assembly project, or supervisory activity connected therewith, if it lasts more than nine months;
- b) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise of a Contracting State through its employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where such activities continue (for the same or a connected project) in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate six months within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons

are acting in the ordinary course of their business. However, where the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he will not be considered to be an agent of an independent status within the meaning of this paragraph if it is shown that the transactions between the agent and the enterprise were not made under arm's length conditions.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III. TAXATION OF INCOME

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The provisions of this Convention relating to immovable property shall apply also to property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, any option or similar right to acquire immovable property, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property, as well as income from the alienation of immovable property.

4. Where the ownership of shares or other corporate rights in a company entitles the owner of such shares or corporate rights to the enjoyment of immovable property held by the company, the income from the direct use, letting, or use in any other form of such right to enjoyment may be taxed in the Contracting State in which the immovable property is situated.

5. The provisions of paragraphs 1, 3 and 4 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits

of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment in a Contracting State, there shall be allowed as deductions expenses (excluding expenses which would not be deductible if that permanent establishment were a separate enterprise of that Contracting State) which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses, whether incurred in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Shipping and Air Transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. For the purpose of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall include profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transportation of containers) used for the transportation of goods or merchandise in international traffic, where such kind of activities is supplementary or incidental to the operation of ships or aircraft by the enterprise in international traffic.

3. The provisions of paragraph 1 and 2 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends;

b) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent es-

establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 interest arising in a Contracting State, derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, including administrative territorial subdivisions and local authorities thereof or the Central Bank or any financial institution wholly owned by that Government, or interest derived on loans guaranteed by that Government shall be exempt from tax in the first-mentioned State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. The term "interest" shall not include any income which is treated as a dividend under the provisions of Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred,

and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case maybe, shall apply.

5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount.

In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or other corporate rights in company the assets of which consist mainly of immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains derived by an enterprise of a Contracting State operating ships or aircraft in international traffic from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. But such income may also be taxed in the other Contracting State if:

a) the individual has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; but only so much of the income as is attributable to that fixed base; or

b) the individual is present in the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other Contracting State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists, accountants and auditors.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18 and 19, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors, the supervisory board or any other similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and Sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by an entertainer or a sportsman if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of one or both of the Contracting States or administrative territorial subdivisions or local authorities thereof. In such case, the income

shall be taxable only in the Contracting State of which the entertainer or sportsman is a resident.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

Article 19. Government Service

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or an administrative territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

- (i) is a national of that State; or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or an administrative territorial subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16, 17, and 18 shall apply to salaries, wages and other similar remuneration, and to pensions, in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or an administrative territorial subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students

Payments which a student, an apprentice or a trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Offshore Activities

1. The provisions of this Article shall apply notwithstanding the provisions of Articles 4 to of this Convention.

2. For the purposes of this Article, the term "offshore activities" means activities earned on offshore in a Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the sea bed and sub-soil and their natural resources situated in that State.

3. A person who is a resident of a Contracting State and carries on offshore activities in the other Contracting State shall, subject to paragraph 4, be deemed to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or a fixed base situated therein.

4. The provisions of paragraph 3 shall not apply where the offshore activities are carried on for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period. For the purposes of this paragraph:

a) offshore activities carried on by a person who is associated with another person shall be deemed to be earned on by the other person if the activities in question are substantially the same as those carried on by the first-mentioned person, except to the extent that those activities are carried on at the same time as its own activities;

b) a person shall be deemed to be associated with another person if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or third persons.

5. Salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with offshore activities in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State.

However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on for an employer who is not a resident of the other State and for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-month period.

6. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

a) exploration or exploitation rights; or

b) property situated in the other Contracting State which is used in connection with the offshore activities carried on in that other State; or

c) shares deriving their value or the greater part of their value from such rights or such property or from such rights and such property taken together; may be taxed in that other State.

In this paragraph the term "exploration or exploitation rights" means rights to assets to be produced by offshore activities carried on in the other Contracting State, or to interests in or to the benefit of such assets.

Article 22. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State

through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

CHAPTER IV. TAXATION OF CAPITAL

Article 23. Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships and aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State and by movable property pertaining to the operation of such ships and aircraft, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V METHOD FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 24. Elimination of Double Taxation

1. In the case of a resident of Lithuania, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Lithuania derives income or owns capital which, in accordance with this Convention, may be taxed in Azerbaijan, unless a more favorable treatment is provided in its domestic law, Lithuania shall allow:

- a) as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid thereon in Azerbaijan;
- b) as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid thereon in Azerbaijan.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the income tax or capital tax in Lithuania, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in Azerbaijan.

2. In the case of a resident of Azerbaijan, double taxation shall be avoided as follows:

Where a resident of Azerbaijan derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Lithuania, the tax on this income or capital paid in Lithuania shall be deducted from tax collected from this person in Azerbaijan in respect of the such income or capital. Such deduction shall not, however, exceed the tax amount computed for such income or capital according to the legislation and taxation rules of Azerbaijan.

CHAPTER VI. SPECIAL PROVISIONS

Article 25. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any of civil status or personal allowances, relieves and reductions for taxation purposes on account family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 26. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States. resolve by mutual of the Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to agree on any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 27. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their administrative territorial subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to the taxes referred to in the first sentence. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information!, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28. Members of Diplomatic Missions and Consular Posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII. FINAL PROVISIONS

Article 29. Entry Into Force

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other in written form through diplomatic channels when the necessary requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications and its provisions shall have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source - for income derived on or after the first day of January of the calendar year next following the date on which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes - for taxes chargeable during any fiscal year beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the date on which the Convention enters into force.

Article 30. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving written notice of termination at least six months before the end of any calendar year. In such event, the Convention shall cease to have effect in both Contracting States:

a) in respect of taxes withheld at source - for income derived on or after the first day of January of the calendar year next following the date on which the notice has been given;

b) in respect of other taxes - for taxes chargeable during any fiscal year beginning on or after the first day of January of the calendar year next following the date on which the notice has been given.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate at Vilnius this 2 day of April 2004, in the Lithuanian, Azerbaijani and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Azerbaijan:

PROTOCOL TO CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL

At the moment of signing the Convention between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Azerbaijan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention

Ad Article 2 paragraph 2

It is understood that social security charges or any other similar charges shall not be regarded as taxes on income.

Ad Article 3 paragraph 1 sub-paragraph e)

In respect of Azerbaijan a partnership or a joint venture deriving its status from Azerbaijan law, that is treated as a taxable unit under the law of Azerbaijan, shall be treated as a company for the purposes of this Convention.

In witness whereof, the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Vilnius this 2 day of April 2004, in the Lithuanian, Azerbaijani and English languages, all three texts being equally authentic. In the case of divergence of interpretation the English text shall prevail

For the Government of the Republic of Azerbaijan:

For the Government of the Republic of Lithuania :

[LITHUANIAN TEXT — TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

SUTARTIS

**DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IŠVENGIMO
IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Azerbaidžano Respublikos Vyriausybė,

siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos,

s u s i t a r ė:

I SKYRIUS

SUTARTIES TAIKymo SRITIS

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos administraciniai teritoriniai padaliniai ar vietos valdžia, nesvarbu, koku būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų arba kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo turto vertės padidėjimo pajamų, gaunamų iš kilnojamojo arba nekilnojamojo turto perleidimo, mokesčiai nuo visų įmonių mokamų algų arba darbo užmokesčio sumų, taip pat mokesčiai nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Šiuo metu galiojantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra šie:

a) Lietuvoje:

- i) pelno mokestis;
- ii) pajamų mokestis;
- iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą, ir
- iv) nekilnojamojo turto mokestis;

(toliau vadinama – „Lietuvos mokestis“);

b) Azerbaidžane:

- i) juridinių asmenų pelno mokestis;
- ii) fizinių asmenų pajamų mokestis;
- iii) turto mokestis, ir
- iv) žemės mokestis;

(toliau vadinama – „Azerbaidžano mokestis“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškiems arba iš esmės panašiams mokesčiams, pradėtiems imti po Sutarties pasirašymo dienos papildomai arba vietoj buvusių mokesčių. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni kitiems praneša apie bet kokius esminius atitinkamų mokesčių įstatymų pakeitimus.

II SKYRIUS

APIBRĖŽIMAI

3 straipsnis

BENDRI APIBRĖŽIMAI

1. Šioje Sutartyje, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:
 - a) terminas „Lietuva“ – tai Lietuvos Respublika, o vartojant geografinę prasme – Lietuvos Respublikos teritorija ir bet kuri kita su Lietuvos Respublikos teritorine jūra besiribojanti teritorija, kurioje pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę Lietuva gali įgyvendinti savo teises į jūros dugną ir jo gruntą bei jų gamtos išteklius;
 - b) terminas „Azerbaidžanas“ – tai Azerbaidžano Respublikos teritorija, įskaitant vidaus vandenį, Azerbaidžano Respublikai priklausančią Kaspijos jūros (ežero) dalį, virš Azerbaidžano Respublikos esančią oro erdvę, kurioje Azerbaidžano Respublika turi suverenias teises ir jurisdikciją į gruntą, jūros dugną ir gamtos išteklius, taip pat bet kuri kita teritorija, kuri buvo arba vėliau gali būti nustatyta pagal tarptautinę teisę ir Azerbaidžano Respublikos įstatymus;
 - c) terminai „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ – tai Lietuva arba Azerbaidžanas, kaip reikalauja kontekstas;
 - d) terminas „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kurią kitą asmenų organizaciją;
 - e) terminas „kompanija“ – tai bet kuri korporacinė organizacija arba bet kuris subjektas, kuris mokesčių tikslais laikomas korporacine organizacija;
 - f) terminai „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ – tai atitinkamai įmonė, kurią organizuoja Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ir įmonė, kurią organizuoja kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas;
 - g) terminas „tarptautinis gabenimas“ – tai gabenimas laivu ar orlaiviu, kurį vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai laivas arba orlaivis kursuoja tik tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;
 - h) terminas „kompetentingas asmuo“:
 - i) Lietuvoje – finansų ministras arba jo įgaliotas atstovas;
 - ii) Azerbaidžane – Finansų ministerija ir Mokesčių ministerija;
 - i) terminas „nacionalinis subjektas“:
 - i) fizinis asmuo, turintis Susitariančiosios Valstybės pilietybę;
 - ii) juridinis asmuo, bendrija arba asociacija, įgijusi tokį statusą pagal Susitariančiosios Valstybės galiojančius įstatymus.

2. Susitariančiai Valstybei kuriuo nors metu taikant šią Sutartį, bet kuris joje neapibrėžtas terminas, jei kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokia reikšmę, kokia jis tuo metu turi pagal tos Valstybės įstatymus mokesčių, kuriems taikoma ši Sutartis, atžvilgiu; bet kokia termino reikšmė pagal taikomus tos Valstybės mokesčių įstatymus turi viršenybę prieš reikšmę, kuri šiam terminui suteikiama pagal kitus tos Valstybės įstatymus.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šioje Sutartyje terminas „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ – tai bet kuris asmuo, kuriam pagal tos Valstybės įstatymus nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, registracijos (įsikūrimo) vietos, įmonės registravimo vietos, vadovybės buvimo vietos arba kuriuo nors kitu panašiu pagrindu joje nustatyta prievolė mokėti mokesčių; terminas taip pat apima tą Valstybę ir bet kurį jos administracinį teritorinį padalinį arba vietos valdžią. Tačiau šis terminas neapima asmens, kuriam toje Valstybėje nustatyta prievolė mokėti mokesčių tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį arba kapitalo.

2. Jei pagal 1 dalies nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas nustatomas taip:

- a) jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą; jei jis turi nuolatinę gyvenamąją vietą abiejose Valstybėse, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, su kuria jo asmeniniai ir ekonominiai ryšiai yra glaudesni (gyvybinių interesų centras);
- b) jei negalima nustatyti, kurioje Valstybėje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jei nė vienoje iš Valstybių jis neturi nuolatinės gyvenamosios vietos, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;
- c) jei jis paprastai gyvena abiejose Valstybėse arba negyvena nė vienoje iš jų, jis laikomas rezidentu tik tos Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra;
- d) jei jis yra abiejų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalinis subjektas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys klausimą sprendžia abipusiu susitarimu.

3. Jei dėl 1 dalies nuostatų asmuo, išskyrus fizinį asmenį, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu ir nustatyti Sutarties taikymo šiam asmeniui būdą. Jei tokio susitarimo nėra, šios Sutarties tikslams asmuo nelaikomas nei vienos Susitariančiosios Valstybės rezidentu ir negali reikalauti šioje Sutartyje numatytų lengvatų.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šioje Sutartyje terminas „nuolatinė buveinė“ – tai nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta, per kurią vykdoma visa įmonės komercinė-ūkinė veikla arba jos dalis.

2. Terminas „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

- a) vadovybės buvimo vietą;
- b) filialą;
- c) įstaigą;
- d) gamyklą;
- e) dirbtuvę;
- f) įrenginį, statinį ar laivą arba bet kurią kitą gamtos išteklių žvalgymo vietą, ir
- g) kasyklą, naftos arba dujų gręžinį, karjerą, įrenginį ar statinį arba kitą gamtos išteklių gavybos ir eksploatavimo vietą.

3. Laikoma, kad terminas „nuolatinė buveinė“ taip pat apima:

- a) statybos aikštelę arba statybos, instaliavimo ar surinkimo objektą arba su tuo susijusią priežiūros veiklą, jei tokia aikštelė, objektas arba veikla trunka ilgesnį kaip devynių mėnesių laikotarpį;
- b) paslaugų teikimą, įskaitant konsultacines paslaugas, kurias Susitariančios Valstybės įmonė teikia per savo darbuotojus ar kitą tam tikslui pasamdytą personalą, bet tik tada, jei tokia veikla (tam pačiam arba susijusiam objektui) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis trunka ilgiau kaip šešis mėnesius.

4. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, laikoma, kad terminas „nuolatinė buveinė“ neapima:

- a) patalpų, kurios skirtos tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti įmonei priklausančius gaminius arba prekes, naudojimo;
- b) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik sandėliuoti, eksponuoti arba pristatyti, laikymo;
- c) įmonei priklausančių gaminių arba prekių atsargų, skirtų tik perdirbti kitoje įmonėje, laikymo;
- d) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik įsigyti įmonei reikalingų gaminių arba prekių arba rinkti jai reikalingą informaciją, laikymo;
- e) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriai kitai parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio įmonei skirtai veiklai vykdyti, laikymo;
- f) nuolatinės komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tik bet kuriam šios dalies a – e punktuose išvardytos veiklos deriniui, laikymo, jei visa tokios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, sąlygojama tokio derinio, yra parengiamojo arba pagalbinio pobūdžio.

5. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, kai asmuo, išskyrus tokį, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikoma 6 dalis, veikia įmonės vardu ir turi Susitariančiojoje Valstybėje įgaliojimus įmonės vardu sudaryti sutartis ir paprastai tais įgaliojimais naudojasi, laikoma, kad ta įmonė toje Valstybėje turi nuolatinę buveinę bet kuriai veiklai, kurią toks asmuo atlieka tai įmonei, jei tokio asmens veikla neapsiriboja 4 dalyje nurodyta veikla, kurią vykdant per nuolatinę komercinės-ūkinės veiklos vietą, pagal tos dalies nuostatas ši nuolatinė komercinės-ūkinės veiklos vieta netaptų nuolatine buveine.

6. Nelaikoma, kad įmonė Susitariančiojoje Valstybėje turi nuolatinę buveinę, jei ji toje Valstybėje vykdo komercinę-ūkinę veiklą per brokerį, komisieronierį arba bet kurį kitą nepriklausomo agento statusą turintį agentą, jei tokia šių asmenų veikla yra jų įprastinė komercinė-ūkinė veikla. Tačiau kai toks agentas veikia vien tik arba beveik vien tik tos įmonės vardu, pagal šią dalį jis nebus laikomas nepriklausomą statusą turinčiu agentu, jei įrodoma, kad sandoriai tarp agento ir įmonės nebuvo sudaryti laikantis ištiesiosios rankos principo.

7. Tai, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kitos kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri vykdo komercinę-ūkinę veiklą (per nuolatinę buveinę arba kitaip) toje kitoje Valstybėje, savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatinė buveinė.

III SKYRIUS

PAJAMŲ APMOKESTINIMAS

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės arba miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Terminas „nekilnojamas turtas“ turi tokią reikšmę, kokią jis turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas nekilnojamas turtas yra, įstatymus. Šios Sutarties nuostatos dėl nekilnojamojo turto taip pat taikomos ir turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir žemės bei miško ūkyje naudojamai įrangai, teisėms, kurioms taikomos įstatymų, reglamentuojančių nuosavybės teises į žemę, nuostatos, bet kokiam opcionui arba panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktui ir teisėms į kintamas arba pastovias išmokas kaip atlyginimą už mineralinių telkinių, šaltinių ir kitų gamtos išteklių eksploatavimą arba už teisę juos eksploatuoti. Laivai ir orlaiviai nelaikomi nekilnojamuoju turtu.

3. 1 dalies nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai nuosavybės teisė į akcijas arba kitos korporacinės teisės kompanijoje suteikia tokių akcijų arba korporacinių teisių savininkui teisę į kompanijos turimą nekilnojamąjį turtą, pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamas turtas yra.

5. 1, 3 ir 4 dalių nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo savarankiškoms individualioms paslaugoms teikti.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jei įmonė nevykdo komercinės-ūkinės veiklos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jei įmonė komercinę-ūkinę veiklą vykdo minėtu būdu, įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik tiek, kiek jo priskiriama tai nuolatinei buveinei.
2. Atsižvelgiant į 3 dalies nuostatas, kai Susitariančiosios Valstybės įmonė vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę, kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas toks pelnas, kokį ji galėtų gauti, jei būtų atskira ir savarankiška įmonė, besiverčianti tokia pat arba panašia veikla tokiomis pat arba panašiomis sąlygomis, ir veiktų visiškai nepriklausomai nuo įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.
3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną Susitariančiojoje Valstybėje, leidžiama atimti su nuolatine buveine susijusias išlaidas (išskyrus išlaidas, kurios nebūtų atimamos, jeigu ta nuolatinė buveinė būtų atskira tos Susitariančiosios Valstybės įmonė), įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, patirtas toje Valstybėje, kurioje nuolatinė buveinė yra, arba kitur.
4. Jei Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nustatyti nuolatinei buveinei priskiriamą pelną proporcingai paskirstant visą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, 2 dalies nuostatos netrukdo tai Susitariančiaiškai Valstybei nustatyti apmokestinamąjį pelną tokiu įprastu proporcingo paskirstymo būdu; tačiau taikomas proporcingo paskirstymo metodas turi būti toks, kad jo rezultatai neprieštarautų šiame straipsnyje išdėstytiems principams.
5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jei ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius arba prekes.
6. Taikant ankstesnes šio straipsnio dalis, nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kasmet nustatomas tuo pačiu metodu, jei neatsiranda svarios ir pakankamos priežasties daryti kitaip.
7. Kai pelnas apima pajamas, kurios atskirai aptariamoms kituose šios Sutarties straipsniuose, šio straipsnio nuostatos neturi įtakos kitų straipsnių nuostatom.

8 straipsnis

LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas tarptautiniam gabenimui naudojant laivus arba orlaivius, apmokestinamas tik toje Valstybėje.
2. Šiame straipsnyje pelnas, gaunamas tarptautiniam gabenimui naudojant laivus arba orlaivius, apima pelną, gaunamą naudojant, prižiūrint arba nuomojant kontenerius (įskaitant kontenerių vežimui naudojamus treilerius ir susijusius įrengimus), reikalingus gaminių arba prekių tarptautiniam vežimui, jeigu tokio pobūdžio veikla yra papildoma arba atsitiktinė šios įmonės veiklai, naudojant laivus arba orlaivius tarptautiniam gabenimui.
3. 1 ir 2 dalies nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pulė, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje arba tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

SUSITARIANČIOSIOS ĮMONĖS

1. Tuo atveju, kai:
 - a) Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale, arba
 - b) tie patys asmenys tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvauja vienos Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje arba kapitale,

ir kiekvienu atveju tų dviejų įmonių tarpusavio komerciniuose arba finansiniuose santykiuose sudaromos arba nustatomos sąlygos, besiskiriančios nuo tų, kurios būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koks pelnas, kuris, jei nebūtų tokių sąlygų, būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl tokių sąlygų jai nepriskiriamas, gali būti įskaičiuojamas į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinamas.

2. Kai Susitariančioji Valstybė įskaičiuoja į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaičiuotas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirmiau minėtos Valstybės įmonei, jei tarp tų dviejų įmonių būtų sudarytos tokios sąlygos, kokios yra tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja joje imamo tokio pelno mokesčio sumą. Nustatant, kaip šią sumą reikia koreguoti, atsižvelgiama į kitas šios Sutarties nuostatas, o prirėkus Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis dividendų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip:

- a) 5 procentai bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (išskyrus bendriją), kuri dividendus mokančioje kompanijoje tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus kapitalo;
- b) 10 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Ši dalis neturi įtakos kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimui.

3. Šiame straipsnyje terminas „dividendai“ – tai pajamos iš akcijų, steigėjo akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai reikalavimai, taip pat pajamos iš kitų teisių, kurios pagal Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstanti kompanija, įstatymus yra apmokestinamos kaip pajamos iš akcijų.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, kuri yra Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelno arba pajamų iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė negali apmokestinti kompanijos mokamų dividendų jokių mokesčiu, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai yra mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį yra mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze; taip pat negali apmokestinti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčiu, taikomu kompanijos nepaskirstytam pelnui, netgi tuo atveju, kai mokamus dividendus arba nepaskirstytą pelną, visą arba jo dalį, sudaro pelnas arba pajamos, susidarantys toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis palūkanų savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Nepaisant 2 dalies nuostatų, palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos administracinius teritorinius padalinius ir vietos valdžią, arba centrinis bankas ar finansinė institucija, nuosavybės teise visiškai priklausanti tai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos iš paskolų, kurioms garantiją suteikė ta Vyriausybė, atleidžiamos nuo mokesčių pirmiau minėtoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje terminas „palūkanos“ – tai pajamos iš bet kokios rūšies skolinių reikalavimų, nesvarbu, ar jos užtikrintos įkeitimu, ar ne, ir ar jos suteikia teisę dalyvauti skolininko pelne, ar ne, ypač pajamos iš vyriausybės vertybinių popierių ir iš obligacijų arba skolinių išsipareigojimų, įskaitant su tokiais vertybiniais popieriais, obligacijomis arba skoliniais išsipareigojimais susijusias premijas ir laimėjimus. Terminas „palūkanos“ neapima pajamų, kurios pagal 10 straipsnio nuostatas yra laikomos dividendais. Sankcijos už pavėluotus mokėjimus pagal šį straipsnį netaikomos palūkanomis.

5. 1, 2 ir 3 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o skolinis reikalavimas, už kurį mokamos palūkanos, yra faktiškai susijęs su tokia nuolatinė buveine arba nuolatinė baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Laikoma, kad palūkanos susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai palūkanas mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tokios palūkanos priskiriamos tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei basei, tada laikoma, kad tokios palūkanos susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

7. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens palūkanų suma, tenkanti skoliniam reikalavimui, už kurį jos mokamos, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

HONORARAS

1. Honoraras, susidarantis Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamas kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau toks honoraras taip pat gali būti apmokestinamas toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jis susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jei faktiškasis honoraro savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas, taip imamas mokestis negali būti didesnis kaip 10 procentų bendros honoraro sumos.

3. Šiame straipsnyje terminas „honoraras“ – tai bet kokios rūšies išmoka, gaunama kaip atlygis už naudojimąsi arba teisę naudotis literatūros, meno ar mokslo kūrinio, įskaitant kino filmus, autorių teisėmis, bet kokiu patentu, prekių ženklu, dizainu ar modeliu, planu, slapta formule ar procesu arba už naudojimąsi arba teisę naudotis pramonine, komercine arba mokslinė įranga, arba už informaciją apie pramoninę, komercinę ar mokslinę patirtį.

4. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos, jei faktiškasis honoraro savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro honoraras, per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos mokamas honoraras, yra faktiškai susiję su tokia nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Laikoma, kad honoraras susidaro Susitariančiojoje Valstybėje, kai jo mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau kai honorarą mokantis asmuo, nesvarbu, ar jis yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, ar ne, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę, dėl kurių atsirado įsipareigojimas mokėti honorarą, ir šis honoraras priskiriamas tai nuolatinei buveinei arba nuolatinei basei, tada laikoma, kad toks honoraras susidaro Valstybėje, kurioje toji nuolatinė buveinė arba nuolatinė bazė yra.

6. Jei dėl ypatingų santykių tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio nors kito asmens honoraro suma, tenkanti naudojimui, teisei arba informacijai, už kuriuos jis mokamas, yra didesnė už sumą, dėl kurios mokėtojas ir faktiškasis savininkas būtų susitarę, jei tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik pastarajai sumai. Tokiu atveju išmokų perviršis lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

TURTO VERTĖS PADIDĖJIMO PAJAMOS

1. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš 6 straipsnyje nurodyto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
2. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kompanijos, kurios aktyvų didžiąją dalį sudaro kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis nekilnojamasis turtas, akcijų arba kitų korporacinių teisių perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
3. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos perleidus kilnojamąjį turtą, sudarantį nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-tikinei veiklai naudojamo turto dalį, arba kilnojamąjį turtą, priskiriamą nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, įskaitant tokias turto vertės padidėjimo pajamas, gaunamas perleidus tokią nuolatinę buveinę (atskirai arba kartu su visa įmone) arba tokią nuolatinę bazę, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.
4. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė, tarptautiniams gabenimams naudojanti laivus arba orlaivius, gauna iš tarptautiniams gabenimams naudojamų laivų arba orlaivių perleidimo arba iš su tokių laivų arba orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Valstybėje.
5. Turto vertės padidėjimo pajamos, gaunamos iš bet kokio kito turto, išskyrus 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytą turtą, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

SAVARANKIŠKOS INDIVIDUALIOS PASLAUGOS

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna teikdamas profesines paslaugas arba vykdydamas kitokią savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje. Tačiau tokios pajamos taip pat gali būti apmokestinamos kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei:
 - a) fizinis asmuo turi nuolatinę bazę, kurią gali reguliariai naudoti savo veiklai vykdyti kitoje Susitariančiojoje Valstybėje; tačiau tik tiek pajamų, kiek priskiriama tai nuolatinei bazei; arba
 - b) fizinis asmuo kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniiais metais, ištiesai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas; tokiu atveju tik tiek pajamų, kiek gaunama iš jo vykdytos veiklos toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.
2. Terminas „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meninę, auklėjamąją arba mokomąją veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, teisininkų, inžinierių, architektų, stomatologų, buhalterių ir auditorių veiklą.

15 straipsnis

SU DARBO SANTYKIAIS SUSIJUSI VEIKLA

1. Atsižvelgiant į 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomasis darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jei samdomasis darbas atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Nepaisant 1 dalies nuostatų, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už kitoje Susitariančiojoje Valstybėje atliekamą samdomąjį darbą, apmokestinamas tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei:

- a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu tam tikrais fiskaliniais metais, ištaisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas, ir
- b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir
- c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei arba nuolatinei bazei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Nepaisant šio straipsnio ankstesnių nuostatų, atlyginimas už samdomąjį darbą, atliekamą laive arba orlaivyje, kurį tarptautiniam gabenimui naudoja Susitariančiosios Valstybės įmonė, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kitos panašios išmokos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos, stebėtojų tarybos arba bet kokio kito panašaus jos organo narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

MENININKAI IR SPORTININKAI

1. Nepaisant 14 ir 15 straipsnių nuostatų, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, pavyzdžiui, teatro, kino, radijo arba televizijos meno darbuotojas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už tokią savo individualią veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jei pajamos iš individualios atlikėjo arba sportininko vykdomos tokios veiklos priskiriamos ne pačiam atlikėjui arba sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, nepaisant 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatų, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas arba sportininkas šią veiklą vykdo.

3. 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo arba sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jei jo vizitas į tą Valstybę visiškai arba didžiąja dalimi remiamas vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba jų administracinių teritorinių padalinių ar vietos valdžios viešųjų fondų. Tokiu atveju pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas arba sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS

Atsižvelgiant į 19 straipsnio 2 dalies nuostatas, pensijos ir kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praityje dirbtą samdomąjį darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje.

19 straipsnis

VALSTYBĖS TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, išskyrus pensiją, kuriuos Susitariančioji Valstybė arba jos administracinis teritorinis padalinys ar vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei arba padaliniui ar valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.
- b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:
 - i) yra tos Valstybės pilietis; arba
 - ii) tapo tos Valstybės rezidentu ne tik dėl atliekamos tarnybos.
2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniam asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos administracinis teritorinis padalinys ar vietos valdžia arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų už tarnybą tai Valstybei arba padaliniui ar valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.
- b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jei fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalinis subjektas.
3. 15, 16, 17 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos algoms, darbo užmokesčiui ir kitiems panašioms atlyginimams bei pensijoms, mokamiems už darbą, susijusį su Susitariančiosios Valstybės arba jos administracinio teritorinio padalinio ar vietos valdžios vykdoma komercinė-ūkine veikla.

20 straipsnis

STUDENTAI

Išmokos, kurias savo pragyvenimui, mokymuisi arba praktiniam tobulinimuisi gauna studentas, mokinys ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirmiau minėtoje Valstybėje yra tik mokymosi arba praktinio tobulinimosi tikslais, nėra apmokestinamos pirmiau minėtoje Valstybėje, jei tos išmokos gaunamos iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos nepaisant šios Sutarties 4–20 straipsnių nuostatų.
2. Šiame straipsnyje terminas „veikla kontinentiniame šelfe“ – tai Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, susijusi su toje Valstybėje esančio jūros dugno ir grunto bei jų gamtos išteklių žvalgymu arba eksploatavimu.
3. Asmuo, kuris yra Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir vykdo veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, atsižvelgiant į 4 dalį, laikomas vykdančiu komercinę-ūkinę veiklą toje kitoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba nuolatinę bazę.
4. 3 dalies nuostatos netaikomos, kai veikla kontinentiniame šelfe bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis trunka ne ilgiau kaip 30 dienų. Šioje dalyje:
 - a) laikoma, kad veikla kontinentiniame šelfe, kurią vykdo asmuo, susijęs su kitu asmeniu, yra vykdoma to kito asmens, jei tokia veikla yra iš esmės tokia pat kaip ta, kurią vykdo pirmiau minėtas asmuo, išskyrus tą veiklos dalį, kuri vykdoma tuo pačiu metu, kaip ir jo paties veikla;
 - b) laikoma, kad asmuo yra susijęs su kitu asmeniu, jei vieną jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jei juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo arba tretieji asmenys.
5. Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomąjį darbą, susijusį su kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, bet tik ta dalis, kuri gaunama už darbą, atliekamą tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirmiau minėtoje Valstybėje, jei samdomasis darbas atliekamas darbdaviui, kuris nėra tos kitos Valstybės rezidentas, ir toks darbas bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis trunka ne ilgiau kaip 30 dienų.
6. Turto vertės padidėjimo pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna, perleisdamas:
 - a) žvalgymo arba eksploatavimo teises; arba
 - b) kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantį turtą, kurio naudojimas susijęs su tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe vykdoma veikla; arba
 - c) akcijas, kurių vertę arba didesniąją jų vertės dalį sudaro tokios teisės arba toks turtas arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus;

gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šioje dalyje terminas „žvalgyimo arba eksploatavimo teisės“ – tai teisės į aktyvus, sukurtus vykdant veiklą kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe, arba į tokių aktyvų dalį, arba į naudą iš jų.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaparttos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.
2. 1 dalies nuostatos netaikomos pajamoms, išskyrus pajamas iš 6 straipsnio 2 dalyje apibrėžto nekilnojamojo turto, jei tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, vykdo komercinę-ūkinę veiklą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per joje esančią nuolatinę buveinę arba toje kitoje Valstybėje teikia savarankiškas individualias paslaugas iš joje esančios nuolatinės bazės, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, yra faktiškai susiję su ta nuolatine buveine arba nuolatine baze. Tokiu atveju taikomos atitinkamai 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.
3. Nepaisant 1 ir 2 dalių nuostatų, vienos Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, neaparttos šios Sutarties ankstesniuose straipsniuose ir susidarančios kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, taip pat gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

IV SKYRIUS

KAPITALO APMOKESTINIMAS

23 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš 6 straipsnyje nurodyto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.
2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, sudarančio nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, komercinei-ūkinei veiklai naudojamo turto dalį, arba iš kilnojamojo turto, priskiriamo nuolatinei bazei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje savarankiškų individualių paslaugų teikimui, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.
3. Susitariančiosios Valstybės įmonės kapitalas, sudarytas iš laivų ir orlaivių, kuriuos ta įmonė naudoja tarptautiniam gabenimui, ir iš kilnojamojo turto, susijusio su tokių laivų arba orlaivių naudojimu, apmokestinamas tik toje Valstybėje.
4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo dalys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

V SKYRIUS

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMO BŪDAS

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvos rezidento atveju dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie remiantis šia Sutartimi gali būti apmokestinami Azerbaidžane, Lietuva, jei jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

- a) iš to rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Azerbaidžane sumokėtam tokių pajamų mokesčiui;
- b) iš to rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Azerbaidžane sumokėtam tokio kapitalo mokesčiui.

Tačiau bet kuriuo atveju ta atimama suma neturi būti didesnė už tą prieš atėmimą apskaičiuoto Lietuvos pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalį, kuri yra priskiriama atitinkamai pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Azerbaidžane.

2. Azerbaidžano rezidento atveju dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

Kai Azerbaidžano rezidentas gauna pajamų arba turi kapitalo, kurie remiantis šios Sutarties nuostatomis gali būti apmokestinami Lietuvoje, Lietuvoje sumokėtas šių pajamų ar kapitalo mokestis atimamas iš tokių pajamų ar kapitalo mokesčio, paimto iš šio asmens Azerbaidžane. Tačiau ta atimama suma neturi būti didesnė už mokesčio sumą, apskaičiuotą tokioms pajamoms ar kapitalui pagal Azerbaidžano įstatymus ir mokesčių taisykles.

VI SKYRIUS

SPECIALIOS NUOSTATOS

25 straipsnis

NEDISKRIMINAVIMAS

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalinių subjektų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esant tokioms pat aplinkybėms, ypač rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už tos kitos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus. Nepaisant 1 straipsnio nuostatų, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, kurie yra Susitariančiosios Valstybės rezidentai, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai bet kurioje iš Susitariančiųjų Valstybių esant tokioms pat aplinkybėms, ypač rezidavimo požiūriu, neturi būti kitokie arba didesni už atitinkamos Valstybės nacionalinių subjektų esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tą pačią veiklą vykdančių įmonių apmokestinimas. Ši nuostata neturi būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas arba sumažinimus, kokie yra teikiami jos rezidentams dėl jų civilinio statuso arba šeimyninių aplinkybių.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos 9 straipsnio 1 dalies, 11 straipsnio 7 dalies arba 12 straipsnio 6 dalies nuostatos, palūkanos, honoraras ir kitos išmokos, kuriuos Susitariančiosios Valstybės įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį pelną atimami tokiomis pat sąlygomis, kaip ir mokami pirmiau minėtos Valstybės rezidentui. Taip pat bet kokios Susitariančiosios Valstybės įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, nustatant tokios įmonės apmokestinamąjį kapitalą, atimamos tokiomis pat sąlygomis, kaip ir skolos pirmiau minėtos Valstybės rezidentui.

5. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas kapitalas arba jo dalis priklauso vienam arba daugiau kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentų arba yra jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirmiau minėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni už pirmiau minėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamą arba galimą apmokestinimą ir su juo susijusius reikalavimus.

6. Nepaisant 2 straipsnio nuostatų, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

26 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad dėl vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmų jis yra arba bus apmokestinamas nesilaikant šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo tų Valstybių vidaus įstatymuose numatytų teisės gynimo priemonių, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, arba, jei jo atvejui taikoma 25 straipsnio 1 dalis, - į Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalinis subjektas jis yra, kompetentingą asmenį. Pareiškimas turi būti pateikiamas per trejus metus, skaičiuojant nuo pirmojo pranešimo apie veiksmus, dėl kurių atsiranda Sutarties nuostatų neatitinkantis apmokestinimas.

2. Jei kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jei jis pats negali rasti patenkinamo sprendimo, jis stengiasi šį klausimą išspręsti abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu taip, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas nepaisant Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymuose nustatytų laiko apribojimų.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi išspręsti bet kokius sunkumus arba abejones, kylančius aiškinant arba taikant Sutartį. Jie taip pat gali kartu konsultuotis, kaip panaikinti dvigubą apmokestinimą Sutartyje nenumatytais atvejais.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarti pagal ankstesnės šio straipsnio dalis, gali vieni su kitais palaikyti tiesioginių ryšių, įskaitant per iš jų pačių arba jų atstovų sudarytą jungtinę komisiją.

27 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kuri yra būtina įgyvendinant šios Sutarties nuostatas arba vidaus įstatymų, susijusių su Susitariančiųjų Valstybių arba jų administracinių teritorinių padalinių ar vietos valdžios imamais visų rūšių ir tipų mokesčiais, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas, tiek, kiek jose numatytas apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai. Keitimasis informacija neapsiriboja 1 ir 2 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gauta informacija laikoma slapta tokia pat tvarka, kaip ir informacija, gauta pagal tos Valstybės vidaus įstatymus, ir atskleidžiama tik asmenims arba institucijoms (įskaitant teismus ir administravimo institucijas), dalyvaujantiems pirmame sakinyje nurodytų mokesčių apskaičiavime arba rinkime, išieškojime arba su jais susijusiame teisminiame persekiojime arba ginčų nagrinėjime. Tokie asmenys arba institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Jie gali tokią informaciją atskleisti viešuose teismo posėdžiuose arba teismo sprendimuose.

2. 1 dalies nuostatos jokių būdu neturi būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

- a) vykdyti administracines priemones, kurios neatitinka bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymų ir administravimo praktikos;
- b) teikti informaciją, kurios negalima gauti pagal bet kurios iš Susitariančiųjų Valstybių įstatymus arba įprastą administravimo tvarką;
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, pramoninę, komercinę arba profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai (*ordre public*).

28 straipsnis

DIPLOMATINIŲ ATSTOVYBIŲ BEI KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ NARIAI

Ši Sutartis neturi įtakos mokestinėms privilegijoms, suteikiamoms diplomatinėms atstovyboms arba konsulinėms įstaigoms nariams pagal bendrąsias tarptautinės teisės normas arba specialių susitarimų nuostatas.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

29 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

1. Susitariančiųjų Valstybių vyriausybės diplomatiniais kanalais raštu praneša viena kitai apie reikalavimų, būtinų šiai Sutarčiai įsigaliojui, užbaigimą.

2. Sutartis įsigalioja vėlesniojo pranešimo gavimo dieną ir jos nuostatos - abejose Susitariančiosiose Valstybėse pradedamos taikyti:

- a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po dienos, kurią įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos;
- b) kitiems mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po dienos, kurią įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

30 straipsnis

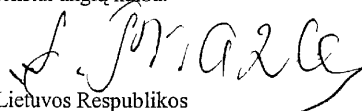
NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol jos nenutraukia viena iš Susitariančiųjų Valstybių. Bet kuri Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama raštišką pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abeiose Susitariančioiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, išskaitomiems prie šaltinio – apmokestinant pajamas, gaunamas kalendorinių metų, einančių iškart po dienos, kurią buvo perduotas pranešimas, sausio pirmą dieną arba po jos;
- b) kitiems mokesčiams – imant mokesčius už bet kuriuos fiskalinius metus, prasidedančius kalendorinių metų, einančių iškart po dienos, kurią buvo perduotas pranešimas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šią Sutartį.

Sudaryta dviem egzemplioriais 2004 m. balandžio mėn. 21 d. Vilniuje lietuvių, azerbaidžaniečių ir anglų kalbomis, visi trys tekstai yra autentiški. Skirtingai aiškinant tekstą, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Azerbaidžano Respublikos
Vyriausybės vardu

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR AZERBAIDŽANO RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS SUTARTIES DĖL PAJAMŲ BEI KAPITALO DVIGUBO
APMOKESTINIMO IŠVENGIMO IR MOKESČIŲ SLĖPIMO PREVENCIJOS
PROTOKOLAS**

Pasirašydami Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Azerbaidžano Respublikos Vyriausybės sutartį dėl pajamų bei kapitalo dvigubo apmokestinimo išvengimo ir mokesčių slėpimo prevencijos, toliau nurodyti pasirašiusieji asmenys susitarė, kad toliau pateikiamos nuostatos yra neatskiriama Sutarties dalis.

Dėl 2 straipsnio 2 dalies

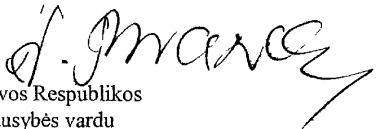
Susitariama, kad socialinio draudimo mokesčiai arba bet kokie kiti panašūs mokesčiai pajamų mokesčiais nelaikomi.

Dėl 3 straipsnio 1 dalies e punkto

Azerbaidžano atžvilgiu bendrija arba bendra įmonė, kuri savo statusą igijo pagal Azerbaidžano įstatymus ir kuri pagal Azerbaidžano įstatymus yra laikoma apmokestinamuoju vienetu, šios Sutarties tikslams yra laikoma kompanija.

Tai patvirtindami, toliau nurodyti tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Protokolą.

Sudaryta dviem egzemplioriais 2004 m. balandžio mėn. 28 d. Vilniuje lietuvių, azerbaidžaniečių ir anglų kalbomis, visi trys tekstai yra autentiški. Skirtingai aiškinant tekstą, pirmenybė teikiama tekstui anglų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Azerbaidžano Respublikos
Vyriausybės vardu

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT LA RÉPUBLIQUE D'AZERBAÏDJAN
TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPÔSITION ET À PRÉVENIR
L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET
SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune,

Sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE PREMIER. CHAMP D'APPLICATION DE LA CONVENTION

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions administratives territoriales ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune tous les impôts perçus sur le revenu total, sur la fortune totale ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'alienation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur la masse salariale des entreprises et les impôts sur la plus-value du capital.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment:

a) En Lituanie :

i) L'impôt sur les bénéfices (pelno mokestis);

ii) L'impôt sur le revenu (pajamu mokestis);

iii) L'impôt sur les entreprises utilisant des moyens de production appartenant à l'Etat (palukanos uz valstybinio kapitalo naudojima);

iv) L'impôt sur les biens immobiliers (nekilnojamojo turto mokestis);

(ci-après dénommées " l'impôt lituanien ");

b) En Azerbaïdjan :

i) L'impôt sur les bénéfices des personnes morales;

- ii) L'impôt sur le revenu des personnes physiques;
- iii) L'impôt immobilier;
- iv) L'impôt foncier;
- (ci-après dénommées "l'impôt azerbaïdjanais").

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de sa signature et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

CHAPITRE II. DÉFINITIONS

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a) Le terme "Lituanie" s'entend de la République de Lituanie et, lorsqu'il est employé au sens géographique, du territoire de la République de Lituanie et de toute autre zone adjacente aux eaux territoriales de la République de Lituanie ou, en application de la législation de la République de Lituanie et conformément au droit international, la Lituanie peut exercer ses droits sur le fond des mers et leur sous-sol et leurs ressources naturelles;

b) Le terme "Azerbaïdjan" s'entend du territoire de la République azerbaïdjanaise, y compris les eaux intérieure, le secteur la mer (lac) Caspienne appartenant à la République d'Azerbaïdjan, l'espace aérien au-dessus de la République d'Azerbaïdjan, sur lesquels elle exerce ses droits souverains et sa compétence en ce qui concerne le fond des mers et leur sous-sol et leurs ressources naturelles, ainsi que toute autre zone qui a été déterminé ou pourra être déterminé ci-après conformément au droit international et à la législation de la République d'Azerbaïdjan;

c) Les expressions "un Etat contractant" et "l'autre Etat contractant" désignent, selon le contexte, la Lituanie ou l'Azerbaïdjan;

d) Le terme "personne" s'entend d'une personne physique, d'une entreprise et de toute autre association de personnes;

e) Le terme "société" s'entend de toute personne morale ou de toute entête considérée comme une personne morale à des fins fiscales;

f) Les expressions "entreprise d'un Etat contractant" et "entreprise de l'autre Etat contractant" s'entendent, respectivement, d'une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et d'une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

g) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

h) L'expression "autorité compétente" désigne :

i) En Lituanie, le Ministre des finances ou son représentant autorise;

ii) En Azerbaïdjan, le Ministère des finances et le Ministère des impôts;

i) Le terme "ressortissant" désigne :

i) Toute personne physique qui possède la nationalité d'un Etat contractant;

ii) Toute personne morale, société de personnes ou autre association dont le statut est régi par la législation en vigueur dans un Etat contractant.

2. Aux fins de l'application de la présente Convention à quelque moment que ce soit par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment-là la législation de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, toute autre signification en vertu de la législation fiscale applicable de cet Etat prévalant sur une signification attribut au terme ou à l'expression par d'autres législations de cet Etat.

Article 4. Présidence

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident d'un Etat contractant" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, y est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de son lieu d'immatriculation (création), de son lieu de constitution en société, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue. L'expression comprend aussi l'Etat lui-même et l'une quelconque de ses subdivisions administratives territoriales ou collectivités locales. Elle ne s'applique pas toutefois aux personnes qui ne sont imposables dans cet Etat contractant qu'au titre d'une fortune ou de revenus provenant de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) Cette personne n'est considérée comme un résident que de l'Etat ou elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'Etat ou elle a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat ou elle séjourne de façon habituelle;

c) Si elle séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne dans aucun des Etats, elle est considérée comme un résident de l'Etat dont elle possède la nationalité;

d) Si elle possède la nationalité des deux Etats ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de régler la question d'un commun accord et de déterminer le mode d'application de la Convention à l'égard de ladite personne. En l'absence d'un tel accord, ladite personne ne sera pas considérée comme un résident de l'un ou l'autre des Etats contractants et, de ce fait, ne pourra pas bénéficier des avantages au titre de la Convention.

Article 5. Etablissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression "établissement stable" comprend notamment:

- a) Un siège de direction;
- b) Une succursale;
- c) Un bureau;
- d) Une usine;
- e) Un atelier;
- f) Une installation, une structure ou un navire ou tout autre lieu utilisé aux fins de l'exploration de ressources naturelles;
- g) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière, une installation ou une structure ou tout autre lieu d'extraction et de développement de ressources naturelles.

3. L'expression "établissement stable" est réputée comprendre également:

- a) Un chantier de construction, un projet de construction, d'installation ou de montage ou des activités de surveillance s'y rapportant, mais seulement si ce chantier ou ce projet ont une durée supérieure à neuf mois;
- b) La fourniture de services, y compris des services de consultant, par une entreprise d'un Etat contractant agissant par l'intermédiaire ses employés ou autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque lesdites activités se poursuivent (pour le même projet ou un projet connexe) sur le territoire de l'autre Etat contractant pendant une période ou des périodes dépassant six mois au total au cours d'une période de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas "établissement stable" si :

- a) Il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) Des biens ou des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposés aux seules fins de la transformation par une autre entreprise;
- d) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des biens ou des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;
- e) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) Une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer une combinaison quelconque des activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'ensemble des activités de l'installation fixe d'affaires résultant de cette combinaison ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne, autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6, agit pour le compte d'une entreprise et dispose, dans un Etat contractant, de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que ces activités ne soient limitées à celles mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'intermédiaire d'un courtier, d'un agent général à la commission ou de tout autre intermédiaire indépendant, si lesdites personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités. Toutefois, lorsque les activités d'un tel agent sont consacrées entièrement ou principalement à cette entreprise, il ne sera pas considéré comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe s'il est démontré que les transactions entre l'agent et l'entreprise n'ont pas été conclues dans des conditions d'indépendance.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas en lui-même à faire de l'une de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

CHAPITRE III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6. Impôt sur les revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. Les dispositions de la présente Convention relatives aux biens immobiliers s'appliquent aux accessoires des biens immobiliers, au cheptel mort ou vif et au matériel utilisé pour des exploitations agricoles ou forestières, aux droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, toute option ou tout droit semblable à l'acquisition des biens immobiliers, usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements fixes ou variables pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, de sources et d'autres ressources naturelles. Les navires et les aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'usage direct, de la location ou de toute autre forme d'utilisation de biens immobiliers, ainsi qu'aux revenus provenant de l'alienation de biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou autre parts sociales dans une société ouvre droit, pour le propriétaire, à la jouissance des biens immobiliers de la société, les revenus provenant de l'usage direct, de la location ou de toute autre forme d'utilisation dudit droit

de jouissance sont imposables dans l'Etat contractant ou sont situés lesdits biens immobiliers.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 3 et 4 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité de cette façon, ses bénéfices sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable dans un Etat contractant, sont admises en déduction les dépenses (à l'exclusion des dépenses qui ne seraient pas déductibles si cet établissement stable était une entreprise distincte de cet Etat contractant) engagées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi engagées, soit dans l'Etat contractant où est situé l'établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable selon une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche ledit Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la méthode en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du seul fait qu'il a acheté des biens ou des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions desdits articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transports maritime et aérien

1. Les bénéfices qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Aux fins du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international comprennent les bénéfices provenant de l'utilisation, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et le matériel pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport de biens ou de marchandises en trafic international lorsque ce type d'activités est supplémentaire ou accessoire à l'exploitation de navires ou d'aéronefs par l'entreprise en trafic international.

3. Les dispositions des paragraphes 2 et 2 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, à une exploitation en commun ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise d'un Etat contractant participe, directement ou indirectement, à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant; ou que

b) Les mêmes personnes participent, directement ou indirectement, à la gestion, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat, et impose en conséquence, les bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat et les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, lesdits dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société distributrice est un résident, et conformément à la législation de cet Etat; mais, si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 p. 100 du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société (autre qu'une société de personnes) qui détient directement au moins 25 p. 100 du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 10 p. 100 du montant brut des dividendes dans tous les autres cas. Le présent paragraphe n'a pas d'incidence sur l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme "dividendes" employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, de parts bénéficiaires ou autres droits, à l'exception des créances, de participation aux bénéfices, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'Etat contractant dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat contractant ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt au titre de l'imposition des bénéfices non distribués sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, lesdits intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet Etat; mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts provenant d'un Etat contractant que tire le gouvernement de l'autre Etat contractant, y compris ses subdivisions administratives territoriales et ses collectivités locales, sa Banque centrale ou tout établissement financier appartenant en totalité à ce gouvernement, ou les intérêts, tires de créances garanties par ce gouvernement, sont exonérés de l'impôt dans le premier Etat contractant.

4. Le terme "intérêt" employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothéquées ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur et, notamment, les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunt, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Le terme "intérêt" ne comprend pas les revenus considérés comme un dividende au titre des dispositions de l'ar-

ticle 10. Les pénalités pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent Article.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des intérêts, réside d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'ou proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre Etat à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur en est un résident. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit résident ou non d'un Etat contractant, a, dans un Etat contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contracté et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont alors considérés comme provenant de l'Etat ou est situé l'établissement stable ou la base fixe en question.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la fraction excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, lesdites redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'ou elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 p. 100 du montant brut des redevances.

3. Le terme "redevances" employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un matériel industriel, commercial ou scientifique ou pour des informations ayant trait à une expérience industrielle, commerciale ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas si le bénéficiaire effectif des redevances, réside d'un Etat contractant, exerce, dans l'autre Etat contractant d'ou proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante dans cet autre Etat à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances

vances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit résident ou non d'un Etat contractant, a, dans un Etat contractant, un établissement stable ou une base fixe pour lesquels l'engagement donnant lieu au paiement des redevances a été contracté et qui supportent la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat ou est situé l'établissement stable ou la base fixe.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif, ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou des informations pour lesquels elles sont payées, excède le montant dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque Etat contractant, compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation des biens immobiliers visés à l'article 6 et situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation d'actions ou autres parts sociales d'une société dont l'actif consiste à titre principal en ces biens immobiliers situés dans l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers appartenant à une base fixe dont dispose un résident d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation d'un tel établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat.

4. Les gains qu'une entreprise d'un Etat contractant tire de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation desdits navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet Etat.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'une personne physique, résidente d'un Etat contractant, tire d'une profession libérale et ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet Etat. Toutefois, lesdits revenus sont également imposables dans l'autre Etat contractant si:

a) La personne physique dispose, de façon habituelle dans l'autre Etat contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. Dans ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base est imposable;

b) La personne physique séjourne dans l'autre Etat contractant pour une période ou des périodes d'une durée totale supérieure à 183 jours au cours de toute période de douze mois commençant ou se terminant pendant l'exercice concerne. Dans ce cas, seule la fraction du revenu qu'elle tire de ses activités dans cet autre Etat contractant est imputable à ladite base fixe.

2. L'expression "profession libérale" comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18 et 19, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des Etats contractants reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. En pareil cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exerce dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours d'une période de douze mois commençant ou se terminant pendant l'exercice considéré;

b) Les rémunérations sont versées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat;

c) La charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exerce à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant sont imposables dans cet Etat.

Article 16. Tantièmes d'administrateurs

Les tantièmes et autres rétributions similaires qu'un président d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou de tout autre organe similaire d'une société résidente de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en

tant qu'artiste du spectacle, par exemple artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien ou sportif, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués, non pas à l'artiste du spectacle ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'Etat contractant ou les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas au revenus tirés d'activités exercées dans un Etat contractant par un artiste du spectacle ou un sportif si le séjour dans cet Etat est rémunéré entièrement ou en partie au moyen de fonds publics provenant de l'une ou l'autre Etat contractant ou des deux ou de leurs subdivisions administratives territoriales ou collectivités locales. Dans ce cas, les revenus ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont l'artiste ou le sportif est un résident.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues payées a un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19. Fonction publique

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres les pensions, payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions administratives territoriales ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus a cet Etat ou a cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, lesdits salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et que la personne physique qui en est un résident:

i) Possède la nationalité de cet Etat; ou

ii) N'est pas devenue un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services;

2. a) Toute pension payée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions administratives territoriales ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet Etat ou a cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet Etat;

b) Toutefois, ladite pension n'est imposable que dans l'autre Etat contractant si la personne physique est un résident et un ressortissant de cet Etat.

3. Les dispositions des articles 15, 16, 17 et 18 s'appliquent aux salaires, traitement et autres rémunérations similaires, ainsi qu'aux pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'activités industrielles ou commerciales exercées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions administratives territoriales ou collectivités locales.

Article 20. Etudiants

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était, immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin de poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées hors de cet Etat.

Article 21. Activités en mer

1. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant les dispositions des articles 4 à 20 de la présente Convention.

2. Aux fins du présent article, l'expression "activités en mer" s'entend des activités exercées en mer dans un Etat contractant dans le cadre de la prospection ou de l'exploitation du fond et du sous-sol marins et de leurs ressources naturelles situés dans cet Etat.

3. Une personne qui est un résident d'un Etat contractant et qui exerce des activités en mer dans l'autre Etat contractant est, sous réserve du paragraphe 4, réputée exercer des activités commerciales ou industrielles dans cet autre Etat par l'intermédiaire d'un établissement stable ou d'une base fixe qui y est situé.

4. Les dispositions du paragraphe 3 ne s'appliquent pas lorsque les activités en mer sont exercées pendant une période ou des périodes ne dépassant pas au total 30 jours au cours de toute période de douze mois. Aux fins du présent paragraphe :

a) Les activités en mer exercées par une personne qui est associée à une autre personne sont considérées comme exercées par l'autre personne si ces activités sont sensiblement les mêmes que celles exercées par la première personne;

b) Une personne est réputée associée à une autre personne si l'une d'elles est contrôlée, directement ou indirectement, par l'autre ou qu'elles sont toutes contrôlées, directement ou indirectement, par un tiers ou des tiers.

5. Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exerce dans le cadre d'activités en mer dans l'autre Etat contractant sont, dans la mesure où les fonctions sont accomplies en mer dans cet autre Etat, imposables dans cet autre Etat. Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans le premier Etat si l'emploi est exercé pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat et qu'il est exercé pendant une période ou plusieurs périodes ne dépassant pas une durée totale de 30 jours au cours de toute période de douze mois.

6. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation :

a) De droits de prospection et d'exploitation;

b) De biens situés dans l'autre Etat contractant et utilisés dans le cadre de ces activités en mer exercées dans l'autre Etat;

ou c) D'actions dont la valeur ou la plus grande partie de la valeur tient à ces droits ou à ces biens ou à ces droits et à ces biens considérés ensemble; sont imposables dans cet autre Etat.

Dans le présent paragraphe, l'expression "droits de prospection ou d'exploitation" désigne les droits afférents à des actifs qui seront produits par des activités en mer exercées dans l'autre Etat contractant, ou à une participation dans ces actifs ou au bénéfice de ceux-ci.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments de revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne font pas l'objet des articles précédents de la présente Convention, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que ceux provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, si leur bénéficiaire, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur de revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, suivant le cas, sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments de revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont également imposables dans cet autre Etat.

CHAPITRE IV. IMPOSITION DE LA FORTUNE

Article 23. Fortune

1. La fortune constituée par les biens immobiliers visés à l'article 6, que possède un résident d'un Etat contractant et qui sont situés dans l'autre Etat contractant, est imposable dans cet autre Etat.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont dispose un résident d'un Etat contractant dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre Etat.

3. La fortune constituée par des navires et des aéronefs exploitées en trafic international par une entreprise d'un Etat contractant et par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires et aéronefs, n'est imposable que dans cet Etat.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat.

CHAPITRE V. MÉTHODE D'ÉLIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

Article 24. Elimination de la double imposition

1. Dans le cas d'un résident de la Lituanie, la double imposition est éliminée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident de la Lituanie reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Azerbaïdjan, sauf si sa législation interne prévoit un traitement plus favorable, la Lituanie accorde :

a) En déduction de l'impôt sur les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt sur les revenus payé à ce titre en Azerbaïdjan;

b) En déduction de l'impôt sur la fortune de ce résident, un montant égal à l'impôt sur la fortune payé à ce titre en Azerbaïdjan;

Dans l'un ou l'autre cas, cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune en Lituanie, calculé avant déduction, qui est imputable, selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables en Azerbaïdjan.

2. Dans le cas d'un résident de l'Azerbaïdjan, la double imposition est éliminée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident de l'Azerbaïdjan reçoit des revenus ou possède de la fortune qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Lituanie, l'impôt sur le revenu ou sur la fortune payée en Lituanie est déduit de l'impôt perçu au titre dudit revenu ou de ladite fortune de cette personne en Azerbaïdjan. Cette déduction ne doit cependant pas dépasser le montant de l'impôt sur le revenu ou sur la fortune calculé conformément à la législation et à la réglementation fiscale de l'Azerbaïdjan.

CHAPITRE VI. DISPOSITIONS SPÉCIALES

Article 25. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un Etat contractant ne sont assujettis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre Etat qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article premier, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont assujettis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de l'Etat concerne qui se trouvent dans la même situation, notamment en ce qui concerne la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant à dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent les mêmes activités. La pré-

sente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements ou réductions d'impôts qu'il accorde à ses propres résidents en fonction de leur état civil ou de leurs charges de famille.

4. A moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 7 de l'article 11 ou du paragraphe 6 de l'article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres sommes versées par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été versés à un résident du premier Etat. De même, les dettes qu'une entreprise d'un Etat contractant contracté auprès d'un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de ladite entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées auprès d'un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant dont le capital est en totalité ou en partie détenu ou contrôle, directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont assujetties dans le premier Etat à aucune imposition ni obligation y relative qui soit autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 26. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par l'un des Etats contractants ou par les deux entraînent ou pourrait entraîner pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par la législation interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relevé du paragraphe 1 de l'article 25, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à partir de la première notification des mesures entraînant une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas à l'amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la présente Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par la législation interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent de résoudre d'un commun accord les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles, notamment au sein d'une commission mixte composée des autorités compétentes elles-mêmes ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 27. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relatives aux impôts de toute nature et description prélevés pour le compte des Etats contractants ou de leurs subdivisions administratives territoriales ou collectivités locales, dans la mesure où l'imposition qui y est prévue n'est pas contraire à la présente Convention. L'échange de renseignements n'est pas limité par les articles premier et 2. Les renseignements reçus par un Etat contractant sont tenus secrets au même titre que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés dans la première phrase, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Lesdites personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

a) De prendre des mesures administratives contraires à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) De fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) De fournir des renseignements qui reveleraient un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou bien des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 28. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires.

Aucune disposition de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu des régies générales du droit international ou des dispositions d'accords particuliers.

CHAPITRE VII. DISPOSITIONS FINALES

Article 29. Entrée en vigueur

1. Les gouvernements des Etats contractants se notifient, par écrit et par la voie diplomatique, l'accomplissement des formalités requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la dernière des notifications et ses dispositions prendront effet dans les deux Etats contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) En ce qui concerne les autres impôts, pour les impôts exigibles au cours de tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 30. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par un Etat contractant. Chaque Etat contractant pourra dénoncer la Convention, par la voie diplomatique, moyennant notification écrite donnée six mois au moins avant la fin de l'année civile. Dans ce cas, la Convention cessera d'avoir effet dans les deux Etats contractants :

a) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, pour les revenus dégagés à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de dénonciation;

b) En ce qui concerne les autres impôts, pour les impôts exigibles au cours de tout exercice commençant à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle de la notification de dénonciation.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Vilnius le 2 avril 2004, en double exemplaire, en langues lituanienne, azerbaïdjanaise et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan :

PROTOCOLE À LA CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE D'AZERBAÏDJAN TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Lors de la signature de la Convention entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes, qui font partie intégrante de la Convention :

Ad Article 2, paragraphe 2

Il est entendu que les charges sociales et autre charges similaires ne sont pas considérées comme un impôt sur le revenu.

Ad Article 3, paragraphe 1, alinéa e)

Pour ce qui est de l'Azerbaïdjan, une société de personnes ou une entreprise conjointe dont les statuts sont régis par le droit de l'Azerbaïdjan sont considérées comme une société aux fins de la présente Convention.

En foi de quoi, les soussignés à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Vilnius le 2 avril 2004, en double exemplaire, en langues lituanienne, azerbaïdjanaise et anglaise, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République d'Azerbaïdjan :

No. 41893

**Netherlands
and
Japan**

Exchange of letters constituting an agreement between the Kingdom of the Netherlands and Japan regarding logistic support to the armed forces of the Netherlands. Tokyo, 11 March 2003

Entry into force: *11 March 2003, in accordance with the provisions of the said letters*

Authentic text: *English*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 21 October 2005*

**Pays-Bas
et
Japon**

Échange de lettres constituant un accord entre le Royaume des Pays-Bas et le Japon relatif au soutien logistique aux forces armées des Pays-Bas. Tokyo, 11 mars 2003

Entrée en vigueur : *11 mars 2003, conformément aux dispositions desdites lettres*

Texte authentique : *anglais*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 21 octobre 2005*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

I

Tokyo, March 11, 2003

Excellency,

I have the honour to refer to Japan's Law regarding special measures concerning measures taken by Japan in support of the activities of foreign countries aiming to achieve the purposes of the Charter of the United Nations in response to the terrorist attacks which took Place on 11 September 2001 in the United States of America and subsequent threats as well as concerning humanitarian measures based on relevant resolutions of the United Nations or requests made by International Bodies (Law No. 113 of 2001, hereinafter referred to as "the Law") which provides, *inter alia*, that the Government of Japan may contribute to the armed forces or other similar entities of foreign countries supplies and services in the field of logistic support as a cooperation and support activity (hereinafter referred to as, "logistic support, supplies and services"), and to refer also to the discussions which have taken place between our two Governments concerning the logistic support, supplies and services contributed to the armed forces or other similar entities of the Kingdom of the Netherlands in accordance with the Law. I have further the honour to propose on behalf of the Government of Japan the following arrangements as a result of those discussions:

1. The use of logistic support, supplies and services contributed to and accepted by the armed forces or other similar entities of the Kingdom of the Netherlands in accordance with the Law shall be consistent with the Charter of the United Nations.

2. The logistic support, supplies and services contributed to and accepted by the armed forces or other similar entities of the Kingdom of the Netherlands in accordance with the Law shall not be transferred, either temporarily or permanently, by any means to persons outside of the armed forces or other similar entities of the Kingdom of the Netherlands, without the prior consent of the Government of Japan.

3. Paragraphs 1 and 2 above shall apply, *mutatis mutandis*, to logistic support, supplies and services that are once contributed to and accepted by the armed forces or other similar entities of any third country in accordance with the Law and then are transferred to the armed forces or other similar entities of the Kingdom of the Netherlands with the prior consent of the Government of Japan.

I have further the honour to propose that, if the proposals set out above are acceptable to the Government of the Kingdom of the Netherlands, this Note and Your Excellency's reply to that effect on behalf of the Government of the Kingdom of the Netherlands shall be regarded as constituting an agreement between our two Governments in this matter, which shall come into force on the date of Your Excellency's reply and remain in force until 1 November 2003, and shall continue to be in force thereafter unless terminated by either Government upon thirty days' written notice of its intention to terminate it through diplomatic channels.

I avail myself of this opportunity to extend to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

YORIKO KAWAGUCHI
Minister for Foreign Affairs of Japan

His Excellency
Mr. Egbert Frederik Jacobs
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
of the Kingdom of the Netherlands

II
AMBASSADE VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN¹

Tokyo, 11 March 2003

Excellency,

I have the honour to acknowledge the receipt of Your Excellency's Note of today's date concerning the discussions which have taken place between our two Governments concerning the logistic support, supplies and services contributed to the armed forces or other similar entities of the Kingdom of the Netherlands, which reads as follows:

[See note I]

I have further the honour to confirm on behalf of the Government of the Kingdom of the Netherlands that the proposals set out in Your Excellency's Note are acceptable to the Government of the Kingdom of the Netherlands and that Your Excellency's Note and this reply shall be regarded as constituting an agreement between our two Governments which will come into force today.

I avail myself of this opportunity to extend to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

EGBERT FREDERIK JACOBS
Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
of the Kingdom of the Netherlands

Ms. Yoriko Kawaguchi
Minister for Foreign Affairs
of Japan

1. Embassy of the Kingdom of the Netherlands -- Ambassade du Royaume du Pays-Bas.

[TRANSLATION - TRADUCTION]

I

Tokyo, le 11 mars 2003

Monsieur l'Ambassadeur,

J'ai l'honneur de me référer à la législation du Japon en matière de mesures spéciales, concernant les mesures prises par le Japon à l'appui des activités des pays étrangers visant à réaliser les objectifs de la Charte des Nations Unies en réponse aux attaques terroristes qui ont eu lieu le 11 septembre 2001 aux États-Unis d'Amérique et aux menaces ultérieures ainsi que en ce qui concerne les mesures humanitaires fondées sur les Résolutions pertinentes des Nations Unies ou les demandes présentées par les instances internationales (Loi No 113 de 2001, ci-après dénommée "la Loi ") stipulant, notamment, que le Gouvernement du Japon peut contribuer aux forces armées ou autres organes similaires de pays étrangers des fournitures et des services dans le domaine du soutien logistique en tant qu'activité de coopération et de soutien (ci-après dénommé "soutien, fournitures et services logistiques") ; j'ai également l'honneur de me référer aux entretiens qui ont lieu entre nos deux Gouvernements en ce qui concerne le soutien, les fournitures et les services logistiques fournis aux forces armées ou autres organes similaires du Royaume des Pays-Bas conformément à la Loi. J'ai également l'honneur de proposer au nom du Gouvernement du Japon et à la suite desdits entretiens, les arrangements ci-après :

1. L'utilisation de soutien, fournitures et services logistiques fournis aux forces armées et autres organes semblables du Royaume des Pays-Bas et acceptés par ces dernières conformément à la Loi sera conforme à la Charte des Nations Unies.

2. Le soutien, les fournitures et les services logistiques fournis aux forces armées et autres organes similaires du Royaume des Pays-Bas et acceptés par ces dernières conformément à la Loi ne seront pas transférés, que ce soit temporairement ou en permanence, par quelque moyen que ce soit à des personnes extérieures aux forces armées ou autres organes similaires du Royaume des Pays-Bas sans le consentement préalable du Gouvernement du Japon.

3. Les paragraphes 1 et 2 ci-dessus s'appliqueront, mutatis mutandis, au soutien, aux fournitures et aux services logistiques qui sont initialement fournis aux forces armées et autres organes similaires de tout pays tiers et acceptés par ces derniers conformément à la Loi pour être ensuite transférés aux forces armées ou autres organes similaires du Royaume des Pays-Bas avec le consentement préalable du Gouvernement du Japon.

J'ai également l'honneur de proposer que, si le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas y consent, la présente Note et votre réponse à cet effet au nom du Gouvernement du Royaume des Pays-Bas soient considérées comme constituant entre nos deux Gouvernements un accord en la matière qui entrera en vigueur à la date de votre réponse et restera en vigueur jusqu'au premier novembre 2003 et par la suite restera en vigueur jusqu'à sa dénonciation par l'un ou l'autre Gouvernement sur notification écrite avec un préavis de trente jours de son intention de le dénoncer, communiquée par la voie diplomatique.

Je saisis cette occasion, etc.

Le Ministre des Affaires étrangères du Japon,
YORIKO KAWAGUCHI

Son Excellence
M. Egbert Frederik Jacobs
Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire
du Royaume des Pays-Bas

II
AMBASSADE VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN¹

Tokyo, le 11 mars 2003

Monsieur le Ministre,

J'ai l'honneur d'accuser réception de votre Note de ce jour relative aux entretiens qui ont eu lieu entre nos deux Gouvernements à propos du soutien, des fournitures et des services logistiques fournis aux forces armées et autres organes similaires du Royaume des Pays-Bas qui se lit comme suit :

[Voir Note I]

J'ai également l'honneur de confirmer au nom du Gouvernement du Royaume des Pays-Bas que le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas accepte les propositions formulées dans votre Note et que votre Note et la présente Note de réponse soient considérées comme constituant entre nos deux Gouvernements un accord qui entrera en vigueur à la date de ce jour.

Je saisis cette occasion, etc

EGBERT FREDERIK JACOBS
Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire
du Royaume des Pays-Bas

Mme Yoriko Kawaguchi
Ministre des Affaires étrangères du Japon

1. Ambassade du Royaume des Pays-Bas -- Embassy of the Kingdom of the Netherlands.

No. 41894

**Netherlands
and
Morocco**

Agreement between the Kingdom of the Netherlands and the Kingdom of Morocco on the transfer of sentenced persons. Rabat, 30 November 1999

Entry into force: *provisionally on 30 December 1999 and definitively on 1 May 2001 by notification, in accordance with article 24*

Authentic texts: *Arabic, Dutch and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 21 October 2005*

**Pays-Bas
et
Maroc**

Convention entre le Royaume des Pays-Bas et le Royaume du Maroc sur le transfèrement des personnes condamnées. Rabat, 30 novembre 1999

Entrée en vigueur : *provisoirement le 30 décembre 1999 et définitivement le 1er mai 2001 par notification, conformément à l'article 24*

Textes authentiques : *arabe, néerlandais et français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 21 octobre 2005*

إثر اتا لذلك فقد وقع ممثلو الدولتين المأذون اه ه ا بذلك على هذه
الاتفاقية ووجه ما طابوهم اءاها

و ه رر بالرباط في 30 نونبر 1999 في أممين بالام ات الم ردية
والهولندية و الفرنسية ، على اعتبار ان الم وص الثلاثة لها نفس القوة
الاثباتية .

عن المملكة المغربية

وزير العدل

عمر عني

عن المملكة المغربية

عن المملكة الهولندية

سفير (المملكة الهولندية)

هنريك فان دير شت

عن المملكة الهولندية

التطابق الترابي

المادة الخامسة والعشرون

- 1 - تطابق هذه الاتفاقية :
 - بالنسبة لهولاندا ، في الجزء من الممتلكات الواقع بأوروبا .
 - بالنسبة للمملكة المغربية في جميع التراب الوطني .
- 2 - يمكن بمطابق من هولاندا وفرنسا تبادل المذكرات توضح مع جال التطابق الترابي الى الانتي الهولندية أو الى أوروبا .

التوقيف والإلغاء

المادة السادسة والعشرون

- 1 - يمكن لكل من الدولتين في كل حين توقيف أو إلغاء هذه الاتفاقية بواسطة إشارة موجهة الى الطرف الآخر .
 أما بالنسبة للمملكة الهولندية فيحق لكل من الطرفين ان يوقف أو يلغي هذه الاتفاقية بالنسبة لأي جزء من الاجزاء الترابية للمملكة الهولندية .
- 2 - يسري مفعول التوقيف من تاريخ التوصل بإشارة من الطرف الآخر ، ويإنتهى بتاريخ تسام الإشارة بإلغاء هذا التوقيف ، ويسري مفعول الإلغاء ابتداء من اليوم الاول من الشهر الثالث الموالي لتاريخ التبليغ من الطرف الآخر .
- 3 - غير ان هذه الاتفاقية تبقى سارية المفعول على الاشخاص الذين تمتعتهم اتفاقية هذا لها قبل سريان مفعول التوقيف ، أو الإلغاء .

الباب الثاني

الخلافات

المادة الثالثة والعشرون

تحل عن الطريق الدبلوماسي كل الخلافات التي قد تنشأ بسبب تأويل أو تطبيق مقتضيات هذه الاتفاقية .

أما لجنة التشارية المختصة بالحل تكون من ممثلين عن وزارتي الخارجية والعدل ، وتجتمع بمطابق من إحدى الدولتين ، وذلك لتسهيل حل المشاكل التي قد تنجم عن تطبيق هذه الاتفاقية .

الباب الثالث

مقتضيات ختامية

التنفيذ المؤقت، والدخول حيز التنفيذ

المادة الرابعة والعشرون

- 1 - تطبق هذه الاتفاقية بصفة مؤقتة لمدة مضي شهر واحد على التوقيع عليها ، وتدخل حيز التنفيذ اعتبارا من اليوم الاول من الشهر الثاني الموالي لتاريخ آخر تاريخ يشهد بإتمام إجراءات الدستورية المتعاقبة في كل من الدولتين .
- 2 - أبرمت هذه الاتفاقية لمدة غير محدودة .

يجب، على الدولة المأوية ان تشـ • ر الدولة الطالبة في اقرب الاجال
بقرار قبول او رفض المأوى، النقل .
يجب، تأييل قرار الرفض .

المادة العشرون

يحق لكل من الدولتين ان تتفاوضا بامكانهما مع المأوية الدولة الاخرى
بتوجيه المأويات والوثائق المرفقة بها مع مـ • وية بالترجمة المفتاح الرسمية .

المادة الواحدة والعشرون

تتم في من اجراءات التـ • ديق، الوثائق والمـ • تندات التي يقع ارسالها
تـ • دية لهذه الاتفاقية .

الفرع السابع

المصاريف

المادة الثانية والعشرون

تتكفل دولة التنفيذ بالحراسة لانجاز مـ • دية النقل .
مـ • دية، النقل بما فيه مـ • دية، الحراسة تقع على عاتق دولة
التنفيذ ما لم يتقرر خلاف ذلك من طرف الدولتين .
لا يمكن باي حال لدولة التنفيذ المـ • دية باسترجاع المـ • دية، التي
انفذتها التنفيذ المـ • وية وحراسة المـ • ورم مـ • دية .

ب- نص المادة ١٤ من القانون التي تجرم الفعل موضوع الحكم بدولة الادانة وكذا كل الممارسات المماثلة حول كيفية تنفيذ الدولة بدولة التنفيذ ، وحول الآثار القانونية للادانة بدولة التنفيذ .

2 - تدلي دولة الادانة امامه زيزا المماره او استجابة الممار دولة التنفيذ ، وبالوثائق التالية :

أ- اصل الوثيقة السابقة لأصل المقرر بالادانة الذي توضع في حدود الامكان ظروف الجريمة ، زمانها ، مكان ارتكابها ، كيفية العقاب القانوني ومدة العقوبة ، وتشهد دولة الادانة بالطابع التنفيذي لهذا المقرر .

ب- تصريح بتتبعه السابقة قضائية تثبت فيه موافقة المحكوم عليه .

ج - الاشارة الى بداية سراح الحرية مع الاخذ بالامتثال مدة الامانة الى الاحتياطي عند الانتهاء والاشارة الى كل اجراء من شأنه ان يؤثر على تنفيذ العقوبة .

د - كل الممارسات المماثلة حول كيفية تنفيذ الدولة وبداية دولة الادانة .

3 - اذا ارتأت إحدى الدولتين ان الممارسات المماثلة تهمها امن الدولة الاخرى غير كافية لتطبيق هذه الاتفاقية ، فها ان تطالب الممارسات التكميلية الضرورية .

4 - يجب اخبار المحكوم عليه بالمراحل التي يعرفها عليه وكذا جميع الاجراءات التي تتخذها إحدى الدولتين بخصوص ما سبق .

المادة التاسعة عشرة

توجه الممارات ماعدا في الحالات الاستثنائية من وزارة العدل للدولة الطالبة الى وزارة العدل للدولة المماربة ، وترسل الاجوبة بنفس الطريقة في اقصر الاجال .

الفرع الخامس

سريان مفعول التنفيذ

المادة الخامسة عشرة

تطابق مقتضيات هذه الاتفاقية على تنفيذ الأحكام بالادانة المدبرة سواء قبل او بعد دخول هذه الاتفاقية حيز التنفيذ .

الفرع السادس

المادة السادسة

الفقرة الاولى : الطلبات والرد عليها

المادة السادسة عشرة

يمكن تقديم طلب النقل من طرف دولة الادانة او دولة التنفيذ :
يمكن للمحكوم عليه الماتقل او الماتقل القانوني تقديم طلب مكتوب لدولة الادانة او دولة التنفيذ بطلب النقل .

المادة السابعة عشرة

يقدم الماتقل كتابة ، وتبين فيه هوية المحكوم عليه وحل اقامته في دولة الادانة ودولة التنفيذ .

الفقرة الثانية : الوثائق المعززة للطلب .

المادة الثامنة عشر

1 - تدلي دولة التنفيذ إما تعزيزا الماتقل او إما استجابة الماتقل ، دولة الادانة بالوثائق الآتية :
أ - وثيقة تثبت ان المحكوم عليه من رعاياها .

المادة الثانية عشر

يؤقت تنفيذ الحكم في دولة الادانة عندما تسام المحكوم عليه من طرف سلطات دولة التنفيذ. وإذا تم انس المحكوم عليه من تنفيذ الدولة وبة داخل دولة التنفيذ، فإن دولة الادانة تسترد حق تنفيذ الحكم فيه ما تبقى من المدة وبة التي كان من اللازم تنفيذها، أوها بدولة التنفيذ.

لا يمكن لدولة الادانة ان تمول على تنفيذ الدولة وبة عندما تتوفر دولة التنفيذ أنها انتهت.

المادة الثالثة عشرة

- لا يمكن الحكم من جديد داخل دولة التنفيذ على الشخص الذي تم نفيه مطابقة لمقتضىات هذه الاتفاقية من أجل نفس المدة التي كانت موضوع مقرر الادانة بدولة الادانة.

- الا انه يمكن اعادة الشخص الذي تم نفيه وبعده اكمته وإدانته داخل دولة التنفيذ من أجل فترة أخرى غير تلك التي كانت موضوع مقرر الادانة بدخل دولة الادانة إذا كانت هذه المدة المدة جازية ابعده أخرى عشر ربيع دولة التنفيذ.

الفرع الرابع

الإلتزام بإعطاء المعلومات

المادة الرابعة عشرة

تقدم دولة التنفيذ لدولة الادانة المعلومات المدة بتنفيذ الحكم:

أ - إذا اعلنت ان الدولة قد تم تنفيذها.

ب - إذا هرب المحكوم عليه قبل انتهاء مدة عقوبته.

ج - إذا طالب دولة الادانة من دولة التنفيذ تقريراً خاصاً.

تتقيد دولة التنفيذ بالمبادئ القانونية الواجبة ومدتها كما هي محددة في مقرر الادانة .

غير انه اذا كانت المبادئ ومدة هذه الواجبة تترك ارض مع تشريع دولة التنفيذ، فيمكن لهذه الاخيرة ملاءمتها مع الواجبة او التدبير المنصوص عليه في قانونها بالنسبة للجرائم المماثلة، وهذه الواجبة او التدبيرية تطابق قدر الامكان من حيث المبادئ أو المدة مع ما تقرره تنفيذية بمقتضى حكم الادانة .

ولا يمكن لهذه الواجبة او التدبير ان يؤدي من حيث المبادئ أو مدته الى تشديد الواجبة المبررة عن دولة الادانة ولا ان يتجاوز الحد الاعلى المنصوص عليه في قانون دولة التنفيذ .

II اداة الثامنة

تشعر دولة الادانة بدون تأخير دولة التنفيذ بكل حكم او اجراء مسطري صادر فوق ترابها يخضع حدا المطابع التنفيذي لمقرر الادانة .

تخضع السلطة المختصة بدولة التنفيذ حدا التنفيذ لمقرر الادانة بمجرد رد اشارها بهذا القرار .

المادة التاسعة

يؤتمن لدولة الادانة دون دولة التنفيذ الحق في ان تدبر في كل ما من بالمراجعة قدم في مواجهة مقرر الادانة .

II اداة العاشرة

يمكن لكل من دولة الادانة ودولة التنفيذ منح الممنوع والممنوع الشامل او تحويل الواجبة المطابقة لاتفاقيات دستورهما او لقواعدهما القانونية الأخرى .

II اداة الحادية عشرة

تختص دولة التنفيذ وحدها باتخاذ قرارات تنفيذية من الواجبة لفائدة المحكوم عليه وبصفة عامة بتحديد كيفية تنفيذه .

- ج - إذا كانت الادانة التي يستند عليها المطالب بزيادة على وقائع سبق الحكم فيها انتهائيا من طرف دولة التنفيذ .
- د - إذا قررت السلطة المختصة لدولة التنفيذ عدم اجراء اية متابعة او قررت جعل حد لمتابعة سبق تحريكها من اجل نفس الوقائع .
- هـ - إذا كانت الوقائع التي استندت عليها الادانة موضوع متابعة في دولة التنفيذ .

II اداة الخامسة

- يمكن رفض طالب النقل وعلى النحو، و:
- أ - إذا كان المحكوم عليه يحمل جنسية دولة الادانة .
- ب - إذا كان الفعل الجرمي يتمثل فقط في خرق إلتزامات عسكرية .
- ج - إذا لم يستند المحكوم عليه - في النطاق الذي تراه دولة الادانة مناه - ما بذمه من مبالغ مالية، وغرامات، ومخاريف، عقوبات، إلقاء، وتعويضات، وعقوبات مالية كيفية ! كان نوعها المحكوم بها عليه .

الفرع الثالث

تنفيذ العقوبة

II اداة السادسة

- يشترع تنفيذ مقرر الادانة لقانون دولة التنفيذ مع مراعاة الشروط المنصوص عليها في المواد التالية :

II اداة السابعة

- تواصل السلطات المختصة بدولة التنفيذ تنفيذ مقرر الادانة اتمه اذا على قرار اداري .

الفرع الثاني

شروط النقل

أ) المادة الثالثة

تمابق هذه الاتفاقية مع الشروط التالية :

أ- يجب ان تكون الجريمة التي تبرر طلب النقل ماعليه من رعايا الدولة التي افي
تشريع كل من الدولتين .

ب- يجب ان يكون المقرر القضائي انتهائيا وقابلا للتنفيذ .

ج- يجب ان يكون الماتقل المحكوم عليه من رعايا الدولة التي سيقبل
اليها .

د- يجب ان يوافق الماتقل او ممثله القانوني - اذا تعذر ذلك بسبب سنه
او حالته المرضية او الموقية - على النقل عن طوابعه ، بما ان يدرك الآثار
القانونية التي تنجم عن ذلك .

هـ- يجب الا تقل مدة المدة المبررة لبقاء الماتقل عن سنة عند تقديم طلب
الترخيص بالنقل ، ويمكن في حالات استثنائية للدولتين الترخيص بذلك رغم
ان المدة المتبقية تقل عن سنة .

و- يجب ان تتفق كل من دولة الادانة ودولة التنفيذ على هذا النقل .

أ) المادة الرابعة

يرفض طلب نقل المحكوم عليه :

أ- اذا امتنع بررت الدولة الماطوبة ان هذا النقل من شأنه ان يمس
بسيادتها ، بأمنها ، بنظامها العام ، بالمبادئ الاساسية لنظامها القانوني او
بمبادئها الاساسية .

ب- اذا تقاده المدة المبررة بموجب قانون دولة التنفيذ .

الباب الأول

نقل الأشخاص المعتقلين المحكوم عليهم

الفصل الأول

مبدأ عدم الإعادة

المادة الأولى

يتمتع في هذه الاتفاقية :

- أ- بمادة "مقرر الإدانة"، كل معقوبة أو تدبير وقائي سالب الحرية أمرت به إحدى المحاكم بسبب ارتكاب جريمة .
- ب- بمادة "المحكوم عليه الممتثل"، كل شخص موضوع إدانة انتهازية ويوجد في وضعية امتثال في تراب إحدى الدولتين .
- ج- بمادة "دولة الادانة"، الدولة التي تمت بها ادانة الشخص الذي يمكن نقله منها او التي نقل منها .
- د- بمادة "دولة التنفيذ"، الدولة التي يمكن نقل المحكوم عليه اليها او التي نقل اليها وذلك اقتضاء المعقوبة .

المادة الثانية

كل محكوم عليه ممتثل، يمكن ان تنطبق عليه هذه الاتفاقية، يجب اخبره من طرف دولة الادانة بما تتيح له هذه الاتفاقية من امكانيات نقله الى بلده قصد تنفيذ مقرر الادانة .

[ARABIC TEXT — TEXTE ARABE]

اتفاقية تتعلق بنقل الأشخاص المدكومين إلى السلطة الهولندية والسلطة المغربية

ان المملكة الهولندية
والمملكة المغربية،
حرصاً منهن على تنمية وتطوير علاقات الصداقة والتعاون بين الرادين
وبصفة خاصة تعزيز التعاون القضائي بينهما،
ورغبة منهن في تسوية المسائل المتعلقة بنقل المدكومين إلى ذلك باتفاق
مشترك،
ورغبة منهن في تمكين المدكومين من قضاء ما تبقى من مدة سجنهم
السالبة الحرية داخل وطنهم تسهيلات إدارية إدماجهم الاجتماعي،
وفي هذا الاتجاه، وهما متحيزتان على التعاون بين الدولتين وأعدوا الشروط
المحددة في هذه الاتفاقية وتوحيها إلى السلطة إلى الحدود بالنسبة لنقل
المدكومين إلى قوالب أو تدابير وقائية سلبية الحرية.

اتفاقية على المقتضيات التالية :

Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Marokko inzake de overbrenging van gevonnisse personen

Het Koninkrijk der Nederlanden

en

het Koninkrijk Marokko,

Geleid door de wens de vriendschappelijke betrekkingen en de samenwerking tussen beide Staten te bevorderen en met name de justitiële samenwerking te bevorderen;

Ernaar strevend vraagstukken met betrekking tot de overbrenging van gevonnisse personen in onderlinge overeenstemming te regelen;

Ernaar strevend gevonnisse personen de mogelijkheid te bieden hun vrijheidsbenemende straf of maatregel in hun land te ondergaan, ten einde hun resocialisatie te bevorderen;

Vastbesloten elkaar, overeenkomstig de regels en voorwaarden bepaald in dit Verdrag, wederzijds in zo ruim mogelijke mate samenwerking te verlenen bij de overbrenging van personen die zijn veroordeeld tot een vrijheidsbenemende straf of maatregel;

Zijn de volgende bepalingen overeengekomen:

TITEL I

OVERBRENGING VAN GEVONNISTE EN GEDETINEERDE PERSONEN

HOOFDSTUK 1

Algemene beginselen

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:

a. de uitdrukking „veroordeling”: elke straf of veiligheidsmaatregel door een rechter opgelegd en met zich meebrengende vrijheidsbeneming wegens een strafbaar feit;

b. de uitdrukking „gevonnisse persoon”: een persoon die op het grondgebied van een der Staten onherroepelijk is veroordeeld en is gedetineerd;

c. de uitdrukking „de Staat van veroordeling”: de Staat waarin de veroordeling werd uitgesproken tegen de persoon die kan worden of reeds is overgebracht;

d. de uitdrukking „de Staat van tenuitvoerlegging”: de Staat waarnaar de gevonnisse persoon kan worden of reeds is overgebracht, ten einde zijn veroordeling te ondergaan.

Artikel 2

Elke gevonnisse persoon op wie dit Verdrag van toepassing kan zijn, dient door de Staat van veroordeling op de hoogte te worden gebracht van de mogelijkheid die dit Verdrag hem biedt om te worden overgebracht naar zijn land voor de tenuitvoerlegging van zijn veroordeling.

HOOFDSTUK 2

Voorwaarden voor overbrenging

Artikel 3

Dit Verdrag wordt toegepast onder de volgende voorwaarden:

a. het feit dat aanleiding geeft tot het verzoek moet in de wetgeving van beide Staten strafbaar zijn gesteld;

b. de rechterlijke beslissing moet onherroepelijk en voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn;

c. de gevonnisse persoon moet een onderdaan zijn van de Staat van tenuitvoerlegging;

d. de gevonnisse persoon of, indien zijn leeftijd of lichamelijke of geestelijke toestand daartoe aanleiding geven, zijn wettelijke vertegenwoordiger moet vrijwillig en volledig bewust van de rechtsgevolgen instemmen met de overbrenging;

e. op het tijdstip van het verzoek tot overbrenging moet de gevonnisse persoon nog ten minste een jaar van zijn straf ondergaan. In uitzonderingsgevallen kunnen beide Staten zich akkoord verklaren met een overbrenging zelfs wanneer het strafrestant minder is dan een jaar;

f. de Staat van veroordeling en de Staat van tenuitvoerlegging moeten het eens zijn over de overbrenging.

Artikel 4

De overbrenging van een gevonnisse persoon wordt geweigerd:

a. indien de aangezochte Staat van oordeel is dat de overbrenging zou kunnen leiden tot een aantasting van zijn soevereiniteit, veiligheid, openbare orde, de basisbeginselen van zijn rechtsorde of van zijn wezenlijke belangen;

b. indien de straf volgens de wet van de Staat van tenuitvoerlegging is verjaard;

c. indien de veroordeling die aan het verzoek ten grondslag ligt, is gebaseerd op feiten die in de Staat van tenuitvoerlegging onherroepelijk zijn berecht;

d. indien de bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging hebben besloten geen strafvervolgung in te stellen of de strafvervolgung die zij ter zake van dezelfde feiten hebben ingesteld, te beëindigen;

e. indien de feiten die aan de veroordeling ten grondslag liggen, het voorwerp van strafvervolgung zijn in de Staat van tenuitvoerlegging.

Artikel 5

De overbrenging kan met name worden geweigerd:

a. indien de gevonnniste persoon de nationaliteit heeft van de Staat van veroordeling;

b. indien het strafbare feit uitsluitend bestaat uit het niet nakomen van militaire verplichtingen;

c. indien de gevonnniste persoon zich naar het oordeel van de Staat van veroordeling niet voldoende heeft gekweten van de hem opgelegde geldbedragen, geldboetes, gerechtelijke kosten, schadevergoedingen en geldelijke veroordelingen van welke aard dan ook die hij moet voldoen.

HOOFDSTUK 3

Tenuitvoerlegging van de straf

Artikel 6

De tenuitvoerlegging van een veroordeling wordt beheerst door de wet van de Staat van tenuitvoerlegging onder de in de navolgende artikelen bedoelde voorwaarden.

Artikel 7

1. De bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging zetten de tenuitvoerlegging van de veroordeling voort op basis van een administratieve beschikking.

2. De Staat van tenuitvoerlegging is gebonden aan het rechtskarakter en de duur van de sanctie, zoals die uit de veroordeling blijken. Indien deze veroordeling evenwel naar aard en naar duur onverenigbaar is met de wet van de Staat van tenuitvoerlegging, kan die Staat de sanctie aanpassen aan de straf of maatregel door zijn eigen wet voor een soortgelijk strafbaar feit voorgeschreven. Wat de aard betreft, zal de straf of maatregel voor zover mogelijk overeenstemmen met die welke door de ten uitvoer te leggen veroordeling is opgelegd. De door de Staat van veroordeling opgelegde sanctie zal hierdoor naar aard en duur niet worden verzwaaard en evenmin zal het door de wet van de Staat van tenuitvoerlegging voorgeschreven maximum hierdoor worden overschreden.

Artikel 8

1. De Staat van veroordeling stelt de Staat van tenuitvoerlegging onverwijd in kennis van enige beslissing of maatregel op zijn grondgebied ten gevolge waarvan de veroordeling niet meer voor tenuitvoerlegging vatbaar is.

2. De bevoegde autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging dienen de tenuitvoerlegging van de veroordeling te beëindigen zodra zij van een dergelijke beslissing in kennis zijn gesteld.

Artikel 9

Slechts de Staat van veroordeling, met uitsluiting van de Staat van tenuitvoerlegging, is bevoegd te beslissen op een verzoek tot herziening van het vonnis.

Artikel 10

De Staat van veroordeling en de Staat van tenuitvoerlegging kunnen gratie, amnestie of strafvermindering van de veroordeling verlenen ingevolge hun grondwet of andere wetten.

Artikel 11

De Staat van tenuitvoerlegging is als enige bevoegd om ten aanzien van de gevonnisse persoon beslissingen te nemen met betrekking tot strafvermindering, en meer in het algemeen, de wijze van tenuitvoerlegging van de straf.

Artikel 12

1. Met de daadwerkelijke overname van de gevonnisse persoon door de autoriteiten van de Staat van tenuitvoerlegging wordt de tenuitvoerlegging van de veroordeling in de Staat van veroordeling geschorst. Indien de gevonnisse persoon na zijn overbrenging zich aan de tenuitvoerlegging onttrekt, herleeft het recht van de Staat van veroordeling de resterende straf die de gevonnisse persoon in de Staat van tenuitvoerlegging nog had moeten utdienen, ten uitvoer te leggen.

2. De Staat van veroordeling kan de straf niet langer ten uitvoer leggen, indien de Staat van tenuitvoerlegging de straf beschouwt geheel ten uitvoer gelegd te zijn.

Artikel 13

1. Een in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag overgebrachte persoon kan niet opnieuw worden berecht of veroordeeld in de Staat van tenuitvoerlegging terzake van de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de veroordeling in de Staat van veroordeling.

2. Een overgebrachte persoon kan in de Staat van tenuitvoerlegging echter wel worden gedetineerd, berecht en veroordeeld voor elk ander feit dan dat welk aanleiding heeft gegeven tot de veroordeling in de Staat van veroordeling, indien dat andere feit door de wetgeving van de Staat van tenuitvoerlegging strafbaar is gesteld.

HOOFDSTUK 4

Verplichting tot het verstrekken van inlichtingen

Artikel 14

De Staat van tenuitvoerlegging bericht de Staat van veroordeling ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de veroordeling:

- a. wanneer eerstgenoemde de veroordeling beschouwt geheel ten uitvoer gelegd te zijn;
- b. indien de gevonnisse persoon uit de detentie ontsnapt vóór de beëindiging van de tenuitvoerlegging van de veroordeling; of,
- c. indien de Staat van veroordeling om een bijzonder rapport verzoekt.

HOOFDSTUK 5

Toepassing naar tijdstip

Artikel 15

Dit Verdrag is van toepassing op de tenuitvoerlegging van veroordelingen die hetzij vóór hetzij na de inwerkingtreding van het Verdrag zijn uitgesproken.

HOOFDSTUK 6

Procedure

Paragraaf 1: verzoeken en antwoorden

Artikel 16

1. Het verzoek tot overbrenging kan zowel door de Staat van veroordeling als door de Staat van tenuitvoerlegging worden ingediend.

2. De gevonnisse persoon zelf of diens wettelijk vertegenwoordiger kan hetzij bij de Staat van veroordeling, hetzij bij de Staat van tenuitvoerlegging schriftelijk de wens te kennen geven te worden overgebracht.

Artikel 17

De verzoeken tot overbrenging geschieden schriftelijk. Het verzoek bevat de volledige personalia van de gevonnisse persoon alsmede zijn verblijfplaats in de Staat van veroordeling en in de Staat van tenuitvoerlegging.

Paragraaf 2: stukken ter ondersteuning

Artikel 18

1. Ter ondersteuning van zijn verzoek of in antwoord op het door de Staat van veroordeling geformuleerde verzoek, verstrekt de Staat van tenuitvoerlegging:

a. een document of verklaring dat de gevonnisse persoon een onderdaan is van die staat;

b. de tekst van de wetsbepalingen waarin het feit dat aanleiding geeft tot de veroordeling in de Staat van veroordeling strafbaar is gesteld, alsmede alle relevante inlichtingen over de wijze van tenuitvoerlegging van de sanctie in de Staat van tenuitvoerlegging en de rechtsgevolgen van de veroordeling in de Staat van tenuitvoerlegging.

2. Ter ondersteuning van zijn verzoek of in antwoord op het door de Staat van tenuitvoerlegging geformuleerde verzoek, verstrekt de Staat van veroordeling:

a. het origineel of een gewaarmerkt afschrift van de beslissing tot veroordeling waarin, voor zover mogelijk, de omstandigheden waaronder, het tijdstip waarop en de plaats waar het strafbare feit is gepleegd en de wettelijke omschrijving ervan, alsmede de duur van de straf zijn vermeld. De Staat van veroordeling verklaart dat de beslissing voor tenuitvoerlegging vatbaar is;

b. een verklaring opgemaakt door een rechterlijke autoriteit waaruit de instemming van de gevonnisse persoon blijkt;

c. een opgave van de aanvang van de vrijheidsbeneming, rekening houdend met de eventuele voorlopige hechtenis, met vermelding van elke andere voor de tenuitvoerlegging van de veroordeling ter zake dienende omstandigheid;

d. alle relevante inlichtingen over de wijze van tenuitvoerlegging van de sanctie in de Staat van veroordeling.

3. Indien een van beide Staten van oordeel is dat de door de andere Staat verschaft inlichtingen ontoereikend zijn om dit Verdrag te kunnen toepassen, kan hij om de nodige aanvullende inlichtingen verzoeken.

4. De gevonnisse persoon dient van de voortgang van zijn dossier in kennis te worden gesteld, alsmede van elke door een van beide Staten op zijn aanvraag tot overbrenging genomen beslissing.

Artikel 19

1. Behoudens uitzonderingsgevallen, worden de verzoeken door het Ministerie van Justitie van de verzoekende Staat aan het Ministerie van Justitie van de aangezochte Staat gericht. De antwoorden worden zo snel mogelijk langs hetzelfde kanaal gegeven.

2. De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat onverwijld in kennis van de beslissing tot instemming met of de weigering van de verzochte overbrenging.

3. Elke weigering dient met redenen te zijn omkleed.

Artikel 20

Elk van beide Staten kan verlangen dat de hem aangeboden verzoeken en de bijbehorende stukken vergezeld gaan van een vertaling in zijn officiële taal.

Artikel 21

De met toepassing van dit Verdrag verzonden stukken en documenten zijn vrijgesteld van alle legalisatie.

HOOFDSTUK 7

Kosten

Artikel 22

1. De Staat van tenuitvoerlegging draagt zorg voor de begeleiding bij de overbrenging. De kosten van de overbrenging, met inbegrip van de kosten van de begeleiding, komen ten laste van de Staat van tenuitvoerlegging, tenzij door beide Staten anders wordt bepaald.

2. De Staat van tenuitvoerlegging kan in geen geval vergoeding eisen van de door hem bij de tenuitvoerlegging van de straf en bij de bewaking van de gevonnisse persoon gemaakte kosten.

TITEL II

REGELING VAN GESCHILLEN

Artikel 23

1. Elk geschil over de uitlegging of de toepassing van dit Verdrag wordt langs diplomatieke weg opgelost.

2. Er wordt een gemengde adviserende werkgroep ingesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de Ministeries van Buitenlandse Zaken en van Justitie, die op verzoek van een van beide staten vergadert, teneinde het regelen van problemen die uit de toepassing van dit Verdrag zouden kunnen voortvloeien, te vergemakkelijken.

TITEL III

SLOTBEPALINGEN

Voorlopige toepassing en inwerkingtreding

Artikel 24

1. Dit Verdrag wordt voorlopig toegepast vanaf een maand na de datum van ondertekening en treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand na de datum waarop de laatste kennisgeving waarin wordt verklaard dat aan de in elke Staat vereiste constitutionele formaliteiten is voldaan, is verricht.

2. Dit Verdrag wordt gesloten voor onbeperkte duur.

Territoriale toepassing

Artikel 25

1. Dit Verdrag is van toepassing:

- a. ten aanzien van het Koninkrijk der Nederlanden, uitsluitend op het in Europa gelegen gedeelte van het Koninkrijk;
- b. ten aanzien van het Koninkrijk Marokko, op het grondgebied van het Koninkrijk Marokko.

2. Op verzoek van het Koninkrijk der Nederlanden kan de territoriale toepassing, door middel van notawisselingen, worden uitgebreid tot de Nederlandse Antillen en/of Aruba.

Schorsing en opzegging

Artikel 26

1. Elk van beide Partijen kan te allen tijde dit Verdrag schorsen of opzeggen door middel van een aan de andere Partij gerichte kennisgeving. Ten aanzien van het Koninkrijk der Nederlanden, is elk van de Partijen bevoegd dit Verdrag te schorsen of op te zeggen ten aanzien van elk deel van het grondgebied van het Koninkrijk der Nederlanden.

2. De schorsing wordt van kracht op de datum van ontvangst van de kennisgeving door de andere Partij. De schorsing wordt beëindigd op de datum van ontvangst van de kennisgeving van beëindiging van de schorsing. De opzegging wordt van kracht op de eerste dag van de derde maand na de ontvangst van de kennisgeving door de andere Partij.

3. Dit Verdrag blijft echter van toepassing op de tenuitvoerlegging van veroordelingen van personen die overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag zijn overgebracht vóór de datum waarop de schorsing of opzegging van kracht wordt.

TEN BLIJKE WAARVAN de vertegenwoordigers van beide Staten, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend en van hun stempel hebben voorzien.

GEDAAN te Rabat, op 30 november 1999, in twee exemplaren, in de Nederlandse, Arabische en de Franse taal, zijnde de drie teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

H.M. Ambassadeur
Hendrik Jan van Pesch
H. J. VAN PESCH

Voor het Koninkrijk Marokko

De Minister van Justitie
Omar Azziman
OMAR AZZIMAN

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LE ROYAUME DU MAROC SUR LE TRANSFÈREMENT DES PERSONNES CONDAM- NÉES

Le Royaume des Pays-Bas, et le Royaume du Maroc,

Soucieux de promouvoir les rapports d'amitié et la coopération entre les deux États, et en particulier de renforcer la coopération judiciaire entre eux;

Désireux de régler d'un commun accord les questions relatives au transfèrement des personnes condamnées;

Désireux de permettre aux condamnés de purger leur peine ou mesure de sûreté privative de liberté dans leur pays, afin de faciliter leur réinsertion sociale;

Déterminés dans cet esprit, à s'accorder mutuellement, selon les règles et sous les conditions déterminées par la présente Convention, la coopération la plus large en ce qui concerne le transfèrement des personnes condamnées à des peines ou mesures de sûreté privatives de liberté;

Sont convenus des dispositions suivantes:

TITRE PREMIER

TRANSFÈREMENT DES PERSONNES CONDAMNÉES ET DÉTENUES

CHAPITRE 1

Principes généraux

Article premier

Au sens de la présente Convention:

- a) L'expression "condamnation" désigne toute peine ou mesure de sûreté privative de liberté prononcée par une juridiction en raison d'une infraction pénale;
- b) L'expression "condamné" désigne toute personne ayant fait l'objet d'une condamnation définitive sur le territoire de l'un ou de l'autre État et se trouvant en détention;
- c) L'expression "État de condamnation" désigne l'État où a été condamnée la personne qui peut être transférée ou l'a déjà été;
- d) L'expression "État d'exécution" désigne l'État vers lequel le condamné peut être transféré ou l'a déjà été, afin d'y subir sa condamnation.

Article 2

Tout condamné auquel la présente Convention peut s'appliquer doit être informé par l'État de condamnation de la possibilité qui lui est offerte par la présente Convention d'obtenir son transfèrement dans son pays pour l'exécution de sa condamnation.

CHAPITRE 2

Conditions de transfèrement

Article 3

La présente Convention s'applique dans les conditions suivantes:

- a) L'infraction qui motive la demande doit être punissable par la législation de chacun des deux États;
- b) La décision judiciaire doit être définitive et exécutoire;
- c) Le condamné doit être un ressortissant de l'État d'exécution;
- d) Le condamné ou, en raison de son âge ou de son état physique ou de son état mental, son représentant doit consentir au transfèrement, volontairement et en étant pleinement conscient des conséquences juridiques qui en découlent;
- e) Au moment de la demande de transfèrement, le condamné doit avoir encore au moins un an de peine à exécuter; dans des cas exceptionnels, les deux États peuvent autoriser le transfèrement même si le reliquat de la peine est inférieur à un an;
- f) L'État de condamnation et l'État d'exécution doivent s'être mis d'accord sur ce transfèrement.

Article 4

Le transfèrement du condamné sera refusé:

- a) Si le transfèrement est considéré par l'État requis comme étant de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité, à son ordre public, aux principes fondamentaux de son ordre juridique ou à ses intérêts essentiels;
- b) Si la prescription de la sanction est acquise d'après la loi de l'État d'exécution;
- c) Si la condamnation qui motive la demande est fondée sur des faits qui ont été jugés définitivement dans l'État d'exécution;
- d) Si les autorités compétentes de l'État d'exécution ont décidé de ne pas engager de poursuites ou de mettre fin aux poursuites qu'elles ont exercées pour les mêmes faits;
- e) Si les faits qui ont motivé la condamnation font l'objet de poursuites dans l'État d'exécution.

Article 5

Le transfèrement pourra notamment être refusé:

- a) Si le condamné a la nationalité de l'État de condamnation;
- b) Si l'infraction consiste uniquement dans la violation d'obligations militaires;
- c) Si le condamné ne s'est pas acquitté, dans la mesure jugée satisfaisante par l'État de condamnation, des sommes, amendes, frais de justice, dommages-intérêts et condamnations pécuniaires de toute nature mises à sa charge.

CHAPITRE 3

Exécution de la peine

Article 6

L'exécution d'une condamnation est régie par la loi de l'État d'exécution aux conditions prévues par les articles suivants.

Article 7

1. Les autorités compétentes de l'État d'exécution poursuivent l'exécution de la condamnation sur la base d'une décision administrative.

2. L'État d'exécution est lié par la nature juridique et la durée de la sanction telles qu'elles résultent de la condamnation. Toutefois, si la nature et la durée de cette sanction sont incompatibles avec la législation de l'État d'exécution, cet État peut adapter cette sanction à la peine ou mesure prévue par sa propre loi pour des infractions de même nature. Cette peine ou mesure correspond, autant que possible, quant à sa nature, à celle infligée par la condamnation à exécuter. Elle ne peut aggraver par sa nature ou par sa durée la sanction prononcée dans l'État de condamnation ni excéder le maximum prévu par la loi de l'État d'exécution.

Article 8

1. L'État de condamnation informe sans délai l'État d'exécution de toute décision ou de tout acte de procédure intervenu sur son territoire qui a pour effet d'enlever à la condamnation son caractère exécutoire.

2. Les autorités compétentes de l'État d'exécution doivent mettre fin à l'exécution de la condamnation dès qu'elles ont été informées d'une telle décision.

Article 9

L'État de condamnation reste, à l'exclusion de l'État d'exécution, compétent pour statuer sur tout recours en révision introduit contre le jugement.

Article 10

L'État de condamnation et l'État d'exécution peuvent accorder la grâce, l'amnistie ou la commutation de la peine conformément à leur Constitution ou à leurs autres règles juridiques.

Article 11

L'État d'exécution est seul compétent pour prendre à l'égard du condamné, les décisions de réduction de peine et plus généralement, pour déterminer les modalités d'exécution de la peine.

Article 12

1. La prise en charge du condamné par les autorités de l'État d'exécution suspend l'exécution de la condamnation dans l'État de condamnation. Lorsque le condamné, une fois transféré, se soustrait à l'exécution, l'État de condamnation récupérera le droit d'exécuter le reliquat de la peine qu'il aurait eu à purger dans l'État d'exécution.

2. L'État de condamnation ne peut plus faire exécuter la peine lorsque l'État d'exécution la considère terminée.

Article 13

1. Toute personne transférée, conformément aux dispositions de la présente Convention, ne pourra être jugée ou condamnée à nouveau dans l'État d'exécution sur la base des faits qui ont donné lieu à la condamnation dans l'État de condamnation.

2. Toutefois, la personne transférée pourra être détenue, jugée et condamnée dans l'État d'exécution pour tout fait autre que celui ayant donné lieu à la condamnation dans l'État de condamnation, lorsqu'il est sanctionné pénalement par la législation de l'État d'exécution.

CHAPITRE 4

Obligation de fournir des informations

Article 14

L'État d'exécution fournira des informations à l'État de condamnation concernant l'exécution de la condamnation:

- a) Lorsqu'il considère terminée l'exécution de la condamnation;
 - b) Si le condamné s'évade avant que l'exécution de la condamnation ne soit terminée;
- ou,
- c) Si l'État de condamnation lui demande un rapport spécial.

CHAPITRE 5. APPLICATION DANS LE TEMPS

Article 15

La présente Convention sera applicable à l'exécution des condamnations prononcées soit avant, soit après sa mise en application.

CHAPITRE 6

Procédure

Paragraphe 1: demandes et réponses

Article 16

1. La demande de transfèrement peut être présentée soit par l'État de condamnation soit par l'État d'exécution.
2. Le condamné lui-même ou son représentant légal peut présenter soit à l'État de condamnation, soit à l'État d'exécution une requête écrite de transfèrement.

Article 17

Toute demande de transfèrement est formulée par écrit. Elle indique l'identité complète du condamné ainsi que son lieu de résidence dans l'État de condamnation et dans l'État d'exécution.

Paragraphe 2: pièces à l'appui

Article 18

1. Sont produits par l'État d'exécution soit, à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'État de condamnation:
 - a) Un document ou, une déclaration indiquant que le condamné est un ressortissant de cet État;
 - b) Le texte des dispositions légales sanctionnant le fait qui a donné lieu à la condamnation dans l'État de condamnation, ainsi que toute information utile sur les modalités de l'exécution de la sanction dans l'État d'exécution, et sur les conséquences juridiques de la condamnation dans l'État d'exécution.
2. Sont produits par l'État de condamnation, soit à l'appui de sa demande, soit en réponse à la demande formulée par l'État d'exécution:
 - a) L'original ou une copie authentique de la décision de condamnation qui précise, dans toute la mesure du possible, les circonstances de l'infraction, le temps et le lieu où elle a été commise, sa qualification légale et la durée de la sanction. L'État de condamnation certifie le caractère exécutoire de ladite décision;

b) Une déclaration recueillie par une autorité judiciaire constatant le consentement du condamné;

c) L'indication du début de la privation de liberté compte tenu de la détention préventive éventuelle et mentionnant tout autre acte affectant l'exécution de la condamnation;

d) Toute information utile sur les modalités de l'exécution de la sanction dans l'État de condamnation.

3. Si l'un des deux États estime que les renseignements fournis par l'autre État sont insuffisants pour lui permettre d'appliquer la présente Convention, il peut demander le complément d'informations nécessaires.

4. Le condamné doit être informé de l'évolution de son dossier, ainsi que de toute décision prise par l'un des deux États au sujet de sa requête de transfèrement.

Article 19

1. Sauf cas exceptionnel, les demandes sont adressées par le Ministère de la Justice de l'État requérant au Ministère de la Justice de l'État requis. Les réponses sont transmises par la même voie dans les meilleurs délais.

2. L'État requis doit informer l'État requérant dans les plus brefs délais de la décision d'accepter ou de refuser le transfèrement demandé.

3. Tout refus doit être motivé.

Article 20

Chacun des deux États pourra se réserver la faculté d'exiger que les demandes et pièces annexes lui soient adressées accompagnées d'une traduction dans sa langue officielle.

Article 21

Les pièces et documents transmis en application de la présente Convention sont dispensés de toute formalité de légalisation.

CHAPITRE 7

Frais

Article 22

1. L'État d'exécution fournit l'escorte pour le transfèrement. Les frais de transfèrement y inclus de l'escorte sont à la charge de cet État, sauf s'il en est décidé autrement par les deux États.

2. L'État d'exécution ne peut en aucun cas réclamer le remboursement des frais engagés par lui pour l'exécution de la peine et la surveillance du condamné.

TITRE II

RÈGLEMENT DES DIFFÉRENDS

Article 23

1. Tout différend occasionné par l'interprétation ou l'application de la présente Convention sera résolu par voie diplomatique.

2. Il est créé une commission mixte consultative, composée de représentants des Ministères des Affaires Etrangères et de la Justice qui se réunira à la demande de l'un ou de l'autre Etat, afin de faciliter le règlement des problèmes qui pourraient surgir de l'application de cette Convention.

TITRE III

DISPOSITIONS FINALES

Application provisoire et entrée en vigueur

Article 24

1. La présente Convention sera appliquée à titre provisoire un mois après la date de sa signature et entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date de la dernière notification attestant l'accomplissement des formalités constitutionnelles requises dans chacun des deux États.

2. La présente Convention est conclue pour une durée illimitée.

Application territoriale

Article 25

1. La présente Convention s'applique:

a) pour ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, exclusivement à la partie du Royaume située en Europe;

b) pour ce qui concerne le Royaume du Maroc, au territoire du Royaume du Maroc.

2. À la demande du Royaume des Pays-Bas, l'application territoriale pourra être étendue, par échange de notes, aux Antilles néerlandaises ou à Aruba.

Suspension et annulation

Article 26

1. Chacune des Parties peut, à tout moment suspendre ou annuler la présente Convention par le moyen d'une notification adressée à l'autre Partie. En ce qui concerne le

Royaume des Pays-Bas chacune des Parties a le droit de suspendre ou d'annuler la présente Convention en ce qui concerne chacun des territoires du Royaume des Pays-Bas.

2. La suspension prend effet à la date de réception du communiqué par l'autre Partie. La suspension prend fin à la date de réception du communiqué d'annulation de la suspension. L'annulation prend effet le premier jour du troisième mois après la date de réception du communiqué par l'autre Partie.

3. Toutefois, la présente Convention continuera à s'appliquer à l'exécution des condamnations de personnes transférées conformément à ladite Convention avant que la suspension ou l'annulation ne prenne effet.

En Foi de Quoi les représentants des deux États, autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Rabat, le 30 novembre 1999, en double exemplaire, en langues néerlandaise, arabe et française, les trois textes faisant également foi.

Pour le Royaume des Pays-Bas :
L'Ambassadeur des Pays-Bas,
HENDRIK JAN VAN PESCH
H. J. VAN PESCH

Pour le Royaume du Maroc :
Le Ministre de la Justice,
OMAR AZZIMAN

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE KINGDOM OF MOROCCO CONCERNING THE TRANSFER OF
SENTENCED PERSONS

The Kingdom of the Netherlands
and

The Kingdom of Morocco,

Seeking to promote friendly relations and cooperation between the two States and, in particular, to strengthen judicial cooperation between them;

Desiring to reach agreement on questions relating to the transfer of sentenced persons;

Desiring to enable sentenced persons to serve their sentence of deprivation of liberty or detention order in their country of origin in order to facilitate their reintegration into society;

Determined, in that spirit, to grant each other, in accordance with the rules and conditions set out in this Agreement, the fullest cooperation with regard to the transfer of persons serving sentences of deprivation of liberty or under detention order;

Have agreed as follows:

SECTION I. TRANSFER OF SENTENCED AND DETAINED PERSONS

CHAPTER 1. GENERAL PRINCIPLES

Article 1

For the purposes of this Agreement:

(a) "Sentence" means any punishment or measure involving deprivation of liberty ordered by a court on account of a criminal offence;

(b) "Sentenced person" means any person against whom a final sentence has been delivered in the territory of either State and who is under detention;

(c) "Sentencing State" means the State in which the sentence was imposed on the person who may be, or has been, transferred;

(d) "Enforcing State" means the State to which the sentenced person may be, or has been, transferred in order to serve the sentence.

Article 2

The sentencing State shall inform any sentenced persons to whom this Agreement may apply that they have the option, under this Agreement, of being transferred to their country of origin in order to serve their sentence.

CHAPTER 2. CONDITIONS OF TRANSFER

Article 3

The application of this Agreement shall be subject to the following conditions:

- (a) The offence giving rise to the request must be punishable under the law of both States;
- (b) The judicial decision must be final and enforceable;
- (c) The sentenced person must be a national of the enforcing State;
- (d) The sentenced person or, where the age or the physical or mental state of the sentenced person so requires, that person's representative must consent to the transfer voluntarily and in full awareness of the attendant legal consequences;
- (e) When the transfer is requested, the sentenced person must have at least one year of the sentence remaining; in exceptional cases, the two States may authorize the transfer even if less than one year of the sentence remains;
- (f) The sentencing State and the enforcing State must be in agreement about the transfer.

Article 4

The transfer of the sentenced person shall be refused:

- (a) If the requested State considers that the transfer is such as to jeopardize its sovereignty, security, public order, the basic principles of its legal system or its vital interests;
- (b) If the penalty is barred by limitation under the law of the enforcing State;
- (c) If the sentence leading to the request is based on facts on which a final judgement has been delivered in the enforcing State;
- (d) If the competent authorities of the enforcing State have decided not to initiate proceedings or to discontinue proceedings initiated in respect of the same facts;
- (e) If proceedings have been initiated in the enforcing State in respect of the facts that led to the sentence.

Article 5

The transfer may, in particular, be refused:

- (a) If the sentenced person is a national of the sentencing State;
- (b) If the offence consists solely of a violation of military obligations;
- (c) If all sums, fines, legal fees, damages or any other pecuniary penalties imposed upon the sentenced person have not been paid in a manner deemed satisfactory by the sentencing State.

CHAPTER 3. ENFORCEMENT OF THE SENTENCE

Article 6

The enforcement of a sentence shall be governed by the law of the enforcing State, under the conditions laid down in the following articles.

Article 7

1. The competent authorities of the enforcing State shall enforce the sentence on the basis of an administrative decision.

2. The enforcing State shall be obliged to respect the legal nature and length of the penalty as set out in the sentence. However, if the nature and length of the penalty are incompatible with the legislation of the enforcing State, that State may bring the penalty into line with the penalty provided by its own law for similar offences. Any such penalty shall, as far as possible, be of a similar nature to that imposed upon the sentenced person. It may not be more severe in nature or in length than the penalty imposed in the sentencing State or exceed the maximum provided for under the law of the enforcing State.

Article 8

1. The sentencing State shall inform the enforcing State without delay of any decision or procedure adopted in its territory as a result of which the sentence ceases to be enforceable.

2. The competent authorities of the enforcing State shall terminate enforcement of the sentence as soon as they are notified of such a decision.

Article 9

The sentencing State shall have sole power to decide on any appeal for a review of the sentence.

Article 10

The sentencing State and the enforcing State may grant a reprieve, amnesty or a commutation of the sentence in accordance with their respective Constitutions or other legislation.

Article 11

The enforcing State shall have sole power to decide to commute the sentence of the sentenced person and, more generally, to determine how the sentence is to be enforced.

Article 12

1. The responsibility of the sentencing State for enforcing the sentence shall end when the sentenced person is handed over to the authorities of the enforcing State. Should the sentenced person escape justice upon being transferred, the right to enforce the remainder of the sentence that should have been served in the enforcing State shall revert to the sentencing State.

2. The sentencing State may not continue to enforce the sentence when the enforcing State deems it to be terminated.

Article 13

1. No person transferred under the provisions of this Agreement may be retried or re-sentenced in the enforcing State for the acts that led to the sentence in the sentencing State.

2. However, the transferred person may be detained, tried and sentenced in the enforcing State for any act other than that which led to the sentence in the sentencing State, provided that it is punishable under the legislation of the enforcing State.

CHAPTER 4. OBLIGATION TO PROVIDE INFORMATION

Article 14

The enforcing State shall supply the sentencing State with information relating to the enforcement of the sentence:

- (a) When it considers that the sentence has been served in full;
- (b) If the sentenced person should escape before completing the sentence; or
- (c) If the sentencing State requests a special report.

CHAPTER 5. TEMPORAL APPLICATION

Article 15

This Agreement shall apply to the enforcement of sentences handed down both before and after its entry into force.

CHAPTER 6. PROCEDURE

1. Requests and replies

Article 16

1. A transfer request may be submitted by the sentencing State or the enforcing State.

2. Sentenced persons themselves or their legal representatives may submit a written transfer request to the sentencing State or the enforcing State.

Article 17

All transfer requests shall be made in writing. They shall indicate the full identity of the sentenced person and his or her address in both the sentencing State and the enforcing State.

2. Supporting documents

Article 18

1. The enforcing State shall, either in support of its request or in response to the request submitted by the sentencing State, produce the following:

(a) A document or a statement indicating that the sentenced person is a national of that State;

(b) The text of the legal provisions penalizing the act that led to the sentence in the sentencing State, together with any useful information on the modalities for enforcing the sentence in the enforcing State and the legal consequences of the sentence in the enforcing State.

2. The sentencing State shall, either in support of its request or in response to the request submitted by the enforcing State, provide the following:

(a) The original or a true copy of the sentencing ruling which shall specify, insofar as possible, the circumstances, time and place in which the offence was committed, the legal definition of the offence and the length of the penalty. The sentencing State shall certify that the ruling is enforceable;

(b) A statement of consent from the sentenced person obtained by a judicial authority;

(c) An indication of when the deprivation of liberty began, due account having been taken of any preventive detention and of any other act affecting the enforcement of the sentence;

(d) Any useful information pertaining to the modalities for the enforcement of the penalty in the sentencing State.

3. If either State considers that the information provided by the other State is not sufficient to permit it to apply this Agreement, it may request the necessary additional information.

4. Sentenced persons shall be informed of all changes to their file, as well as of any decision taken by either State with regard to their request for transfer.

Article 19

1. Except in exceptional cases, requests shall be addressed by the Ministry of Justice of the requesting State to the Ministry of Justice of the requested State. Replies shall be transmitted through the same channels as soon as possible.

2. The requested State shall inform the requesting State of its decision to accept or refuse the requested transfer within the shortest possible time.
3. Any refusal shall be accompanied by a statement of reasons.

Article 20

Either State may reserve the right to require that the requests and accompanying documents should be sent to it accompanied by a translation into its official language.

Article 21

Documents transmitted pursuant to this Agreement shall be exempt from any authentication requirements.

Chapter 7. Costs

Article 22

1. The enforcing State shall provide the escort for the transfer. The costs of transfer, including those relating to the escort, shall be borne by that State, unless otherwise decided by both States.
2. The enforcing State may under no circumstances claim reimbursement for costs incurred for the enforcement of the sentence or for the supervision of the sentenced person.

Section II. Settlement of disputes

Article 23

1. Any dispute arising from the interpretation or the application of this Agreement shall be settled through the diplomatic channel.
2. A joint consultative committee, composed of representatives of the Ministries of Foreign Affairs and of Justice, shall be established and shall meet at the request of either State with a view to facilitating the settlement of any problems arising from the application of this Agreement.

Section III. Final provisions

Article 24

Provisional application and entry into force

1. This Agreement shall be applied provisionally one month after the date of its signature and shall enter into force on the first day of the second month after the date of receipt of the last notification attesting that the necessary constitutional formalities have been completed in both States.

2. This Agreement shall remain in force for an indefinite period.

Article 25. Territorial application

1. This Agreement shall apply:

- (a) In the case of the Kingdom of the Netherlands, exclusively to the part of the Kingdom located in Europe;

- (b) In the case of the Kingdom of Morocco, to the territory of the Kingdom of Morocco.

2. At the request of the Kingdom of the Netherlands, the territorial application may be extended, through an exchange of notes, to the Netherlands Antilles or to Aruba.

Article 26. Suspension and termination

1. Either Party may at any time suspend or terminate this Agreement by means of a notification addressed to the other Party. In the case of the Kingdom of the Netherlands, either Party has the right to suspend or terminate this Agreement in respect of each of the territories of the Kingdom of the Netherlands.

2. The suspension shall take effect on the date on which the notification is received by the other Party. The suspension shall terminate on the date on which the notification terminating the suspension is received. Termination shall take effect on the first day of the third month after the date on which the notification is received by the other Party.

3. However, this Agreement shall continue to apply to the enforcement of sentences of persons transferred under the Agreement before the suspension or the termination takes effect.

In witness whereof, the representatives of the two States, being duly authorized to that end, have signed this Agreement and affixed their seals hereto.

Done at Rabat, on 30 November 1999, in duplicate in the Dutch, Arabic and French languages, all three texts being equally authentic.

For the Kingdom of the Netherlands:

HENDRIX JAN VAN PASCH
Ambassador of the Netherlands

For the Kingdom of Morocco:

OMAR AXEMAN
Minister of Justice

No. 41895

**Germany
and
The Former Yugoslav Republic of Macedonia**

**Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the
Macedonian Government concerning financial cooperation in 2001. Skopje, 8
July 2004**

Entry into force: *24 June 2005 by notification, in accordance with article 5*

Authentic texts: *German and Macedonian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

*Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations
to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.*

**Allemagne
et
Ex-République yougoslave de Macédoine**

**Accord de coopération financière en 2001 entre le Gouvernement de la République
fédérale d'Allemagne et le Gouvernement macédonien. Skopje, 8 juillet 2004**

Entrée en vigueur : *24 juin 2005 par notification, conformément à l'article 5*

Textes authentiques : *allemand et macédonien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

*Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée
générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies,
tel qu'amendé.*

No. 41896

**Germany
and
Senegal**

Agreement between the Government of the Federal Republic of Germany and the Government of the Republic of Senegal concerning financial cooperation in 2004. Dakar, 1 July 2005

Entry into force: *1 July 2005 by signature, in accordance with article 6*

Authentic texts: *French and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 20 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**Allemagne
et
Sénégal**

Accord de coopération financière entre le Gouvernement de la République fédérale d'Allemagne et le Gouvernement de la République du Sénégal 2004. Dakar, 1 juillet 2005

Entrée en vigueur : *1er juillet 2005 par signature, conformément à l'article 6*

Textes authentiques : *français et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 20 octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41897

**France
and
Mali**

Protocol concerning granting of French technical assistance in the Republic of Mali under article 14 of the General Agreement on technical cooperation of 2 February 1962 between the Government of the French Republic and the Government of the Republic of Mali. Bamako, 21 December 1999

Entry into force: *21 December 1999 by signature and with retroactive effect from 1 April 1999, in accordance with article 14*

Authentic text: *French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *France, 1 October 2005*

Not published herein in accordance with article 12(2) of the General Assembly regulations to give effect to Article 102 of the Charter of the United Nations, as amended.

**France
et
Mali**

Protocole relatif au logement de l'assistance technique française en République du Mali faisant application de l'article 14 de l'Accord général de coopération technique du 2 février 1962 entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République du Mali. Bamako, 21 décembre 1999

Entrée en vigueur : *21 décembre 1999 par signature et avec effet rétroactif à compter du 1er avril 1999, conformément à l'article 14*

Texte authentique : *français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *France, 1er octobre 2005*

Non publié ici conformément au paragraphe 2 de l'article 12 du règlement de l'Assemblée générale destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tel qu'amendé.

No. 41898

**France
and
Italy**

Agreement between the French Republic and the Italian Republic on the readmission of persons in irregular situations (with annexes and attachments). Chambéry, 3 October 1997

Entry into force: *1 December 1999, in accordance with article 26*

Authentic texts: *French and Italian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *France, 1 October 2005*

**France
et
Italie**

Accord entre la République française et la République italienne relatif à la réadmission des personnes en situation irrégulière (avec annexes et annexes). Chambéry, 3 octobre 1997

Entrée en vigueur : *1er décembre 1999, conformément à l'article 26*

Textes authentiques : *français et italien*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *France, 1er octobre 2005*

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE ET LA RÉPUBLIQUE ITALIENNE RELATIF A LA RÉADMISSION DES PERSONNES EN SITUATION IRRÉGULIER

Le Gouvernement de la République Française

Et

Le Gouvernement de la République Italienne

Appelés ci-dessous "les Parties Contractantes",

Désireux de développer la coopération entre les deux Parties contractantes,

Dans le cadre des efforts internationaux pour prévenir la migration irrégulière,

Dans le respect des droits, des obligations et garanties prévus par les législations nationales, des traités et conventions internationales, notamment la Convention Européenne de Sauvegarde des Droits de l'Homme et des Libertés Fondamentales signée à Rome le 4 novembre 1950, auxquels ils sont parties,

Sur une base de réciprocité, Sont convenus de ce qui suit.

I - RÉADMISSION DES RESSORTISSANTS DES PARTIES CONTRACTANTES

Article 1er

1 - Chaque Partie contractante réadmet sur son territoire, à la demande de l'autre Partie contractante et sans formalités, toute personne qui ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions d'entrée ou de séjour applicables sur le territoire de la Partie contractante requérante pour autant qu'il est établi ou présumé qu'elle possède la nationalité de la Partie contractante requise.

2 - La Partie contractante requérante réadmet, dans les mêmes conditions et sans formalités, la personne éloignée de son territoire conformément à l'alinéa 1, à la demande de l'autre Partie contractante, si des contrôles postérieurs démontrent qu'elle ne possédait pas la nationalité de la Partie contractante requise au moment de la sortie du territoire de la Partie contractante requérante.

Article 2

1 - La nationalité de la personne faisant l'objet d'une mesure d'éloignement sur la base de l'Article 1, alinéa 1, est considérée comme établie par les documents ci-après en cours de validité :

* Pour la République française :

- certificat de nationalité,
- décret de naturalisation ou de réintégration dans la nationalité française,
- passeport,

- carte nationale d'identité.

- * Pour la République italienne :

- certificat de nationalité,
- décret de naturalisation,
- passeport,
- carte d'identité pour les nationaux italiens.

2 - Pour les deux Parties contractantes, la nationalité est considérée comme présumée sur la base d'un des éléments suivants :

- document périmé mentionné à l'alinéa précédent,
- document émanant des autorités officielles de la Partie requise et faisant état de l'identité de l'intéressé, notamment papiers militaires, livret de marin, etc. ,
- carte d'immatriculation consulaire ou document d'état-civil,
- autorisation ou titre de séjour périmé,
- photocopie de l'un des documents précédemment énumérés,
- déclarations de l'intéressé recueillies par les autorités administratives ou judiciaires de la Partie requérante,
- dépositions de témoins de bonne foi consignées dans un procès-verbal.

1 - Lorsque la nationalité est présumée sur la base des éléments mentionnés à l'Article 2, alinéa 2, les autorités consulaires de la Partie contractante requise délivrent sur-le-champ, après réception de la demande de réadmission, un laissez-passer permettant la réadmission de la personne intéressée.

2 - En cas de doute sur les éléments fondant la présomption de la nationalité ou en cas d'absence de ces éléments, les autorités consulaires de la Partie contractante requise procèdent dans un délai de trois jours à compter de la demande de réadmission à l'audition de l'intéressé. Lorsqu'à l'issue de cette audition, il est établi que la personne intéressée possède la nationalité de la Partie contractante requise, le laissez-passer est aussitôt délivré par l'autorité consulaire.

Article 4

1 - Les renseignements que doit comporter la demande de réadmission et les conditions de sa transmission sont prévus à l'annexe au présent Accord.

2 - Sont à la charge de la Partie contractante requérante les frais de transport jusqu'à la frontière de la Partie contractante requise des personnes dont la réadmission est sollicitée.

II. RÉADMISSION DES RESSORTISSANTS D'ÉTATS TIERS

Article 5

1 - Chaque Partie contractante réadmet sur son territoire, à la demande de l'autre Partie contractante et sans formalités, le ressortissant d'un Etat tiers qui ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions d'entrée ou de séjour applicables sur le territoire de la Partie contractante requérante pour autant qu'il est établi que ce ressortissant est entré sur le territoire de cette Partie après avoir séjourné ou transité par le territoire de la Partie contractante requise.

2 - Chaque Partie contractante réadmet sur son territoire, à la demande de l'autre Partie contractante et sans formalités, le ressortissant d'un Etat tiers qui ne remplit pas ou ne remplit plus les conditions d'entrée ou de séjour applicables sur le territoire de la Partie contractante requérante lorsque ce ressortissant dispose d'un visa ou d'une autorisation de séjour de quelque nature que ce soit, délivré par la Partie contractante requise et en cours de validité.

3 - La demande de réadmission doit être transmise dans un délai de trois mois à compter de la constatation par la Partie contractante requérante de la présence irrégulière sur son territoire du ressortissant d'un Etat tiers.

Article 6

L'obligation de réadmission prévue à l'Article 5 n'existe pas à l'égard :

a) des ressortissants des Etats tiers qui ont une frontière commune avec la Partie contractante requérante ;

b) des ressortissants des Etats tiers qui, après ou avant leur départ du territoire de la Partie contractante requise ou après leur entrée sur le territoire de la Partie contractante requérante, ont été mis en possession par cette Partie d'un visa ou d'une autorisation de séjour ;

c) des ressortissants des Etats tiers qui séjournent depuis plus de six mois sur le territoire de la Partie contractante requérante, cette période étant appréciée à la date de la transmission de la demande de réadmission ;

d) des ressortissants des Etats tiers auxquels la Partie contractante requérante a reconnu soit le statut de réfugié par application de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, telle qu'amendée par le Protocole de New York du 31 janvier 1967, soit le statut d'apatride par application de la Convention de New York du 28 septembre 1954 relative au statut des apatrides ;

e) des ressortissants des Etats tiers auxquels s'applique la Convention relative à la détermination de l'Etat responsable de l'examen d'une demande d'asile présentée dans l'un des Etats membres des Communautés européennes signée à Dublin le 15 juin 1990 ;

f) des ressortissants des Etats tiers qui ont été effectivement éloignés par la Partie contractante requise vers leur pays d'origine ou vers un Etat tiers ;

g) des ressortissants des Etats tiers qui disposent d'un titre de séjour ou d'une autorisation de séjour provisoire en cours de validité délivrés par une autre Partie contractante à la Convention d'application de l'Accord de Schengen du 19 juin 1990.

Article 7

Pour l'application de l'Article 5, les Parties contractantes s'efforceront en priorité de reconduire les personnes concernées vers leur pays d'origine.

Article 8

1 - Pour l'application de l'Article 5, alinéa 1, l'entrée ou le séjour des ressortissants des Etats tiers sur le territoire de la Partie contractante requise est établi ou constaté par tout moyen précisé dans l'annexe au présent Accord.

2 - La demande de réadmission doit comporter les éléments prévus à l'annexe du présent accord. Elle est transmise directement aux autorités concernées, dans les conditions précisées dans l'annexe au présent Accord.

3 - Sont à la charge de la Partie contractante requérante les frais de transport jusqu'à la frontière de la Partie contractante requise de la personne dont la réadmission est sollicitée.

Article 9

La Partie contractante requérante réadmet, sans formalités, sur son territoire les personnes qui, après vérifications postérieures à leur réadmission par la Partie contractante requise, se révéleraient ne pas remplir les conditions prévues à l'Article 5 au moment de leur sortie du territoire de la Partie contractante requérante.

III. - TRANSIT POUR ELOIGNEMENT OU TRANSIT CONSÉCUTIF A UNE MESURE DE REFUS D'ENTRÉE SUR LE TERRITOIRE

Article 10

1 - Chacune des Parties contractantes, sur demande de l'autre, autorise l'entrée et le transit sur son territoire des ressortissants d'Etats tiers qui font l'objet d'une mesure d'éloignement ou d'une mesure de refus d'entrée sur son territoire prise par la Partie requérante. Le transit peut s'effectuer par voie terrestre ou par voie aérienne.

2 - La Partie contractante requérante assume l'entière responsabilité de la poursuite du voyage du ressortissant d'un Etat tiers vers son pays de destination et reprend en charge cette personne si, pour une raison quelconque, la mesure d'éloignement ou la mesure de refus d'entrée sur son territoire ne peut être exécutée.

3 - La Partie contractante qui a pris la mesure d'éloignement ou la mesure de refus d'entrée sur son territoire doit signaler à la Partie contractante requise aux fins de transit,

s'il est nécessaire d'escorter la personne faisant l'objet de ces mesures. La Partie contractante requise aux fins de transit peut :

- soit décider d'assurer elle-même l'escorte, à charge pour la Partie contractante requérante de rembourser les frais correspondants ;
- soit décider d'assurer l'escorte en collaboration avec la Partie contractante qui a pris la mesure en cause ;
- soit autoriser la Partie contractante requérante à assurer elle-même l'escorte sur son territoire.

Dans les deux dernières hypothèses, l'escorte de la Partie contractante requérante est placée sous l'autorité des services compétents de la Partie contractante requise.

Article 11

La demande d'autorisation de transit pour éloignement ou de transit consécutif à une mesure de refus d'entrée sur le territoire prise par la Partie contractante requérante est transmise directement aux autorités concernées, dans les conditions précisées en annexe.

Article 12

- 1 - Lorsque le transit s'effectue sous escorte policière, les agents d'escorte de la Partie contractante requérante assurent leur mission en civil, sans armes et munis de l'autorisation de transit.
- 2 - Lorsque le transit s'effectue par voie terrestre, l'escorte de la Partie contractante requérante utilise un véhicule banalisé.
- 3 - En cas de transit aérien, la garde et l'embarquement de l'étranger sont assurés par l'escorte, avec l'assistance de la Partie contractante requise.
- 4 - Le cas échéant, la garde et l'embarquement peuvent être assurés par la Partie contractante requise, en accord avec l'escorte.

Article 13

- 1 - Lorsque l'étranger faisant l'objet d'une mesure d'éloignement ou d'une mesure de refus d'entrée sur le territoire prise par la Partie contractante requérante n'est pas escorté, le transit ne peut être autorisé que par la voie aérienne.
- 2 - Le transit, la garde et l'embarquement sont assurés par les agents de la Partie contractante requise.
- 3 - Si l'exécution de la mesure d'éloignement ou de la mesure de refus d'entrée, sur le territoire prise par la Partie contractante requérante ne peut intervenir, dans un délai de vingt-quatre heures à compter de son arrivée à l'aéroport, la Partie contractante requérante reprend l'étranger.

Article 14

En cas de refus d'embarquement de la personne faisant l'objet d'une mesure d'éloignement ou d'une mesure de refus d'entrée sur le territoire prise par la Partie contractante requérante à l'occasion d'un transit, la Partie contractante requérante peut :

- soit reprendre en charge celle-ci immédiatement, ou, si elle n'était pas escortée, dans un délai maximum de vingt-quatre heures à compter de son arrivée à l'aéroport ;
- soit demander à la Partie contractante requise de procéder à un nouvel embarquement et, dans l'attente, d'assurer la garde de cette personne. La durée de la garde ne peut excéder le temps strictement nécessaire à son départ et, en tout état de cause, vingt-quatre heures à compter de l'arrivée de l'étranger à l'aéroport. Si la Partie contractante requise n'accepte pas cette demande, la Partie contractante requérante est tenue de reprendre sans délai l'étranger dont elle avait sollicité le transit. Le refus d'embarquement dans l'Etat de transit est susceptible, dans l'Etat requérant, des mêmes suites juridiques que celles prévues par la législation de cet Etat lorsque ce refus a lieu sur son propre territoire.

Article 15

Les autorités de l'Etat de transit, lorsqu'elles participent à l'exécution d'une mesure d'éloignement ou d'une mesure de refus d'entrée sur le territoire prise par la Partie contractante requérante, communiquent aux autorités de l'Etat requérant tous les éléments d'information relatifs aux incidents survenus au cours de l'exécution de ces mesures en vue de la mise en oeuvre des suites juridiques prévues par la législation de l'Etat requérant.

Article 16

1 - Les autorités de l'Etat de transit accordent aux agents d'escorte de la Partie contractante requérante, à l'occasion de l'exercice de leurs fonctions dans le cadre du présent Accord, la même protection et assistance qu'aux agents remplissant des fonctions analogues dans leur pays.

2 - Les agents d'escorte de la Partie contractante requérante sont assimilés, dans l'exercice de leurs fonctions, aux agents de l'Etat requis, en ce qui concerne les infractions dont ils seraient victimes ou auteurs. Ils sont soumis aux régimes de responsabilité civile et pénale prévus par la législation de la Partie sur le territoire de laquelle ils interviennent.

Article 17

Les agents d'escorte qui, en application du présent Accord, sont appelés à exercer leurs fonctions sur le territoire de l'Etat de transit doivent être en mesure d'y justifier à tout moment de leur identité, de leur qualité et de la nature de leur mission par la production d'une autorisation de transit délivrée par l'Etat requis.

Article 18

Si un agent d'escorte de la Partie contractante requérante, appelé à exercer ses fonctions sur le territoire de l'Etat de transit, en application du présent Accord, subit un dommage résultant d'un accident survenu en service ou à l'occasion du service, l'administration de la Partie contractante requérante prend en charge le paiement des indemnités dues, sans exercer de recours contre l'Etat de transit.

Article 19

Le transit pour éloignement ou le transit consécutif à une mesure de refus d'entrée sur le territoire prise par la Partie contractante requérante est notamment refusé :

- si l'étranger, dans l'Etat de destination ou dans tout autre Etat où il pourrait être transféré successivement, court le risque de subir des traitements ou des peines inhumaines ou dégradantes ou la peine de mort ou bien si sa vie ou sa liberté peuvent être mises en péril en raison de sa race, de sa religion, de sa nationalité, de son appartenance à un certain groupe social ou de ses opinions politiques ;

- si l'étranger court le risque d'être accusé ou condamné devant un tribunal pénal dans l'Etat de destination pour des faits antérieurs au transit.

Article 20

Les frais de transport jusqu'à la frontière de l'Etat de destination, ainsi que les frais liés à un éventuel retour, sont à la charge de la Partie contractante requérante.

IV - PROTECTION DES DONNÉES

Article 21

1 - Les données personnelles nécessaires pour l'exécution du présent Accord et communiquées par les Parties contractantes doivent être traitées et protégées compte tenu des législations de protection des données en vigueur dans les Etats des Parties contractantes.

2 - Dans ce cadre,

a) la Partie contractante requise n'utilise les données communiquées qu'aux fins prévues par le présent Accord,

b) chacune des deux Parties contractantes informe, à sa demande, l'autre Partie contractante sur l'utilisation des données communiquées,

c) les données personnelles communiquées ne peuvent être traitées que par les autorités compétentes pour l'exécution de l'Accord. Les données ne peuvent être retransmises à d'autres personnes qu'avec l'autorisation préalable écrite de la Partie contractante qui les avait communiquées.

V - DISPOSITIONS GÉNÉRALES ET FINALES

Article 22

1. Les autorités compétentes des Parties contractantes coopéreront et se consulteront en tant que de besoin pour examiner la mise en oeuvre du présent Accord.

2. Tous les différends concernant l'interprétation ou l'application du présent Accord sont réglés par la voie diplomatique entre les Parties contractantes.

Article 23

L'annexe au présent Accord fixe également :

- les aéroports ainsi que les points de remise terrestres qui pourront être utilisés pour la réadmission et l'entrée en transit des étrangers ;
- les autorités centrales ou locales habilitées à traiter les demandes de réadmission ou de transit;
- les procédures d'indemnisation pour frais de transport.

Article 24

1. Les dispositions du présent Accord ne portent pas atteinte aux obligations d'admission ou de réadmission des ressortissants étrangers résultant pour les Parties contractantes d'autres accords internationaux.

2. Les dispositions du présent Accord ne font pas obstacle à l'application des dispositions de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés, telle qu'amendée par le Protocole de New York du 31 janvier 1967 et de la Convention signée à Dublin le 15 juin 1990.

3. Les dispositions du présent Accord ne font pas obstacle à l'application des dispositions des accords souscrits par les Parties contractantes dans le domaine de la protection des Droits de l'Homme.

Article 25

1. Chacune des Parties contractantes peut, pour des raisons d'ordre public, de sécurité ou de santé publiques, suspendre l'application du présent Accord, par une notification écrite adressée à l'autre Partie.

2. La suspension prend effet le premier jour du mois suivant la réception de la notification de l'autre Partie contractante.

Article 26

1. Chacune des Parties contractantes notifiera à l'autre l'accomplissement des procédures constitutionnelles requises en ce qui la concerne pour l'entrée en vigueur du présent Ac-

cord qui prendra effet le premier jour du second mois après la réception de la dernière notification.

2. Le présent Accord aura une durée de validité illimitée. Il pourra être dénoncé avec préavis de trois mois par la voie diplomatique.

En Foi de Quoi, les représentants des Parties contractantes, dûment autorisés à cet effet, ont apposé leurs signatures au bas du présent Accord.

Fait à Chanbery, le 3 octobre 1997 dans les langues française et italienne, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement de la République Française :

Pour le Gouvernement de la République Italienne :

ANNEXE A L'ACCORD ENTRE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE ET LA RÉPUBLIQUE ITALIENNE RELATIF A LA RÉADMISSION DES PERSONNES EN SITUATION IRRÉGULIÈRE

1. Renseignements Devant Figurer Sur la Demande de Réadmission D'un Ressortissant D'une Partie Contractante et Conditions de Transmission

(Article 4 alinéa 1)

1.1 La demande de réadmission d'un ressortissant d'une Partie contractante présentée en vertu des dispositions de l'Article 1er alinéa 1 ou 2 doit comporter notamment les renseignements suivants :

- données relatives à l'identité de la personne concernée,
- éléments relatifs aux documents mentionnés à l'Article 2 de l'Accord permettant l'établissement ou la présomption de la nationalité,
- deux photographies.

1.2 la demande de réadmission est rédigée sur un formulaire conforme au modèle type figurant en pièce jointe n 1 à la présente annexe. Toutes les rubriques y figurant doivent être renseignées, au besoin par la mention " Sans objet ".

1.3 Elle est transmise directement aux autorités définies aux points 6.1.1 et 6.1.2 de la présente annexe, notamment par télécopie ou télex.

1.4 La Partie contractante requise répond à la demande dans les plus brefs délais, au plus tard dans les quarante-huit heures qui suivent la réception de la demande. Ce délai est prolongé de trois jours, dans le cas prévu à l'Article 3 alinéa 2.

1.5 La personne faisant l'objet de la demande de réadmission remise qu'après réception de l'acceptation de la Partie contractante requise.

2. Renseignements Devant Figurer Sur la Demande de Réadmission D'un Ressortissant D'État Tiers et Conditions de Transmission

(Article 8 alinéa 2)

2.1 La demande de réadmission d'un ressortissant d'Etat tiers présentée en vertu des dispositions de l'Article 5 alinéa 1 ou 2, ou de l'Article 9 doit comporter notamment les renseignements suivants :

- données relatives à l'identité et à la nationalité de la personne concernée,
- éléments relatifs aux documents mentionnés à l'Article 5 alinéa 2 de l'Accord ainsi qu'au point 3 de la présente annexe permettant l'établissement ou la constatation de l'entrée ou du séjour de la personne concernée sur le territoire de la Partie requise,
- deux photographies.

2.2 La demande de réadmission est rédigée sur un formulaire conforme au modèle type figurant en pièce jointe n 2 à la présente annexe. Toutes les rubriques y figurant doivent être renseignées, au besoin par la mention " Sans objet ".

2.3 Elle est transmise directement aux autorités définies aux points 6.1.1 et 6.1.2 de la présente annexe, notamment par télécopie ou télex.

2.4 La Partie contractante requise répond à la demande dans les plus brefs délais, au plus tard dans les quarante-huit heures qui suivent la réception de la demande.

2.5 La personne faisant l'objet de la demande de réadmission n'est remise qu'après réception de l'acceptation de la Partie contractante requise.

3. Moyens Permettant la Constatacion de L'entrée Ou du Séjour du Ressortissant D'État Tiers Sur Le Territoire de La Partie Contractante Requise

(Article 8 alinéa 1)

3.1 L'entrée ou le séjour d'un ressortissant d'un Etat tiers sur le territoire de la Partie contractante requise est établi sur la base d'un des éléments de preuve suivants :

- cachets d'entrée ou de sortie ou autres indications éventuelles portées sur les documents de voyage ou d'identité authentiques, falsifiés ou contrefaits ;
- titre de séjour ou autorisation de séjour périmés depuis moins de deux ans ;
- visa périmé depuis moins de six mois ;
- titre de transport nominatif permettant d'établir l'entrée de la personne concernée sur le territoire de la Partie contractante requise ou le territoire de la Partie contractante requérante en provenance de la Partie contractante requise ;
- cachet d'un Etat tiers limitrophe d'une des deux Parties, en tenant compte de l'itinéraire utilisé par la personne concernée ainsi que de la date de franchissement de la frontière ;

3.2 L'entrée ou le séjour effectifs d'un ressortissant d'un Etat tiers sur le territoire de la Partie contractante requise peut être constaté notamment sur la base de l'un ou plusieurs des indices indiqués ci après, à évaluer au cas par cas par la Partie contractante requise :

- document délivré par les autorités compétentes de la Partie contractante requise indiquant l'identité de la personne concernée, en particulier permis de conduire, livret de marin, permis de port d'arme, carte d'identification délivrée par l'administration des postes, etc ;
- document d'état civil ;
- titre de séjour ou autorisation de séjour périmés depuis plus de deux ans ;
- photocopie de l'un des documents précédemment énumérés ;
- titre de transport ;
- factures d'hôtels ;
- moyens de transport utilisés par la personne concernée, immatriculés sur le territoire de la Partie contractante requise ;
- carte d'accès à des institutions publiques ou privées ;
- carte de rendez-vous chez un médecin ou un dentiste, etc. ;
- détention par la personne concernée d'un bordereau de change ;
- déclarations d'agents des services officiels ;
- déclarations non contradictoires et suffisamment détaillées de la personne concernée, comportant des faits objectivement vérifiables ;
- dépositions de témoins attestant l'entrée ou le séjour sur le territoire de la Partie contractante requise, consignées dans un procès-verbal rédigé par les autorités compétentes ;

- données vérifiables attestant que la personne intéressée a eu recours aux services d'une agence de voyages ou d'un passeur.

4. Conditions de Transmission D'une Demande de Transit Pour Éloignement Ou de Transit Consécutif a Une Mesure de Refus D'entrée Sur Le Territoire Prise Par la Partie Contractante Requérante

(Article 11)

4.1 La demande de transit pour éloignement, ou de transit consécutif à une mesure de refus d'entrée sur le territoire prise par la Partie contractante requérante, présentée en vertu des dispositions de l'Article 10 de l'Accord, doit comporter notamment les renseignements suivants :

- données relatives à l'identité et à la nationalité de la personne intéressée, nature de la mesure d'éloignement dont elle fait l'objet,
- document de voyage dont elle est titulaire,
- date de voyage, moyen de transport, heure et lieu d'arrivée sur le territoire de la Partie contractante requise, heure de départ du territoire de la Partie contractante requise, pays et lieu de destination,
- données relatives aux fonctionnaires d'escorte (identité, qualité, titre de voyage détenu).

4.2 La demande de transit est rédigée sur un formulaire conforme au modèle type figurant en pièce jointe n° 3 à la présente annexe. Toutes les rubriques y figurant doivent être renseignées, au besoin par la mention " Sans objet ".

4.3 Elle est transmise, quarante-huit heures au moins avant le transit, par télécopie ou télex, aux autorités compétentes des Parties contractantes définies au point 6.2 de la présente annexe.

4.4 La Partie contractante requise répond à la demande dans les plus brefs délais, si possible dans les vingt-quatre heures.

5. Aéroport et Points de Remise Terrestres Oui Pourront Etre Utilises Pour la Réadmission et L'entrée En Transit Des Etrangers

(Article 23)

5.1 Sur le territoire français

5.1.1 Aéroports:

- Paris-Charles-de-Gaulle,
- Lyon-Satolas,
- Toulouse-Blagnac,
- Marseille-Provence,
- Nice-Côte d'Azur,

5.1.2 Voie routière :

- tunnel du Mont-Blanc,
- Modane (tunnel du Fréjus),

- col de Montgenèvre (Clavière),
- col de Larche (col de la Madeleine),
- Menton-Pont Saint-Louis (autoroute de Vintimille),

5.1.3 Voie ferroviaire :

- structure binationale de Modane-gare ;

5.2 Sur le territoire italien

5.2.1 Aéroports:

- Turin-Caselle,
- Milan-Linate,
- Milan-Malpensa,
- Rome-Fiumicino,

5.2.2 Voie routière :

- tunnel du Mont-Blanc,
- Bardonnèche (tunnel du Fréjus),
- Clavière (col de Montgenèvre),
- col de la Madeleine (col de Larche),
- Autoroute de Vintimille (Menton-Pont Saint-Louis),

5.2.3 Voie ferroviaire :

- structure binationale de Vintimille-gare.

6. Autorités Centrales Ou Locales Habilitées A Traiter Les Demandes de Réadmission Ou de Transit

(Article 23)

6.1 Autorités habilitées à traiter les demandes de réadmission

6.1.1 Pour la République française :

6.1.1.1 D ' une manière générale

Les services locaux de la Direction Centrale du Contrôle de l'Immigration et de la Lutte contre l'Emploi des Clandestins (DICCILEC) de la Direction Générale de la Police Nationale du Ministère de l'Intérieur compétents pour les structures binationales de Modane-gare et Vintimille-gare,

6.1.1.2 D'une manière p particulière

Notamment en raison de leur proximité géographique avec le lieu d'interpellation de la personne à réadmettre et selon des modalités qui seront définies directement entre les autorités des Parties contractantes compétentes en matière de contrôle transfrontière, les services locaux de la Direction Centrale du Contrôle de l'Immigration et de la Lutte contre l'Emploi des Clandestins compétents pour les points de remise situés sur le territoire français énumérés aux points 5.1.2 et 5.1.3 de la présente annexe,

6.1.2 Pour la République italienne :

6.1.2.1 D'une manière générale

Les services locaux de la Direction Centrale de la Police des Frontières du Ministère de l'Intérieur compétents pour les structures binationales de Modane-gare et de Vintimille-gare.

6.1.2.2 D'une manière particulière

Notamment en raison de leur proximité géographique avec le lieu d'interpellation de la personne à réadmettre et selon des modalités qui seront définies directement entre les autorités des Parties contractantes compétentes en matière de contrôle transfrontière, les services locaux de la police d'Etat compétents pour les points de remise situés sur le territoire italien énumérés aux points 5.2.2. et 5.2.3. de la présente annexe.

6.2 Autorités habilitées à traiter les demandes de transit

6.2.1 Pour la République française :

La Direction Centrale du Contrôle de immigration et de la Lutte contre l'Emploi des Clandestins ;

6.2.2 Pour la République italienne :

La Direction Centrale de la Police des Frontières ;

6.3 Autorités habilitées à traiter les difficultés juridiques

6.3.1 Pour la République française :

La Direction des Libertés Publiques et des Affaires Juridiques (DLPAJ) du Ministère de l'Intérieur, en liaison avec la Direction Centrale du Contrôle de immigration et de la Lutte contre l'Emploi des Clandestins (DICCILEC) ;

6.3.2 Pour la République italienne :

La Direction Centrale des Affaires Générales, Service Juridique, du Ministère de l'Intérieur, en liaison avec la Direction Centrale de la Police des Frontières.

7. Procédures D'indemnisation Pour Frais De Transport

(Article 23)

7.1 Les remboursements de tous les frais relatifs à l'exécution des dispositions prévues par l'Accord avancés par la Partie contractante requise alors qu'ils sont à la charge de la Partie contractante requérante sont réglés dans un délai de trente jours à compter de la réception de la facture.

7.2 Tout en assurant la sécurité nécessaire et suffisante, les Parties contractantes s'efforcent d'exécuter le transit sous escorte de la manière la plus rationnelle et la plus économique.

8. Langues de Communication

Les autorités compétentes des Parties contractantes utilisent la langue officielle de leur Etat pour l'exécution de l'Accord et de sa présente annexe.

9. Modification de L'annexe

Chaque Partie contractante informe, par la voie diplomatique, l'autre Partie contractante de toute modification qui peut intervenir dans la désignation des points de remise ou de transit.

Les formulaires figurant en pièces jointes 1 à 3 peuvent être modifiés par échange de notes.

PIECE JOINTE N°1

**ACCORD ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FRANCAISE
ET
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE ITALIENNE
RELATIF A LA READMISSION
DES PERSONNES EN SITUATION IRRÉGULIERE**

**DEMANDE DE READMISSION
D'UN RESSORTISSANT D'UNE PARTIE
CONTRACTANTE**

DATE DE LA DEMANDE :

HEURE :

SERVICE DEMANDEUR

Tel :

Fax :

SERVICE DESTINATAIRE

Tel :

Fax :

**A - IDENTITE DE LA PERSONNE FAISANT L'OBJET DE LA
READMISSION**

NOM	PRENOM
ALIAS	
DATE DE NAISSANCE	LIEU DE NAISSANCE
NATIONALITE	DOSSIER N °

**B - MOYENS PERMETTANT D'ETABLIR OU DE PRESUMER LA
NATIONALITE**

1° DOCUMENTS PERMETTANT D'ETABLIR LA NATIONALITE (1)	
2° ELEMENTS PERMETTANT DE PRESUMER LA NATIONALITE (1)	

C - SEJOUR SUR LE TERRITOIRE DE LA PARTIE REQUERANTE

DATE D'ENTREE	 DUREE DU SEJOUR
DATE ET LIEU D'INTERPELLATION	
CONDITION DU SEJOUR séjour irrégulier - délivrance d'une autorisation de séjour	
MESURE D'ELOIGNEMENT	

D - MODALITES PROPOSEES DE LA READMISSION

DATE DE REMISE	 HEURE DE REMISE
LIEU DE REMISE	
MODE DE TRANSPORT ET EVENTUELLEMENT N° DU TRAIN OU N° DU VOL	

E - ANNEXES

NOMBRE DE PIECES	

F - ACCUSE RECEPTION DE LA DEMANDE

DATE	 HEURE
DECISION PRISE	ACCORD ☐ REFUS ☐
NOM ET GRADE DU FONCTIONNAIRE	SIGNATURE

**G - MODALITES DE READMISSION :
NOM ET GRADE DU FONCTIONNAIRE**

H - OBSERVATIONS :

En cas de refus : en préciser le motif en annexe :

PIECE JOINTE N°2

**ACCORD ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FRANCAISE
ET
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE ITALIENNE
RELATIF A LA READMISSION
DES PERSONNES EN SITUATION IRRÉGULIERE**

**DEMANDE DE READMISSION
D'UN RESSORTISSANT D'UN ETAT TIERS**

DATE DE LA DEMANDE :

HEURE :

SERVICE DEMANDEUR

Tel :

Fax :

SERVICE DESTINATAIRE

Tel :

Fax :

**A - IDENTITE DE LA PERSONNE FAISANT L'OBJET DE LA
READMISSION**

NOM		PRENOM	
ALIAS			
DATE DE NAISSANCE		LIEU DE NAISSANCE	
NATIONALITE		DOSSIER N °	

B - DOCUMENTS ET VISAS

1° DOCUMENTS (1) (de voyage, d'identité, de nationalité, de séjour)	
2° VISAS (1) (date de délivrance, validité, etc...)	
3° TIMBRES D'ENTREE/SORTIE (1)	

C - SEJOUR SUR LE TERRITOIRE DE LA PARTIE REQUERANTE

DATE D'ENTREE		DUREE DU SEJOUR	
DATE ET LIEU D'INTERPELLATION			
ITINERAIRE DU VOYAGE			
OBSERVATIONS SUR LES CONDITIONS DE SEJOUR			

D - ELEMENTS CONCERNANT LE SEJOUR SUR LE TERRITOIRE DE LA PARTIE REQUISE

E - MODALITES PROPOSEES DE LA READMISSION

DATE DE REMISE		HEURE DE REMISE	
LIEU DE REMISE			
MODE DE TRANSPORT ET EVENTUELLEMENT N° DU TRAIN OU N° DU VOL			

F - ANNEXES

NOMBRE DE PIECES	

G - ACCUSE RECEPTION DE LA DEMANDE

DATE			
	HEURE		
			
DECISION PRISE	ACCORD	☐	REFUS
			☐
NOM ET GRADE DU FONCTIONNAIRE	SIGNATURE		
			

**H - MODALITES DE READMISSION :
NOM ET GRADE DU FONCTIONNAIRE**

I - OBSERVATIONS :

PIECE JOINTE N°

ACCORD ENTRE
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FRANCAISE
ET
LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE ITALIENNE
RELATIF A LA READMISSION
DES PERSONNES EN SITUATION IRRÉGULIERE

DEMANDE D'AUTORISATION DE TRANSIT POUR
L'ELOIGNEMENT D'UN OU DE PLUSIEURS
ETRANGERS

AUTORITE REQUERANTE

TEL :

FAX :

Demande n°

/97

DATE :

MODALITE DU TRANSIT

AVION

CHEMIN DE FER

ROUTE

DATE, HEURE ET LIEU D'ARRIVEE SUR LE TERRITOIRE D
PAYS DE TRANSIT

Le :

à :

Aéroport :

N° du vol

Cie aérienne :

Gare :

N° du train :

Poste frontière :

N° du véhicule :

Type de véhicule

DATE, HEURE ET LIEU DE DEPART DU PAYS DE TRANSIT

Le :

à :

Aéroport :

N° du vol

Cie aérienne :

Port :

Nom du bateau

Cie maritime :

DESTINATION FINALE :

DEMANDE D'AUTORISATION DE TRANSIT N°

/97

(obligatoire si le transit s'effectue par voie terrestre)

Nom

Prénom

Qualité

Document de voyage

DECISION DE LA PARTIE REQUISE		
Accord de transit sur le territoire de la partie requise	OUI ☐	NON ☐
Escorte assurée en totalité par la partie requise	OUI ☐	NON ☐
Escorte assurée en totalité par la partie requérante	OUI ☐	NON ☐
Escorte mixte	OUI ☐	NON ☐

Autorité signataire

[ITALIAN TEXT — TEXTE ITALIEN]

ACCORDO TRA LA REPUBBLICA FRANCESE

E LA REPUBBLICA ITALIANA

**SULLA RIAMMISSIONE DELLE PERSONE
IN SITUAZIONE IRREGOLARE**

IL GOVERNO DELLA REPUBBLICA FRANCESE

E

IL GOVERNO DELLA REPUBBLICA ITALIANA

Qui di seguito denominati “ le Parti Contraenti”,

Nell'intento di sviluppare la cooperazione tra le due Parti Contraenti,

Nel quadro delle azioni internazionali per prevenire l'immigrazione irregolare,

Nel rispetto dei diritti, degli obblighi e delle garanzie previsti dalle legislazioni nazionali, dei trattati e delle convenzioni internazionali, in particolare la Convenzione Europea sulla tutela dei Diritti dell'Uomo e delle Libertà Fondamentali, firmata a Roma il 4 novembre 1950, dei quali sono parte,

Su una base di reciprocità,

Hanno convenuto quanto segue.

**1 - RIAMMISSIONE DEI CITTADINI DELLE PARTI CONTRAENTI
ARTICOLO 1**

1- Ciascuna delle Parti Contraenti riammette nel proprio territorio, su richiesta dell'altra Parte Contraente e senza formalità, qualsiasi persona che non soddisfa o non soddisfa più le condizioni di ingresso o di soggiorno vigenti nel territorio della Parte Contraente richiedente, qualora sia accertato o presunto che detta persona sia cittadino della Parte Contraente richiesta.

2- La Parte Contraente richiedente riammette alle stesse condizioni e senza formalità una persona allontanata dal proprio territorio in conformità al comma 1, su richiesta dell'altra Parte Contraente, qualora da ulteriori accertamenti risulti che essa, al momento dell'uscita dal territorio della Parte Contraente richiedente, non possedeva la cittadinanza della Parte contraente richiesta.

ARTICOLO 2

1- La cittadinanza della persona oggetto di un provvedimento di allontanamento in base all'articolo 1, comma 1, è considerata accertata con i documenti qui di seguito elencati in corso di validità:

* Per la Repubblica francese:

- certificato di cittadinanza,
- decreto di naturalizzazione o di reintegrazione nella cittadinanza francese,
- passaporto,
- carta nazionale d'identità.

* Per la Repubblica italiana:

- certificato di cittadinanza,
- decreto di naturalizzazione,
- passaporto,
- carta d'identità per i cittadini italiani.

2- La cittadinanza, per le due Parti Contraenti, è da ritenersi presunta sulla base di uno degli elementi qui di seguito elencati:

- documento scaduto figurante nell'elenco di cui al comma precedente,
- documento rilasciato dalle autorità ufficiali della Parte richiesta, facente stato dell'identità dell'interessato, in particolare documenti militari, libretto di navigazione, ecc.,
- documento di registrazione consolare o documento di stato civile,
- permesso o titolo di soggiorno scaduto,
- fotocopia di uno dei documenti sopra elencati,
- dichiarazioni dell'interessato acquisite dalle autorità amministrative o giudiziarie della Parte richiedente,
- deposizioni verbalizzate di testimoni affidabili.

ARTICOLO 3

1- Qualora la cittadinanza sia presunta sulla base degli elementi di cui all'articolo 2, comma 2, le autorità consolari della Parte Contraente richiesta rilasciano seduta stante, dopo aver ricevuto la richiesta di riammissione, un lasciapassare che consente la riammissione dell'interessato.

2- Qualora sussistano dubbi in merito agli elementi sui quali si fonda la presunzione della cittadinanza, o in mancanza di detti elementi, le autorità consolari della Parte Contraente richiesta procedono, entro i tre giorni successivi alla richiesta di riammissione, all'audizione dell'interessato.

Qualora, a seguito dell'audizione, si stabilisca che la persona interessata è in possesso della cittadinanza della Parte Contraente richiesta, l'autorità consolare provvede all'immediato rilascio del lasciapassare.

ARTICOLO 4

1- I dati che deve contenere la richiesta di riammissione e le condizioni per la sua trasmissione sono indicati nell'Annesso al presente Accordo.

2- Le spese di trasporto sino alla frontiera della Parte contraente richiesta delle persone di cui viene richiesta la riammissione sono a carico della Parte contraente richiedente.

II - RIAMMISSIONE DEI CITTADINI DI PAESI TERZI

ARTICOLO 5

1- Ciascuna delle Parti Contraenti riammette nel proprio territorio, su richiesta dell'altra Parte Contraente e senza formalità, il cittadino di uno Stato terzo che non soddisfa o non soddisfa più le condizioni d'ingresso e di soggiorno applicabili nel territorio della Parte Contraente richiedente, qualora venga accertato che il cittadino è entrato nel territorio di detta Parte dopo aver soggiornato o dopo essere transitato attraverso il territorio della Parte Contraente richiesta.

2- Ciascuna delle Parti Contraenti riammette nel proprio territorio, su richiesta dell'altra Parte Contraente e senza formalità, il cittadino di un Paese terzo che non soddisfa o non soddisfa più le condizioni d'ingresso o di soggiorno vigenti nel territorio della Parte contraente richiedente, qualora detto cittadino sia in possesso di un visto o di un permesso di soggiorno di qualsiasi natura rilasciato dalla Parte Contraente richiesta e in corso di validità.

3- La richiesta di riammissione deve essere trasmessa entro un termine di tre mesi a decorrere dalla constatazione, da parte della Parte Contraente richiedente, della presenza irregolare sul proprio territorio del cittadino di uno Stato terzo.

ARTICOLO 6

L'obbligo di riammissione di cui all'articolo 5 non sussiste per:

a) i cittadini di Stati terzi aventi una frontiera comune con la Parte Contraente richiedente;

ANNESSO
ALL'ACCORDO TRA LA REPUBBLICA FRANCESE
E LA REPUBBLICA ITALIANA
RELATIVO ALLA RIAMMISSIONE DELLE PERSONE
IN SITUAZIONE IRREGOLARE

1. INFORMAZIONI DA RIPORTARE SULLA RICHIESTA DI
RIAMMISSIONE DI UN CITTADINO DI UNA PARTE
CONTRAENTE E MODALITA' DI RIAMMISSIONE
(articolo 4, comma 1)

1.1 La richiesta di riammissione di un cittadino di una Parte Contraente presentata in base alle disposizioni dell'articolo 1, comma 1 o 2 deve contenere in particolare le seguenti informazioni:

- dati relativi all'identità della persona interessata,
- elementi relativi ai documenti di cui all'articolo 2 dell'Accordo che consentono di accertare o di presumere la cittadinanza,
- due fotografie.

1.2 La richiesta di riammissione deve essere redatta su un modulo conforme al modello tipo che costituisce l'allegato n. 1 al presente annesso. Tale modulo dovrà essere compilato in ogni sua parte, all'occorrenza con l'annotazione "non pertinente".

1.3 La richiesta deve essere trasmessa direttamente alle autorità di cui ai punti 6.1.1 e 6.1.2 del presente annesso tramite fax o telex.

1.4 La Parte Contraente richiesta risponde senza indugio o comunque entro 48 ore a decorrere dal ricevimento della richiesta. Nel caso previsto all'articolo 3, comma 2, tale termine è prorogato di tre giorni.

1.5 La persona oggetto della richiesta di riammissione viene consegnata soltanto dopo il ricevimento dell'accettazione della Parte Contraente richiesta.

**2. INFORMAZIONI DA RIPORTARE SULLA RICHIESTA
DI RIAMMISSIONE DI UN CITTADINO DI UNO STATO TERZO
E MODALITA' DI TRASMISSIONE**
(articolo 8, comma 2)

2.1 La richiesta di riammissione di un cittadino di uno Stato terzo presentata in base alle disposizioni dell'articolo 5, comma 1 o 2, o dell'articolo 9 deve contenere in particolare le seguenti informazioni:

- dati relativi all'identità e alla cittadinanza della persona interessata,
- elementi relativi ai documenti, citati all'articolo 5 comma 2 dell'Accordo nonché al punto 3 del presente annesso, che consentano di stabilire o di constatare l'ingresso o il soggiorno della persona interessata nel territorio della Parte Contraente richiesta,
- due fotografie.

2.2 La richiesta di riammissione deve essere redatta su un modulo conforme al modello tipo che costituisce l'allegato n.2 al presente annesso. Tale modulo dovrà essere compilato in ogni sua parte, all'occorrenza con l'annotazione "non pertinente".

2.3 La richiesta deve essere trasmessa direttamente alle autorità di cui ai punti 6.1.1 e 6.1.2 del presente annesso tramite fax o telex.

2.4 La Parte Contraente richiesta risponde senza indugio e comunque entro 48 ore a decorrere dal ricevimento della richiesta.

2.5 La persona oggetto della richiesta di riammissione viene consegnata soltanto dopo il ricevimento dell'accettazione della Parte Contraente richiesta.

3. ELEMENTI CHE CONSENTONO DI CONSTATARE L'INGRESSO O IL SOGGIORNO DEL CITTADINO DELLO STATO TERZO NEL TERRITORIO DELLA PARTE CONTRAENTE RICHIESTA.

(art. 8, comma 1)

3.1 L'ingresso o il soggiorno di un cittadino di uno Stato terzo nel territorio della Parte Contraente richiesta viene accertato sulla base di uno dei seguenti elementi di prova:

- timbro di ingresso o di uscita o altre eventuali indicazioni riportate sui documenti di viaggio o di identità autentici, falsificati o contraffatti,

- titoli di soggiorno o di permesso di soggiorno scaduti da meno di due anni,

- visto scaduto da meno di 6 mesi,

- titolo di trasporto nominativo che consente di stabilire l'ingresso della persona interessata nel territorio della Parte Contraente richiesta o nel territorio della Parte Contraente richiedente con provenienza dalla Parte Contraente richiesta,

- timbro di uno Stato terzo confinante con una delle due Parti, considerando l'itinerario seguito dalla persona interessata nonché la data dell'attraversamento della frontiera.

3.2 L'ingresso o il soggiorno effettivi di un cittadino di uno Stato terzo nel territorio della Parte Contraente richiesta può essere constatato, in particolare, sulla base di uno o più degli indizi indicati qui di seguito da valutarsi caso per caso dalla Parte Contraente richiesta:

- documento rilasciato dalle autorità competenti della Parte Contraente richiesta indicante l'identità della persona interessata, in particolare patente di guida, libretto di navigazione, porto d'armi, tessera postale, ecc.;

- documento di stato civile;

- titolo di soggiorno o permesso di soggiorno scaduti da più di due anni;

- fotocopia di uno dei documenti di cui sopra;
- titolo di trasporto;
- conti d'albergo;
- mezzi di trasporto utilizzati dalla persona interessata, immatricolati nel territorio della Parte Contraente richiesta;
- carte di accesso ad istituzioni pubbliche o private;
- biglietto di appuntamento da un medico o un dentista, ecc;
- possesso di una ricevuta relativa ad operazioni di cambio effettuate dalla persona interessata;
- dichiarazioni rese da pubblici ufficiali;
- dichiarazioni non contraddittorie e sufficientemente dettagliate della persona interessata indicanti fatti oggettivamente verificabili;
- dichiarazioni testimoniali comprovanti l'ingresso o il soggiorno nel territorio della Parte Contraente richiesta, sulla base di un verbale redatto dalle autorità competenti;
- dati verificabili comprovanti che la persona interessata si è servita di un'agenzia di viaggi o di un passatore.

4. MODALITA' DI TRASMISSIONE DI UNA RICHIESTA DI TRANSITO PER ALLONTANAMENTO O DI TRANSITO CONSEGUENTE AD UN PROVVEDIMENTO DI RIFIUTO D'INGRESSO NEL TERRITORIO ADOTTATO DALLA PARTE CONTRAENTE RICHIEDENTE
(articolo 11)

4.1 La richiesta di transito per allontanamento o di transito conseguente ad un provvedimento di rifiuto di ingresso nel territorio adottato dalla Parte Contraente richiedente, presentata conformemente alle disposizioni di cui all'art.10 dell'Accordo, deve contenere, in particolare le seguenti informazioni:

- dati relativi all'identità e alla cittadinanza della persona interessata;
- natura del provvedimento di allontanamento di cui è oggetto,
- documento di viaggio di cui è titolare;
- data del viaggio, mezzo di trasporto, ora e luogo di arrivo nel territorio della Parte Contraente richiesta, ora di partenza dal territorio della Parte Contraente richiesta, Paese e luogo di destinazione;
- dati relativi al personale di scorta (identità, qualifica, titolo di viaggio posseduto):

4.2 La richiesta di transito deve essere redatta su un modulo conforme al modello tipo che costituisce l'allegato n.3 al presente annesso. Tale modulo dovrà essere compilato in ogni sua parte, all'occorrenza con l'annotazione "non pertinente".

4.3 La richiesta deve essere trasmessa, almeno 48 ore prima del transito, alle autorità delle Parti Contraenti di cui al punto 6.2 del presente annesso tramite fax o telex.

4.4 La Parte Contraente richiesta risponde senza indugio e possibilmente entro le 24 ore.

5. AEROPORTI E PUNTI DI CONSEGNA TERRESTRI CHE POTRANNO ESSERE UTILIZZATI PER LA RIAMMISSIONE E L'INGRESSO IN TRANSITO DEGLI STRANIERI
(articolo 23)

5.1 Nel territorio francese

5.1.1 Aeroporti:

- Parigi-Charles de Gaulle
- Lione-Satolas,
- Tolosa-Blagnac,

- Marsiglia-Provence

- Nizza - Cote d'Azur

5.1.2 Per via stradale:

- galleria del Monte Bianco,

- Modane (galleria del Frejus),

- valico del Monginevro (Clavière)

- valico di Larche (valico della Maddalena),

- Mentone-Pont Saint-Louis (autostrada di Ventimiglia).

5.1.3 Per via ferroviaria:

- struttura mista della stazione di Modane.

5.2 Nel territorio italiano

5.2.1 Aeroporti:

- Torino - Caselle,

- Milano - Linate,

- Milano - Malpensa,

Roma - Fiumicino.

5.2.2 Per via stradale:

- galleria del Monte Bianco,

- Bardonecchia (galleria del Frejus),

- Clavière (valico del Monginevro),

- valico della Maddalena (valico di Larche),

- autostrada di Ventimiglia (Mentone - Pont Saint-Louis).

5.2.3 Per via ferroviaria:

- struttura mista della stazione di Ventimiglia.

6. AUTORITA' CENTRALI O LOCALI ABILITATE ALLA TRATTAZIONE DELLE RICHIESTE DI RIAMMISSIONE O DI TRANSITO (articolo 23)

6.1 Autorita' abilitate alla trattazione delle richieste di riammissione

6.1.1 Per la Repubblica francese:

6.1.1.1 In modo generale

Gli uffici locali della Direzione Centrale per il Controllo dell'Immigrazione e la Lotta contro l'Impiego dei Clandestini (DICCILEC) della Direzione Generale della Polizia Nazionale del Ministero dell'Interno, competenti per le strutture miste delle stazioni di Modane e di Ventimiglia.

6.1.1.2 In modo specifico

In considerazione, in particolare, della vicinanza geografica al luogo in cui e' stato effettuato il fermo della persona da riammettere e conformemente alle modalita' che verranno definite direttamente dalle autorita' delle Parti Contraenti competenti in materia di controllo transfrontaliero, gli uffici locali della Direzione Centrale per il Controllo dell'Immigrazione e la Lotta contro l'Impiego dei Clandestini, aventi competenza sui punti di consegna situati in territorio francese elencati ai punti 5.1.2 e 5.1.3 del presente allegato.

6.1.2 Per la Repubblica italiana:

6.1.2.1 In modo generale

Gli uffici locali della Direzione Centrale della Polizia di Frontiera del Ministero dell'Interno aventi competenza sulle strutture miste delle stazioni di Modane e di Ventimiglia.

6.1.2.2 In modo specifico

Data, soprattutto, la vicinanza geografica con il luogo in cui e' stato effettuato il fermo della persona da riammettere e conformemente alle modalita' che verranno definite direttamente dalle autorita' delle Parti Contraenti competenti in materia di controllo transfrontaliero, gli Uffici locali della Polizia di Stato aventi competenza sui punti di consegna situati in territorio italiano elencati ai punti 5.2.2 e 5.2.3 del presente annesso.

6.2 Autorita' abilitate alla trattazione delle richieste di transito

6.2.1. Per la Repubblica francese:

La Direzione Centrale per il Controllo dell'Immigrazione e la Lotta contro l'Impiego dei Clandestini;

6.2.2 Per la Repubblica italiana:

La Direzione Centrale della Polizia di Frontiera;

6.3 Autorita' competenti per i problemi di carattere giuridico

6.3.1 Per la Repubblica francese:

La Direzione delle Liberta' Pubbliche e degli Affari Giuridici (DLPAJ) del Ministero dell'Interno, unitamente alla Direzione Centrale per il Controllo dell'Immigrazione e la Lotta contro l'Impiego dei Clandestini (DICCILEC);

6.3.2 Per la Repubblica Italiana:

La Direzione Centrale per gli Affari Generali, Ufficio Studi e Legislazione del Ministero dell'Interno, unitamente alla Direzione Centrale della Polizia di Frontiera.

7. PROCEDURE D'INDENNIZZO PER LE SPESE DI TRASPORTO (articolo 23)

7.1 Il rimborso di tutte le spese relative all'esecuzione delle disposizioni previste dall'Accordo, anticipate dalla Parte Contraente richiesta e spettanti alla Parte Contraente richiedente, viene corrisposto entro trenta giorni a decorrere dal ricevimento della fattura.

7.2 Le Parti Contraenti si impegnano a dare esecuzione al transito sotto scorta nel modo piu' razionale ed economico possibile, pur garantendo il necessario ed adeguato livello di sicurezza.

8. LINGUE DI COMUNICAZIONI

Le autorità competenti delle Parti Contraenti utilizzano, ai fini dell'attuazione dell'Accordo e del presente annesso la lingua ufficiale del rispettivo Paese.

9. MODIFICA DELL'ANNESSO

Ciascuna delle Parti Contraenti informa, per via diplomatica, l'altra Parte Contraente in merito ad ogni modifica che possa intervenire nell'individuazione dei punti di consegna o di transito.

I moduli di cui agli annessi da 1 a 3 potranno essere modificati mediante scambio di note.

ALLEGATO NR. 1

ACCORDO TRA IL GOVERNO DELLA REPUBBLICA FRANCESE E
IL GOVERNO DELLA REPUBBLICA ITALIANA SULLA
RIAMMISSIONE DELLE PERSONE IN SITUAZIONE IRREGOLARE

**RICHIESTA DI RIAMMISSIONE
DI UN CITTADINO DI UNA PARTE CONTRAENTE**

DATA DELLA RICHIESTA: ORA:

UFFICIO RICHIEDENTE.
Tel.: Fax.:

UFFICIO RICHIESTO.
Tel.: Fax.:

**A. IDENTITA' DELLA PERSONA DI CUI SI RICHIEDE LA
RIAMMISSIONE**

COGNOME: NOME:

ALIAS
DATA DI NASCITA LUOGO DI NASCITA
NAZIONALITA' PRATICA NR.

**B. ELEMENTI CHE CONSENTONO DI ACCERTARE O DI
PRESUMERE LA CITTADINANZA**

1° DOCUMENTI CHE CONSENTONO DI
ACCERTARE LA CITTADINANZA (1)

2° ELEMENTI CHE CONSENTONO DI
PRESUMERE LA CITTADINANZA (1)

**C. SOGGIORNO NEL TERRITORIO DELLA PARTE
RICHIEDENTE**

DATA D'INGRESSO

DURATA DEL SOGGIORNO

DATA E LUOGO
DEL FERMO

CONDIZIONI DI SOGGIORNO
Soggiorno irregolare - rilascio di
un permesso di soggiorno

PROVVEDIMENTO DI ALLONTANAMENTO

D - MODALITA' DI RIAMMISSIONE PROPOSTE

DATA DELLA CONSEGNA

ORA DELLA CONSEGNA

LUOGO DELLA CONSEGNA

MEZZO DI TRASPORTO ED
EVENTUALE NUMERO DEL
TRENO O DEL VOLO

E - ALLEGATI

NUMERO DEGLI ALLEGATI

**F. COMUNICAZIONE DELL'AVVENUTA RICEZIONE DELLA
RICHIESTA**

DATA

ORA

DECISIONE ADOTTATA

AUTORIZZAZIONE

RIFIUTO

FIRMA

NOME E GRADO
DEL FUNZIONARIO

**G - MODALITA' DI RIAMMISSIONE.
NOME E GRADO DEL FUNZIONARIO**

H - OSSERVAZIONI

In caso di rifiuto precisarne il motivo in allegato

(1) Allegare le copie di questi documenti

ALLEGATO NR. 2

ACCORDO TRA IL GOVERNO DELLA REPUBBLICA FRANCESE E
IL GOVERNO DELLA REPUBBLICA ITALIANA SULLA
RIAMMISSIONE DELLE PERSONE IN POSIZIONE IRREGOLARE

RICHIESTA DI RIAMMISSIONE
DI UN CITTADINO DI UNO STATO TERZO

DATA DELLA RICHIESTA

ORA:

UFFICIO RICHIEDENTE

Tel.:

Fax:

UFFICIO RICHiesto

Tel:

Fax:

**A - IDENTITA' DELLA PERSONA DI CUI SI RICHIEDE LA
RIAMMISSIONE**

COGNOME

NOME

ALIAS

DATA DI NASCITA

NAZIONALITA'

LUOGO DI NASCITA

PRATICA NR.

B - DOCUMENTI E VISTI

1° DOCUMENTI (1)
(di viaggio, d'identità,
di cittadinanza, di soggiorno)

2° VISTI (1)
(data di rilascio, validità ecc.)

3° TIMBRI D'INGRESSO / D'USCITA (1)

4° ALTRI DOCUMENTI (1)

**C - SOGGIORNO NEL TERRITORIO DELLA PARTE
RICHIEDENTE**

DATA D'INGRESSO

DURATA DEL SOGGIORNO

DATA E LUOGO
DEL FERMO

ITINERARIO DI VIAGGIO

OSSERVAZIONI IN MERITO ALLE
CONDIZIONI DI SOGGIORNO

**D - ELEMENTI RELATIVI AL SOGGIORNO NEL TERRITORIO
DELLA PARTE RICHIESTA**

(1) Allegare le copie di questi documenti

E - MODALITA' DI RIAMMISSIONE PROPOSTE

DATA DELLA CONSEGNA

ORA DELLA CONSEGNA

LUOGO DELLA CONSEGNA

MEZZO DI TRASPORTO ED
EVENTUALE NUMERO DEL
TRENO O DEL VOLO

F - ALLEGATI

NUMERO DEGLI ALLEGATI

**G - COMUNICAZIONE DELL'AVVENUTA RICEZIONE DELLA
RICHIESTA**

DATA

ORA

DECISIONE ADOTTATA
RIFIUTO

AUTORIZZAZIONE

NOME E GRADO
DEL FUNZIONARIO

FIRMA

H - MODALITA' DI RIAMMISSIONE
NOME E GRADO DEL FUNZIONARIO

I OSSERVAZIONI

In caso di rifiuto precisarne il motivo in allegato

ALLEGATO NR. 3

ACCORDO TRA IL GOVERNO DELLA REPUBBLICA FRANCESE E
IL GOVERNO DELLA REPUBBLICA ITALIANA SULLA
RIAMMISSIONE DELLE PERSONE IN SITUAZIONE IRREGOLARE

RICHIESTA DELL'AUTORIZZAZIONE AL TRANSITO PER
L'ALLONTANAMENTO DI UNO O PIU' CITTADINI STRANIERI

AUTORITA' RICHIEDENTE

TEL. _____ FAX. _____

Richiesta nr: _____ /97 DATA: _____

MODALITA' DI TRANSITO

AEREO _____ FERROVIARIO _____ STRADALE _____

**DATA, ORA E LUOGO D'ARRIVO NEL TERRITORIO DEL
PAESE DI TRANSITO**

Il	Alle	
Aeroporto	Nr. del volo:	Compagnia aerea
Stazione ferroviaria	Nr. del treno	
Valico di frontiera	Targa del veicolo	Tipo del veicolo

**DATA, ORA E LUOGO DI PARTENZA DAL PAESE DI
TRANSITO**

Il	Alle	
Aeroporto	Nr del volo	Compagnia aerea
Porto	Nome del natante	Compagnia marittima

DESTINAZIONE FINALE

RICHIESTA DI AUTORIZZAZIONE AL TRANSITO NR.

IDENTITA' DELLO/DEGLI STRANIERO/I ALLONTANATO/I

Cognome	Nome	Data e luogo di nascita	Natura del provvedimento	Documento di viaggio

SCORTA	SI	NO
(Obbligatoria in caso di transito via terra)		

COMPOSIZIONE DELLA SCORTA

Cognome	Nome	Qualifica	Documento di viaggio

EVENTUALI OSSERVAZIONI COMPLEMENTARI

DECISIONE DELLA PARTE RICHIESTA

Autorizzazione al transito sul territorio della parte richiesta	SI	NO
Scorta fornita in toto dalla parte richiesta	SI	NO
Scorta fornita in toto dalla parte richiedente	SI	NO
Scorta mista	SI	NO

Autorità firmataria

b) i cittadini di Stati terzi ai quali, prima o dopo aver lasciato il territorio della Parte Contraente richiasta oppure successivamente al loro ingresso nel territorio della Parte Contraente richiedente, sia stato concesso da detta Parte un visto o un permesso di soggiorno;

c) i cittadini di Stati terzi che soggiornano da più di sei mesi nel territorio della Parte Contraente richiedente; detto periodo decorre dalla data di trasmissione della richiesta di riammissione;

d) i cittadini di Stati terzi ai quali la Parte Contraente richiedente ha riconosciuto lo status di rifugiato in applicazione della Convenzione di Ginevra del 28 luglio 1951 relativa allo status dei rifugiati, quale emendata dal Protocollo di New York del 31 gennaio 1967, o lo status di apolide in applicazione della Convenzione di New York del 28 settembre 1954 relativa allo status degli apolidi;

e) i cittadini di Stati terzi ai quali si applica la Convenzione relativa alla determinazione dello Stato competente per l'esame di una domanda d'asilo presentata in uno degli Stati membri delle Comunità Europee, firmata a Dublino il 15 giugno 1990;

f) i cittadini di Stati terzi effettivamente allontanati dalla Parte Contraente richiesta verso il loro Stato di origine o verso uno Stato terzo;

g) i cittadini di Stati terzi in possesso di un titolo di soggiorno o di un'autorizzazione temporanea di soggiorno in corso di validità rilasciati da un'altra Parte Contraente della Convenzione di Applicazione dell'Accordo di Schengen del 19 giugno 1990.

ARTICOLO 7

Nell'applicazione dell'articolo 5, le Parti Contraenti cercheranno in via prioritaria di inviare le persone interessate verso il loro Paese d'origine.

ARTICOLO 8

1- Ai fini dell'applicazione dell'articolo 5, comma 1, l'ingresso o il soggiorno dei cittadini di Stati terzi nel territorio della Parte Contraente richiasta sono accertati o constatati mediante gli elementi indicati nell'annesso al presente Accordo.

2- La domanda di riammissione deve contenere gli elementi previsti dall'annesso al presente Accordo. Essa viene trasmessa direttamente alle autorità interessate, nel rispetto delle condizioni di cui all'annesso al presente Accordo.

3- Le spese di trasporto sino alla frontiera della Parte Contraente richiesta della persona di cui è sollecitata la riammissione sono a carico della Parte richiedente.

ARTICOLO 9

La Parte Contraente richiedente riammette, senza formalità, nel proprio territorio le persone nei riguardi delle quali, dopo verifiche successive alla loro riammissione da parte della Parte Contraente richiesta, risultano non soddisfatte le condizioni previste all'articolo 5 al momento della loro uscita dal territorio della Parte Contraente richiedente.

III -TRANSITO PER ALLONTANAMENTO O TRANSITO CONSEGUENTE AD UN PROVVEDIMENTO DI RIFIUTO D'INGRESSO NEL TERRITORIO

ARTICOLO 10

1- Ciascuna delle Parti Contraenti autorizza, su richiesta dell'altra Parte, l'ingresso ed il transito sul proprio territorio dei cittadini di Stati terzi oggetto di un provvedimento di allontanamento o di rifiuto d'ingresso nel territorio, adottato dalla Parte richiedente. Il transito può effettuarsi per via terrestre o aerea.

2- La Parte Contraente richiedente si assume per intero la responsabilità del proseguimento del viaggio del cittadino di uno Stato terzo verso il suo Paese di destinazione e riprende in carico la persona in questione qualora, per una qualsiasi ragione, non possa essere data esecuzione al provvedimento di allontanamento o di rifiuto d'ingresso nel proprio territorio.

3- La Parte Contraente che ha adottato il provvedimento di allontanamento o di rifiuto d'ingresso nel proprio territorio è tenuta a segnalare alla Parte Contraente richiesta, ai fini del transito, l'eventuale necessità di scortare la persona destinataria di detti provvedimenti. La Parte Contraente richiesta, ai fini del transito, può:

- sia decidere di provvedere essa stessa alla scorta, restando a carico della Parte contraente il rimborso dei relativi oneri;

- sia decidere di provvedere alla scorta in collaborazione con la Parte Contraente che ha adottato il provvedimento in questione;

- sia autorizzare la Parte Contraente richiedente a provvedere essa stessa alla scorta sul suo territorio.

Negli ultimi due casi, chi effettuerà la scorta della Parte Contraente richiedente è posto sotto l'autorità dei servizi competenti della Parte Contraente richiesta.

ARTICOLO 11

La richiesta di autorizzazione di transito per allontanamento o per provvedimenti di rifiuto di ingresso nel territorio adottati dalla Parte Contraente richiedente, viene trasmessa direttamente alle autorità competenti, alle condizioni precisate in annesso.

ARTICOLO 12

1- Quando il transito è effettuato con scorta di polizia, gli agenti di scorta della Parte Contraente richiedente svolgono il servizio in borghese, senza armi e muniti dell'autorizzazione in transito.

2- Quando il transito è effettuato per via terrestre, la scorta della Parte Contraente richiedente utilizza un veicolo non munito di segni distintivi.

3- In caso di transito per via aerea, la sorveglianza e l'imbarco dello straniero sono garantiti dal personale di scorta, con l'assistenza della Parte Contraente richiesta.

4- La sorveglianza e l'imbarco possono all'occorrenza essere assicurati dalla Parte Contraente richiesta, di concerto con il personale di scorta.

ARTICOLO 13

1- Nel caso in cui lo straniero allontanato mediante provvedimento di allontanamento o di rifiuto d'ingresso nel territorio adottato dalla Parte Contraente richiedente non venga scortato, il transito può essere autorizzato unicamente per via aerea.

2- Il transito, la sorveglianza e l'imbarco vengono assicurati dagli agenti della Parte Contraente richiesta.

3- Qualora l'esecuzione del provvedimento di allontanamento o di rifiuto d'ingresso nel territorio, adottato dalla Parte Contraente richiedente, non possa intervenire entro un termine di 24 ore a decorrere dall'arrivo in aeroporto la Parte Contraente richiedente deve riprendere lo straniero.

ARTICOLO 14

In caso di rifiuto d'imbarco della persona oggetto di un provvedimento di allontanamento o di rifiuto d'ingresso nel territorio adottato dalla Parte Contraente richiedente, nel corso di un transito, la Parte Contraente richiedente può:

- sia riprendere in carico la persona in questione immediatamente o, qualora non sia scortata, entro un termine massimo di 24 ore a decorrere dall'arrivo in aeroporto,
- sia domandare alla Parte Contraente richiesta di procedere ad un nuovo imbarco e di assicurare, nel frattempo, la sorveglianza della persona. La sorveglianza non può protrarsi oltre il tempo strettamente necessario alla partenza e, in ogni caso, per più di 24 ore a decorrere dall'arrivo dello straniero in aeroporto. Qualora la Parte Contraente richiesta non aderisca all'istanza, la Parte Contraente richiedente è tenuta a riprendere immediatamente in carico lo straniero di cui aveva richiesto il transito. Il rifiuto d'imbarco nello Stato di transito comporta nello Stato richiedente, le stesse conseguenze giuridiche previste dalla legislazione di quest'ultimo qualora detto rifiuto venga opposto nel suo territorio.

ARTICOLO 15

Le autorità dello Stato di transito, allorché concorrono nell'esecuzione di un provvedimento di allontanamento o di rifiuto d'ingresso nel territorio, adottato dalla Parte Contraente richiedente, comunicano alle autorità dello Stato richiedente tutte le informazioni relative ad incidenti verificatisi nel corso dell'esecuzione di detti provvedimenti, ai fini dell'attuazione delle conseguenze giuridiche previste dalla legislazione dello Stato richiedente.

ARTICOLO 16

1- Le autorità dello Stato di transito accordano agli agenti di scorta della Parte Contraente richiedente, nel corso dell'esercizio delle loro funzioni nell'ambito del presente Accordo, la stessa tutela ed assistenza garantite agli agenti che svolgono compiti analoghi nel loro Paese.

2- Gli agenti di scorta della Parte Contraente richiedente sono equiparati, nell'esercizio delle loro funzioni, agli agenti dello Stato richiesto, per quanto attiene gli illeciti di cui potrebbero essere autori o vittime. Gli agenti sono soggetti al regime di responsabilità civile e penale previsto dalla legislazione della Parte Contraente sul cui territorio essi operano.

ARTICOLO 17

Gli agenti di scorta che, in applicazione del presente Accordo, sono chiamati ad esercitare le loro funzioni sul territorio dello Stato di transito debbono essere in grado di provare in qualsiasi momento la loro identità, la loro qualifica e la natura del loro incarico esibendo un'autorizzazione al transito rilasciata dallo Stato richiesto.

ARTICOLO 18

Qualora un agente di scorta della Parte Contraente richiedente, chiamato ad esercitare le sue funzioni sul territorio dello Stato di transito, in applicazione del presente Accordo, subisca un danno derivante da un incidente verificatosi in servizio o in occasione del servizio, l'Amministrazione della Parte Contraente richiedente si assume l'onere degli indennizzi dovuti, senza esercitare alcuna rivalsa nei confronti dello Stato di transito.

ARTICOLO 19

Il transito per allontanamento o conseguente ad un provvedimento di rifiuto d'ingresso nel territorio, adottato dalla Parte Contraente richiedente, è, in particolare, rifiutato:

- se lo straniero, nello Stato di destinazione o in qualsiasi altro Stato ove potrebbe essere trasferito successivamente, corre il rischio di subire trattamenti o pene disumane e degradanti o la pena di morte, oppure se la sua vita o la sua libertà possono essere messe in pericolo a causa della sua razza, della sua religione, della sua nazionalità, della sua appartenenza ad un determinato gruppo sociale o a causa delle sue opinioni politiche;
- se lo straniero corre il rischio nello Stato di destinazione di essere imputato o condannato in un procedimento penale per fatti anteriori al transito.

ARTICOLO 20

Gli oneri del trasporto fino alla frontiera dello Stato di destinazione, nonché gli oneri derivanti da un eventuale rientro, sono a carico della Parte Contraente richiedente.

IV - PROTEZIONE DEI DATI

ARTICOLO 21

1. I dati personali necessari all'esecuzione del presente Accordo e comunicati dalle Parti Contraenti debbono essere trattati e protetti in conformità alle legislazioni sulla protezione dei dati vigenti in ciascuna delle Parti Contraenti.

2. In tale contesto,

a) la Parte Contraente richiesta utilizza i dati comunicati unicamente ai fini previsti dal presente Accordo;

b) ciascuna Parte Contraente informa, su richiesta, l'altra Parte Contraente in merito all'utilizzo dei dati comunicati;

c) i dati personali comunicati possono essere trattati unicamente dalle autorità competenti per l'esecuzione dell'Accordo. I dati possono essere ritrasmessi ad altre persone unicamente previa autorizzazione scritta della Parte Contraente che li aveva comunicati.

V - DISPOSIZIONI GENERALI E FINALI

ARTICOLO 22

1. Le autorità competenti delle Parti Contraenti coopereranno e si consulteranno per quanto necessario al fine di verificare l'applicazione del presente Accordo.

2. Le controversie che potranno sorgere dall'interpretazione o dall'applicazione del presente Accordo verranno risolte per via diplomatica tra le Parti Contraenti.

ARTICOLO 23

L'annesso al presente Accordo stabilisce altresì:

- gli aeroporti e i punti di consegna terrestri che potranno essere utilizzati per la riammissione e l'entrata in transito degli stranieri;
- le autorità centrali o locali preposte alla trattazione delle richieste di riammissione o di transito;
- le procedure per il rimborso delle spese di trasporto.

ARTICOLO 24

1- Le disposizioni del presente Accordo non pregiudicano gli obblighi d'ammissione o di riammissione dei cittadini stranieri derivanti, alle Parti Contraenti, da altri accordi internazionali.

2- Le disposizioni del presente Accordo non ostacolano l'applicazione delle disposizioni della Convenzione di Ginevra del 28 luglio 1951 relativa allo status dei rifugiati, quale emendata dal Protocollo di New York del 31 gennaio 1967, e della Convenzione di Dublino del 15 giugno 1990.

3- Le disposizioni del presente Accordo non ostacolano l'applicazione delle disposizioni degli accordi sottoscritti dalle Parti Contraenti in materia di tutela dei Diritti dell'Uomo.

ARTICOLO 25

1- Ciascuna delle Parti Contraenti, per ragioni di ordine pubblico, di sicurezza nazionale o di salute pubblica, può sospendere l'applicazione del presente Accordo mediante notifica scritta all'altra Parte.

2- La sospensione ha effetto il primo giorno del mese successivo al ricevimento della notifica da parte dell'altra Parte Contraente.

ARTICOLO 26

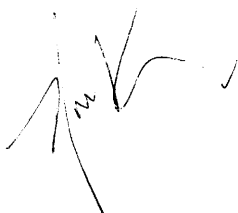
1. Ciascuna delle Parti Contraenti notifica all'altra l'avvenuto espletamento delle procedure costituzionali necessarie per l'entrata in vigore del presente Accordo che entrerà in vigore il primo giorno del secondo mese successivo al ricevimento dell'ultima notifica.

2- Il presente Accordo ha una validità illimitata. Potrà essere denunciato, per via diplomatica, con un preavviso di tre mesi.

IN FEDE DI CHE, i rappresentanti delle Parti Contraenti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno sottoscritto il presente Accordo.

FATTO a il.....199.....in lingua francese e italiana, i due testi facenti ugualmente fede.

**PER IL GOVERNO DELLA
REPUBBLICA FRANCESE**

**PER IL GOVERNO DELLA
REPUBBLICA ITALIANA**

[TRANSLATION - TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE FRENCH REPUBLIC AND THE ITALIAN
REPUBLIC ON THE READMISSION OF PERSONS IN IRREGULAR
SITUATIONS

Hereinafter referred to as "the Contracting Parties",

Desiring to develop cooperation between the two Contracting Parties,

In the context of international efforts to prevent illegal immigration,

In observance of the rights, obligations and guarantees provided for in their national legislation and of the international treaties and conventions to which they are parties, in particular the European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms signed at Rome on 4 November 1950,

On the basis of reciprocity,

Have agreed as follows:

I - Readmission of nationals of the contracting parties

Article 1

1. Each Contracting Party shall readmit, at the request of the other Contracting Party and without formalities, persons who do not, or who no longer, fulfil the conditions in force for entry or residence in the territory of the requesting Contracting Party, provided that it is proved or presumed that they possess the nationality of the requested Contracting Party.

2. The requesting Contracting Party shall, under the same conditions, at the request of the other Contracting Party and without formalities, readmit persons expelled from its territory in accordance with paragraph 1, if subsequent checks reveal that they were not in possession of the nationality of the requested Contracting Party when they departed from the territory of the requesting Contracting Party.

Article 2

1. The nationality of a person subject to an expulsion order in accordance with article 1, paragraph 1, shall be deemed to be proved by means of any of the following valid documents:

In the case of the French Republic:

Nationality papers;

A naturalization order or an order reinstating French nationality;

A passport;

A national identity card.

In the case of the Italian Republic:

Nationality papers;

A naturalization order;

A passport;

An identity card for Italian nationals.

2. In the case of both Contracting Parties, a presumption of nationality shall be deemed to be established by means of any of the following:

Any document referred to in the preceding paragraph which has expired;

A document issued by the official authorities of the requested Party attesting to the identity of the person concerned, in particular military papers, a seaman's book, or the like;

A consular registration card or a document from register office records;

An expired residence authorization or permit;

Photocopies of any of the above documents;

Particulars supplied by the person concerned, as recorded by the administrative or judicial authorities of the requesting Party;

Officially recorded depositions of good-faith witnesses.

Article 3

1. Where a presumption of nationality has been established on the basis of the supporting evidence referred to in article 2, paragraph 2, the consular authorities of the requested Contracting Party shall, after receiving the readmission request, immediately issue a *laissez-passer* for the readmission of the person concerned.

2. Where the supporting evidence for a presumption of nationality is open to doubt or does not exist, the person concerned shall, within three days of the readmission request, be heard by the consular authorities of the requested Contracting Party.

Where it is established, following the hearing, that the person concerned is a national of the requested Contracting Party, the consular authority shall immediately issue the *laissez-passer*.

Article 4

1. The information that must be included in the readmission request and the conditions for its transmission are specified in the annex to this Agreement.

2. The costs of transporting persons whose readmission is sought shall be borne by the requesting Contracting Party as far as the border of the requested Party.

II - Readmission of third-country nationals

Article 5

1. Each Contracting Party shall readmit at the request of the other and without formalities third-country nationals who do not, or who no longer, fulfil the conditions in force for entry or residence in the territory of the requesting Contracting Party, provided that it is es-

established that they entered the territory of that Party after having transited through or stayed in the territory of the requested Contracting Party.

2. Each Contracting Party shall readmit at the request of the other and without formalities third-country nationals who do not, or who no longer, fulfil the conditions in force for entry or residence in the territory of the requesting Contracting Party if they are in possession of a valid visa or a valid residence permit of any type issued by the requested Contracting Party.

3. The readmission request shall be transmitted within three months of the date on which the requesting Contracting Party ascertains that the third-country national is residing without authorization in its territory.

Article 6

The readmission obligation pursuant to article 5 shall not apply in respect of:

(a) Nationals of a third country which has a common border with the requesting Contracting Party;

(b) Third-country nationals who, before or after their departure from the territory of the requested Contracting Party or after their entry into the territory of the requesting Contracting Party were issued a visa or residence permit by the requesting Party;

(c) Third-country nationals who have been residing in the territory of the requesting Contracting Party for a period over six months, calculated as from the date on which the readmission request was transmitted;

(d) Third-country nationals whom the requesting Contracting Party has recognized as having either refugee status under the Convention relating to the Status of Refugees signed at Geneva on 28 July 1951 as amended by the Protocol relating to the Status of Refugees signed at New York on 31 January 1967, or stateless-person status under the Convention relating to the Status of Stateless Persons signed at New York on 24 September 1954;

(e) Third-country nationals who are covered by the Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities signed at Dublin on 15 June 1990;

(f) Third-country nationals who have actually been expelled by the requested Contracting Party to their country of origin or to a third State;

(g) Third-country nationals with a valid temporary residence permit or authorization issued by another contracting party to the Convention Implementing the Schengen Agreement of 19 June 1990.

Article 7

For the purposes of article 5, the Contracting Parties shall make every effort to give priority to deporting the persons in question to their country of origin.

Article 8

1. For the purposes of article 5, paragraph 1, the entry or stay of third-country nationals in the territory of the requested Contracting Party shall be proved or ascertained by the means specified in the annex to this Agreement.

2. The readmission request shall include the information stipulated in the annex to this Agreement. It shall be transmitted directly to the authorities concerned under the conditions stipulated in the annex to this Agreement.

3. The costs of transporting persons whose readmission is sought shall be borne by the requesting Contracting Party as far as the border of the requested Party.

Article 9

The requesting Contracting Party shall readmit without formalities persons who, after checks subsequent to their readmission by the requested Contracting Party, are revealed not to have fulfilled the conditions stipulated in article 5 when they departed from the territory of the requesting Contracting Party.

III - Transit for the purpose of expulsion or transit subsequent to a decision to refuse entry

Article 10

1. Each Contracting Party shall, at the request of the other, authorize third-country nationals subject to an expulsion order or a decision to refuse entry by the requesting Party to enter into and transit through its territory. Transit may be by land or by air.

2. The requesting Contracting Party shall assume full responsibility for the onward journey of the third-country national to his or her country of destination and shall take charge of such person again if, for any reason, the expulsion order or refusal of entry cannot be enforced.

3. The Contracting Party which issued the expulsion order or the refusal of entry shall inform the requested Contracting Party, for the purposes of transit, whether the person subject to that measure must be escorted. The requested Contracting Party, for the purposes of transit, may:

Either decide to provide the escort itself, in which case the requesting Contracting Party shall reimburse it for the costs incurred;

Or decide to provide the escort in collaboration with the Contracting Party which took the measure in question;

Or authorize the requesting Contracting Party itself to provide the escort in its territory.

In the latter two cases, the escort of the requesting Contracting Party shall be placed under the authority of the competent services of the requested Contracting Party.

Article 11

1. Requests to authorize transit for expulsion or transit subsequent to a refusal of entry by the requesting Contracting Party shall be transmitted directly to the authorities concerned under the conditions specified in the annex.

Article 12

1. Where the person in transit is travelling under police escort, the escorting officers of the requesting Contracting Party shall carry out their mission dressed in plain clothes, unarmed and carrying the transit authorization.

2. Where transit is by land, the escort of the requesting Contracting Party shall use an unmarked vehicle.

3. In the case of transit by air, the foreign national shall be guarded and taken on board by the escort, with the assistance of the requested Contracting Party.

4. Where appropriate, the foreign national may be guarded and taken on board by the requested Contracting Party, by agreement with the escort.

Article 13

1. Where the foreign national subject to an expulsion order or a refusal of entry by the requesting Contracting Party is not escorted, only air transit may be authorized.

2. Transit, surveillance and boarding shall be dealt with by officers of the requested Contracting Party.

3. If the expulsion order or refusal of entry by the requesting Contracting Party cannot be executed within twenty-four hours starting from the time of arrival at the airport, the requesting Contracting Party shall take charge of the foreign national again.

Article 14

Should the person subject to an expulsion order or a refusal of entry by the requesting Contracting Party refuse to board the aircraft during transit, the requesting Contracting Party may:

Either take charge of such person again immediately or, if the person is not escorted, within no more than twenty-four hours starting from the time of arrival at the airport;

Or ask the requested Contracting Party to repeat the boarding operation and in the meantime keep that person under guard. The period under guard shall not exceed the time strictly necessary for the person's departure, and in any event twenty-four hours starting from the foreign national's arrival at the airport. If the requested Contracting Party does not accept this request, the requesting Contracting Party shall immediately take charge again of the foreign national whose transit it had requested. The refusal to board in the transit State shall be subject, in the requesting State, to the same legal procedures as those provided for by the laws of the requesting State when such refusal occurs in its own territory.

Article 15

The authorities of the transit State shall, when participating in the execution of an expulsion order or a refusal of entry by the requesting Contracting Party, fully inform the authorities of the requesting State concerning any incidents that have occurred during the execution of that measure so that the legal procedures provided for by the legislation of the requesting State may be put into effect.

Article 16

1. The authorities of the transit State shall extend to the escorting officers of the requesting Contracting Party while they perform their functions within the framework of this Agreement the same protection and assistance as they extend to the corresponding officers of their own country.

2. The escorting officers of the requesting Contracting Party shall, in the performance of their functions, be treated in the same way as officers of the requested State with regard to offences of which they might be victims or perpetrators. They shall be subject to the system of civil and criminal liability provided for in the legislation of the Party in whose territory they are operating.

Article 17

The escorting officers who, pursuant to this Agreement, are called upon to perform their functions in the territory of the transit State must be able, at any time, to provide proof of their identity, their status and the nature of their mission by producing the transit authorization issued by the requested State.

Article 18

If an escorting officer of the requesting Contracting Party on mission in the territory of the transit State pursuant to this Agreement is injured as a result of an accident while on duty or in the course of the mission, the administration of the requesting Contracting Party shall be liable for the payment of the compensation due, without lodging a claim against the transit State.

Article 19

Transit for the purpose of expulsion or transit subsequent to a refusal of entry by the requesting Contracting Party shall, in particular, be refused:

If, in the State of destination or in any other State where they might be subsequently transferred, the foreign nationals run the risk of suffering inhuman or degrading treatment or punishment or the death penalty, or if their lives or liberty may be endangered on account of their race, religion, nationality, membership in a particular social group or political opinions;

If the foreign nationals run the risk of being accused or convicted in a criminal court in the State of destination of acts committed prior to the transit.

Article 20

Transport costs as far as the border of the State of destination and any costs arising from return transport shall be borne by the requesting Contracting Party.

IV - Data protection

Article 21

1. The personal data required for the implementation of this Agreement and supplied by the Contracting Parties shall be handled and protected in accordance with the data protection laws in force in the Contracting States.

2. Accordingly,

(a) The requested Contracting Party shall use the data supplied only for the purposes for which this Agreement has been concluded;

(b) Each Contracting Party shall inform the other Party, upon request, about its use of the data supplied;

(c) The personal data supplied shall be handled only by the authorities designated to implement the Agreement. Such data may be sent on to other persons only with the prior written authorization of the Contracting Party which supplied them.

V - General and final provisions

Article 22

1. The competent authorities of the Contracting Parties shall cooperate and consult with each other on the implementation of this Agreement as the need arises.

2. Any dispute concerning the interpretation or implementation of this Agreement shall be settled through the diplomatic channel between the Contracting Parties.

Article 23

The annex to this Agreement shall also designate:

The airports and land border posts which may be used for the readmission or entry in transit of foreign nationals;

The central or local authorities competent to deal with readmission and transit requests;

The procedures for reimbursement of transport costs.

Article 24

1. The provisions of this Agreement shall not affect the obligations of the Contracting Parties concerning the admission or readmission of foreign nationals arising from other international agreements.

2. The provisions of this Agreement shall not prevent the implementation of the provisions of the Geneva Convention relating to the Status of Refugees of 28 July 1951 as amended by the New York Protocol on the Status of Refugees of 31 January 1967, or of the Dublin Convention of 15 June 1990.

3. The provisions of this Agreement shall not prevent the implementation of the provisions of agreements on the protection of human rights concluded by the Contracting Parties.

Article 25

1. Either Contracting Party may, for reasons of public order, security or public health, suspend this Agreement, by giving notification in writing to the other Party.

2. The suspension shall become effective on the first day of the month following the receipt of the notification from the other Contracting Party.

Article 26

1. Each Contracting Party shall notify the other when it has completed the constitutional procedures required for the entry into force of this Agreement. The Agreement shall enter into force on the first day of the second month following the receipt of the last such notice.

2. This Agreement is concluded for an indefinite period. It may be terminated with an advance notice of three months through the diplomatic channel.

In witness whereof, the representatives of the Contracting Parties, being duly authorized for this purpose, have affixed below their signatures to this Agreement.

Done at Chambéry on 3 October 1997 in the French and Italian languages, both texts being equally authentic.

For the Government of the French Republic:

For the Government of the Italian Republic:

ANNEX TO THE AGREEMENT BETWEEN THE FRENCH REPUBLIC AND THE
ITALIAN REPUBLIC ON THE READMISSION OF PERSONS RESIDING WITH-
OUT AUTHORIZATION

1. Information to be included in the request to readmit nationals of a contracting party and the conditions for its transmission

(article 4, paragraph 1)

1.1 The request to readmit nationals of a Contracting Party pursuant to article 1, paragraphs 1 or 2, shall include the following information:

Data regarding the identity of the person concerned;

Supporting evidence for the documents referred to in article 2 of the Agreement which prove or establish the presumption of nationality;

Two photographs.

1.2 The readmission request shall be drawn up on a form which follows the model provided in attachment no. 1 to this annex. All entries on the form must be completed, if necessary with the words "not applicable".

1.3 The request shall be transmitted directly by fax or telex to the authorities designated in sections 6.1.1 and 6.1.2 of this annex.

1.4 The requested Contracting Party shall reply to the request as soon as possible but no later than forty-eight hours following receipt of the request. This deadline shall be extended by three days in the case provided for in article 3, paragraph 2.

1.5 The person whose readmission is requested shall be handed over only after receipt of the acceptance of the requested Contracting Party.

2. Information to be included in the request to readmit a third-country national and the conditions for its transmission

(article 8, paragraph 2)

2.1 The request to readmit a third-country national pursuant to the provisions of article 5, paragraphs 1 or 2, or article 9 shall include the following information:

Data regarding the identity and nationality of the person concerned;

Supporting evidence for the documents referred to in article 5, paragraph 2, of the Agreement and in section 3 of this annex which establish or attest to the entry or stay of the person concerned in the territory of the requested Party;

Two photographs.

2.2 The readmission request shall be drawn up on a form which follows the model provided in attachment no. 2 to this annex. All entries on the form must be completed, if necessary with the words "not applicable".

2.3 The request shall be transmitted directly by the fax or telex to the authorities designated in sections 6.1.1 and 6.1.2 of this annex.

2.4 The requested Contracting Party shall reply to the request as soon as possible but no later than forty-eight hours following receipt of the request.

2.5 The person whose readmission is requested shall be handed over only after receipt of the acceptance of the requested Contracting Party.

3. Means of establishing the entry or stay of a third-country national in the territory of the requested contracting party

(article 8, paragraph 1)

3.1 The entry or stay of a third-country national in the territory of the requested Contracting Party shall be established on the basis of the following evidence:

Entry or exit stamps or any other notations on authentic, false or forged travel or identity documents;

A residence permit or authorization which expired less than two years earlier;

A visa which expired less than six months earlier;

A ticket stub bearing the person's name which establishes that the person concerned entered the territory of the requested Contracting Party or the territory of the requesting Contracting Party from that of the requested Contracting Party;

The stamp of a third State adjacent to one of the two Parties, taking into account the travel route followed by the person concerned and the date of the frontier crossing;

3.2 The actual entry or stay of a third-country national in the territory of the requested Contracting Party may be established on the basis of one or more of the following types of supporting evidence, which shall be evaluated on a case-by-case basis by the requested Contracting Party:

A document issued by the competent authorities of the requested Contracting Party indicating the identity of the person concerned, in particular a driver's licence, seaman's book, firearm permit, postal identification card or the like;

A document from register office records;

A residence permit or authorization which expired more than two years earlier;

A photocopy of one of the aforementioned documents;

Transport tickets;

Hotel bills;

A means of transport used by the person concerned which is registered in the territory of the requested Contracting Party;

A card for access to a public or private institution;

An appointment card for a doctor, a dentist or the like;

A currency-exchange receipt belonging to the person concerned;

Statements by government officials;

Consistent statements by the person concerned, which are sufficiently detailed and include objectively verifiable facts;

Depositions by witnesses attesting to the entry or stay in the territory of the requested Contracting Party which have been recorded by the competent authorities;

Verifiable data proving that the person concerned has used the services of a travel agency or a facilitator.

4. Conditions for the transmission of a request to authorize transit for expulsion or transit subsequent to a refusal of entry by the requesting contracting party

(article 11)

4.1 The request to authorize transit for expulsion or transit subsequent to a refusal of entry by the requesting Contracting Party submitted pursuant to article 10 of the Agreement shall include the following information:

Data regarding the identity and nationality of the person concerned;

The nature of the expulsion order in question;

The travel document held by the person concerned;

The date of travel, means of transport, time and place of arrival in the territory of the requested Contracting Party, time of departure from the territory of the requested Contracting Party, country and place of destination;

Data regarding the escorting officers (identity, status, travel tickets held).

4.2 The transit request shall be drawn up on a form which follows the model provided in attachment no. 3 to this annex. All entries must be completed, if necessary with the words "not applicable".

4.3 The request shall be transmitted at least forty-eight hours prior to the transit, by fax or telex, to the competent authorities of the Contracting Parties designated in section 6.2 of this annex.

4.4 The requested Contracting Party shall reply to the request as soon as possible and within 24 hours if feasible.

5. Airports and land border posts which may be used for the readmission and entry in transit of foreign nationals

(article 23)

5.1 In French territory:

5.1.1 Airports:

Paris - Charles-de-Gaulle;

Lyon - Satolas;

Toulouse - Blagnac;

Marseille - Provence;

Nice - Côte d'Azur.

5.1.2 By road:

Mont Blanc tunnel;

Modane (Fréjus tunnel);

Montgenèvre Pass (Clavière);

Larche Pass (Maddalena Pass);

Menton-Pont Saint-Louis (Ventimiglia highway).

5.1.3 By rail:

Modane (binational train station).

5.2 In Italian territory:

5.2.1 Airports:

Turin - Caselle;

Milan - Linate;

Milan - Malpensa;

Rome - Fiumicino.

5.2.2 By road:

Mont Blanc tunnel;

Bardonecchia (Fréjus tunnel);

Clavière (Montgenèvre Pass);

Maddalena Pass (Larche Passe);

Ventimiglia highway (Menton-Pont Saint-Louis).

5.2.3 By rail:

Binational train station at Ventimiglia.

6. Central and local authorities competent to deal with readmission or transit requests (article 23)

6.1 Authorities competent to deal with readmission requests

6.1.1 For the French Republic:

6.1.1.1 In general,

The local branches of the Central Bureau for the Control of Immigration and Prevention of the Employment of Illegal Aliens (DICCILEC) under the Directorate-General for the National Police of the Ministry of the Interior with responsibility for the binational train stations at Modane and Ventimiglia;

6.1.1.2 Specifically,

Owing in particular to their proximity to the place where the person to be readmitted has been detained and in accordance with procedures to be determined directly by the trans-border-control authorities of the Contracting Parties, the local branches of the Central Bureau for the Control of Immigration and Prevention of the Employment of Illegal Aliens with responsibility for the border posts situated in French territory listed in sections 5.1.2 and 5.1.3 of this annex.

6.1.2 For the Italian Republic:

6.1.2.1 In general,

The local branches of the Central Border Police Bureau of the Ministry of the Interior with responsibility for the binational train stations at Modane and Ventimiglia;

6.1.2.2 Specifically,

Owing above all to their proximity to the place where the person to be readmitted has been detained and in accordance with procedures to be determined directly by the transborder-control authorities of the Contracting Parties, the local branches of the National Police

with responsibility for the border posts situated in Italian territory listed in sections 5.2.2 and 5.2.3 of this annex.

6.2 Authorities competent to deal with transit requests

6.2.1 For the French Republic:

The Central Bureau for the Control of Immigration and Prevention of the Employment of Illegal Aliens.

6.2.2 For the Italian Republic:

The Central Border Police Bureau.

6.3 Authorities competent to deal with legal difficulties

6.3.1 For the French Republic:

The Legal Affairs and Citizens' Rights Bureau (DLPAJ) of the Ministry of the Interior, in collaboration with the Central Bureau for the Control of Immigration and Prevention of the Employment of Illegal Aliens (DICCILEC).

6.3.2 For the Italian Republic:

The Legal Studies and Legislation Office of the Central Bureau for General Affairs of the Ministry of the Interior, in collaboration with the Central Border Police Bureau.

7. Procedures for reimbursement of transport costs

(article 23)

7.1 All costs relating to the implementation of set provisions of the Agreement for which the requesting Contracting Party is responsible and the requested Contracting Party has advanced payment shall be reimbursed within thirty days of the receipt of the invoice.

7.2 The Contracting Parties shall endeavour to conduct transit under escort in the most rational and economical manner while at the same time ensuring adequate security as required.

8. Languages of communication

The competent authorities of the Contracting Parties shall use the official language of their State in the implementation of the Agreement and this annex.

9. Modification of the annex

The Contracting Parties shall inform each other, through the diplomatic channel, of any change in the designation of the border posts for readmission or transit.

The model forms contained in attachments 1, 2 and 3 may be modified by means of an exchange of notes.

ATTACHMENT NO. 1

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE FRENCH REPUBLIC AND
THE GOVERNMENT OF THE ITALIAN REPUBLIC ON THE READMISSION
OF PERSONS RESIDING WITHOUT AUTHORIZATION

Request to readmit a national of a contracting party

date of request: _____ Time: _____
Requesting department: _____
Telephone: _____ Fax: _____
Receiving department: _____
Telephone: _____ Fax: _____

A- identity of the person to be readmitted

Surname _____ First Name _____

ALIAS _____
Date of birth _____ Place of birth _____

Nationality _____ File No. _____

B - means of proving nationality or establishing a presumption of nationality

1. Documents proving nationality (1)
2. Supporting evidence for a presumption of nationality (1)

C - stay in the territory of the requesting party

Date of entry _____ Length of stay _____

Date and place of
Detention _____

Condition for stay

residence without authorization -- issue of a residence authorization

Expulsion order

D - proposed readmission procedures

Date of transfer

Time of transfer

Place of transfer

Means of transport, and train or flight No. if available

E - annexes

Number of documents

F - Acknowledgement of receipt of request

Date

Time

Decision granted

Agreed

Denied

Name and grade of official

Signature

**G- Readmission procedures: Name
and grade of official**

H- comments:

if request denied, provide explanation on separate sheet.

(1) attach copies of documents

Attachment no. 2

Agreement between the government of the French Republic and the government of the Italian Republic on the readmission of persons residing without authorization

Request to readmit a third-country national

date of request: _____ Time: _____
Requesting department: _____
Telephone: _____ Fax: _____
Receiving department: _____
Telephone: _____ Fax: _____

A- identity of the person to be readmitted

Surname _____ First Name _____

ALIAS _____
Date of birth _____ Place of birth _____

Nationality _____ File No. _____

B - Documents and visas

1. Documents (1)
(establishing travel, identity, nationality, residence)
2. Visas (1)
(date of issue, expiry, etc.)
3. Entry/exit stamps (1)
4. Other documents (1)

C - stay in the territory of the requesting party

Date of entry _____

Length of stay _____

Date and place of detention

Travel itinerary

Comments regarding the conditions for stay

D - documents regarding the stay in the territory of the requested party

E - proposed readmission procedures

Date of transfer

Time of transfer

Place of transfer

Means of transport and, if possible, train or flight No.

F - annexes

Number of documents

G - acknowledgement of receipt of the request

Date

Time

Decision

Granted

denied

Name and grade of official

Signature

H - readmission procedures:

name and grade of official

I - comments:

if request denied, provide explanation on separate sheet.

(1) attach copies of documents

Attachment No. 3

Agreement between the government of the french republic and the government of the italian republic on the readmission of persons residing without authorization

Request for a transit authorization for the expulsion of one or more foreign nationals

Requesting authority

Telephone: fax:

Request no. /97 date:

Means of transport

Air rail road

Date, time and place of arrival in the territory of the transit country

On: at:

Airport: flight No: airline:

Train station: train No.:

Border post: licence No. of vehicle: type of vehicle:

Date, time and place of departure from transit country

Date: Place:

airport: Flight no.: airline:

port: Name of ship: shipping line:

Final destination:

Transit authorization request no. [year (last 2 digits)]

Identity of foreign national(s) expelled

Surname	First name	Date and place	nature travel of birth	Nature of expulsion
document of travel				
Escort		yes		no
(compulsory if transit is by land)				

Escort information:

Surname	name	status	travel document

Any additional comments

Decision by requested party

Authorization for transit through the territory of the requested party	Yes	Non
Escort provided by requested party only	Yes	Non
Escort provided by requesting party only	Yes	Non
Joint escort	Yes	Non

Signature of authority

UNITED
NATIONS

TREATY
SERIES

Volume
2337

2005

I. Nos.
41884-41898

RECUEIL
DES
TRAITÉS

NATIONS
UNIES

كيفية الحصول على منشورات الأمم المتحدة

يمكن الحصول على منشورات الأمم المتحدة من المكتبات ودور التوزيع في جميع أنحاء العالم. استعلم عنها من المكتبة التي تتعامل معها أو اكتب إلى : الأمم المتحدة ، قسم البيع في نيويورك أو في جنيف .

如何购取联合国出版物

联合国出版物在全世界各地的书店和经售处均有发售。请向书店询问或写信到纽约或日内瓦的联合国销售组。

HOW TO OBTAIN UNITED NATIONS PUBLICATIONS

United Nations publications may be obtained from bookstores and distributors throughout the world. Consult your bookstore or write to: United Nations, Sales Section, New York or Geneva.

COMMENT SE PROCURER LES PUBLICATIONS DES NATIONS UNIES

Les publications des Nations Unies sont en vente dans les librairies et les agences dépositaires du monde entier. Informez-vous auprès de votre libraire ou adressez-vous à : Nations Unies, Section des ventes, New York ou Genève.

КАК ПОЛУЧИТЬ ИЗДАНИЯ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ

Издания Организации Объединенных Наций можно купить в книжных магазинах и агентствах во всех районах мира. Наводите справки об изданиях в вашем книжном магазине или пишите по адресу: Организация Объединенных Наций, Секция по продаже изданий, Нью-Йорк или Женева.

COMO CONSEGUIR PUBLICACIONES DE LAS NACIONES UNIDAS

Las publicaciones de las Naciones Unidas están en venta en librerías y casas distribuidoras en todas partes del mundo. Consulte a su librero o diríjase a: Naciones Unidas, Sección de Ventas, Nueva York o Ginebra.

ISBN 978-92-1-900323-1

Printed in U.S.A.

07-61330—December 2007—1,150

ISSN 0379-8267

